

Dr Ira Prodanov
Dr Nemanja Sovtić
Dr Milan Milojković

Udruženje kompozitora Vojvodine – 50 godina postojanja

Novi Sad, 2022.

Udruženje kompozitora Vojvodine – 50 godina postojanja

Izdavači:

Akademija umetnosti Univerziteta u Novom Sadu

Udruženje kompozitora Vojvodine

Za izdavača:

Siniša Bokan, dekan

Jovan Adamov, predsednik Udruženja kompozitora Vojvodine

Recenzenti:

dr Tatjana Marković, TM, Austrijska akademija nauka, Beč; Univerzitet za muziku i izvođačke umetnosti u Beču

dr Ljubica Ilić, Akademiji umetnosti, Univerzitet u Novom Sadu

Lektura i korektura: dr Tatjana Marković, dr Ljubica Ilić

Grafičko oblikovanje korica: Mario Leš

Prelom: Goran Despotovski

Štampa: SP PRINT, Novi Sad

Tiraž: 300

ISBN 978-86-81666-65-4

Ovu publikaciju finansijski su podržali SOKOJ i Gradska uprava za kulturu Novog Sada.

SADRŽAJ

Predgovor	7
Udruženje kompozitora Vojvodine – pet decenija delovanja	9
Udruženje kompozitora Vojvodine u novom milenijumu	29
Štampana izdanja muzikalija Udruženja kompozitora Vojvodine	36
Zvučna izdanja Udruženja kompozitora Vojvodine	55
Leksikografski odeljak Udruženja kompozitora Vojvodine (1972-2022)	72
Literatura	178

PREDGOVOR

Povod za ovu knjigu jeste značajan jubilej – pedeset godina od osnivanja Udruženja kompozitora Vojvodine (UKV). Njena izrada poverena je muzikolozima koji su se u svom dosadašnjem radu bavili savremenom muzikom u Vojvodini, na prvom mestu dr Iri Prodanov, čiji napisi o stvaralačkim ličnostima i muzičkim delima sa vođanske muzičke scene u kontinuitetu nastaju već skoro tri decenije, a potom i dr Nemanji Sovtiću i dr Milanu Milojkoviću, koji su poziv da učestvuju u izradi monografije sa zadovoljstvom prihvatili, jer se on logično nadovezivao na njihova prethodna istraživanja opusa Rudolfa Bručija i Ernea Kiralja, kao i šire postavljene tematske okvire o razvoju muzike u Vojvodini.

Knjiga je realizovana kao kolektivni projekat u kojem se delatnost UKV predstavlja iz različitih perspektiva. Sastoji se iz dva dela: prvi je posvećen istorijatu UKV sa pregledom izdavačke delatnosti, a drugi pregledu biografija članova Udruženja - kompozitora, muzikologa i muzičkih pisaca.

Realizacija istorijskog pregleda delatnosti UKV podrazumevala je proučavanje neistraženog arhivskog materijala. Bilo je neophodno prikupiti, klasifikovati, analizirati i narativno povezati veliki broj dokumenata, poput zapisnika sa godišnjih skupština i sednica Upravnog odbora, kao i koncertnih programa i napisa u periodici. Veliku pomoć u vidu logističke, stručne i profesionalne podrške, te usmenih svedočenja pružio nam je sadašnji predsednik Udruženja, Jovan Adamov. Dragocena su bila i usmena svedočenja jednog od nekadašnjih predsednika, Stevana Divjakovića. Pored njih, nesebično angažovanje pokazao je i muzikolog i dugogodišnji član Udruženja, Dušan Mihalek, bez čije lične arhive delatnost UKV ne bi bila u potpunosti obrađena. U dva poglavlja „Udruženje kompozitora Vojvodine – pet decenija delovanja“ i „Udruženje kompozitora Vojvodine u novom milenijumu“ opisan je dosadašnji rad Udruženja u promenljivim političkim i društveno-istorijskim okolnostima. Akcenat je stavljen na unutrašnju dinamiku delovanja, te najvažnije rezultate i njihov značaj u širem društvenom kontekstu. Pored toga, razmatrane su poteškoće u radu UKV do dobijanja statusa „reprezentativnog umetničkog udruženja“ 2011. godine, različiti oblici finansiranja i njihov uticaj na organizacione domete Udruženja, s posebnim osvrtom na godišnje koncerte, realizovane pod dirigentskom palicom Tamare Adamov Petijević. U poglavljima „Štampana izdanja muzikalija Udruženja kompozitora Vojvodine“ i „Zvučna izdanja Udruženja kompozitora Vojvodine“ obrađena je celokupna izdavačka delatnost UKV, uključujući partiture i nosače zvuka sa muzikom vođanskih kompozitora.

Drugi deo monografije sadrži biografsko-leksikografske podatke članova UKV. O preminulim članovima Udruženja biografije pisano je na osnovu dostupne literature ili prema beleškama naslednika. Nasuprot tome, gotovo svi aktivni članovi kontaktirani su i zamoljeni da izveste o mestu i godini rođenja, školovanju, kretanju u profesionalnom radu, važnijim delima i projektima, članstvu u strukovnim organizacijama, nagradama i priznanjima za stvaralački i istraživački rad, notnim i audio izdanjima, objavljenim tekstovima. Odluka s početka bila je da oni sami načine izbor relevantnih podataka, ne samo zato što su najbolje upoznati sa svojim životom i delom, već i zbog toga što bi se time dobilo vredno svedočanstvo žanrovski situirano u prostoru između autopoetičkog iskaza i leksikografske jedinice. Odziv je bio zadovoljavajuć. Ipak, nisu svi članovi Udruženja s istim žarom pristupili saradnji. Neki su pedantno pobrojali gotovo sve svoje reference, dok su drugi značajno skraćivali, uopštavali, pa čak i upućivali na već postojeće izvore kao sasvim dovoljne za ovu priliku. Zbog toga se dalje krenulo u pravcu selekcije i redistribucije činjeničnog fonda u skladu sa idejom uravnoteženog predstavljanja. To je značajno povećalo obim posla, a sve pred imperativom fiksnih rokova i sredstava. Nije se, međutim, htelo nazad, te je tako preko devedeset članova Udruženja dobilo svoju leksikografsku obradu. Ona je dragocena, jer daje uvid u bogato, a često malo poznato, u nekim slučajevima i nepoznato, muzičko stvaralaštvo onih kompozitora i muzičkih pisaca u Vojvodini koji su primljeni kao članovi ili počasni članovi UKV. Reč je o *građi* za neke buduće enciklopedijske jedinice, o građi za potencijale stručne i naučne radove koji će otkriti čitavu paletu darovitih pojedinaca koji su u Novom Sadu ili u manjim sredinama stvarali svoje opuse muzičkih dela ili tekstova koji su neretko bili više poznati van Vojvodine, nego u njoj samoj.

Ova knjiga se može nazvati pionirskim poduhvatom u kojem se autori zalažu za aktivniji odnos pojedinaca, društva i institucija prema jednom od najvažnijih strukovnih udruženja u oblasti muzike u Vojvodini, nastojeći tako da podstaknu svoje kolege - muzikologe i muzičke pisce - na angažovaniji odnos i pozorniju brigu za istraživanje prečesto marginalizovanog, a bez sumnje dragocenog umetničkog opusa članova Udruženja kompozitora Vojvodine koji u svakom smislu prevazilazi okvire „lokalnog“.

UDRUŽENJE KOMPOZITORA VOJVODINE – PET DECENIJA DELOVANJA¹

Osnivanje Udruženja kompozitora Vojvodine u Novom Sadu na početku sedme decenije 20. veka desilo se kao logičan sled utemeljenja različitih organizacija vezanih za kulturu grada. Među njima je presudna bila institucionalizacija muzičkih škola, ponovno pokretanje rada Opere Srpskog narodnog pozorišta posle Drugog svetskog rata,² delovanje Muzičkog centra Vojvodine sa kamernim ansamblom i Vojvođanskom filharmonijom,³ te brojnih drugih udruženja i organizacija koje su podstakle kompozitorsko stvaralaštvo u Vojvodini, muzički amaterizam, a zatim i izvođaštvo i pisanu reč o muzici.⁴

Ključni podsticaj kompozitorskom stvaralaštvu u Vojvodini nakon Drugog svetskog rata dale su tri institucije: Srpsko narodno pozorište (1861), Udruženje kompozitora Vojvodine (1972) i Akademija umetnosti Novi Sad (1974). Opera i Balet SNP nudili su većem broju domaćih kompozitora priliku za stvaranje i izvođenje muzičko-scenskih dela, dok je snažan „vetar u leđa“ kompozitorskom stvaralaštvu u Vojvodini dalo

¹ Ovo poglavlje nastalo je na osnovu arhivske građe Udruženja kompozitora Vojvodine, te privatne arhive muzikologa Dušana Mihaleka, člana Udruženja. Nepostojanje stalnog sedišta Udruženja, odnosno nerešeno pitanje prostora koje bi Udruženje koristilo godinama unazad, doprinelo je osipanju dokumentacije. Čini se, međutim, da su ključni događaji beleženi u Zapisnicima sa sastanaka, koji su mahom sačuvani u registratima Udruženja.

² Opera u Novom Sadu obnovljena je nakon završetka Drugog svetskog rata 1945. godine, i to u okviru Vojvođanskog narodnog pozorišta (VNP), nastalog na inicijativu Glavnog narodnooslobodilačkog odbora Vojvodine i Vojne uprave za Banat, Bačku i Baranju. Kao organizovana i skoro potpuno formirana ustanova za izvođenje složenijih muzičko-scenskih dela Vojvođansko narodno pozorište ulazi u sezonu 1946/47. Odlukom Narodne skupštine AP Vojvodine, izglasana na dan proslave devedesetogodišnjice osnivanja Srpskog narodnog pozorišta (12. XII 1951), novosadskom Pozorištu vraćeno je njegovo staro ime, pa je tako Opera VNP postala Opera SNP. (Enciklopedija SNP, <https://www.snp.org.rs/enciklopedija/>)

³ Muzički centar Vojvodine bio je osnovna organizacija udruženog rada (OOUR) u sastavu novosadskog Srpskog narodnog pozorišta od 1978. do 1988. godine. Obuhvatao je Operu, Balet, Vojvođansku filharmoniju, Mešoviti hor, Kamerni orkestar Vojvođanske filharmonije, Kamerni hor, Ansambli za savremenu muziku, Ženski vokalni oktet, Vokalne i instrumentalne soliste i Koncertnu poslovnicu. Nastao je na inicijativu tadašnjeg direktora novosadske Opere sa baletom, kompozitora Rudolfa Bručija, koji je na mestu umetničkog direktora MCV ostao do 1983. Rukovodioci MCV nakon Rudolfa Bručija bili su Dušan Belić, Miodrag Janoski, Rudolf Baranji, Vojislav Kukulović, Imre Toplak i Karlo Ižak. Previranja koja su obeležila društveni život socijalističke Jugoslavije u drugoj polovini 80-ih zahvatila su i Srpsko narodno pozorište. Kriza društvenog sistema dovela je u pitanje opstanak kompleksne samoupravne asocijacije koja nije prepoznata kao javni interes grada i pokrajine. Iz MCV prvo je izdvojena opera, da bi ponovnim formiranjem OOUR Opera i balet MCV prestao da postoji.

⁴ U najznačajnije institucije posleratnog muzičkog života Novog Sada treba ubrojati Muzičke škole „Isidor Bajić“ i „Josip Slavenski“, kao i Muzičku omladinu Novog Sada (MONS). Rad Muzičke škole „Isidor Bajić“, osnovane 1909. godine, obnovljen je odmah nakon oslobođenja 1944. godine i od tada se kontinuirano razvija. Muzička škola „Josip Slavenski“ osnovana je 1959. godine i sve do 1990. godine delila je zgradu sa školom „Isidor Bajić“. Muzička omladina Novog Sada osnovana je 1966. godine i više od pet decenija je značajan nosilac muzičkog života grada, baveći se organizacijom koncerata. (uporedi sa: Radujko, *Novi Sad – grad muzike*, 2009).

osnivanje Akademije umetnosti Novi Sad. Osim spremnosti SNP da svoj repertoar proširi domaćim muzičko-scenskim delima i Akademije da kompoziciju kao profesionalnu delatnost i visokoumetničku praksu veže za umetničko-pedagošku delatnost svoje Katedre za kompoziciju, važnu podršku vojvođanskoj muzičkoj sceni tokom pet decenija postojanja pružilo je Udruženje kompozitora Vojvodine, i to prvenstveno svojom izdavačkom delatnošću. Ovo reprezentativno umetničko-strukovno udruženje samostalno je, ili u saradnji sa drugim izdavačkim kućama, objavilo preko devedeset notnih izdanja vojvođanskih muzičkih stvaralaca, kao i veći broj audio izdanja na različitim nosačima zvuka.

Osnivačka skupština Udruženja kompozitora Vojvodine, prvobitno Udruženja kompozitora Srbije – Sekcije za SAP Vojvodinu, održana je 8. juna 1971. godine u Novom Sadu. Ovom sastanku prisustvovalo je 14 članova, od kojih su ostali zabeleženi Rudolf Bruči, Ivan Kovač, Nikola Petin, Karlo Krombholc, Erne Kiralj, Oskar Pandi, Stevan Radosavljević, Anton Eberst, Jožef Hadik i Jovan Adamov kao potpisnici osnivačkog akta, uz zapisničara Korneliju Pandi.⁵

Z A P I S N I K

SA OSNIVAČKE SKUPŠTINE UDRUŽENJA KOMPOZITORA
SRBIJE - SEKCIJE ZA SAP VOJVODINU ODRŽANE 8.VI 1971.

Prisutni: 14 članova UK Srbije - Sekcija
za SAP Vojvodinu

Skupštinu otvara kompozitor Rudolf Bruči i predlaže
dnevni red:

1. Predlog za radno predsedništvo
2. Osnivanje Sekcije Udruženja kompozitora
Srbije za SAP Vojvodinu

Pošto je dnevni red prihvaćen, u radno predsedništvo
izabrani su Rudolf Bruči, Oskar Pandi i Erne Kiralj.

Nakon diskusije u kojoj su učestvovali svi članovi,
doneta je jednoglasna odluka

1. da se na osnovu Statuta Saveza kompozitora
Jugoslavije - osnuje Sekcija UKS za SAP Vojvodinu
2. da se za predsednika Sekcije izabere kompozitor
Rudolf Bruči, a za sekretara komp. Stevan
Radosavljević
3. da se preduzmu svi koraci za registraciju
Sekcije

Pošto je dnevni red završen, predsednik zaključuje
skupštinu.

Zapisničar

Kornelija Pandi

Predsednik Sekcije

Rudolf Bruči

R. Bruči

Osnivački akt od 8. juna 1972. godine

⁵ Zapisnik sačuvan sa osnivačke skupštine sadrži taj podatak. Nije poznato ko su preostale dve osobe.

Molba da se Sekcija registruje kao udruženje građana predata je Sekretarijatu za unutrašnje poslove Novi Sad 3. maja 1972. godine.

UDRUŽENJE KOMPOZITORA SRBIJE
SEKCIJA ZA SAP VOJVODINU
NOVI SAD

SEKRETARIJATU ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE SO
NOVI SAD

Na osnivačkoj skupštini održanoj u Novom Sadu dana 8. juna 1971. godine, doneta je odluka o osnivanju Udruženja kompozitora Srbije - Sekcija za SAP Vojvodinu, sa sedištem u Novom Sadu i delatnošću na području SAP Vojvodine. Na istoj skupštini usvojena su i pravila Sekcije.

Molimo Sekretarijat da ovu Sekciju upiše u registar udruženja građana i overi pravila Sekcije.

Prilažemo zapisnik sa osnivačke skupštine, dva primerka statuta i taksu od 5 dinara.

Novi Sad, 3. maja 1972. godine

Osnivači:

1. <u>[Signature]</u> /Rudolf Brusi/	8. <u>[Signature]</u> /Boerst Anton/
2. <u>[Signature]</u> /Kovač Ivan/	9. <u>[Signature]</u> /Radik Bojat/
3. <u>[Signature]</u> /Petin Nikola/	10. <u>[Signature]</u> /Adamov Jovan/
4. <u>[Signature]</u> /Krontholo Karle/	
5. <u>[Signature]</u> /Kharalj Erne/	
6. <u>[Signature]</u> /Pantić Oskar/	
7. <u>[Signature]</u> /Radosavljević Stovan/	

Molba za upis u registar udruženja građana iz 3. maja 1972.

Prema sačuvanoj dokumentaciji, Udruženje je zvanično počelo da radi 8. maja 1972. godine pod registarskim brojem 174, iako je već gotovo godinu dana, kako je naglašeno u aktu, imalo „pravila sekcije“ i statut. Prisutni članovi – kompozitori različitih žanrova, etnomuzikolozi, muzički pisci – pri potpisivanju osnivačkog akta već su svojim donekle različitim profesionalnim orijentacijama,⁶ ukazali i na različite as-

⁶ Detaljnije o članovima Udruženja videti leksikografski odeljak ove publikacije.

pekte aktivnosti članstva, te na ravnopravan značaj i tretman umetničke, pop, džez i narodne muzike među članovima, uz obavezno prisustvo muzičkih pisaca i medijskih poslenika kao važnih aktera u promociji muzičke umetnosti u Vojvodini.

SKUPŠTINA OPŠTINE NOVI SAD
SEKRETARIJAT ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE
Odeljenje za upravu i opšte poslove
Broj: 65-212-23/72
8. maj 1972. godine
NOVI SAD

Sekretarijat za unutrašnje poslove SO Novi Sad,
na osnovu čl. 16. st. 1. Osnovnog zakona o udruženjima građana,
a po prijavi osnivača Udruženja kompozitora Srbije - sekcije za
SAP Vojvodinu - Novi Sad, podnetoj radi upisa Udruženja u registar
udruženja građana i overe pravila, donosi

R E Š E Ń J E

UPISUJE SE UDRUŽENJE KOMPOZITORA SRBIJE - SEKCIJA
ZA SAP VOJVODINU - NOVI SAD, sa sedištem u Novom Sadu i delatno-
šću na području SAP Vojvodine, u registar udruženja građana, ko-
ji se vodi u Sekretarijatu za unutrašnje poslove SO Novi Sad, da-
na 8. maja 1972. godine, pod registarskim brojem 174 (stosetdeset-
četiri).

O b r a z l o ž e n j e

Osnivači Udruženja kompozitora Srbije - sekcije za
SAP Vojvodinu - Novi Sad podneli su ovom Sekretarijatu prijavu
o osnivanju Udruženja radi upisa istog u registar udruženja gra-
đana i overe pravila Udruženja. Prijavi su priloženi zapisnik
su osnivačke skupštine Udruženja, održane u Novom Sadu 5. juna
1971. godine, i dva primerka pravila usvojenih na istoj skupštini.

Reazmotrivši prijavu, zapisnik sa osnivačke skup-
štine i pravila Udruženja, Sekretarijat je našao da su za upis
Udruženja u registar udruženja građana ispunjeni uslovi iz čl. 5.
6. i 8. i da ne postoje smetnje iz čl. 16. Osnovnog zakona o udru-
ženjima građana, pa je, u skladu čl. 12. istog zakona, rešeno
kao u dispozitivu.

Krativ ovog rešenja može se izjaviti žalba Pokraji-
skom sekretarijatu za unutrašnje poslove SAP u Novom Sadu, u rok
od 15 dana od prijema rešenja. Žalba se predaje ovom sekretarijatu
takođe na 5 dinara, po tar. br. 2. Zakona o taksnama.

Taksa za ovo rešenje od 5 dinara, po tar. br. 1 i
3 Odluke SO Novi Sad o administrativnim taksnama, naplaćena je, na
prijavi nalepljena i poništena.

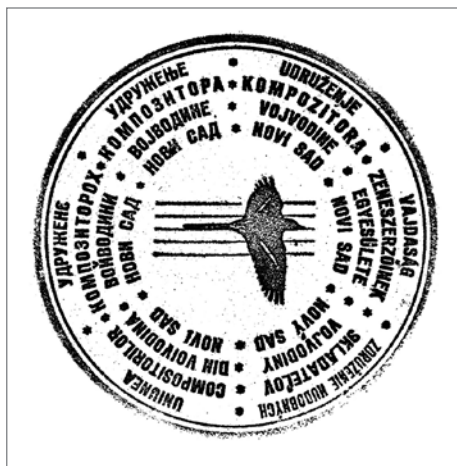
Rešenje dostaviti:
1. Udruženju kompozitora Srbije -
Sekciji za SAP Vojvodinu N. Sad i
2. Pisarnici ovog SUP-a.

KANCELNIK ODELENJA,
Jovan Sabarkupa
[potpis]

Rešenje o upisu u registar udruženja građana od 8. maja 1972. godine

Sekcija, koja je vrlo brzo promenila naziv u *Udruženje kompozitora SAP Vojvodine*, trinaest godina kasnije u *Udruženje kompozitora Vojvodine*⁷, imala je pečat na kojem je prikazana ptica u notnom sistemu usmerena ka istoku i naziv na šest jezika, srpskom, hrvatskom, mađarskom, slovačkom, rumunskom i rusinskom jeziku.

⁷ Ova promenila usledila je po usvajanju novog Statuta UKV 5. aprila 1985. godine.

Pečat Udruženja kompozitora Vojvodine

Logo sa pečata štampan je i kao jedini ukras edicije partitura članova Udruženja počevši od 1980. godine, kada su sve notne publikacije štampane sa istovetnim dizajnerskim rešenjem korica koje potpisuje Branislav Bane Dobanovački.⁸

Prema Pravilniku, jednom godišnje održavala se Skupština Udruženja na kojoj su se usvajali godišnji finansijski izveštaji, planovi aktivnosti za narednu godinu – koncertna i izdavačka delatnost, neretko i edukativna, i drugi promotivni angažmani čiji je cilj bio popularizacija ove strukovne organizacije i rezultata rada članova. Pored Skupštine, predsedništvo se sastajalo po potrebi, dva do tri puta godišnje,⁹ kada je bilo potrebno rešavati konkretne poslove koji su se ticali knjigovodstva, tekućih nabavki, rešavanja pitanja struke, ali i organizaciju muzičkih ili edukativnih večeri. Članovi predsedništva birani su na dve, kasnije četiri godine,¹⁰ nikada nisu dobijali nadoknadu za svoju funkciju, a često su, osim obaveza u samom Udruženju, bili delegirani u važna tela na republičkom ili državnom nivou, kao što su različiti odbori u ZAMP (Zajednica muzičkih proizvođača), Sakoj (Savez kompozitora Jugoslavije),

⁸ Nije sačuvan nijedan ugovor koji bi svedočio o autorstvu dizajna pečata i kasnijih publikacija. Na audio izdanjima UKV se, međutim, sreće ime Branislava Baneta Dobanovačkog, pa je logično zaključiti da je on autor i dizajna pečata.

⁹ U nekoliko zapisnika uočena je primedba da se predsedništvo „malo sastaje, pa se problemi između dve plenarne sednice nagomilavaju“ (Eugen Gvozdanović, Zapisnik od 4. aprila 1981, zapisničar Dušan Mihalek).

¹⁰ Nije poznato kada je uvedena ova promena. Statut koji je usvojen 2015. omogućio je da se za predsednika kandidati mogu birati neograničen broj puta sukcesivno. Ova izmena u Statutu rezultat je činjenice da se složenim administrativnim poslovima Udruženja godinama unazad bavi upravo Jovan Adamov, te da već u više mandata u nizu obavlja dužnosti predsednika od 2008. godine (iako je, funkciju predsednika obavljao i u prvoj deceniji nastanka Udruženja!).

SOKOJ (Savez organizacija kompozitora Jugoslavije), odboru Tribine kompozitora Jugoslavije u Opatiji i slično. Oskudna arhiva omogućava da se popišu imena predsednika, ali ne i tačni datumi njihovih mandata:¹¹

- Rudolf Bruči (1972 – 1974, prvi predsednik)
- Ivan Kovač (1975-1978)
- Sava Vukosavljev (?)
- Jovan Adamov (1978 - 1982, 2008 -)
- Oskar Pandi (?)
- Miroslav Štatkić (?)
- Slavko Šuklar (1987-88)
- Stevan Divjaković (1989 – 1990)
- Eugen Gvozdanović (1985-1986)
- Zoran Mulić (2004 - 2008)

Jovan Adamov bio je predsednik Udruženja u dva navrata do kriznih devedesetih godina,¹² da bi ponovo postao predsednik od 2008, a tu funkciju obavlja i danas. Zahvaljujući njegovom angažovanju, Udruženju je 2011. dodeljena titula „represntativnog“,¹³ zbog čega od tada redovno dobija finansijsku podršku državnih struktura „za obavljanje poverenih poslova“.

¹¹ Godine su stavljene uslovno, jer su se pojavile u sačuvanim zapisnicima sa sednica. Stoga je verovatno da su upravo te godine predsednici izabrani ili su bili aktivni u drugoj godini mandata.

¹² Jovan Adamov je izvesno bio predsednik UKV 1978 - 80. godine, što se može zaključiti iz sačuvanog Zapisnika sa godišnje sednice Skupštine UKV od 25. aprila 1982. godine, održanog u prostorijama OOUR-a Umetnička produkcija RTV Novi Sad, u zgradi Doma kulture u ulici Žarka Zrenjanina 4 u Novom Sadu.

¹³ Ministarstvo kulture Republike Srbije 2009. godine uvelo je u zakon status „represntativnog strukovnog udruženja“. Činjenica da je za reprezentativna udruženja predviđena redovna finansijska podrška za vršenje poverenih poslova privukla je veći broj udruženja da za tu titulu konkurišu. „Povereni poslovi reprezentativnih udruženja u kulturi su utvrđivanje statusa i vođenje evidencije samostalnih umetnika. Udruženje koje aplicira za ovaj status treba da deluje na celoj teritoriji Republike Srbije, članstvom nedvosmisleno reprezentuje kulturnu delatnost za koju je registrovano, brojnošću i ugledom svojih članova spada među vodeća udruženja u svojoj oblasti, ostvaruje višegodišnji kontinuitet u radu i rezultate u programskim aktivnostima i doprinosi razvoju nacionalne kulture, odnosno kulture nacionalnih manjina. Ono bi trebalo da bude kadrovski, tehnički i organizaciono osposobljeno za vršenje poverenih poslova. Strukovna umetnička udruženja koja su dobila status reprezentativnosti stupanjem na snagu Zakona o kulturi sebe deklarišu kao reprezentativna umetnička udruženja (Stokić 2015: 14).

На основу члана 56. став 1. Закона о култури ("Службени гласник РС", бр. 72/09, 13/16 и 30/16 - исправка) и члана 8. Правилника о саставу и начину рада Комисије за утврђивање репрезентативности удружења у култури и о блиским условима и начину утврђивања и престанка статуса репрезентативног удружења у култури ("Службени гласник РС", бр. 57/10, 21/13 и 11/17), на предлог Комисије за утврђивање репрезентативности удружења у култури,

Министар културе и информисања доноси

РЕШЕЊЕ О УТВРЂИВАЊУ СТАТУСА РЕПРЕЗЕНТАТИВНОГ УДРУЖЕЊА У КУЛТУРИ

(Сл. гласник РС бр. 15/19)

Основни текст на снази од 14/01/2019. у примени од 14/01/2019

1. Утврђује се статус репрезентативног удружења у култури за територију Републике Србије за Удружење композитора Војводине, са седиштем у Новом Саду, Гагаринаова 8.
2. Удружењу из тачке 1. овог решења утврђује се статус репрезентативног удружења у култури за подручје културе МУЗИЧКО СТВАРАЛАШТВО.
3. Доношењем овог решења престаје да важи Решење о утврђивању статуса репрезентативног удружења у култури, број 022-05-80/2011-06 од 20. октобра 2011. године ("Службени гласник РС", број 82/11).
4. Ово решење објавити у "Службеном гласнику Републике Србије".

Број 022-05-6/2019-03

У Београду, 14. јануара 2019. године

Министар,
Владан Букоковић, с.р.

Rešenje o statusu reprezentativnog udruženja iz 2019. godine.
Ovaj status obnavlja se svake 4 godine.

UKV je dobitkom statusa reprezentativnosti, pored osnovnih aktivnosti, dobilo mogućnost utvrđivanja i dodele statusa samostalnog umetnika, čime je steklo vrlo važnu ulogu u ostvarivanju prava „samostalaca“ na teritoriji Vojvodine u oblasti muzičkog stvaralaštva, prilično marginalizovane oblasti, posebno kada je u pitanju umetnička muzika. Ovo je u praksi konkretno značilo da je UKV dobilo mogućnost da obezbedi socijalno, penziono osiguranje i zdravstvenu zaštitu za one članove koje nisu zaposleni i nemaju privatnu firmu ili preduzeće.¹⁴ Osim toga, Adamov je više godina unazad aktivno radio na promociji članova u cilju dobijanja Nacionalne penzije, odnosno Priznanja za izuzetan doprinos u kulturi. Konačno, obezbedio je rešenje prostora u kojem Udruženje obavlja svoju delatnost. Pored privremenih sedišta u prošlosti kao što su prostorije u Jevrejskoj opštini, u ulici JNA 35 (sadašnja Jevrejska) koje su članovi delili sa Muzičkom omladinom Novog Sada, ili prostora na Trgu Komenskog koji je delom pripadalo koncertnoj agenciji *Estrada – Vojvodina koncertu*, zatim kratkotrajnog „podstanarstva“ na Visokoj školi za obrazovanje vaspitača gde je gostoprimstvo ponudio tadašnji direktor škole i član Udruženja, prof. Stevan Divjaković, Adamov je izdejstvovao od grada Novog Sada, pod povoljnim uslovima, zakup poslovnog prostora u ulici Jurija Gagarina 8, u kojem se Udruženje i danas nalazi.

¹⁴ Provera ispunjenosti statusa slobodnog umetnika vrši se svake 4 godine, te je UKV u mogućnosti da taj status uskrati članovima koje se više ne bave muzičkim stvaralaštvom. „U okviru poverenih poslova statusna komisija dostavlja potrebne spiskove Poreskoj upravi i lokalnoj samoupravi, obavlja kvartalni prenos sredstava lokalne samouprave na račun Poreske uprave za svakog samostalca posebno, izdaje uverenja, servisira ostale zahteve samostalaca i aktivno učestvuje u borbi za rešavanje problema koje ovaj status ima. Reprezentativna umetnička udruženja zastupaju i interese umetnika pred državnim institucijama“ (Stokić 2015:21).

Članstvo Udruženje kompozitora Vojvodine se tokom godina umnožavalo tako da se može reći da je u svojoj pola veka dugoj istoriji delovanja imalo preko 120 članova. Iako je najveći broj bio aktivan u umetničkoj muzici, poslednjih decenija Predsedništvo se zalaže za prijem članova iz različitih muzičkih sfera, nastojeći da deluje kao krovna organizacija koja štiti interese što većeg broja muzičkih stvaralaca i pisaca na teritoriji Vojvodine. Time Udruženje ispunjava definiciju strukovnih organizacija koje „teže da okupe sve reprezentе svoje umetničke oblasti, bez obzira da li su zaposleni u institucijama kulture, nezaposleni, samostalni umetnici, penzioneri ili preduzetnici, vlasnici firmi, agencija i slično.“ (Stokić 2015:14)

Na osnovu sačuvanih Zapisnika iz osamdesetih godina i Statuta iz 1985, a potom i onog iz 2015. godine, može se zaključiti kako je tekla procedura primanja novih članova. Pored molbe pojedinaca za upisom u Udruženje, bilo je neophodno poslati partiture, snimke ili pisane muzikološke i etnomuzikološke radove. Uvidom u tu dokumentaciju, Predsedništvo je odlučivalo da li će molbu stavljati na godišnju skupštinu ili ne, nezavisno od toga gde je molilac bio zaposlen, da li je bio slobodni umetnik ili član neke druge organizacije. Zanimljivo je da se u prvim decenijama veoma strogo prilazilo pristupnoj proceduri tako da su pojedinci prvo postajali dopisni članovi, a zatim redovni, kao što se to čini pri kandidaturi za Srpsku akademiju nauka i umetnosti. Time se stiče jasna slika kvaliteta kome je Predsedništvo i generalno Udruženje težilo. Danas je ova procedura znatno pojednostavljena, što ne znači da se kvalitet rada novoprimitih članova manje uzima u obzir. Budući da se danas putem medija, društvenih mreža i različitih drugih tokova informacija lakše dolazi do podataka o aktivnostima muzičkih stvaralaca, dovoljno je da postojeći članovi predlože novog, uz njegovu saglasnost, i da se na osnovu uvida u biografiju proceni mogućnost primanja u Udruženje. Takođe, zbog višedecenijskog postojanja Katedre za kompoziciju na Akademiji umetnosti Novi Sad, ali i zbog značaja podmlađivanja članstva, svršeni studenti i studentkinje kompozicije, koji su se tokom školovanja afirmisali kao stvaraoci, gotovo po automatizmu postaju njegovi članovi.

O radu Udruženja kompozitora Vojvodine svedoče, osim štampanih izdanja muzikalijske i nosača zvuka, sačuvani zapisnici sa sednica u periodu između 1980. i 1990. godine. Oni su objedinjeni po godištim u Biltenima¹⁵ za čiju je pripremu bili odgovorni muzikolozi Marijena Stanković Krivak, Sava Vukosavljev, Vinko Deže (sekretar UKV) i Dušan Mihalek. Dušan Mihalek je, pored toga, bio posvećen pisanju komentara za različite edicije UKV, objavljivanju članaka u listu Dnevnik, pripremi predavanja o stvaralaštvu članova UKV u različitim prilikama i brojnim drugim aktivnostima Udruženja. Premda su u prvim decenijama postojanja Udruženja pored njega u članstvu

¹⁵ Prvi broj Biltena izašao je 1981. godine.

zabeleženi i drugi muzikolozi – Hranislav Đurić i Marija Adamov, na primer - čini se da je Mihalek od ustanovljenja ove organizacije bio spiritus movens naučne podrške UKV. Niko s takvim entuzijazmom nije prišao svim aspektima delovanja ovog društva, toliko zabeležio i informisao, posebno ako se ima u vidu da u to vreme nije bilo kompjutera, digitalne štampe, niti interneta, tako da su se tekstovi kucali na pisačkoj mašini, a zatim fotokopirali i distribuirali različitim institucijama.

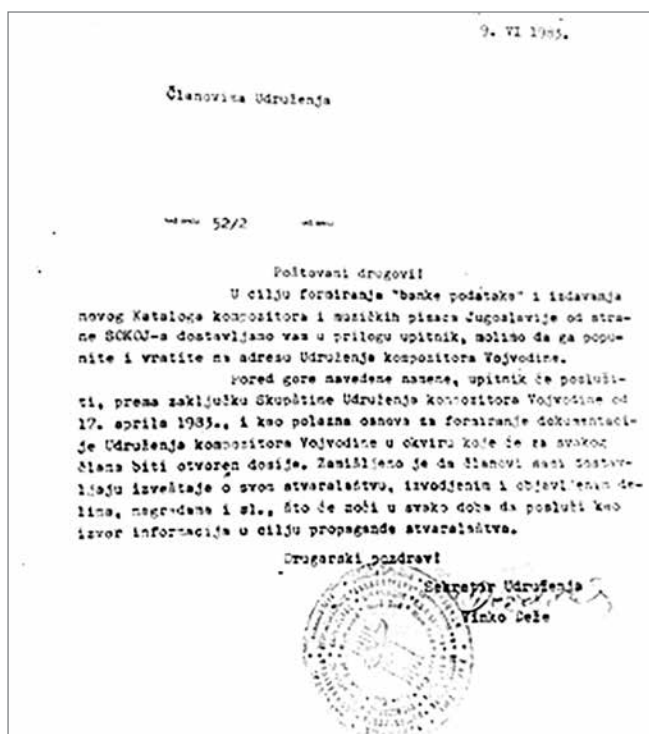
Drugi broj Informativnog biltena UKV iz 1982. godine. Reč je o izdanju koje je imalo štampane samo korice, dok su unutrašnjost činile foto-kopije prekucanih zapisnika i drugog materijala sa sednica tokom godine.

Svaki zapisnik započinjao je isticanjem datuma i vremena kada se održavao, spisom prisutnih članova, te dnevnim redom.¹⁶ Ukoliko je reč o godišnjoj skupštini, na njoj se usvajao Poslovnik o radu¹⁷, zapisnik sa prethodne skupštine, Izveštaj o radu Predsedništva i o aktivnostima prethodne godine. Zanimljivo je da uvid u proceduru sprovođenja sednice pruža informacije i o praksi održavanja sastanaka u vreme samoupravnog socijalizma, u kojem su bili predviđeni čak i overači zapisnika, članovi kandidacionih komisija, odbor samoupravne kontrole, komisija za opštenarodnu odbranu i društvenu samozaštitu i slično.

¹⁶ Neke godišnje skupštine otvarane su izvođenjem dela članova UKV, kao npr 5. aprila 1987. kada je izvedeno delo Alla zingara R. Bručija. Nije poznato ko je bio violinista.

¹⁷ Zapisnik od 5. maja 1984. godine, sa Skupštine UKV održane u klubu Jevrejske opštine, s početkom u 10 h.

Godišnja skupština je bilo mesto na kojem se predstavljao završni račun sa prihodima i rashodima za prethodnu godinu. Obavezna tačka dnevnog reda bio je i program rada za narednu godinu. U vezi sa tim, treba istaći komentar Eugena Gvozdanovića koji je kritički konstatovao da su programi bili „uvek planirani kao želje, a ne kao izraz realnih mogućnosti“.¹⁸ Gvozdanović je kritikovao i sporadične kontakte Predsedništva sa ostalim članstvom što je rezultiralo „slabim reagovanjem na dopise i u dostavi izveštaja o aktivnostima između dve skupštine“.¹⁹ Reč je o formularima koji su redovni slati kako bi svaki član obavestio Udruženje o novim delima i izvođenjima. Ove formulare, međutim, niko nije ispunjavao. Bolja efikasnost i involviranost svih članova, te vidljivost njihovih rezultata, videla se u aktiviranju što većeg broja u redovnim aktivnostima Udruženja.

Jedan od brojnih dopisa u kojima se od članova UKV traži da pošalju biografske podatke, kao i detalje o svom stvaralaštvu.

Predsedništvo je 11. marta 1988. poslednji put pokrenulo ideju o katalogu UKV, poslalo formulare članovima, ali su dostavljena samo dva priloga. Ivan Kovač se, u vezi s tim,

¹⁸ Zapisnik od 24. maja 1987.

¹⁹ Zapisnik od 5. maja 1984. godine.

na sednici održanoj 25. aprila 1988. ogorčeno pitao: „Čemu Udruženje i spisak delatnosti članova? Možda bi trebalo situaciju dramatisovati i doneti zaključak da se zaduži neko da putem sredstava javnog informisanja istakne sve probleme udruženja? Nisam dostavio izveštaj o svojoj aktivnosti jer smatram da sami članovi znaju šta je komponovao i šta je izvođeno, ali o toj delatnosti bi trebalo da se zainteresuju i drugi faktori“.²⁰

Članovi predsedništva i članstvo su se konstantno, iz sednice u sednicu, žalili na „hladan odnos društva prema UKV“,²¹ te na nedovoljno priznanje od strane lokalne zajednice, bez obzira što je „i pored brojnih problema, urađeno dosta“.²² U zapisnicima se pojavljuju saveti da se krene „ofanzivno“ u medije, da se bude „agresivniji“, uz prozivke za nepostojanjem redovne muzičke kritike i novinara koji bi izveštavali o Udruženju. S tim u vezi, Nikola Petin je uočio da se notna izdanja štampaju, ali se ne pojavljuju recenzije o njima, niti o pločama, te da bi „predsedništvo trebalo možda trebalo da zaduži nekog ko će se time baviti“.²³ Potreba za većom medijskom podrškom, odnosno pisanom reči o UKV, bila je toliko očigledna, da je prva tačka dnevnog reda sastanka Predsedništva 22. januara 1987. bila *Problematika muzičke kritike*²⁴ u vojvođanskoj štampi. Petin je tvrdio da „ne postoji organizovano praćenje muzičkih zbivanja, nego se članci pojavljuju od slučaja do slučaja“.²⁵ Zaključak ove tačke dnevnog reda ujediniio je interese prisutnih po kojima „muzička kritika ne bi trebalo da bude pisana u smislu stručne analize dela, jer za to postoje stručni časopisi. Ono što je najbitnije to je stvaranje atmosfere pred koncert – obaveštavanje (priprema) javnosti o muzičkom događaju koji predstoji i njegova valorizacija posle“.²⁶ „Muzički pisci, članovi UKV – trebalo bi više da se angažuju na ovom poslu“, istakao je Rudolf Bruči.²⁷ Dušan Mihailek, koji je veliki deo ovog posla radio sam, skrenuo je pažnju da „muzička kritika treba da ima kritički odnos prema svakom delu“,²⁸ te ukazao na uzrok nepostojanja podrške u medijima jer „nema sistematskog obrazovanja muzikološkog kadra u Vojvodini i pri-

²⁰ Zapisnik od 25. aprila 1982,

²¹ Nikola Petin, isto. Nažalost, nije samo „društvo“ pokazalo malo interesa za rad UKV. Sava Vukosavljev primećuje na sednici 22. januara 1987. da je u Kikindi ponovo pokrenut časopis *Gudalo* i da su za izlaženje lista angažovani kompozitori sa strane, a od vojvođanskih kompozitora niko nije uključen, pa je konstatovano da UKV treba da uputi protest redakciji lista.

²² Isto.

²³ Isto. 4. mart, 1988.

²⁴ To je bila jedna od tačaka i na sednici 23. oktobra 1986. gde je zaključeno ne samo da se sugeriše Dnevniku da zaposli jednu osobu kao muzičkog kritičara, već i da se te kritike prevode i objavljuju i u drugim listovima na drugim jezicima (E. Kiralj).

²⁵ Zapisnik od 22. januara, 1987.

²⁶ Isto.

²⁷ Isto.

²⁸ Isto.

preme mladih kadrova, nema pomoći u vidu stipendija".²⁹ Ovaj muzikolog zaključuje da bi „kontinuirano praćenje moglo biti rešeno kad bi *Dnevnik* imao zaposlenog muzičkog kritičara".³⁰ Predsedništvo u zaključku odlučuje da će sugerisati *Dnevniku* ideju o zapošljavanju kadra ovog profila, a Mihalek dodaje da će „Matici srpskoj i VANU predložiti ideju o otvaranju radnog mesta za muzikologe".³¹ Čini se da je pomenuta sednica održana 22. januara 1987. u izvesnom smislu bila istorijska, jer je predloženo da UKV pokrene inicijativu za osnivanje Muzikološkog oseka pri Akademiji umetnosti. Dve godine kasnije, ovaj studijski program zaista je pokrenut.

Različiti problemi sa kojima se suočavalo UKV ipak su povremeno bili prezentovani javnosti u štampi. To se jasno vidi i po sačuvanom članku koji potpisuje Nada Savković.

Kritika iz Dnevnika, 8. maj 1984, Stvaralaštvo bez potpore, autor Nada Savković

O istoj sednici je nešto kasnije, 31. maja 1984, izveštavao i Dušan Mihalek. Daleko opširniji članak, koji predstavlja skraćenu verziju godišnjeg izveštaja UKV, a koji je objavljen na insistiranje kompozitora Nikole Petina, nosi naziv *Kompozitori u akciji*.

²⁹ Isto.

³⁰ Isto.

³¹ Isto. Ova ideja nije zaživela do danas. Ira Prodanov je 2016. godine uputila protestno pismo Predsedništvu Matice srpske, u kojem se kritički osvrnula na marginalizovanje naučnog rada u Matici srpskoj, na neuvažavanje položaja glavnog i odgovornog urednika različitih štampanih izdanja Matice koji svoj naporan rad obavlja bez novčane naknade, na nepostojanje muzikologa u Rukopisnom odeljenju, po istoriju muzike Vojvodine naročito važnom odeljenju Matice. Odgovor na ovo pismo nikada nije dobijen.

U njemu Mihalek najpre ističe sve aktivnosti koje je UKV preduzelo u 1983. godini, uključujući izdavanje nota, organizovanje koncerata, dodelu nagrade „Petar Konjović”³² zaslužnim kulturno-umetničkim društvima i pojedincima. Zatim se konstatuje da Udruženje nije „neko esnafsko udruženje vezano samo za svoje egzistencijalne probleme, nego organizacija sa velikim ugledom u društvu, ugledom koji je stečen višegodišnjim i upornim radom”.³³ Nakon ovako afirmativnog uvoda, Mihalek nabroja poteškoće sa kojima se UKV susreće: smanjeno finansiranje, nezavidan položaj muzičkih umetnika i stvaralaca u državi u kojoj nije postignuta ni „elementarna pismenost, a ne muzička”,³⁴ stalna borba protiv muzičkog šunda, nepostojanje ansambala koji bi izvodio savremenu vođansku muziku i tako dalje. Sve ove poteškoće lako bi se mogle transponovati i u današnje vreme.

Музички живот

Композитори у акцији

Одјаци са Скупштине Удружења композитора Војводине

[illegible]

Ауторски динэр

[illegible]

Емануеле Луцати, „Навигатор с
рушином“, Хуго фон Хофманштадл

Катастрофални примери

О овим аспектима полемике музичког стваралаштва и музичке културе у нас много се расправљало на недавно одржаном Конгресу СОКОП-а у Београду. У записници оном документу овог конгреса као основни принцип издвојено је да свака држава има право да своје музичке посебности не само очува већ и развија, а међународне конвенције (посебно у области музичке културе). У условима када ни елементарна поштеност, а дакле ни музички инстинкт, у нашем друштву нису постojали, музички стваралаци се одважили да сопственику и савре-

[illegible]

нашег музичког стваралаштва и ако Udруženje kompozitora V podane Odrasle usamljeno u toj bi — može nam se desiti da i stvaralаштво једноставно замр-
Ту ситуацију вероватно нико и би желео.

[illegible]

Решавање сваквих горућих проблема, које су истакли и контролатори СОКОЛ-а и скупштина УКУ-а, свакако не треба одлагати преко ноћи. По композиторима ће и даље покушавати да се за та реченица боре и да у тој борби окупе све оне којима је искрено стало до развоја наше музичке културе.

razovanje u koje bi vratili je bi

u uključujući i muševna užoštosa
Muševci su društveni ljudi, koji se
svoje društvene potrebe zadovoljavaju
i svojim stvaralaštvom, što i
kralju krejeva i svojem „luto
sreću piraćom“ valjaku na us-
tavi, posebno bitna kada u si-
redini ne mogu da se izbore
pristavštven polakom: svoje u-
stavne potrebe zadovoljavaju po-
činkom ne mogu da se pomognu
činjenicom da se po tome jako
uvelo pojavi samo 2-3 puta u
gostima na koncertima Novob-
rova, ali i u svojim domovima, i
bude simbolično za radiko ali i
leakazju — na prima toke i
ostane nedostupno kako pri-
stavlja se, ali i u svojim domo-
vima. Katastrofalni je prim-
jedine od najvrednijažnijih i
dela članova Udruženja, Zoran
Mušević, koja su dva velika i
velika, ali i u svojim domo-
vima, nesigurnosti i propulsi-
labarom. Ali se sve društve
snahe ne valjone pa unapred

ако Одушење композитора В. подише остане усамљено у тој би — може нам се десити да 1 стааралаштва једноставно замр Ту ситуацију вероватно нико а би желео.

Мультижанровые композиции так же часто поражают неохватностью музыкального пространства, когда в рамках одного произведения присутствуют элементы нескольких стилистических направлений. Не редкостью композиции становятся «сдвиги» в жанровом и стилистическом разномыслии, порой контрастном. Вспомогательным музыкальным средством становится стилизация. У композитора М. Янукевича это проявляется в «Музыкальном портрете» (1999), в котором музыка, по словам автора, «не имеет ни одного жанра, ни одного стиля». По мере того как самобытная тема, которую не имеет ни композитор, ни слушатель, развивается, жанры сменяются, стилизируются, жанровые и стилистические элементы перемешиваются, создавая своеобразный «музыкальный коктейль». Вспомогательным средством становится стилизация, которая в данном случае является не только средством, но и объектом стилизации. Вспомогательным средством становится стилизация, которая в данном случае является не только средством, но и объектом стилизации.

Решавање сваквих торуђих проблема, које су изстали и композитори СОКОЈ-а и скупштина УКВ-а свакако не треба одложивати преко ноћи. На композитори ће и даље покушавати да се да тај борбени боре и да у тој борби скупне све оне којима је искрено стало до развоја наше музичке кул-

Kritika iz
Kompoz
Mihalek

z Dnevnika, 30
ritori u akciji, 6

1. maj 1984,
autor Dušan

Kritika iz Dnevnika, 31. maj 1984,
Kompozitori u akciji, autor Dušan
Mihalek

³² Nagrada „Petar Konjović“ bila je novčana i dodeljivana je za premijerno izvođenje dela vojvođanskih kompozitora. Međutim, dodeljivana je i pojedincima koji su dali naročit doprinos razvoju muzičke umetnosti u Vojvodini. Danas je ova nagrada samo počasna (bez novčanog iznosa), a UKV je dodeljuje Institucijama ili pojedincima koji su dali doprinos u negovanju i afirmaciji savremene vojvođanske muzike.

³³ D. Mihalek, *Kompozitori u akciji*, Dnevnik, 31. 5. 1984.

34 Isto.

Skupština je za UKV bila mesto kontrole finansijskog plana iz prethodne godine i planiranja troškova za narednu. Ako se ima u vidu da se Udruženje izdržavalo od autorskog dinara (procenat koji se uzimao od autorskih prava članova), priloga koji se dobijao od SOKOJ-a, sopstvenih prihoda od prodaje partitura i ploča, kao i finansiranja koje je dolazilo od Samoupravne-interesne zajednice (SIZ) za kulturu Novog Sada i Pokrajine, te Kulturno-prosvetne zajednice (KPZ), jasno je da se najviše očekivalo upravo od potonjih državnih institucija. Međutim, iz godine u godinu u zapisnicima je zabeleženo smanjivanje sume koju je UKV dobijalo za svoje redovne delatnosti, izdavačke, promotivne i konačno, naučne i edukativne. U cilju poboljšanja finansijskog položaja društva, organizovani su sastanci sa rukovodiocima ovih krovnih ustanova kulture sa polovičnim uspesima.³⁵

Na sednicama i Skupštinama su, kao gosti, često prisustvovali članovi nekih drugih vojvođanskih ili novosadskih udruženja kao što su Udruženje muzičkih umetnika Vojvodine, Međuopštinski prosvetni pedagoški zavod, Udruženje muzičkih umetnika Novog Sada, Kulturno-prosvetna zajednica Vojvodine ili novinari iz lista Dnevnik u cilju što bolje međusobne saradnje i eventualnih zajedničkih projekata. Tako se, na primer, saradnja sa listom Dnevnik smatrala veoma značajnom zbog mogućnosti objavljivanja članaka o delatnostima Udruženja. Prosvetni pedagoški zavodi Vojvodine i Novog Sada slali su svoje predstavnike kako bi se radilo na unapređenju programa muzičke kulture u školama i eventualnom proširenju obima nastave muzike uz zvučna izdanja vojvođanskih autora koja bi se emitovala na časovima. Zavodi su takođe bili zainteresovani za koizdavaštvo sa UKV u domenu muzikalija za decu i slično.³⁶ Od drugih institucija Udruženje je posebno negovalo kontakte sa Vojvođanskom akademijom nauka i umetnosti, te Maticom srpskom kojoj je, sudeći po dokumentovanim rashodima iz arhive, uplaćivalo sredstva na račun „muzikoloških istraživanja“.

Udruženje kompozitora Vojvodine podsticalo je i stvaranje novih dela. Zapravo, prema mišljenju Dušana Mihaleka, njegova najvažnija aktivnost i jeste bilo savremeno stvaralaštvo u Vojvodini, dok su pitanja prisutnosti vojvođanskih dela u školama stvar pedagoških zavoda, a izvođenja stvar Muzičkog centra Vojvodine. Jedan takav konkurs otvoren je upravo 1984. godine kada je trebalo napisati delo za Vojvođansku omladinsku filharmoniju (popularni VOF), premda su finansijska sredstva za

³⁵ Na sednici 4. marta 1988, na primer, konstatovano je da su dobijena sredstva toliko oskudna, da neće moći da se izda u narednoj godini nijedno jedino notno izdanje.

³⁶ U više zapisnika govori se o izdanjima pod nazivom Vojvođanski kompozitori deci ili Muzička lektira Vojvodine. Konkretno na sastanku 23. oktobra 1986. godine određena je I komisija koja bi u Radio NS odabrala dela za ovu ediciju. U finansijskim planovima nalaze se čak i iznosi koji bi se potrošili na ovakav projekat. Međutim, izgleda da su ovi projekti zbog nedostatka sredstava prvi odgađani, ostavljeni po strani a onda i nerealizovani. Ipak, nekolicina kompozitora posvetila je svoja notna izdanja deci, kao što su, na primer, E. Kiralj ili T. Hartig. Detaljnije videti poglavlje o notnim izdanjima.

njega bila neizvesna. Takođe, raspravljalo se i o konkursu za novu himnu tadašnje savezne države, Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, u čijem je žiriju bio i Rudolf Bruči, koji je ukazao na propozicije ovog poziva i podstakao članstvo da pošalje svoja dela. Nije poznat epilog ovog takmičenja.

Jedna od važnijih aktivnosti Udruženja bila je promocija stvaralaštva njegovih članova. Tako je na sednici 26. septembra 1984. ustanovljena praksa organizovanja programa pod nazivom Atelje Udruženja kompozitora Vojvodine. Reč je o večerima za čije su nosioce određeni Marija Adamov, Dušan Mihalek, Slavko Šuklar, ali i drugi članovi koji nisu bili muzikolozi. Njihov zadatak bio je da predstave život i dela članova, ali i svoje boravke na tribinama, festivalima i koncertima u i van zemlje. Ovi događaji održavani su u prostorijama Udruženja, Međupštinskom prosvetnom zavodu, a vremenom i na Akademiji umetnosti na Petrovaradinskoj tvrđavi.³⁷

Plakat za predavanje u okviru Ateljea UKV,
od 26. 2. 1985.

³⁷ Na navedenoj sednici 26. 9. 1984. godine, pored brojnih predloga tema koje bi mogle da budu u centru pažnje Ateljea, Erne Kiralj predlaže da se organizuje i „program o muzičkoj grafici“.

Na sednici 27. decembra 1984. doneta je odluka da se programi Ateljea organizuju i u Subotici i u Somboru, u saradnji sa Muzičkom omladinom Novog Sada, tako da poslove organizacije preuzme ona, a da Udruženje obezbedi predavače. Nije začuđujuće što su upravo u ovim gradovima Ateljei bili dobrodošli: aktivnosti Muzičke omladine u to vreme bile su razgranate i uključivale su veliki broj članova upravo iz ovih sredina. Izgleda da se angažman na Ateljeu plaćao, što se saznaje iz zapisnika od 21. februara 1985. godine, kada se Dušan Mihalek odrekao honorara u korist Udruženja. Tri godine kasnije, u zapisniku od 23. februara, predsednik UKV, Stevan Divjaković, obaveštava prisutne da je ugovorio saradnju sa Kulturnim centrom Novog Sada u pogledu realizacije Ateljea,³⁸ te da će od tog trenutka ova institucija preuzeti njegovu organizaciju.

UKV imalo je tesnu saradnju sa Muzičkim centrom Vojvodine, čiji je rukovodilac do 1983. bio član Udruženja i njegov prvi predsednik, Rudolf Bruči.

MUZIČKI CENTAR

Sala SNP 22. novembar 1978.

PRVI KONCERT
Orkestra Vojvođanske
filharmonije

Dirigent: **Ilmar Lapinjš** . SSSR

Solista: **Marina Milić** . klavir

Program

Dmitrij Šostakovič: Svečana uvertira, op. 96

Ivan Kovač: Simfonijski sastav (prvo izvođenje)

Edvard Grieg: Koncert za klavir i orkestar, a-moll, op. 16
 Allegro molto moderato
 Adagio
 Allegro moderato molto e marcato

Antonín Dvořák: Simfonijski broj 5, e-moll, op. 95
 »Iz Novog sveta«
 Adagio, Allegro molto
 Largo
 Scherzo: Molto vivace
 Allegro con fuoco

Program prvog koncerta orkestra Vojvođanske filharmonije Muzičkog centra Vojvodine, ostvaren u saradnji sa UKV.

³⁸ Koliko su Atelje i UKV bili značajni svedoči i činjenica da je za 1988. godinu predviđena organizacija čak 10 večeri.

Saradnja Muzičkog centra Vojvodine sa Udruženjem bila je promenljive prirode iz mnogo razloga. Naime, svake godine je Udruženje slalo dopise Centru sa predlogom dela svojih članova koje preporučuje za izvođenje. Muzički centar Vojvodine, koji je organizovao rad filharmonijskog i kamernog orkestra u Novom Sadu, imao je, dakle, ansamble koji bi mogli da interpretiraju zahtevano, ali su prepreku predstavljali nereseni finansijski odnosi između dve institucije, potom neraspisani štimovi za pojedine deonice³⁹ i konačno, nezadovoljstvo autora kvalitetom izvođenja. Sve ovo rezultiralo je čestim sastancima sa rukovodstvom Muzičkog centra neizvesnih zaključaka i bez jasno postavljenih obaveza. Odnosi su se zaoštrili 1987. kada je reorganizacija Muzičkog centra Vojvodine značila da se novosadska filharmonija i kamerni orkestar odvajaju od delatnosti Opere i baleta, s neizvesnim institucionalnim sedištim, čime se direktno ugrožavalo izvođenje dela vojvođanskih autora. Zato su pisane protestne note, ali se nije mnogo postiglo tako da su i danas Opera i balet ogranci Srpskog narodnog pozorišta u kojima se, prema statutu, ne izvodi simfonijska muzika, već samo scenska. Ostaje nejasno kako je moguće da dve po ciljevima tako bliske organizacije - UKV i Muzički centar Vojvodine - godinama nisu pronašle zajednički jezik u afirmaciji stvaralaštva vojvođanskih autora. Na sednici 25. aprila 1982. Stevan Radosavljević kaže: „Dugo smo u Udruženju i ništa se ne dešava. Smatram da u Muzičkom centru Vojvodine situacija nije u redu, jer uslovno rečeno Muzički centar bi trebalo da bude servis stvaralocima na tlu Vojvodine i tu bi trebalo dramatisovati, jer Centar ničemu ne služi. Postoji spisak stvorenih dela, ali njih nema na programima Muzičkog centra“.⁴⁰ Istom prilikom, Ivan Kovač dodaje: „Ako nešto i bude na programu M. centra, kvalitet izvođenja je nezadovoljavajući“.⁴¹ Duško Mihalek skreće pažnju da „Kamerni orkestar Muzičkog centra ne ispunjava funkciju za koju je oformljen, te da Radio Novi Sad nije u mogućnosti da snima izvođenja, jer Centar traži veliku nadoknadu za to, a kvalitet nije na nivou“.⁴² U više zapisnika diskutuje se o naporima da se osnuju ansambli u okviru RTV NS koji bi izvodili dela vojvođanskih autora, a koji bi bili zdrava konkurencija orkestrima MCV, ali se te ideje nisu realizovale.

UKV je sarađivalo sa Maticom iseljenika Vojvodine kojoj je redovno slalo nova izdanja. Čini se da to opravdava izdavanje muzikalija sa komentarima datim dvojezično, ponekad čak i trojezično. U pogledu međunarodne saradnje zanimljiv je dopis od 9. januara 1987. godine u kojem prof. K. Nojman (Neumann) sa Muzikološkog instituta Univerziteta u Hamburgu traži od Udruženja da pošalje sva do tad štampana dela.

³⁹ Deonice je često raspisivao Gavriilo Anika, koji je predavao violončelo u MŠ „Isidor Bajić“.

⁴⁰ Zapisnik sa sednice održane 25. aprila 1982.

⁴¹ Zapisnik sa sednice 25. aprila 1982.

⁴² Isto.

UDRUŽENJE KOMPOZITORA VOJVODINE

21000 NOVI SAD
JNA 35/II

Dana 9. I 1987. g.

Niš znak: 69-3/37

Vaš znak:

Predmet: SR NEMAČKA - dostavljanje fonomaterijala

Našoj Ambasadi u Bonu obratio se prof. dr K. Neumann sa Muzikološkog instituta Univerziteta u Hamburgu, s molbom da mu se iz Jugoslavije dostavi fonomaterijal (ploče, trake i sl.) iz oblasti naše klasične muzike, tj. jedan reprezentativan izbor dela renomiranih jugoslovenskih kompozitora starih i savremenih. Prof. dr K. Neumann je zainteresovan i za notne zapise, klavirske partiture i stručne radove iz oblasti muzikologije na jednom od svetakih jezika. Sav ovaj materijal je neophodan za uspostavljanje studija slovenskih muzičkih kultura na pomenutom Institutu u Hamburgu, koje bi trebalo da otpočne sa radom u zimskom semestru. Prof. dr. K. Neumann izrazio je, takodje, interesovanje da se u predstojećem periodu organizuju predavačke misije jugoslovenskih muzikologa na Institutu.

Molimo vas da prof. dr Neumann-u dostavite potreban materijal i da nas o tome izvestite.

Adresa je sledeća:

Prof. dr K. Neumann
Musikwissenschaftliches Institut
Universität Hamburg
Neue Rabenstrasse 13
2000 Hamburg 36

Takodje vas molimo da nas izvestite o eventualnim predlozima za buduću saradnju sa Institutom u Hamburgu (npr. predavačke misije naših stručnjaka).

S drugarskim pozdravom.

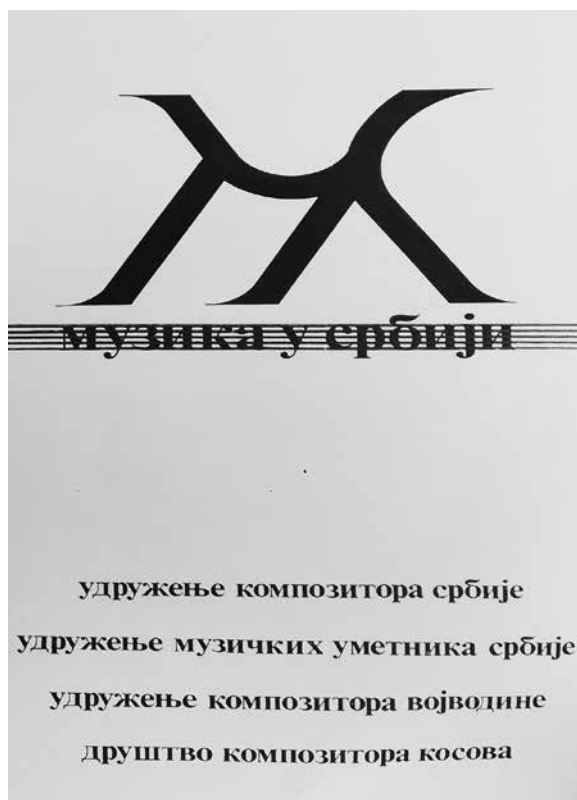
POMOĆNIK DIREKTORA
Milena Petković
Milena Petković

Dopis iz Pokrajinskog zavoda za međunarodnu, naučnu, kulturnu, prosvetnu i tehničku saradnju od 9. januara 1987.

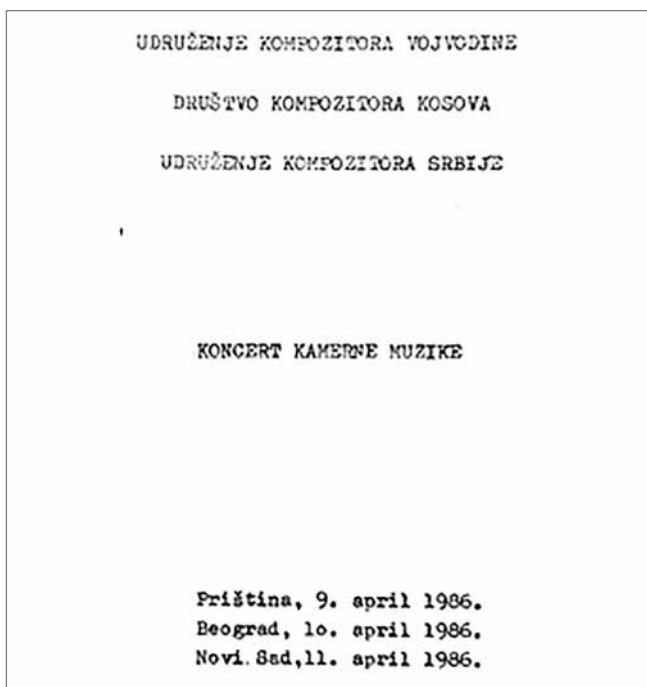
Iz zapisnika i dokumenata o godišnjim prihodima i rashodima dobija se i podatak o međunarodnim aktivnostima članova UKV. Tako su, uz finansijsku podršku Udruženja, realizovana putovanja radi promocije dela u Poljsku, Češku Republiku, Švedsku, Sovjetski Savez, na Kubu, pa čak i u Meksiko. Ređe su putovanja preduzimana u zemlje Zapadnog bloka, što je i razumljivo s obzirom na političku opredeljenost tadašnje SFRJ.

Saradnja sa Tribinom muzičkog stvaralaštva Jugoslavije u Opatiji takođe je česta tema u zapisnicima. Problemi koji su iskrsavali povodom izbora kompozicija za ovu manifestaciju ticali su se nespremni partitura, neizvesnog finansiranja i slično. To, međutim, nije sprečilo delegaciju UKV da redovno prisustvuje Tribini, a poznato je da je Dušan Mihalek 1983. godine održao i predavanje na temu savremenog muzičkog stvaralaštva u Vojvodini.

Uvid u finansijske planove i završne račune iz pojedinih godina delovanja UKV prikazuje i obim aktivnosti koji je bio predviđen, odnosno realizovan. Tako se uočava finansiranje festivala „Muzika u Srbiji“, troškovi za „etnomuzikološka istraživanja“, kao i za izdavačku delatnost. Čini se da je Komisija za izdavačku delatnost radila savesno, ali se dešavalo da ovo telo odabere određena dela od pristiglih, a da autori na koncu ne pripreme pravovremeno partituru za štampu pa je izdavano ono što je trenutno bilo spremno. Finansirana je i nagrada „Petar Konjović“, koja je dodeljivana kulturno-umetničkim društvima za izvođenje dela vojvođanskog autora u okviru takmičenjima horova ili nekih drugih smotra i festivala, a sastojala se iz diplome i novčanog priloga. Vremenom se ova nagrada počela dodeljivati za doprinos afirmaciji UKV, mahom sopstvenim članovima, ali i onim poslenicima kulture koji su kroz svoj medijski rad popularizovali rad Udruženja.

Naslovna stranica programske knjižice festivala Muzika u Srbiji (18 - 27. novembra 1977. godine) na kojem je učestvovalo i UKV.

Jedan od retkih realizovanih programa između udruženja kompozitora Srbije, Vojvodine i Kosova iz 1986. godine, u okviru festivala „Muzika u Srbiji“.

Delatnost UKV u poslednjoj deceniji 20. veka je utihnula zbog građanskog rata koji je pogodio nekadašnju zajedničku državu. Svi aspekti rada ove organizacije pokrenuti su tek početkom novog milenijuma, tako da se od tog vremena beleži oživljavanje izdavačke delatnosti Udruženja, organizovanje različitih manifestacija, kao i porast broja naučnih radova o stvaralaštvu članova Udruženja, zahvaljujući muzikološkom podmlatku koji je iznedrila Katedra za muzikologiju i etnomuzikologiju Akademije umetnosti u Novom Sadu. Nov način projektnog finansiranja, osavremenjena tehnologija štampanja notnih i zvučnih izdanja, saradnja sa partnerima iz oblasti kulture, omogućili da Udruženje kompozitora Vojvodine u poslednjim decenijama ima veću vidljivost i prisutnost na umetničkoj sceni Pokrajine.

UDRUŽENJE KOMPOZITORA VOJVODINE U NOVOM MILENIJUMU

Nakon godina krupnih političkih promena, ulazak u novo stoleće promenilo je položaj umetnosti u društvenim okvirima i donelo projektno finansiranje kao dominantni oblik državnog staranja o kulturi. U takvom kontekstu Udruženje kompozitora Vojvodine nastojalo je da što više razgrana svoju delatnost, te intenzivira praksu izdavanja muzikalija i nosača zvuka.

Zahvaljujući zamahu građanskih inicijativa, na početku trećeg milenijuma osnovana su muzička udruženja sa kojima je Udruženje kompozitora Vojvodine uspešno ostvarivalo svoje aktivnosti. Misli se pre svega na Svetsku tamburašku asocijaciju, sa kojom je UKV razvilo višegodišnju plodonosnu saradnju. Prethodno je Udruženje imalo odlučujuću ulogu u organizaciji *Zlatne tamburice* – jednog od retkih festivala koji je podsticao i podstiče stvaranje novih pesama sa vojvođanskim „predznakom“. Nisu izostali ni brojni oblici saradnje sa različitim kulturnim centrima, te institucijama kao što je Srpsko narodno pozorište i Javni servis Radio Televizije Vojvodine, sa kojima UKV godinama ostvaruje svoje programe.

Omot CD izdanja iz 2003. godine, realizovanog u saradnji sa Svetskom tamburaškom asocijacijom.

UKV je finansijsku podršku za osnovne delatnosti dobijalo od Ministarstva kulture, posebno nakon dobijanja statusa reprezentativnog udruženja. Međutim, za iole značajnije poduhvate, kao što su izdavačka delatnost i izvođenje novih dela, imperativ je bilo prijavljivanje na godišnje konkurse ministarstava Republika Srbije i sekretarijata AP Vojvodine. Pored toga, Udruženje više nije imalo podršku SOKOJ-a kao ranije, već je na javnim pozivima ove krovne strukovne organizacije tretirano kao bilo koje drugo fizičko ili pravno lice.

U prethodne dve decenije najprepoznatljiviji događaji u organizaciji UKV jesu godišnji koncerti⁴³ na kojima se predstavlja stvaralaštvo pokrajinskih kompozitora svih generacija. Zahvaljujući ovim koncertima članovi Udruženja doživeli su dodatnu afirmaciju. Za organizaciju i realizaciju ovih koncerata zaslužna je, pored predsednika Jovana Adamova, dirigentkinja i violinistkinja Tamara Adamov Petijević, koja od 2013. godine, kada je obeleženo 40 godina postojanja Udruženja,⁴⁴ svake godine traga za partiturama, sastavlja program i izvodi odabrana dela visokoumetničkog kompozitorskog stvaralaštva u Vojvodini.

Plakat povodom proslave 40 godina UKV.

⁴³ Videti fotografije sa godišnjih koncerata na str. 64 - 71.

⁴⁴ Godišnjica je obeležena 11. februara 2013. zbog kašnjenja očekivanih sredstava za realizaciju programa.

Koncepcija godišnjih koncerata UKV uključuje princip „tri generacije“,⁴⁵ tako da repertoar svakog koncerta čine:

1. dela autora koji su bili osnivači Udruženja kompozitora Vojvodine;
2. dela autora „srednje generacije“
3. kompozicije mladih stvaralaca koji tek započinju svoje karijere.

Prema rečima Tamare Adamov Petijević, potraga za partiturama kompozitora-osnivača često je vodila ka Nototeci Radio Beograda Javnog servisa Radio Televizije Srbije, gde, kako navodi ova umetnica,⁴⁶ postoji „prečanska polica“ na kojoj se čuvaju partiture vojvođanskih kompozitora najstarije generacije. Tu su, primera radi, pronađene orkestarske deonice najnovijih verzija dela Radića ili Bručija koje se nisu slagale sa originalnim rukopisom partiture, pa se do realizacije izvođenja stizalo uz mnogo muke i prepisivanja nota, kroz upoređivanje prvog izdanja ili rukopisa sa prepisima. Aranžmani su izrađivani samo ako nije bilo moguće oformiti odgovarajući izvođački sastav za neko delo. Ne manje značajne bile su privatne arhive kao često jedini izvor neizvođenih ili retko izvođenih dela.

Nakon odabira programa, realizacija godišnjih koncerata podrazumevala je formiranje izvođačkog ansambla spremnog da odgovori na sve izazove žanrovski i stilski raznovrsnih muzičkih dela. Na ukupno sedam godišnjih koncerata održanih u poslednjih deset godina (2013–2022) okosnicu tog ansambla čine Vokalni studio i Gudački orkestar ORFELIN, kao i Hor „Sv. Stefan Dečanski“. U „pomoć“ često „prislače“ kamerni orkestar Kamerata akademika (danas Kamerata Novi Sad), a tu su i brojni solisti i ansambli u gostujućoj ulozi: Gudački kvartet TAJJ, Novosadski duvački kvintet, NOVI SAD Trio, Radoslava Vorgić Žuržovan, (sopran), Dragana Popović (mecosopran), Predrag Momčilović (glumac), Stefan Gez (bas bariton) i drugi istaknuti umetnici.

Na repertoaru su se našli odlomci iz naših nacionalnih opera, među kojima su *Koštan* Petra Konjovića (1883–1970) i *Vladimir i Kosara* Stevana Divjakovića. Izvođenjem nekih dela obeležavane su godišnjice, što je upravo slučaj sa muzikom iz *Koštane* ponuđenom u čast pedeset godina od smrti kompozitora, kao i horskim delom Dušana Radića (1929–2010) *Gungulice*, kojim je obeleženo deset godina od smrti autora, i Kiraljevim (1919–2004) *Minijaturama za obou i gudače*, stavljenim na program 2019. godine povodom stogodišnjice rođenja ovog kompozitora.

Od osnivača UKV, najviše su izvođena dela Rudolfa Bručija i Ernea Kiralja. Nikola Petin predstavljen je dosad jednim delom, i to horom *Serenata*. Stvaralaštvo Duša-

⁴⁵ Iz razgovora sa Tamarom Adamov Petijević 8. septembra 2022.

⁴⁶ Isto.

na Radića prisutnjeno je kompozitorovim najpoznatijim delima kao što su *Spisak* i *Opsednuta vedrina*. Iz „srednje generacije“ kompozitora izvođena su dela Zorana Mulića, Stevana Divjakovića i Miroslava Štatkića. Mlađa generacija zastupljena je kroz muziku Ivane Vojnović, Željka Avdalovića, Aleksandre Vrebalov, Aleksandre Stepanović, Marine Adamov Stojadinović, Smiljane Vlajić, Ljubomira Nikolića, Đorđa Markovića i Milana Aleksića.

„Treći princip“ pri odabiru repertoara, kako je već naglašeno, podrazumevao je uključivanje najmlađih stvaralaca. Među njima su na godišnjim koncertima UKV bili prisutni Stanislava Gajić, Nataša Đuragić, Ivana Govorčin, Dorotea Vejnović, Tamara Knežević, Nikola Pacek Vetnić i David Mastikosa.

Iz ponuđenog pregleda vidi se da su na godišnjim koncertima ravnomerno bili zastupljeni opusi muških i ženskih članova Udruženja, i to bez manifestno iskazane brige o rodnoj ravnopravnosti. Takođe je važno napomenuti da su na koncertima izvođena i dela onih autora koji nisu bili obavezno i članovi Udruženja, što govori o temeljnom uvažavanju profesije i nastojanju da se angažovano radi na afirmaciji našeg sveukupnog stvaralaštva umetničke muzike.

Tabela sa podacima o godišnjim koncertima UKV:

Vreme i mesto	Program (prema rasporedu izvođenja)	Izvođači (komentar)
11. 2. 2013. Sinagoga, Novi Sad	Zoran Mulić (1957): Balet <i>Izbiračica</i>, uvertira Erne Kiralj (1919 – 2007): <i>Narcis</i>, gudački kvartet (verzija za gudački orkestar) Stevan Divjaković (1953): Odlomak iz opere <i>Vladimir i Kosara</i> – arija Vladislava; arija Vladimira i tercet Rudolf Bruči (1917 – 2002): Treća simfonija, IV stav – <i>Koral</i> Zoran Mulić (1957): Dve pesme iz <i>Liturgije na romskom jeziku</i> (a capella); <i>Tut ašaras džiljenca</i> (Tebe pojem), Čačimata si (Dostojno jest) Nikola Petin (1919 – 2004): <i>Serenata</i> (tekst M. Crnjanski) za mešoviti hor Aleksandra Stepanović (1975): Kantata <i>Oči uma</i>, tekst D. Obradović, VI stav – <i>Zaključenje</i> Zoran Mulić (1957): Balet <i>Večiti mladoženja</i> – <i>Svadba</i> Miroslav Štatkić (1951): <i>Simfonija br. 5</i>, VII stav – <i>Sunce</i>	Povodom jubileja 40 godina postojanja Udruženja kompozitora Vojvodine Hor i orkestar <i>ORFELIN</i> dirigent: Tamara Petijević solisti: Danijela Jovanović, sopran Jelena Končar, mecosopran Saša Petrović, tenor Saša Štulić, tenor Ivan Nikolić, bariton Milan Novaković, glumac

17. 11. 2014. Sinagoga, Novi Sad	Ljubomir Nikolić (1976): <i>Rajo, tužna rajo</i>, za kamerni mešoviti hor i duvački kvintet, tekst Laze Kostića Dušan Radić (1929 – 2010): Dva stava iz vokalno-instrumentalnog triptiha <i>Opsednuta vedrina</i>, tekst Vaska Pope Dušan Radić (1929 – 2010): <i>Spisak</i>, 13 krokija za 13 izvođača Dušan Radić (1929 – 2010): <i>Predeli</i>, melodram za 5 izvođača Aleksandra Vrebalov (1971): <i>Transparent Walls</i> za kamerni orkestar, violončelo, udaraljke i čelestu Rudolf Bruči (1917 – 2002): <i>Metamorfoze B-A-C-H</i> za gudački orkestar Smiljana Vlajić (1971): <i>Kuća odbeglih ideja</i> za gudački orkestar Milan Aleksić (1978): <i>Povratak</i> za recitatora i kamerni orkestar, na tekst Homerove <i>Odiseje</i> (odlomak) Dušan Radić (1929 – 2010): <i>Varijacije na narodnu temu</i>, op. 4, br. 1 za simfonijski orkestar	Simfonijski orkestar ORFELIN, Novi Sad Dirigent: Tamara Adamov Petijević Solisti: Radoslava Vorgić Žuržovan, sopran Dragana Popović, mecosopran Predrag Momčilović, glumac-recitator Gost koncerta: Vokalni studio ORFELIN
19.11. 2015. Sinagoga, Novi Sad	Ljubomir Nikolić (1976): <i>Kristali</i> za gudački orkestar Aleksandra Stepanović (1975): <i>Idila</i>, za gudački orkestar Dorotea Vejnović (1986): <i>RYOKO, and the road within</i>, za gudački orkestar Stanislava Gajić (1980): <i>Varijacije</i> za gudački orkestar Stevan Divjaković (1953): <i>Odjeci</i> za gudački orkestar, udaraljke i klavir Rudolf Bruči (1917 – 2002): <i>Kantata Srbija</i>, na tekst istoimene poeme Oskara Daviča, za baritone, ženski hor, devet duvačkih instrumenata, klavir, harfu i udaraljke	Gudački orkestar, ženski hor i solisti studija „ORFELIN“ Dirigent: Tamara Adamov Petijević Solisti: Vasa Stajkić, bariton

26.11.2018. Sinagoga, Novi Sad	Erne Kiralj (1919 – 2007): <i>Narcissus</i> (Narcis) za gudački kvartet Dorotea Vejnović (1986): <i>Stakleni voz</i> (The Glass Train) Željko Avdalović (1964 – 1994): <i>Vetar</i>, za mešoviti hor, na tekst J. J. Zmaja Đorđe Marković (1978): <i>Teksture</i> za 13 solo gudača Aleksandra Vrebalov (1971): <i>Eholokacije</i> za orkestar Ljubomir Nikolić (1976): <i>Bugarka</i>, za gudački orkestar Stanislava Gajić (1980): <i>Sedam boja - PLAVA</i> za gudački orkestar Milan Aleksić (1978): <i>Plać Majke Božije – Kanon Raspeća Gospodnjeg</i> Erne Kiralj (1919 – 2007): <i>Sa obale Dunava</i>, za glas i kamerni orkestar, po mađarskim narodnim pesmama	Hor i orkestar ORFELIN Gudački kvartet TAJJ Novosadski duvački kvintet Hor AKUD „Sonja Marinković“ Učenici SMŠ „Isidor Bajić“, Novi Sad Dirigent: Tamara Adamov Petijević gost dirigent: Dunja Deurić
10. 12. 2019. Sinagoga, Novi Sad	Stevan Divjaković (1953): Uvertira za operu „Vladislav i Kosara“ Nikola Pacek Vetnić (1984): <i>Gilgameš</i>, za glas, naratora (ili hor) i simfonijski orkestar Tamara Knežević (1993): Odlomak iz baletske svita „Istina je negde između tišine i sna“ Smiljana Vlajić (1971): <i>Tabula smaragdina</i> (Hermesova smaragdna tabla) za hor, gudačke i elektroniku Erne Kiralj (1919 – 2007): <i>Minijature</i> za obou i gudače Zoran Mulić (1957): <i>Blaženstva</i> iz <i>Liturgije</i>, srpski „karlovački“ napev, glas 8 David Mastikosa (1992): <i>AERO</i>, za simfonijski orkestar, fragment Dorotea Vejnović (1986): <i>L. L. Lepidoptera lucubratio</i> za orkestar Aleksandra Stepanović (1975): dve slike iz baleta „Kosmički čovek“	Simfonijski orkestar i Hor ORFELIN Gudački orkestar i Hor Srednje muzičke škole „Isidor Bajić“, Novi Sad Dirigent: Tamara Adamov Petijević Solisti: Viktorija Karhina, mecosopran, Anja Antić, oboa

8. 12. 2020. KS Svilara Novi Sad	Petar Konjović (1883 – 1970): <i>Velika čočekka igra</i>, iz opere „Koštana“ (obrada za hor: T. A. Petijević) Petar Konjović (1883 – 1970): <i>San letnje noći</i>, duvački kvintet Dušan Radić (1929 – 2010): <i>Gungulice</i>, ciklus pesama za hor Ivana Govorčin (1991): <i>Jezero</i>, za sopran, gudače i čelestu Ivana Vojnović (1967): Duvački kvintet Milan Aleksić (1978): <i>Mala cvetna rukovet</i>, za ženski hor, premijerno izvođenje Nataša Đuragić (1981): Savin monolog i Hor vojnika, iz „Žitija Svetog Save“, za muški hor	Hor „Sveti Stefan Dečanski“ Gudački orkestar ORFELIN, Novosadski duvački Kvintet Klavirski trio (Ksenija Mijatović, Veronika Antunović, Slobodanka Stević) Dirigent: Tamara Adamov Petijević Solista: Radoslava Vorgić Žuržovan, sopran
9. 12. 2021. Sinagoga Novi Sad	Ivana Vojnović (1967): Koral i igra, za gudače (premijerno izvođenje) Ivana Govorčin (1991): <i>Vibracije</i> za gudački orkestar (premijerno izvođenje) Smiljana Vlajić (1971): <i>Devana</i> (Vilinsko kolo) za flautu i gudače Marina Adamov Stojadinović (1971): <i>Studija</i> za 15 gudača Aleksandra Vrebalov (1971): <i>Pesme morskog ranča</i> (The Sea Ranch Songs) - Elementi 1, Zahvalnost	Camerata Novi Sad Umetnički rukovodilac: Marko Miletić Solista: Petar Popović, flauta dirigent: Tamara Adamov Petijević

Udruženje kompozitora Vojvodine beleži pedeset godina delovanja. Zapisnici koji su sačuvani svedoče o brojnim uspesima njegovih članova, krunisanim nagradama u zemlji i inostranstvu. Manifestacije i koncertni programi u kojima se Udruženje pojavljuje kao organizator dokaz su, pak, težnje ka stalnom prisustvu na muzičkoj sceni Pokrajine i Republike, bez obzira na obeshrabrujuće okolnosti u vidu izostanka snažnije finansijske podrške. Vredna umetnost uvek je pronalazila put do publike, a Udruženje kompozitora Vojvodine u tom pogledu neće prestati da obavlja svoju misiju afirmisanja muzičkog stvaralaštva i izvođaštva.

ŠTAMPANA IZDANJA MUZIKALIJA UDRUŽENJA KOMPOZITORA VOJVODINE

Izdavačka delatnost muzikalija u nekadašnjoj SFRJ Jugoslaviji, a potom i u Republici Srbiji nije bila na zavidnom nivou, te je spadala, a i danas spada, u relativno marginalizovane aktivnosti očuvanja naše nematerijalne kulturne baštine. O tome svedoči činjenica da su, na primer, Sabrana dela Kornelija Stankovića, našeg uvaženog kompozitora iz 19. veka, počeli da objavljuju Zavod za kulturu Vojvodine (danas Kulturni centar Vojvodine „Miloš Crnjanski“, Novi Sad) i Muzikološki institut SANU tek 2004. godine, dok su upravo zbog odsustva brige za objavljivanje partitura neki autori štampali svoj opus u sopstvenom izdanju.⁴⁷

Budući da su državne izdavačke kuće malo su pažnje poklanjale umetničkoj muzici i njenim štampanim izdanjima,⁴⁸ objavljivanjem partitura bavila su se, nakon Drugog svetskog rata, pre svega strukovna udruženja kao što je SOKOJ (Savez organizacija kompozitora Jugoslavije) ili udruženja sličnog naziva koja su delovala u pojedinačnim republikama ili pokrajinama nekadašnje države.⁴⁹ U tom kontekstu posebno se istaklo Udruženje kompozitora Vojvodine koje je u toku svog pedesetogodišnjeg trajanja štampalo ukupno 93 partiture za solističke instrumente, kamerne ansamble, horove ili orkestre, pojedine čak i u dva izdanja.⁵⁰ U pitanju su mahom dela umetničke muzike, iako nekoliko izdanja dečjih pesama predstavlja dragocen iskorak u prostor popularne muzike, što samo potvrđuje činjenicu da je Udruženje okupljalo ne samo kompozitore koji su se bavili umetničkom muzikom, već i kantautore, izvođače različitih muzičkih žanrova i muzikologe, čime je postignuta i raznovrsnost u vrstama stvaralaštva samog članstva. Moguće da brojka 93 danas ne deluje impresivno, ali se mora imati na umu da je procedura digitalnog štampanja partitura početkom drugog milenijuma zahtevala daleko manje napora i sredstava, nego što je to bilo u drugoj polovini 20. veka, „kada su se note gotovo crtale“,⁵¹ odnosno imale složeniju proceduru pripreme.

Udruženje kompozitora Vojvodine je pri izdavačkoj delatnosti uspostavljalo saradnju i sa srodnim udruženjima, pa je tako jedno izdanje realizovano kao koizdavački

⁴⁷Urednik Sabranih dela K. Stankovića bila je muzikološkinja dr Danica Petrović. Jedan od autora koji su u sopstvenom izdanju objavili ceo svoj opus je kompozitor Rajko Maksimović, 1999, fotokopije.

⁴⁸Tim poslom uglavnom se bavila izdavačka kuća Nota Knjaževac na teritoriji Srbije.

⁴⁹Pored strukovnih udruženja, konstantnu aktivnost, mada ne tako brojnu, objavljivanja dela srpskih umetnička održava je i Srpska akademija nauka i umetnosti.

⁵⁰UKV je izdalo i jednu monografiju u koizdavaštvu sa Maticom srpskom. Reč je o kapitalnom izdanju Petra Konjovića, „Stevan Stojanović Mokranjac“, Novi Sad, Matica srpska i UKV, 1984. Začuđujuće je što se u navođenju ovog izvora u naučnim radovima nikada ne pominje UKV kao koizdavač.

⁵¹Iz razgovora sa muzikologom Dušanom Mihalekom, članom UKV, 19. 12. 2021.

poduhvat sa Savezom muzičkih društava Vojvodine. Reč je o publikaciji *Žice tamburice 2* (1985) Save Vukosavljeva. Koizdanje predstavlja i klavirski izvod opere *Gilgameš* Rudolfa Bručija koje je ostvareno između Udruženja i nekadašnje Vojvođanske akademije nauke i umetnosti. UKV je, takođe, u saradnji sa Pedagoškim fakultetom u Somboru, štampalo zbirku *Puj, pike, ne važi!* – brojalice za pevanje (2009) koju je uredio Milovan Miškov.

Naslovna strana publikacije *Žice tamburice 2* (Novi Sad, 1985)
S. Vukosavljeva

R. Bruči: *Gilgameš*, klavirski izvod opere (?),
koizdanje UKV i Vojvođanske akademije nauka i
umetnosti.

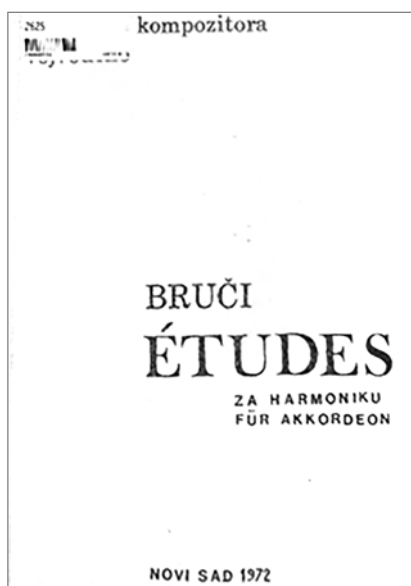
Važno je istaći da su gotovo sve partiture UKV do početka trećeg milenijuma štampane dvo ili trojezično, na srpskom i mađarskom, srpskom i nemačkom, ili srpskom, mađarskom i engleskom jeziku,⁵² što znači da se računalo da će ta izdanja izaći izvan granica zemlje, te da će se štampane kompozicije izvoditi i u inostranstvu. Tiraži partitura kretali su se od 200 do 500 komada, ali on, nažalost, često i nije bio naznačen.

⁵² Danas se partiture štampaju samo dvojezično, na srpskom i engleskom jeziku.

Pažljivijom analizom kataloškog popisa izdanja UKV iz priloga ovog rada,⁵³ može se zaključiti da su najviše objavljivana dela starijih, etabliranih autora čija su ostvarenja već bila priznata kao što su Karlo Krombholc (Károly Krombholz, 1905–1991), Rudolf Bruči (Rudolf Brucci, 1917–2002), Erne Kiralj (Ernő Király 1919–2005), Nikola Petin (1920–2004) ili Ivan Kovač (1937–1992). Tu su zatim nešto manje zastupljeni opusi Tibora Hartiga (1934–2006) i Stanislava Prepreka (1900–1982). Od autora koji su svoje prve opuse beležili od treće decenije 20. veka tu je gotovo zaboravljeni Dušan Stular (1901–1992). Generacija koja je svoja zrela dela stvarala tokom sedme i osme decenije 20. veka takođe je uvrštena u muzičku biblioteku Udruženja kompozitora Vojvodine. Reč je o kompozitorima Miroslavu Štatkiću (1951), a potom i Slavku Šuklaru (1952). Konačno, čitav je niz autora mlađe generacije koji su dobili priliku da svoje dela objave u ediciji Udruženja kompozitora Vojvodine – Stanislava Gajić (1980), Smiljana Vlajić (1971), Đorđe Marković (1978), Ljubomir Nikolić (1976), Svetozar Nešić (1982), Dorotea Vejnović (1986) i dr.

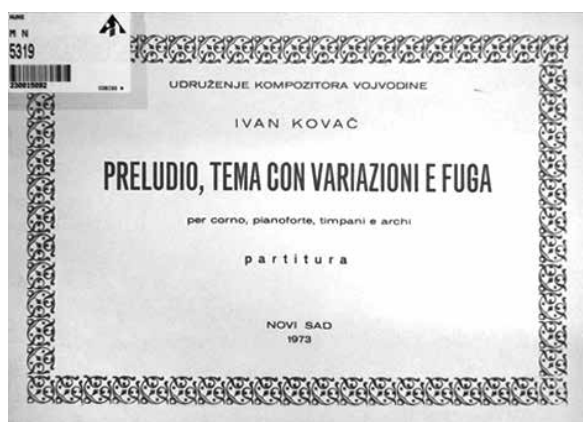
Što se tiče instrumenata kojima su partiture posvećene, najzastupljenije su štampane muzikalije posvećene klaviru. Tako su objavljene brojne kompozicije pijaniste i kompozitora Karla Krombholca, i to ne samo one veoma virtuozne kao što je njegova zbirka *12 koncertnih etida* (1991), već i tehnički interpretativno nezahtevna dela oslonjena na mađarski i slavonski folklor, poput *Knjige za skiciranje* (1981), na primer. Pored ovog autora, štampani su i klavirski opusi Kiralja, Međerija, Prepreka, Stulara, Petina, Štatkića i drugih. Odmah zatim zastupljene su kompozicije za solističke instrumente – klarinet, obou ili violinu – uz pratnju klavira, a potom i dela za druge kamerne ansamble – gudačke kvartete, trija i slično. U toj grupi, zbog neobičnog sastava, izdvaja se opus Stevana Kovača Tikmajera *Wild Movements and Silence* za četiri saksofona i klavir iz 1990. godine. Treba izdvojiti i publikaciju Kamerna muzika za decu (1985, drugo izdanje 1991) Tibora Hartiga, jer je to žanr u kojem se gotovo niko nije oprobao. Bez sumnje da je autor uočio nedostatak upravo te vrste muzičke literature u muzičkim školama, pa je pružio najmlađim polaznicima ovih obrazovnih ustanova opuse za grupno muziciranje na jedan jednostavniji način. Jedna jedina zbirka posvećena je harmonici, tom veoma popularnom instrumentu u nas. Radi se o zbirci *Etida za harmoniku* (1972) Rudolfa Bručija. Nema sumnje da je autor inspiraciju za ove kompozicije dobio zahvaljujući novosadskoj klasi harmonike prof. Milane Simin u Muzičkoj školi „Isidor Bajić“ i njenom čuvenom Orkestru harmonika čija je slava u sedmoj i osmoj deceniji 20. veka prevazišla granice SFR Jugoslavije.

⁵³ Katalog u prilogu ovog poglavlja sadrži popis svih štampanih muzikalija, te će olakšati pristup notnom materijalu potencijalnim istraživačima i izvođačima.

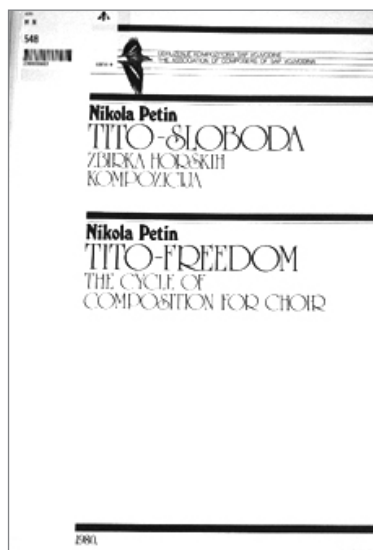
R. Bruči: Etide za harmoniku (Novi Sad, 1972)

Udruženje kompozitora Vojvodine štampalo je svega nekoliko simfonijskih izdanja ili izdanja za veće sastave, najpre zato što je orkestarska muzika u opusima vojvođanskih kompozitora bila manje zastupljena, a razlog može biti i to što se možda nije računalo na potencijalnu frekventnost izvođenja. Klavirske partiture su bez sumnje našle siguran put do svojih izvođača, dok je to ređi slučaj bio sa simfonijama i drugim orkestarskim formama.

I. Kovač: *Preludijum, tema sa varijacijama i fuga* za hornu, klavir, timpane i gudače (Novi Sad, 1973)

Štampane su i brojne partiture za glas uz pratnju klavira, kao i za hor ili hor uz pratnju klavira. Ima i partitura koje odlikuje „ideološki angažman“, u skladu sa vrednosnim i tematskim okvirom karakterističnim za socijalističko doba. S tim u vezi, sreće se posveta Josipu Brozu Titu u zbirci horskih kompozicija *Tito – sloboda* (1980) Nikole Petina, što je u vreme štampanja partiture bilo i očekivano.

N. Petin: *Tito – Sloboda*, zbirka horskih kompozicija (Novi Sad, 1980)

Sasvim po strani stoje ona izdanja koja ne spadaju u polje uže „umetničke muzike“, ali su dragocena po samom žanru kojem su posvećena. Reč je o tri zbirke pesama za decu *Čudesna dečja mašta* (2014, II izdanje 2022), *Neka pesma leti* (2022) i *Prvo školsko zvono* (2022) Jovana Adamova (1942) – ključna muzička literatura od prvih dečjih koraka do tinejdžerskog doba. Još jedno izdanje u ovom žanru predstavlja publikacija za dečje horove *Sloboda je više od sreće* (1987) Josipa Lorbeka. Retko je zastupljena, ali baš zato zaslužuje da se posebno izdvoji i jedna muzikalija namenjena tamburašima, već pomenuta publikacija *Žice tamburice 2*, čiji je autor Sava Vukosavljev.

Jovan Adamov: Čudesna je dečja mašta (Novi Sad, 2022)

detalj partiture

Od početka izdavačke delatnosti UKV,⁵⁴ partiture su imale neujednačen dizajn i veoma skromna dizajnerska rešenja korica, odnosno notografiju neujednačenog kvaliteta. Imena notografa se do početka 21. veka nisu beležila. Međutim, Udruženje u devetoj deceniji 20. veka počinje sa publikovanjem dela svojih članova u ediciji koja ih dizajnerski objedinjuje. Do početka desete decenije 20. veka, kad praktično zamire objavljivanje u UKV zbog političke situacije u zemlji, partiture imaju uobičajeni crno-beli dizajn korica. Glavni detalj naslovne strane je linijski sistem sa obrisima ptice umesto violinskog ključa, u čijim se prazninama između linija nalazi pun naziv organizacije na srpskom, mađarskom i engleskom jeziku. U prostoru iznad ili ispod linijskog sistema štampano je ime kompozitora i naziv dela. Dizajnersko rešenje – sudeći po stilskom izrazu – izgleda da odgovara stvaralačkoj poetici Branislava Baneta Dobanovačkog, iako to nije naznačeno na izdanjima. Početkom 20. veka, dizajnerska rešenja se menjaju od publikacije do publikacije, u zavisnosti od toga kome je delo namenjeno.

⁵⁴ UKV je prvi put štamvalo partituru 1972. godine. Reč je o *Sonati* za obou i klavir i *Skercu* za obou i klavir Ivana Kovača.

Miroslav Štatkčić: *Džez sonata* (Novi Sad, 1984)

Tibor Hartig: *Dijalozi za violinu i violončelo* (Novi Sad, 1990)

Prvi list nakon korica sadržavao je podatke o delu/ delima, te muzikološki prikaz izdanja. Nakon celokupnog teksta partiture mogla je biti štampana biografija autora, a u impresumu na kraju iznošeni su podaci o izdavaču, uredniku, gradu i godini izdanja. Ponekad je naveden i tiraž u kojem je izdanje izašlo.

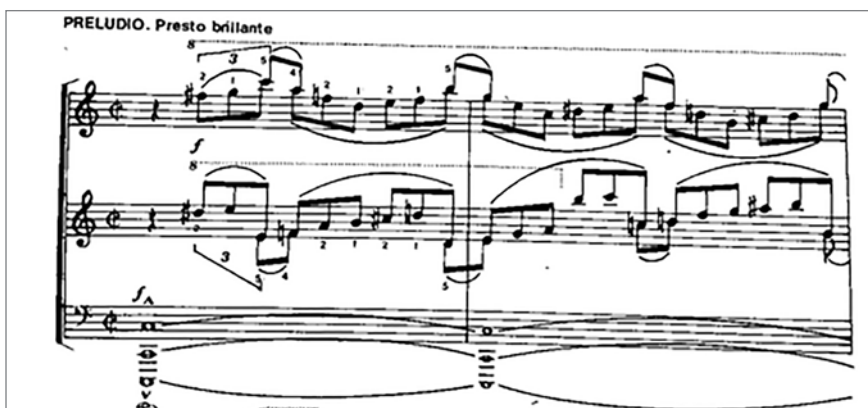
Štampa notnog pisma nije uvek bila kompjuterska, niti su se note „slagale“ kao što je to slučaj sa slaganjem slova u knjižnom bloku. Budući da se radilo o za naše tržište nekomercijalnim, pa zato verovatno i manje atraktivnim publikacijama, notna izdanja su često, kako je već naglašeno, pisana krasnopisom – rukom. Kasnije, jedan od notografa UKV bio je kompozitor Miroslav Štatkčić. Za partituru Gilgameša R. Bručija bili su angažovani kompozitori Zoran Mulić, Željko Avdalović i Stevan Divjaković.⁵⁵ U to vreme notografi su koristili tzv. lestraset, specijalnu foliju sa već gotovim znakovima nota koje su preslikavali na notni papir. Potom su se tako „ispisane“ stranice slale u štampariju u kojoj su grafičkom presom pravili otisak koji se kasnije umnožavao. Jedna od prvih štamparija koja je na ovaj način štampala partiture bila je Štamparija Stojkov u Novom Sadu. Kada je reč o oznakama za tempo ili imenima i prezimenima autora, odnosno nazivima dela, one su se pisale rapidografom. Jasno je da je tehnika štampe bila „primitivna“ za poslednje decenije 20. veka, vreme kada su se u Evropi i svetu već odavno štampale partiture vrhunskog kvaliteta:

⁵⁵ Iz razgovora sa S. Divjakovićem 12. juna 2022. godine.

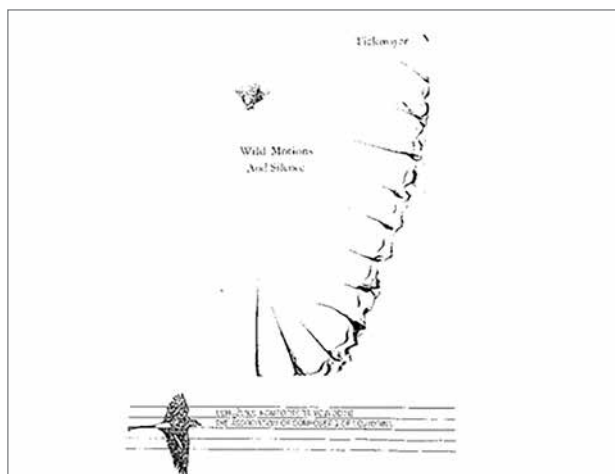
Ivan Kovač: *Preludijum, tema sa varijacijama i fuga* (Novi Sad, 1973)

Tibor Hartig: *Kamerna muzika za decu* (Novi Sad, 1989), *Dečja pesma*, partitura u kojoj je korišćena štamparska presa, ali su slova i dalje tipiska, poput onih u izdanjima koja su pisana rukom.

K. Krombholz: *12 Koncertnih etida* (Novi Sad, 1982), *Prva etida*; premda štampa deluje za svoje vreme impresivno za godinu izdanja, to je samo zbog mogućnosti koje danas pruža kompjuterska obrada fotografije. U realnosti, ovo izdanje čiju notografiju potpisuje Nota Knjaževac, realizovano je na papiru manje gramaže pa se note s jedne strane praktično provide na drugoj strani.

Očekivalo bi se da su izdanja iz kasnih osamdesetih godina ili početka devedesetih tehnički bolje pripremljena, ali to uopšte nije slučaj. Događalo se da je neka partitura publikovana savremenim sredstvima notne štampe, kao što je slučaj sa Krombholčevim *Etidama*, a da se već pri štampi sledeće otišlo korak unazad i da se ona opet realizovala ručno iscrtanim notnim znacima. Ovo se može objasniti činjenicom da UKV nije uvek raspolagalo sa dovoljno finansijskih sredstava za realizaciju publikacije u, za svoje vreme, novim tehnologijama štampe.

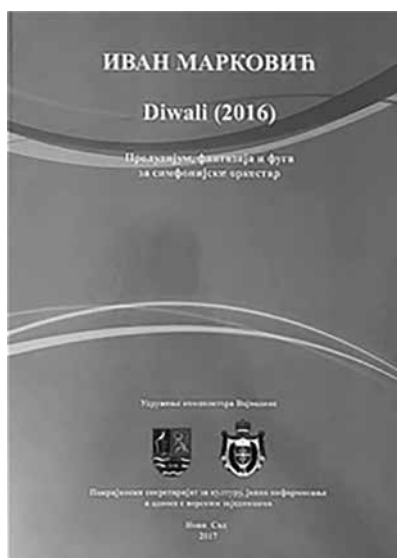

S. K. Tikmajer: *Wild Motions and Silence* za četiri saksofona i klavir (Novi Sad, 1990)

S. K. Tikmajer: *Wild Motions and Silence* za četiri saksofona i klavir (Novi Sad, 1990). Po početnim taktovima partiture jasno je da je i ona pisana rukom, iako je štampana osam godina posle Krombholčevih *Etida*.

Tek početkom trećeg milenijuma počinje da se dosledno primenjuje digitalna štampa, tako da su novije publikacije dela tehnički besprekorno realizovane.

Ivan Marković – *Divali* (2016),
M. Štatkić

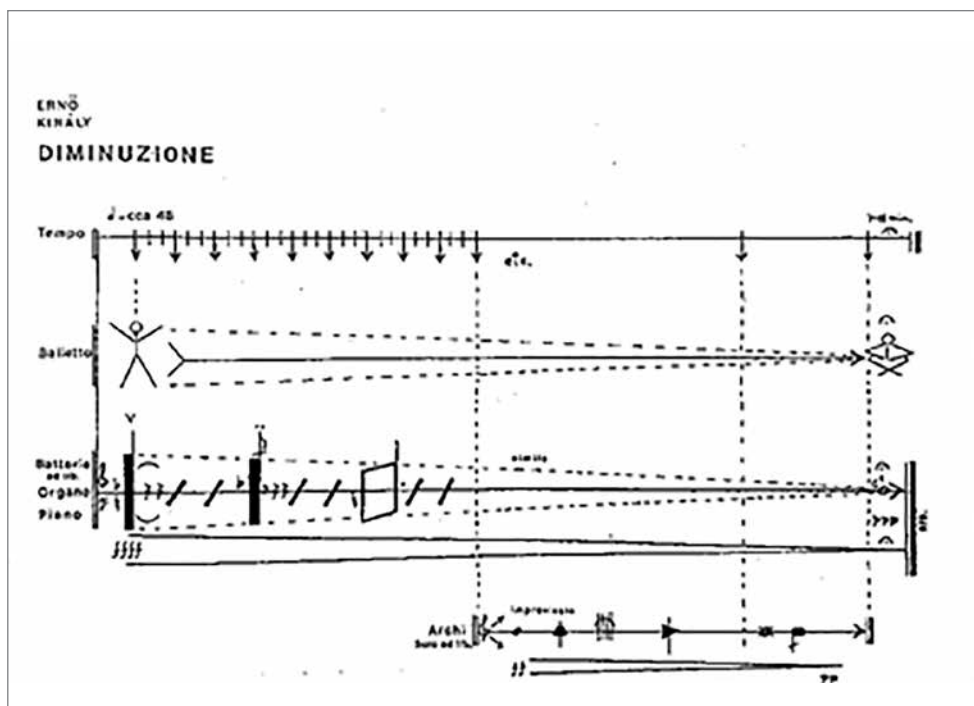
detalj partiture realizovan u digitalnoj štampi.

Iz ranijeg vremena, međutim, u muzičkom, informativnom i vizuelnom smislu izdvaja se izdanje posvećeno jubileju sedamdesetogodišnjici života kompozitora Ernea Kiralja i pedesetogodišnjici njegovog umetničkog rada. U okviru publikacije pod nazivom Kiralj Erne (1989) štampano je više dela različitih žanrova.

Erne Kiralj: Kiralj Erne (Novi Sad, 1989), izdanje povodom jubileja 70 godina života autora i 50 godina umetničkog rada

Premda dizajn korica ne odstupa mnogo od dizajna koji je tih godina bio uobičajen za muzikalije UKV, sadržaj je daleko opremljeniji. Na samom početku štampane su tri narodne pesme za dvoglasni hor. Potom slede solo pesma za sopran i klavir *Ruka* (Kéz) na tekst Lasla Gala (László Gál) iz 1968, *Skerco* za klavir, *Duettino* za violinu i violončelo (1976), *Diminucione* (Diminizione, 1975) aleatorička partitura sa detaljnim uputstvom za izvođenje, uz isticanje nekih istorijskih činjenica o njenom praiзвоđenju.

Erne Kiralj: *Diminuzione* (1989), detalj partiture

Nakon notnih sadržaja, štampana je biografija autora na srpskom, mađarskom i engleskom jeziku, popis važnijih dela u oblasti umetničke muzike, scenske i filmske muzike, radiofonskih ostvarenja, etnomuzikoloških radova, pa čak i bibliografija o kompozitoru. Dodatno, navedene su fotografije Kiraljevih instrumenata tablofona i citrafona sa njihovim opisom, trojezično, a čitavo izdanje završava sa nekoliko stranica svojevrsnog kolaža načinjenog od muzičkih kritika Kiraljevih kompozicija i kompozitorovih nastupa iz različitih novina i časopisa, što i u likovnom smislu deluje atraktivno. Ova štampana muzikalija ima takođe na kraju popis svih do tada objavljenih partitura, ploča i knjiga UKV, što se kasnije ni u jednom izdanju više nije ponovilo. Uređenje ovog izdanja potpisuje muzikolog Dušan Mihalek, ali nema sumnje da je briga za izgled publikacije bila ravnomerno podeljena između urednika i samog autora. Erne Kiralj je bio poznat kao multimedijalan umetnik koji je komponovao, pisao, crtao i svirao. Stoga je moguće zaključiti da je Kiralj autor kolaža sopstvenih nastupa i kritika, kao i da je on insistirao na informacijama o instrumentima koje je izgradio, a koje su iznete posle partitura.

Erne Kiralj: Kolaž iz partiture *Erne Kiralj* (Novi Sad, 1989)

Kao autor tekstova koji su pratili notna izdanja UKV najčešće se pojavljuje muzikolog Dušan Mihalek. Može se slobodno reći da je bio jedini muzikolog koji se posvetio verbalnom predstavljanju štampanih dela u prvih nekoliko decenija izdavačke delatnosti Udruženja, a redovno je potpisivao i uređenje publikacija. Svoje tekstove Mihalek je zasnivao na jeziku struke, ali dovoljno jasnom da značenje bude razumljivo i profesionalnim muzičarima, i muzičkim zaljubljenicima i amaterima. Ti tekstovi su gotovo po pravilu uključili biografiju kompozitora i detalje vezane za samo delo – godinu nastanka, formalna obeležja i stilske pozicije muzičkog jezika. U nekoliko izdanja komentar su pisali Miroslav Štatkić i Nada Fatorini. Mnogo kasnije, taj zadatak preuzimaju mlađe muzikološke snage kao što su Ira Prodanov, Nemanja Sovtić, Bojana Mijatović, Ivana Nožica, Emilija Pušić, Valentina Radoman i drugi.

Štampana izdanja muzikalija UKV predstavljaju dragocen doprinos očuvanju muzičkog stvaralaštva u nas, budući da većina dela koja je Udruženje izdalo nije izvedena, pa je to jedini trag kompozitorske delatnosti naše bliske prošlosti. Premda dinamika izdavanja nije bila uvek ista - čini se da su osamdesete godine naplodnije u ovom pogledu - a ni kvalitet štampe nije bio uvek zadovoljavajući, činjenica da se takva edicija održala do danas i da je poslednjih godina posvećena mahom mlađoj generaciji kompozitora u Vojvodini, ukazuje na još uvek budnu svest o važnosti ovog aspekta umetničkog stvaralaštva, koji, s promenljivom finansijskom politikom, podržavaju državni i pokrajinski organi kulture.

PRILOG

Katalog štampanih izdanja UKV

Uređivanje kataloga štampanih izdanja Udruženja kompozitora Vojvodine realizovan je kroz abecedni red autora sa naznakom godine rođenja, odnosno smrti. Nakon toga navedeno je delo, godina u kojoj je ono štampano, i link koji vodi do COBISS baze podataka u kojoj je naznačeno kako se do publikacije može stići.

1. Adamov, Jovan (1942): Čudesna dečja mašta, najlepše pesme za decu, mlađu i onu malo stariju (2014, II izdanje 2022) komentar uz izdanje Dušan Mihalek, Miroslav Šatkić, Pero Zubac
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/282480135>
2. Adamov, Jovan (1942): *Neka pesma leti* - najlepše pesme za decu, za mlađu i onu stariju (2022) tekst recenzije Tode Nikoletić, Vojkan Borisavljević, dr Aleksandra Paladin, nijedna biblioteka u COBISS sistemu nema primerak ove građe
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/319180807>
3. Adamov, Jovan (1942): *Prvo školsko zvono*, najlepše pesme za decu – za mlađu i za onu stariju (2022) tekst recenzije dr Ira Prodanov, Minja Subota, Blagoje Baković
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/319181319>
4. Bruči, Rudolf (1917–2002): *Etide za harmoniku* (1972)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/227554055>
5. Bruči, Rudolf (1917–2002): *Metamorfoze BACH* (Metamorphoses B-A-C-H) za gudački orkestar (1973)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/282956551>
6. Bruči, Rudolf (1917-2002): *Treća simfonija* (1974)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/203650311>
7. Bruči, Rudolf (1917–2002): *Gilgameš*, opera u tri čina (libreto Arsenije-Arsa Milošević), klavirski izvod, (?) UKV u saradnji sa Vojvođanskom akademijom nauka i umetnosti
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/107160583>
8. Bruči, Rudolf (1917–2002): *Alla zingara* za solo violinu (1990)
https://www.worldcat.org/title/alla-zingara-violinosolo/oclc/249603605&referer=brief_results
9. Bruči, Rudolf (1917–2002): *Međimurska* za violinu i klavir (1984)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/324388359>
10. Dulić, Marko (1991): *Putevi stvaraoaca* - Lost; Končertino za obou i klavirski trio; Alter Ego; Simfonijeta (2017)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/311224839>

11. Gajić, Stanislava (1980): Muzika za kamerni i simfonijski orkestar (2016)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/311227143> (nijedna biblioteka nema primerak)
12. Gvozdanović, Eugen (1933–2005): *Sonata* za violinu i klavir (1982)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/100407047>⁵⁶
13. Hartig, Tibor (1934–2006): *Sam* - za glas i klavir (Egyedül - énekhangra és zongorára) (1981)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/112311047>
14. Hartig, Tibor (1934–2006): *Balkanska svita za decu* (Balkánszvit gyermekeknek) (1991)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/1026061764>
15. Hartig, Tibor (1934–2006): Kamerna muzika za decu – dečje pesme za violinu, violončelo i klavir 1, 2, 3. i 4. deo (1985)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/123931655>
16. Hartig, Tibor (1934–2006): Kamerna muzika za decu – dečje pesme za violinu, violončelo i klavir 1, 2, 3. i 4. deo (1991)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/40744967>
17. Hartig, Tibor (1934–2006): *Dijalozi za violinu i violončelo* (Dialógusok hegedűre és gordonkára) (1990)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/40796935>
18. Hartig, Tibor (1934–2006): *Tri kompozicije za violinu i klavir* (1981)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/112498695>
19. Kiralj, Erne (1919–2007): *Minijature* za flautu ili obou i gudače (1988), komentar uz izdanje Dušan Mihalek
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/112673031>
20. Kiralj, Erne (1919–2007): *Horovi* (Pesma krojača, Muva, Refreni, Biroši, Letnja pesma) (1987)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/102576647>
21. Kiralj, Erne (1919–2007): *Narcis* za gudački kvartet (1984) komentar uz izdanje Dušan Mihalek
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/112663559>
22. Kiralj, Erne (1919–2007): *Toccata pentatonica* za klavir (1983) komentar uz izdanje Dušan Mihalek
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/112664839>
23. Kiralj, Erne (1919–2007): *Erne Kiralj* (1989), jubilarno izdanje povodom 70 godina kompozitorovog rođenja, dela za violinu, violončelo, za glas i klavir. za proizvoljan broj izvođača
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/2580743>
24. Kiralj, Erne (1919–2007): *Deset pesama* za glas i klavir na tekstove vojvođanskih pesnika (Tíz dal énekhangra és zongorára) (1989)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/2581511>
25. Kiralj, Erne (1919–2007): *Narodne pesme* za glas i klavir (Népdalok) (1989) jubilarno izdanje
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/1026407364>

⁵⁶ Ova partitura je zavedena u COBISS bazi podataka iako je izdanje povučeno zbog grešaka u štampi. Publikacija nije ponovo objavljena.

26. Kiralj, Erne (1919–2007): *Dečje pesme* za hor, glas i klavir (1982)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/128867591>
27. Knežević, Tamara (1993): Izbor kamernih kompozicija – *What Lies Behind the Wind?; Stirring Thoughts; Varijacije za Kostu i Jeftu; Voices of the Soul; Orest*; (dela nastala 2014–2016)(2017)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/311229191>
28. Kovač, Ivan (1937–1992): *Sonata* za violinu i klavir (1980)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/76719623>
29. Kovač, Ivan (1937–1992): *Toccata quasi sonata* za klavir (1980) komentar dela Miroslav Štatkic
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/76736519>
30. Kovač, Ivan (1937–1992): *Preludio, tema con variazioni e fuga* za hornu, klavir, timpane i gudače (1973)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/1026419652>
31. Kovač, Ivan (1937–1992): *Sonata torzo* za klarinet – posvećena Mihajlu Kelbliju (1974) s.n. dva zapisa
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/515134394>
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/227546375>
32. Kovač, Ivan (1937–1992): *Gudački kvartet* (1967)⁵⁷
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/304201223>
33. Kovač, Ivan (1937–1992): *Sonata* za obou i klavir (1972)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/304205063>
34. Kovač, Ivan (1937–1992): *Skerco* za obou i klavir (1972)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/1026419396>
35. Kovač, Ivan (1937–1992): *Sonata za klavir*⁵⁸ (Hommage a Illa Kassowic) (1971) (samostalno izdanje S. N.)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/227548679>
36. Kovač, Ivan (1937–1992): *Gudački kvartet* (1977)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/1026133956>
37. Kovač Tikmajer, Stevan (1963): *Wild Motion and Silence* za dva saksofona, dva tenor saksofona i klavir Divlji pokreti i tišina UKV, 1990.⁵⁹ (kopija manuskripta!?) Worldcat library, autograf kompozitora
<https://www.worldcat.org/title/wild-motions-and-silence-for-2-alt-sax-2-tenor-sax-and-piano/oclc/774167115?referer=di&ht=edition>
38. Krombholc, Karlo (1905–1991): *Toccata diatonica* za klavir (1983)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/228002311>
39. Krombholc, Karlo (1905–1991): *12 etida za klavir solo* (1982)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/112449287>

⁵⁷ U COBISS bazi podataka, ova publikacija je navedena kao izdanje UKV. Međutim, godina štampe je 1967. kada još UKV nije postojalo. Ipak je partitura prikjučena ovom katalogu jer je moguće da je došlo do greške u uređenju COBISSa.

⁵⁸ I ovo izdanje je prikjučeno grupi izdanja UKV, jer ga COBISS baza tako prepoznaje. Smatrali smo da publikaciju koju potpisuje Ivan Kovač, kao uvaženi član UKV i njenov nekadašnji predsednik, treba ovde uvrstiti.

⁵⁹ Ova partitura nije zavedena u COBISS bazi podataka.

40. Krombholc, Karlo (1905–1991): *Dečji svet* – male kompozicije za klavir (Gyermekor szág) (1972)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/102599904>
41. Krombholc, Karlo (1905–1991): *Marche caprice* za solo klavir (1983)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/227597319>
42. Krombholc, Karlo (1905–1991): *Tri mađarske narodne pesme* za klavir (1985)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/109354503>
43. Krombholc, Karlo (1905–1991): *Deset sonatina* (1981)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/76758279>
44. Krombholc, Karlo (1905–1991): *Knjiga za skiciranje – 10 malih kompozicija za klavir: mađarske narodne pesme iz Bačke i Slavonije* (1981)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/77688327>
45. Lakešić, Ilija (1908–1973): *Mala pesma* (1972)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/1025797572>
46. Lorbek, Josip (1933–2010): *Sloboda je više od sreće*, deset pesama za školske horove (1987)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/99265799>
47. Marković, Ivan (1992): *Divali* – preludijum, fuga i fantazija za simfonijski orkestar (2017) komentar muzikolog Emilija Pušić
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/311221511>
48. Međeri, Lajoš (Megyeri, Lajos 1935): *Piano album* (Album kompozicija za klavir) (1990)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/1026284228>
49. Miškov, Milovan (1949): *Puj, pike, ne važi!* – brojalice za pevanje, Orfov instrumentarijum, klavir i violončelo (2009) (zajedničko izdanje sa Pedagoškim fakultetom u Somboru)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/238320391>
50. Mulić, Zoran (1957): *Simfonijska muzika* – Koncert za violinu i orkestar, Simfonijeta (2017)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/311230215>
51. Nešić, Svetozar (1982). Gajić, Stanislava (1980), Nikolić, Ljubomir (1976): *Gudački kvarteti* (2014)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/282676999>
52. Nikolić, Ljubomir (1976): *Simfonijska muzika* – Ratnik (2002); Simfonija br. 1 (2007); Rive (2014) izdanje iz 2017.
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/311223047>
53. Petin, Nikola (1920–2004): *Alpski prizori* (Les paysages d'Alpes) (1990) za violinu
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/227977223>
54. Petin, Nikola (1920–2004): *La sérénité verte* - cinq préludes liriques pour le piano (Zelena vedrina – pet lirskih prelida za klavir)(1990) jubilarno izdanje
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/228061191>
55. Petin, Nikola (1920–2004): *Jednu sam ružu mel* za mešoviti hor, op. 71 (1981) (dva zapisa istog izdanja!)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/112495623>
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/313452039>

56. Petin, Nikola (1920–2004): *Pesma palih proletera* za mešoviti hor, op. 67 (1981)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/112492551>
57. Petin, Nikola (1920–2004): Kamerna muzika za violinu, obou, kvartet i duvački sekstet (1990)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/306721287>
58. Petin, Nikola (1920–2004): Četiri hora (1990)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/213488647>
59. Petin, Nikola (1920–2004): *Horalna simfonija „Kad bi svi ljudi sveta“* op. 78, mešoviti hor (Choral symphony "If the people of the world") (1989)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/2573319>
60. Petin, Nikola (1920–2004): *Amadeus*, klasična simfonija (?)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/306930951>
61. Petin, Nikola (1920–2004): *Concerto for string orchestra* (Koncert za gudački orkestar)(?)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/307138567>
62. Petin, Nikola (1920–2004): *Sonata fantazija* op. 80 (1982)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/306753799>
63. Petin, Nikola (1920–2004): *Sonata fantazija* op. 80 (1989)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/214206215>
64. Petin, Nikola (1920–2004): *Vizije*, solo pesme za glas i klavir (1981) komentar Miroslav Štatkić
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/93195271>
65. Petin, Nikola (1920–2004): *Tito – sloboda*, zbirka horskih kompozicija (Tito - freedom: the cycle of composition for choir)(1980)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/98789895>
66. Petin, Nikola (1920–2004): *Bakine priče* op. 42 za klavir (1972)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/1025935812>
67. Petin, Nikola (1920–2004): *Bakine priče* op. 42 za klavir, drugo izdanje (1990)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/214378503>
68. Petin, Nikola (1920–2004): *Diptih* za violinu i klavir op. 67 (1984)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/93142279>
69. Petin, Nikola (1920–2004): Koncert za gudački orkestar op.55 (1973)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/227709447>
70. Petin, Nikola (1920–2004): *Pesme za ženski hor* (1981)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/112486919>
71. Petin, Nikola (1920–2004): *Diptih* za violinu i klavir (1990) drugo obnovljeno izdanje komentar Nada Fatorini
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/213481479>
72. Petin, Nikola (1920–2004): *Ravnica* za mešoviti hor, solo tenor i bariton (1983) komentar Dušan Mihalek
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/93149447>
73. Petin, Nikola (1920–2004): Koncert za gudački orkestar (1981)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/97883399>
74. Preprek, Stanislav (1900–1982): *Arapske noći*, tri pesme na reči arapskih pesnika za glas i klavir(1978)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/76899591>

75. Preprek, Stanislav (1900–1982): *Proljeće, proljeće*, sedam pjesama na riječi raznih pjesnika za glas i klavir (1980)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/76799495>
76. Preprek, Stanislav (1900–1982): *Male svite* za klavir (1978)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/76713991>
77. Preprek, Stanislav (1900–1982): *Mala tema s 25 varijacija za klavir* (1972)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/1026140100>
78. Preprek, Stanislav (1900–1982): *Nova mala tema s 15 varijacija za klavir* (1972)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/1026140612>
79. Preprek, Stanislav (1900–1982): *Proljetna svita* za klavir (1980)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/76900359>
80. Preprek, Stanislav (1900–1982): *Epitafi* za klavir (1978)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/76909063>
81. Stepanović, Aleksandra (1975): *Zrno* – osam slika za simfonijski orkestar; *Oči uma* – kantata za bariton, naratora, mešoviti hor i simfonijski orkestar (2016)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/311217927>
82. Stular, Dušan (1901–1992): *Romantični nokturno*, kompozicija za levu ruku (1986)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/93197319>
83. Stular, Dušan (1901–1992): *Lišće na vetru za klavir* (Foglie al vento : per pianoforte) (1980)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/76717063>
84. Stular, Dušan (1901–1992): *Za male pijaniste* (1977)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/1025070788>
85. Štatkić Miroslav (1951): *Passionato* za dva klavira i udaraljke (1984) komentar Dušan Mihalek
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/99288583>
86. Štatkić, Miroslav (1951): *Džez sonata* za klarinet i klavir (1984) komentar Dušan Mihalek
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/94163207>
87. Štatkić, Miroslav (1951): *Džez sonata* za klarinet i klavir (1984) komentar Dušan Mihalek, drugo izdanje
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/1025618116>
88. Štatkić, Miroslav (1951): *Svita za klarinet* (1986) komentar Dušan Mihalek
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/135359239>
89. Štatkić, Miroslav (1951): *Images za flautu* (1987) komentar Dušan Mihalek
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/227256071>
90. Šuklar, Slavko (1952): *Klavinint* za klavir (1990)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/512733358>
91. Vejnović, Dorotea (1986): *Eufonija* za simfonijski orkestar (2016)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/311220231>
92. Vlajić, Smiljana (1971): *Orkestarska dela* (2016)
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/311225607>
93. Vukosavljev, Sava (1914–1996): *Žice tamburice 2* (1985) UKV zajedno sa Savezom muzičkih društava Vojvodine
<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/126616071>

ZVUČNA IZDANJA UDRUŽENJA KOMPOZITORA VOJVODINE

Objavljivanje i izrada fonograma u Vojvodini nema impresivnu tradiciju poput nekih drugih sredina u nekadašnjoj Jugoslaviji. Ipak, muzika stvaralaca sa ovih prostora je uspevala da nađe put do nosača zvučnog zapisa, iako u pokrajini (sve do nedavno) nije postojalo preduzeće koje bi se bavilo isključivo izradom i objavljivanjem nosača zvuka. Zahvaljujući razgranatoj delatnosti RTV Novi Sad, Udruženja kompozitora Vojvodine,⁶⁰ kao i drugih umetničkih institucija, gramofonske ploče, audio (kompakt) kasete i kompakt diskovi sa muzikom vojvođanskih stvaralaca značajno su obogatili srpsku diskografiju, naročito kada je umetničkoj muzici reč. Budući da je u ovom polju, kao i inače u diskografiji počev od druge polovine 20. veka, dominantna popularna i narodna muzika, retkim izdanjima sa umetničkom muzikom prisutnim u katalogima vojvođanskih izdavača čini se da treba posvetiti naročitu pažnju, sa posebnim fokusom na ulogu koju je u njihovoj realizaciji imalo Udruženje kompozitora Vojvodine. Udruženje je započelo sa diskografskim aktivnostima krajem sedamdesetih godina i do danas periodično obogaćuje domaću diskografiju izdanjima sa ostvarenjima svojih članova⁶¹

Kao što je pomenuto, izdanja RTV Novi Sad, kao ubedljivo najznačajnijeg izdavača fonograma u Vojvodini sedamdesetih i osamdesetih godina prošlog veka, pretežno su sadržala snimke izvođenja folklornih numera raznih naroda, uz značajan broj izdanja sa popularnom muzikom, šlagerima i džezom. Među retkim izdanjima ove kuće sa umetničkom muzikom su albumi Novosadske filharmonije, kompilacije „Muzički mozaik“, kao i ploča Dušana Trbojevića pod nazivom „Stari vojvođanski kompozitori“ iz edicije *Galerija muzičkih umetnika Vojvodine*. Pored ovih izdanja, značajno je pomenuti i album sa serenadama Novosadskog kamernog orkestra i četvorostruko izdanje zvučnog letopisa Akademije umetnosti u Novom Sadu. Međutim, RTV Novi Sad će redovno biti suizdavač sa UKV kada je reč o umetničkoj muzici na vinilu, o čemu će biti više reči kasnije.

Pored pomenutih poduhvata medijskog servisa, u izradi fonograma u pokrajini je učestvovala još i Muzička omladina Vojvodine, koja je objavila čak tri izdanja sa delima Stevana Kovača Tikmajera na pločama i kasetama, dok su povremeno u realizaciji zvučnih izdanja učestvovali i agencija Vojvodinakonzert i Udruženje muzičkih umetnika SAP Vojvodine.

⁶⁰ Na izdanjima do 1991. godine naziv izdavača je bio „Udruženje kompozitora SAP Vojvodine“. Nakon toga se na izdanjima nalazi današnji naziv.

⁶¹ Reč je o ukupno 24 izdanja u periodu od 1979. do 2022. godine.

Budući da u Vojvodini nije postojala presa za izradu ploča, svi izdavači iz pokrajine su bili primorani da plastične fonograme izrađuju u Beogradu, Zagrebu, Ljubljani i drugim centrima. Ploče UKV su do 1985. godine bile proizvođene u saradnji sa Jugotonom, a nakon toga je fonograme proizvodio PGP-RTB. Kasnije, sa prelaskom na digitalne nosače, situacija se nije znatnije popravila, te su izdanja UKV realizovale kompanije poput City records-a ili su izrađivana u inostranstvu kao što je slučaj sa CD-om sa muzikom Nikole Petina iz 1992 godine, koji je napravljen u austrijskoj kompaniji Koch Digitaldisk.

Izdanja na nosačima zvuka Udruženja kompozitora Vojvodine primarno su sadržala snimke ostvarenja umetničke muzike, uz nekoliko značajnih izuzetaka o kojima će biti više reči kasnije. Kompozicije na pločama i kompakt diskovima su pre svega bile deo stvaralaštva članova udruženja, a može se prepostaviti da je kriterijum za selekciju bio zasnovan na značaju određenog opusa za jugoslovensku/srpsku muziku, kao i na ulozi odabranog autora u vojvođanskom muzičkom životu. Izdanja obuhvataju isključivo savremene autore, dok su dela kompozitora koji su stvarali u Vojvodini pre Drugog svetskog rata i ranije, pretežno objavljivali drugi izdavači. Razlog za takvu izdavačku strategiju se može pronaći u činjenici da su stari vojvođanski autori poput Kornelija Stankovića, Isidora Bajića ili Josifa Marinkovića bili deo srpskog muzičkog kanona, te je njihov značaj prevazilazio pokrajinske okvire. S druge strane, ovakav odnos prema starijem nasleđu je doveo i do toga da se izdanja UKV mogu posmatrati i kao poduhvat lokalnog karaktera, što nesumnjivo u nekim slučajevima jeste bio, ali se to ne može reći za sva izdanja, budući da su pojedina od njih imala svoju publiku na čitavoj teritoriji Jugoslavije.

Izdanja na pločama i kompakt diskovima UKV se mogu podeliti na monografske kompilacije namenjene predstavljanju širine opusa određenog autora koje su najbrojnije, albume posvećene jednoj ili dvema kompozicijama (jedna na strani ploče), kao i izdanja sa snimcima dela koja pripadaju određenom žanru ili instrumentu.

Kada je o muzičkim žanrovima reč, UKV je objavio dela koja pripadaju gotovo svim značajnijim muzičkim vrstama, počev od scenskih ostvarenja kao što su opera *Gilgameš* Rudolfa Bručija i balet *Orion* Miroslava Štatkića, preko simfonijskih dela poput Bručijeve *Treće simfonije*, zatim *Barokne simfonije*, *Tri simfonijska portreta* i poeme *Čovek i vreme* Nikole Petina, te *Prve simfonije* Zorana Mulića i kompozicije *Altum Silentium* i *Svečane uvertire* Stevana Divjakovića – sve do horskih kamernih i solističkih ostvarenja, koja se nalaze na izdanjima u najvećem broju.

Sadržaj ploča i diskova UKV su činili snimci zabeleženi u različitim okolnostima, te se ne može govoriti o ujednačenosti kvaliteta zapisa, ali se kao poseban kvalitet čitave diskografije može posmatrati velika raznolikost zapisa i interpretacija, koja

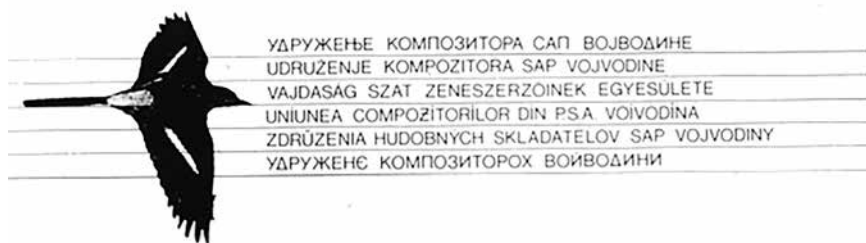
pruža uvid u veze vojvođanskih autora sa drugim jugoslovenskim sredinama, kao i u izvođačku praksu savremene muzike kod nas, koja se između ostalog, temeljila i na muzici ovih kompozitora. Snimci su nastajali, pored Novog Sada, u Beogradu, Zagrebu i Ljubljani, a među izvođačima su zastupljeni značajni orkestri i ansambli iz regiona (Simfonijski orkestar RTB, Simfonijski orkestar RTV Ljubljana, Ansambl „Acezantez“ iz Zagreba, Zagrebački gudački kvartet), uz veliki broj solista i manjih ansambala pretežno iz Vojvodine. Jedan od značajnih podataka koji govori u prilog važnosti izdavaštva UKV jeste i taj da nemali broj izvođača nema drugih izdanja u svojoj karijeri osim onih koje je objavilo pokrajinsko udruženje, što podcrtava dokumentarnu ulogu ovih izdanja, kao zvučnog arhiva različitih perioda u našoj muzičkoj istoriji.

To je upravo slučaj sa autorima koji su sarađivali sa drugim izdavačima pored UKV, kao što su Rudolf Bruči i Erne Kiralj (Ernő Király), koji su, iako veoma važni za vojvođanski muzički život, delovali i u drugim jugoslovenskim sredinama (Bruči u Beogradu i Zagrebu, Kiralj u Zagrebu npr.). Ova dvojica autora su, uz Miroslava Štatkića i Nikolu Petina među retkim autorima kojima su objavljene po dve ploče pod etiketom UKV. Ostali stvaraoci su svi zastupljeni sa po jednim albumom.

Vizuelni identitet omota gramofonskih ploča je pretežno bio zasnovan na dizajnu Branislava Dobanovačkog, koji je, iako često nije korespondirao sa sadržajem na ploči, obezbeđivao prepoznatljivost izdanja, a može se reći da je, kada se uzme u obzir period u istoriji diskografije kada je nastajao, bio vizuelno veoma atraktivan. Dobanovački je sarađivao sa UKV od prvih izdanja iz 1979. godine, a poslednje izdanje na kojem se nalazi njegov rad je kompakt disk sa muzikom Nikole Petina iz 1992. godine. Ovaj umetnik je za omote i prateći materijal koji je realizovao za UKV dobio nagradu Novosadskog salona 1990. godine (primer 1). Pored dizajna, važan detalj vizuelnog identiteta izdanja je bio logo UKV, koji se upravo na Petinovom CD-u poslednji put pojavljuje (primer 2). Kasnija izdanja na digitalnim nosačima, ne sadrže isti logo, a dizajn se menjao u zavisnosti od sadržaja na disku. Ovo rešenje je više u skladu sa interesima autora, ali je UKV kao izdavač čini se izgubio na autentičnosti.

Dizajn Branislava Dobanovačkog za izdanja UKV sa muzikom Karla Krombholca (Károly Krombholz) i Miroslava Štatkića

Logo Udruženja kompozitora Vojvodine (do 1992. godine)

Sve do 1991. godine, programske komentare za izdanja UKV na vinilu je pisao muzikolog Dušan Mihalek. Njegovi tekstovi su sadržali biografske podatke, značajne detalje iz karijere umetnika, kao i kratke osvrte na sadržaj kompozicija. Mihalek je u tom periodu bio aktivan i kao muzički kritičar, te mu je muzičko stvaralaštvo u Jugoslaviji bilo dobro poznato, a naročito kada je reč o vojvođanskim autorima sa kojima je sarađivao i kao urednik emisija o savremenoj muzici na RTV.

Ploče Bručija i Kiralja u izdanju UKV izdvajaju se između ostalog i po tome što su objavljene u saradnji s PGP-om i Jugotonom. Album sa Bručijevom Trećom simfonijom u izvođenju Simfonijskog orkestra RTV Ljubljana je takođe, jedan od retkih u izdanju UKV čiji omot nije dizajnirao Dobanovački, već hrvatski dizajner Vladimir Stra-

ža. Ovaj autor je pored pomenute ploče, dizajnirao i album sa muzikom Stanislava Prepreka u izdanju UKV iz 1979. godine (primer 3). Trostruko izdanje sa Bručijevom operom *Gilgameš* u tumačenju hora i orkestra RTB pod upravom Mladena Jugušta iz 1990. godine je jedini poduhvat tog obima u kojem je učestvovalo UKV zajedno sa Vojvođanskom akademijom nauka i umetnosti. Jedino izdanje iz kataloga UKV pored ovog koje obuhvata više fonograma je dvostruki album sa baletom *Orion* Miroslava Štatkica iz 1989. godine.

Dizajn Vladimira Straže za izdanja UKV
sa muzikom Rudolfa Bručija i Stanislava Prepreka

Kada je reč o albumima sa muzikom Erna Kiralja, ne iznenađuje što je omot prve njegove ploče iz 1979. godine dizajnirala Ksenija Radak (Xénia Radák), koja je sa kompozitorom sarađivala na nizu ostvarenja kao realizator grafičkih partitura ili vizuelnih segmenata njegovih višemedijskih nastupa (primer 4). Omot je upravo zasnovan na motivima koji se mogu naći u Kiraljevim partiturama uz crtež kompozitora sa instrumentima koje je dizajnirao. Omot drugog Kiraljevog albuma iz 1991. godine sadrži mnogo svedeniji dizajn, koji paletom boja i oštrim geometrijskim konturama odaje prepoznatljiv stil Dobanovačkog. Zanimljiva je u tom pogledu ploča Ivana Kovača *Četiri sonate* iz 1979. godine koja postoji sa dve verzije omota, zasnovanog na fotografiji kompozitora Josipa Šmita. Obe verzije je realizovao dizajner Ferenc Barat (Ferenc Barát), a inače između izdanja nema drugih značajnih razlika (primer 5).

Dizajn Ksenije Radak (levo) i Branislava Dobanovačkog (desno)
za ploče UKV sa muzikom Erna Kiralja.

Ploča UKV sa muzikom Ivana Kovača sa dve verzije omota Ferenc Barata

Albume sa drugim vrstama muzike pored umetničke UKV nije često objavljivalo, te retka takva izdanja deluju neobično kada se posmatraju u kontekstu ukupne produkcije. U vezi sa tim se naročito izdvaja ploča sa delima Save Vukosavljeva sa tamburaškom muzikom iz 1985. godine, za koju je omot takođe radio Dobanovački. S obzirom na to da se do tada njegov dizajn već mogao vezivati pretežno za savremeno umetničko stvaralaštvo, iz ugla današnjeg posmatrača deluje kao neobično rešenje spoj modernističkog dizajna i muzike folklorne orijentacije. Pored ove ploče, UKV je objavilo i album pevača šlagera i popularne muzike Angela Vlatkovića 1987.

godine, što upućuje na tendenciju udruženja da proširi svoju izdavačku delatnost i na druge vrste muzike, koja nažalost nije dalje realizovana. Takođe je značajno pomenuti novija izdanja na kompakt disku namenjena deci, a koja su realizovali Jovan Adamov i Lado Leš.

Osim izdanja sa muzikom Aleksandre Stepanović i Ljubomira Nikolića na CD-u sa kraja dvehiljaditiih, aktivnosti UKV na ovom polju su poslednjih decenija znatno redukovane, što je pre svega izazvano materijalnim teškoćama, ali i sa promenama statusa muzičkog izdanja u eri interneta. Uprkos tome, Udruženje je 2013. godine objavilo kompilaciju najznačajnijih zapisa u produkciji RTV-a iz svoje bogate istorije, ističući da su „novi zakoni o autorskim pravima značajno suzili izbor građe iz arhive Radio Novi Sad koji bi se mogao iskoristiti za izdanje ove vrste”.⁶² Samim tim, izdanje ne predstavlja širinu produkcije članova UKV, već se na njemu nalazi umetnički rezultat svojevrsnog preseka saradnje dvaju značajnih pokrajinskih institucija – RTV i UKV.

Zvučna izdanja UKV, iako malobrojna kada se uporede sa ukupnom stvaralačkom produkcijom pokrajinskih kompozitora, čini se na adekvatan način ilustruju delatnost ove ustanove tokom njenih pola veka postojanja. Na njima se, pored *same* muzike, mogu čuti i odjeci razgranate mreže saradnika koju je ovo udruženje stvorilo na prostoru cele Jugoslavije, ne samo među izvođačima, kao neposrednim proizvođačima zvučnog sadržaja, već i na polju izdavaštva te muzičke produkcije i naposljetku, grafičkog dizajna. Drugim rečima, izdanja UKV, naročito ona na gramofonskim pločama, svedoče o živosti muzičkog života osamdesetih godina i ulozi vojvođanskih stvaralaca u tadašnjim kulturnim previranjima. S tim u vezi, može se razumeti da su društvena kretanja u poslednjih 30 godina ostavila dubok trag i na delatnost UKV, te u tom svetlu recentni retki uspesi na polju izdavaštva deluju utoliko značajnije, s obzirom na sve prepreke u ovoj oblasti izazvane nezavidnim položajem umetničke muzike u (našem) savremenom društvu.

⁶² Ira Prodanov (ur.), Umetnička Muzika Vojvođanskih Kompozitora I, Udruženje kompozitora Vojvodine/Pink Digital System, Novi Sad, 2013, CD o802.

Spisak zvučnih izdanja (hronološki prema godini objavljivanja):

1. Király, Ernő, *Ernő Király*, Udruženje kompozitora SAP Vojvodine/Jugoton, Zagreb, 1979, ULS 510.
2. Petin, Nikola, *Barokna simfonija op. 28 / "Čovjek i Brijeg" Op. 64*, Udruženje kompozitora SAP Vojvodine/Jugoton, Zagreb, 1979, ULS 526.
3. Kovač, Ivan, *Četiri sonate*, Udruženje kompozitora SAP Vojvodine/Jugoton, Zagreb, 1979, ULS 532.
4. Prepek, Stanislav, *Stanislav Prepek*, Udruženje kompozitora SAP Vojvodine/Jugoton, Zagreb, 1979, ULS 542.
5. Bruči, Rudolf, *Treća simfonija*, Udruženje kompozitora SAP Vojvodine/Jugoton, Zagreb, 1980, ULS 553.
6. Krombholc, Karlo, *Suite Miniature/Marche Caprice/Sazveždja/Mladi Muziciraju/Banatske Sonatine*, Udruženje kompozitora SAP Vojvodine/Jugoton, Zagreb, 1981, ULS 829.
7. Štatkić, Miroslav, *Flame Shock/Bljesak*, Udruženje kompozitora SAP Vojvodine/PGP-RTB, Beograd, 1985, NL-32.
8. Vukosavljev, Sava, *Razvilo se kolo Vojvodinom*, Udruženje kompozitora SAP Vojvodine/PGP-RTB, Beograd, 1985, NL-38.
9. Vlatković, Angelo, *Jednom u gradu ko zna kom*, Udruženje kompozitora SAP Vojvodine/PGP-RTB, Beograd, 1987, NL-85.
10. Šuklar, Slavko, *Slavko Šuklar*, Udruženje kompozitora SAP Vojvodine/PGP-RTB, Beograd, 1989, NL-152.
11. Divjaković, Stevan, *Altum Siléntium/Svečana uvertira/Gudački kvartet br. 2*, Udruženje kompozitora SAP Vojvodine/PGP-RTB, Beograd, 1989, NL-153.
12. Štatkić, Mirosav, *Balet "Orion"*, Udruženje kompozitora SAP Vojvodine/PGP-RTB, Beograd, 1989, NL-154.
13. Bruči, Rudolf, *Gilgameš*, Udruženje kompozitora SAP Vojvodine/PGP-RTB, Beograd, 1990, NL-165.
14. Dušan Radić, *Muzika za klavir*, Udruženje kompozitora SAP Vojvodine/PGP-RTB, Beograd, 1991, NL-183.
15. Megyeri, Lajos, *Megyeri*, Udruženje kompozitora SAP Vojvodine/PGP-RTB, Beograd, 1991, NL-184.
16. Király, Ernő, *Király*, Udruženje kompozitora SAP Vojvodine/PGP-RTB, Beograd, 1991, NL-185.
17. Petin, Nikola, *Nikola Petin*, Udruženje kompozitora Vojvodine, Novi Sad, 1992, NL-184.
18. Stepanović, Aleksandra, *Zrno*, Udruženje kompozitora Vojvodine, Novi Sad, 2008.
19. Stepanović, Aleksandra, *Drvo u polju*, Udruženje kompozitora Vojvodine, Novi Sad, 2008.

20. Nikolić, Ljubomir, *Foreign body*, Udruženje kompozitora Vojvodine, Novi Sad, 2009.
21. Prodanov, Ira (ur.), *Umetnička Muzika Vojvođanskih Kompozitora I*, Udruženje kompozitora Vojvodine/Pink Digital System, Novi Sad, 2013, CD o8o2.
22. Adamov, Jovan/Lado Leš, *Čudesna je dečija mašta*, Udruženje kompozitora Vojvodine, Novi Sad, 2022.
23. Adamov, Jovan/Lado Leš, *Prvo školsko zvono*, Udruženje kompozitora Vojvodine, Novi Sad, 2022.
24. Adamov, Jovan/Lado Leš,, *Neka pesma leti*, Udruženje kompozitora Vojvodine, Novi Sad, 2022.

UDRUŽENJE KOMPOZITORA VOJVODINE (1972-2022) - 50 godina postojanja
LEKSIKOGRAFSKI ODELJAK

Adamov, Jovan, kompozitor, dirigent, aranžer i producent (Čoka, 1942)

Školovanje: Mašinski fakultet, Novi Sad.

Zaposlenje i profesionalni angažman: preko 20 godina muzički urednik i dirigent u TV seriji za decu *Muzički tobogan* (serijal u kojem su učestvovali autori, solisti i škole iz svih republika bivše Jugoslavije); više od 20 godina dirigent i aranžer Big Benda RTV Novi Sad; brojne funkcije u RTV NS (danas RTV Vojvodina); umetnički direktor svetskog *Tamburica festa* (14 godina) i jedan od osnivača *Svetske tamburaške asocijacije*.

Članstvo: jedan od osnivača i predsednik Udruženje kompozitora Vojvodine; član direkcija i osnivač mnogih internacionalnih festivala: *Europop festa* u Zenici, *Europop festa* u Mađarskoj, *Evro festa* u Skoplju itd.

Nagrade: preko stotinu nagrada za stvaralaštvo u oblasti dečje i popularne muzike na jugoslovenskim i kasnije srpskim i vojvođanskim prostorima; Nagrade Zmajevih dečjih igara, Mlado pokoljenje, Zlatna značka KPZ Srbije, Novembarska nagrada Sremske Mitrovice, Jubilarna plaketa JRT, Povelja i plaketa festivala *Omladina* u Subotici, čiji je bio višegodišnji umetnički direktor; Februarska nagrada grada Novog Sada; priznanje Republike Srbije za vrhunski doprinos nacionalnoj kulturi; Nagrada za životno delo, za izuzetan doprinos u muzičkom stvaralaštvu za decu - književni časopis za decu Vitez i Vitezov festival pisaca za decu; nagrada za životno delo *Srpski krivak* (2015); nagrada za životno delo Kapetan Miša Anastasijević (2017); veliki broj nagrada (Grand pri i prve nagrade) na brojnim domaćim i internacionalnim muzičkim festivalima; godine 2019. dobitnik nagrade UKV *Petar Konjović* za životno delo za muzičko stvaralaštvo od nacionalnog značaja; Priznanja Pokrajinske vlade *Ferenc Feher* za poseban doprinos razvoju kulture (2021).

Važnija dela i projekti (izbor): hitovi „Neka to ne bude u proleće“, „Malo reči treba kad se voli“, „Hej vojnici, vazduhoplovci“; u oblasti stvaralaštva za decu, pisao za pozorišta u Novom Sadu, Beogradu, Nišu, Sarajevu, Mostaru, Šapcu i dr; većina ostvarenja je nagrađivana na pozorišnim susretima; popularne pesme za TV serije *Muzički tobogan*, *Fazoni i fore*, pesme za *Zmajeve dečje igre*; osnivač i organizator festivalskih koncepcija i televizijskih programa: *Djeca pjevaju Semberiji* - Bijeljina, *Dječja mašta može svašta* - Brčko; Internacionalni festival dece gradova euroregiona Drina, Sava, Majevica - *Drissam fest* /BiH, Srbija i Hrvatska; jedan od osnivača dečjeg festivala *Zlatno zvonce* u Novom Sadu; umetnički direktor i jedan od autora *Mini Tini Festa* koji se održava u 6 gradova Srbije, u BiH, te u Republici Hrvatskoj.

CD i notna izdanja (izbor): *Belvedere music Top Sound* iz Beča objavio mu je veliki broj instrumentalnih kompozicija tokom osamdesetih i devedesetih godina prošlog veka; brojne kompozicije snimljene su mu na gramofonskim pločama i kompakt diskovima; notno izdanje *Bravo škola, ura za igranje* (Novi Sad, Zmajeve dečje igre, 2014); tri notne knjige sa po 100 kompozicija Čudesna je dečja mašta, *Prvo školsko zvono* i *Neka pesma leti* (Novi Sad – Udruženje kompozitora Vojvodine, 2016, 2017, 2022); mnoge kompozicije mu se nalaze u udžbenicima za osnovne škole.

Adamov, Marija Ana, muzikološkinja (Osijek, 1945)

Školovanje: MŠ „Josif Marinković“, Zrenjanin; Fakultet muzičke umetnosti (studije muzikologije), Beograd.

Zaposlenje i profesionalni angažman: Muzička škola „Josif Marinković“ Zrenjanin, nastavnik istorije muzike, muzičkih oblika, etnomuzikologije i muzičkih instrumenata (1968–1978); Muzička škola „Isidor Bajić“, Novi Sad, nastavnik analize muzičkih oblika; Radio Novi Sad, muzički urednik; Festival *Novosadske muzičke svečanosti*, umetnički direktor (od 2004).

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine.

Važnija dela i projekti: Autor i pokretač muzičko-govornih emisija „Muzičke teme“, „Istaknuti likovi jugoslovenske muzike“ (portreti savremenih kompozitora i muzičkih umetnika) i „Jugoslovenska muzička scena“ (kasnije „S domaće muzičke scene“), u kojoj su predstavljana aktuelna umetnička zbivanja iz svih centara bivše SFRJ; pripremala i uređivala emisije „S operске scene“, „Gudalo“ i „Dnevnik muzičke omladine“; Za potrebe ovih emisija kao i drugih kulturnih sadržaja Radio Novog Sada, snimila veliki broj reportaža s domaćih i međunarodnih muzičkih festivala i takmičenja; pisala muzičke kritike od 1975. u dnevnim novinama i časopisima *Zrenjanin*, *Dnevnik*, *Bečejski mozaik*, *Nedeljne kragujevačke novine*, *Dan*, *Pobjeda*, *Vijesti*, *Misao*, *Ulaznica*, *Pro muzika*, *Pozorište*, *Muzički talas*, *Almanah pozorišta Vojvodine*, *Muzika klasika*, *Južne novine*; pisala recenzije za nekoliko muzičkih izdanja i kompakt diskova; pripremila preko dvadeset programskih knjižica za *Novosadske muzičke svečanosti*, kao i brojne štampane komentare za premijerne operске predstave i koncertne priredbe; kao član Udruženja kompozitora Vojvodine, učestvovala u prezentaciji savremenog domaćeg stvara-

laštva i izvođaštva, kako putem objavljenih tekstova, tako i kao kreator i voditelj programa posvećenih vojvođanskim autorima i muzičkim umetnicima Erneu Kiralju, Stevanu Divjakoviću, Slavku Šuklaru; saradnica *Leksikona jugoslovenske muzike* (1984) Jugoslovenskog leksikografskog zavoda „Miroslav Krleža“ (preko šezdeset bibliografskih jedinica o operskim pevačima s područja Vojvodine).

Nagrade: Udruženja kompozitora Vojvodine, nagrada za životno delo „Petar Konjović“ (2019); časopis *Muzika klasika*, nagrada za kritičara godine (2012); Zlatna značka Kulturno-prosvetne zajednice Srbije (2013); Plaketa „Josif Marinković“ za 25. *Obzorja na Tisi* (Novi Bečej, 2017); Statua Josifa Marinkovića sa 30. *Obzorja na Tisi* (2022).

Adamov Petijević, Tamara, dirigentkinja i violinistkinja (Novi Sad, 1968)

Školovanje: Akademija umetnosti, Novi Sad (diplomirana violinistkinja); Fakultet muzičke umetnosti Beograd (doktorirala iz oblasti muzičke umetnosti - dirigovanja projektom *Oratorizacija opere* – izvođenjem opere Nikolaja Rimskog Korsakova *Legenda o nevidljivom gradu Kitežu* (2018) srpska premijera; dirigovanje usavršavala u Nemačkoj, Holandiji, Italiji i Izraelu.

Zaposlenje i profesionalni angažman: SMŠ „Isidor Bajić“ (profesorka violine, orkestra i hora); već 30 godina dirigentkinja hora „Sveti Stefan Dečanski“ (Novi Sad), na bogoslužjenjima i koncertima; obnovila rad Filharmonije mladih u Novom Sadu 2018. godine, i sa tim orkestrom nastavlja da, kao dirigent i umetnički rukovodilac ansambla, deluje na koncertnom podijumu; osnivač i rukovodilac profesionalnog vokalnog-instrumentalnog oratorijumskog ansambla *Orfelin* (2009); intenzivno istražuje duhovnu muziku; prva žena-profesor i dirigent u dugoj istoriji Karlovačke bogoslovije od 18. veka; vodila horske radionice pravoslavne duhovne muzike i dirigentske seminare/masterklase u Čikagu, Njujorku i Prinstonu (SAD), Torontu (Kanada) i Torinu (Italija); četiri puta angažovana kao gost-dirigent i predavač na Masterklasu pravoslavne duhovne muzike za dirigente i kompozitore, u organizaciji St. Romanos Society iz Čikaga (Amerika); jedan od osnivača *Srpske horske asocijacije* i osnivač i umetnički rukovodilac *Nacionalnog omladinskog hora Srbije*; od 2021. godine član Upravnog odbora Evropske horske asocijacije, kao prvi dirigent iz Srbije na toj visokoj funkciji.

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine; član najveće evropske horske asocijacije *Europa Cantat*, brojnih međunarodnih žirija za horove i orkestre; član je Programskog saveta Festivala „Mokranjčevi dani“ u Negotinu; umetnički direktor Internacionalnih horskih svečanosti u Nišu (2018).

Nagrade (izbor): Sa simfonijskim orkestrom i horovima Srednje muzičke škole „Isidor Bajić“ iz Novog Sada osvaja najviše nagrade na republičkim i internacionalnim takmičenjima; Best Conductor Performance - Prag 2006; Ambasador dobre volje države Izrael – Jerusalim 2007; titula najboljeg dirigenta na Festivalu kamernih horova i vokalnih ansambala u Kragujevcu 2017; Nagrada časopisa *Muzika klasika* za 2017. godinu u kategoriji „Ženski izvođač godine“; Prva nagrada Summa cum laude na Evropskom takmičenju omladinskih orkestara u Nerpel-tu, Belgija, 2017;

Diskografija: 10 diskova horske muzike; priredila izdanje *Srpski Božić* (Novi Sad – Orfelin, 2014) i nekoliko zapaženih notnih i multi-medijalnih izdanja.

Adamov Stojadinović, Marina, kompozitorka i aranžerka (Novi Sad, 1971)

Školovanje: MŠ „Isidor Bajić“, Novi Sad (klavir); Akademija umetnosti, Novi Sad (osnovne i master akademske studije, klasa prof. Zoran Mulić).

Zaposlenje i profesionalni angažman: autor i urednik svojih TV i Radio emisija za decu i mlade, za koje je komponovala špice i džinglove; autor brojnih radio i TV reklama; radi na organizaciji i realizaciji mnogih muzičkih festivala u zemlji i inostranstvu; sa Oliverom Inić 2012. godine osnovala Akademiju zabave i umetnosti „O&M“, čiji je predsednik; dugi niz godina nastupa sa BIG BENDOM RTNS; autor je i rukovodilac radionica mjuzikla kod nas, a metode rada podelila je i na prestižnom festivalu „Europa Cantat“ u Pečuju (Mađarska), u julu 2015. godine, na svojoj radionici mjuzikla „Workshop for Conductors and Composers – Musicals for Children and Youth“; sarađivala sa Yasserstain-om (Dečije beogradsko proleće) i Bobanom Dževerdanovićem.

Važnija dela i projekti: filmska i instrumentalna muzika; Na Kanskom filmskom festivalu, u selekciji kratkih filmova prikazan je i „Teslin kabare“, za koji je komponovala muziku. napisala je nekoliko aranžmana za mešoviti hor koji su objavljeni u notnom zborniku „Srpski Bo-

žić"; mjuzikl „Sav taj show“ za decu i mlade, prvi autorski mjuzikl kod nas koji je upravo i bio početak realizacije novog programa za decu i mlade; sa stručnim timom Akademije „O&M“ predstavila se, kao autor ili umetnički rukovodilac, kroz mjuzikle i pozorišne predstave (*Sav taj Show, Eni džunior, Na staklenim nogama, Diznjev Petar Pan džunior*) i koncerte u Pozorištu mladih, Sinagogi, Studiju M, Muzeju savremene umetnosti, Kulturnom centru Novog Sada, Srpskom narodnom pozorištu, Gimnaziji „Laza Kostić“, te u Madlenianumu i na Kolarcu u Beogradu. Jedan je od autora projekta „KulturEsencija“ („CulturEssence“) za manifestaciju Novi Sad 2022 - Evropska prestonica kulture, u kojem je kroz kulturnu akciju širom Novog Sada i okoline, sa Akademijom „O&M“ realizovala Urbani mjuzikl (flashmob) - sa decom i mladima, filmsku radionicu 360 stepeni i interaktivnu dramsku predstavu sa elementima muzike i savremenog plesa „Med, a bogami i mleko“ (režija: Maja Grgić), uz partnerstvo sa evropskim liderima u radu sa mladima „DZMP“/ „Luksuz produkcija“ (Krško, Slovenija) i Hardcut (Amsterdam, Holandija) najpriznatijem po radu sa vodećim holandskim muzejima i svetskim brendovima (u projektu je učestvovalo više od 3000 dece i mladih).

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine.

Nagrade: dobitnik brojnih nagrada na festivalima muzike za decu u zemlji i inostranstvu (Zlatno zvonce, Zlatna pahulja, Dječja mašta može svašta, Dečije beogradsko proleće...)

Važnija izvođenja: za vreme studija, svojim kompozicijama se predstavila na Konzervatorijumu Čajkovski u Moskvi, na Internacionalnoj Tribini Kompozitora u Parizu, Tribine kompozitora u Novom Sadu i Beogradu. Njene kompozicije i obrade poznatih autora nalaze se na redovnom repertoaru profesionalnih horova u Srbiji, BiH, Crnoj Gori, pa i u nekim evropskim zemljama, kao i na njihovim CD izdanjima na kojima se potpisuje i kao muzički producent.

Diskografija i notna izdanja: od 2018, njene horske kompozicije i aranžmani nalaze se na CD izdanjima horova u SAD.

Aleksić, Milan, kompozitor (Zrenjanin, 1978)

Školovanje: Akademiji umetnosti, Novi Sad (kompozicija, klasa prof. Rajko Maksimović); postdiplomske studije kompozicije u Beču, Universität für Musik und darstellende Kunst

(klasa prof. Michael Jarrell); Fakultetu muzičke umetnosti u Beogradu (doktorske studije kompozicije, klasa prof. Zoran Erić); deo doktorskih studija slušao u Njujorku, SAD, na The City University of New York.

Zaposlenje i profesionalni angažman: redovni profesor na Akademiji umetnosti u Novom Sadu.

Važnija dela i projekti: *Magna matera*, ciklus kompozicija za violinu i klavir (2020); *Frammenti IV*, za klavir solo (2020); *Fantazija suonare*, za klavir solo (2020); Zid XII, za glas i klavir (2019); Ciklus kompozicija Za ansambl zvučnih skulptura (2019); *Orgelbüchlein*, ciklus kompozicija za orgulje (2018-2022); *Povratak*, za simfonijski orkestar i naratora na tekst osmog pevanja Odiseje (2016); *Posetilac*, muzika za 100 epizoda kratke dokumentarne serije (2016); *Zid*, ciklus solo pesama (2015-2018); Muzika za kratkometražni film *Zima* (2012); *Plać majke božije/Stabat mater*, kantata za orkestar i hor (2011); Četiri ode krotkosti, za simfonijski orkestar (2009); *Annex II*, ciklus elektro-akustičnih kompozicija, zvučnih instalacija, video radova i konceptualnih radova; *Mislim reku*, za oktet, elektroniku i recitatora, plesni performans-kamerni balet (2008); *Nemušto*, celovečernji koncert-performans posvećen Samjuelu Beketu; *Prozirne stvari*, kamerna simfonija (2006); *Frammenti I*, za klavir (2005); *Annex I*, ciklus elektro-akustičnih kompozicija (2005-2008); *Concerto for Piano and Orchestra* (2004); *Gudački kvartet* (2002); *Song and Dance*, za violu i zviždanje (2002).

Članstvo: Udruženje kompozitora Srbije; Udruženje kompozitora Vojvodine.

Važnija izvođenja (u poslednje 3 godine): Novi Sad, Kulturni centar Novog Sada, premijerno izvođenje *Na glas* za violinu i klavir (autor nastupio i kao pijanista); Beograd, Kulturni centar, Artget galerija, premijerno izvođenje *Crni goro* za violinu i klavir; Frammenti IV, za klavir solo, Zrenjanin, Atrijum Narodnog muzeja; premijerno izvođenje kompozicije *Povratak* za simfonijski orkestar i naratora (autor dirigovao orkestrom); Novi Sad, Srpsko Narodno pozorište, ceremonija zatvaranja Međunarodnog festivala OPENS2019 (Omladinske prestonice Evrope za 2019.), autor dirigovao orkestrom Srpskog narodnog pozorišta i omladinskim horom; Beograd, 28. Međunarodna tribina kompozitora, premijerno izvedena kompozicija Zid XII, Berlin, Nemačka, 2 koncerta u okviru programa "Neue Musik in Eckkneipen II" pod pokroviteljstvom Nemačkog ministarstva za kulturu (autor učestvovao kao pijanista i improvizator); Novi Sad, Kulturna stanica Svilara, koncert/izložba muzike komponovane za muzičke skulpture - u okviru projekta AUNS i 4 partnerska EU univerziteta „From Noise to Sound“, premijerno izvođenje kompozicija *Meccanico*, *Gusle*, *Rococo menuet*, *Elegija*; Novi Sad, Sinagoga, koncert Udruženja kompozitora Vojvodine, izvođenje kantate *Kanon raspeća Gospodnjeg* za hor i orkestar, dirigent Tamara Petijević; Nemačka, Minhen, katedrala St. Pius, premijerno izvođenje kompozicija iz sveske *Orgelbüchlein*, orgulje Borbelj Zoltan.

Diskografija i notna izdanja: CD izdanje Autorska muzika kompozitora Milana Aleksića; Izdanje partiture *Povratak*, za orkestar i naratora za tekst osmog pevanja Odiseje (Novi Sad, UKV).

Alvirović, Petar, kompozitor, kantautor (Novi Sad, 1963)

Školovanje: Srednja mašinska škola u Novom Sadu.

Zaposlenje i profesionalni angažman: Samostalni umetnik.

Važnija dela i projekti: Grupa *Garavi sokak*, bas gitarista, snimio tri albuma (1980–1992); Grupa *Apsolutno Romantično*, Petar Alvirović i Zoran Alvirović (od 1997); Album grupe *Apsolutno Romantično* „Naša ulica u penje“ u realizovan saradnji sa Đorđem Balaševićem. Na albumu grupe *Apsol. Rom.* „Ljubav je najbolji lek“ gostuju Momčilo Bajagić Bajaga i Goran Sultanović; grupa *Apsol. Rom.* učestvovala na snimanju poslednjeg albuma Đorđa Balaševića „Rani mraz“, a sarađivala i sa Radetom Šerbedžijom, Kemalom Montenom, Dušanom Kovačevićem (muzika za film *Profesionalac*), Milanom Karadžićem (muzika za film *Promeni me*) i Nikitom Milivojevićem (predstava *Ivanov* u Ateljeu 212).

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine.

Nagrade: Festival „Sunflower“ u Zrenjaninu, druga nagrada za pesmu *Jesi l' svoju sreću našla* (2000).

Audio izdanja: CD „Kasno je prepraviti stih“, Apsolutno Romantično, Komuna (2000); CD „Naša ulica u nebo se pela“, PGP-RTS (2002); CD „Teško je biti sam“, Apsolutno Romantično, PGP-RTS (2005); CD (dupli) „Vojvođanski spomenar“, Apsolutno Romantično, PGP-RTS (2010); CD „Ljubav je najbolji lek“, Grand produkcija (2015).

Avdalović, Željko, kompozitor (Novi Sad, 1964 – Johannesburg, 1994)

Školovanje: MŠ „Isidor Bajić“, Novi Sad (teoretski odsek); Akademija umetnosti Novi Sad (kompozicija, klasa prof. Rudolf Bruči)

Zaposlenje i profesionalni angažman: korepetitor u Srpskom narodnom pozorištu; profesor harmonije i hora u MŠ „Isidor Bajić“; Južnoafrička republika - honorarni rad na komponovanju za potrebe radija i televizije.

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine.

Važnija dela: horska kompozicija *Vetar*; *Panonski bluz* za trombon i klavir; Gudački kvartet *Arkaiko*; *Studijum* za veliki orkestar.

Avramović Lončar, Nineta, kompozitorka (Beograd, 1967)

Školovanje: MŠ „Isidor Bajić“, Novi Sad; Akademija umetnosti, Novi Sad (osnovne studije kompozicije, klasa prof. Rudolf Bruči, magistarske studije kompozicije, klasa prof. Miloš Zatkalik, prof. Smiljana Vlajić).

Zaposlenje i profesionalni angažman: Muzička škola „Isidor Bajić“ (korepetitor, kasnije profesor harmonije i kontrapunkta); sa prijateljem i kompozitorom Željkom Avdalovićem osniva muzičku grupu *Ambiental Orchestra*, u čijem su radu i nastupima, u različitim postavama, svoj doprinos dali tadašnji studenti novosadske Akademije umetnosti kompozitori,

likovni umetnici i muzički izvođači: Zoran Komadina, Ana Sokolović, Ivana Vojnović, Vlado Rančić, Zoran Pantelić, Igor Molnar, Višnja Kosanović i Dragana Popov; nakon studija, osniva kamerni sastav *New Art Forum* (Zoran Komadina, Višnja Kosanović, Nenad Pandurović, Dušan Kitić, Vladimir Nežić, Slobodan Dragaš, Mirjana Bogdanović, Damir Nalić, Jelena Vukšanić i Jaroslav Razdobutko); česta saradnja sa umetnikom Nikolom Džafom (Led Art, Zečja opera, Prestup).

Važnija dela i projekti: *Metamorphosis* za simfonijski orkestar.

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine;

Nagrade: Sa ansamblom *New Art Forum* 1998. osvaja nagradnu stipendiju na takmičenju Alstadt Herbst u Diseldorfu, Nemačka.

Bahun, Petar, kompozitor, aranžer, gitarista, producent (Novi Sad, 1945 – Novi Sad, 1999)

Školovanje: MŠ „Isidor Bajić“, Novi Sad.

Zaposlenje i profesionalni angažman: jedan od osnivača prvog rock and roll sastava na ovim prostorima 1965 – *Detlići*; član jazz kvinteta Bogdana Dimitrijević; stalno zaposlen u Plesnom orkestru RTV Novog Sada (solo gitarista); privatno držao časove gitare i harmonije; saradjivao sa eminentnim umetnicima iz sveta ozbiljne, zabavne i narodne muzike (Rudolf Tomšić, Stjepko Gut, Bubiša Simić, Karl Grel, Julija Bisak, Zvonko Bogdan, Predrag Cune Gojković, Merima Njegomir, Šaban Bajramović, Toma Zdravković, Bisera Veletanlić, Kemal Monteno, Zafir Hadžimanov, Đorđe Marjanović, Radmila Karaklajić, Minja Subota, Ljiljana Petrović, Minja Sovilj).

Članstvo: SOKOJ; Udruženje umetnika Vojvodine; Udruženje muzičkih izvođača „Estrada“; Udruženje kompozitora Vojvodine.

Nagrade: Subotica festival Omladina 1966. Prva nagrada za kompoziciju „Želim da znaš“ u izvođenju Kemala Montena; 2 estradne nagrade „Zaslužan umetnik“ sa prostora bivše Jugoslavije; mnogobrojne nagrade za aranžmane i kompozicije na muzičkim festivalima nacionalnih manjina u Vojvodini; prva nagrada na festivalu *Zlatna tamburica* za kompoziciju „Du-

nja" u izvođenju Predraga Cuneta Gojkovića; Zahvalnice za saradnju sa Jevrejskom opštinom u Novom Sadu i SPC eparhije Bačke.

Diskografija: kao gitarista, kompozitor i aranžer učestvovao na preko 50 izdanja za PGP RTS, Jugoton, Vojvodina Ton, Estrada; za arhivu RTVNS snimio preko 50 sati muzike; do sedamdesetih godina 20. veka učestvovao na svim domaćim važnijim jugoslovenskim festivalima džez, zabavne i narodne muzike.

Banjac, Bogoljub, kompozitor, gitarista, pevač (Senta, 1964)

Školovanje: Elektrotehnička škola, Novi Sad

Zaposlenje i profesionalni angažman: Pevač i gitarista grupe „Amajlija“

Važnija dela i projekti: osnivač i član grupe „Amajlija“

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine.

Diskografija: 1989 – „Samo ti“ (Diskoton – Sarajevo); 1990 – „Zašto si tako blesava i luda“ (PGP – Beograd); 1992 – „Vruće i hladno“ (PGP – Beograd); 1994 – „Čista zabava čist RnR“ (PGP – Beograd); 1996 – „Nikad više kao pre“ (PGP – Beograd); 2009 – „Prosula si sake na kimono“ (Komuna – Beograd).

Basarić Quadroni, Tamara, kompozitorka (Sremska Mitrovica, 1977)

Školovanje: SMŠ „Isidor Bajić“, Novi Sad; Akademija umetnosti Novi Sad (osnovne i magistrske studije kompozicije, klasa prof. Milan Mihajlović); Conservatorio dell Svizzera Italiana u saradnji sa Scuola Civica di Musica di Claudio Abbado di Milano za elektronsku muziku (magistratura iz kompozicije i teorije muzike, klasa prof. *Nadir Vassen* i *Giovanni Verrandi* i usavršavanje iz klavira u klasi prof. Nore Doallo); masterklasovi: Johannes Schöllhorn, Helmut Lachenmann, Zoltan Jeney, Stefano Gervasoni, Vladimir Tarnopolski, Sylvano Bussotti, Jonathan Harvey, Salvatore Sciarrino, Aleksandra Vrebalov, Pierluigi Billone, Bernhard Lang, Giorgio Netti i dr.

Zaposlenje i profesionalni angažman: Akademija umetnosti Novi Sad (asistent na predmetima Harmonija i Kontrapunkt, Organologija i Osnove muzičke notacije); Conservatorio dell Svizzera Italiana (profesor kompozicije); *Atelier della Musica*, Taverno (direktor i profesor klavira); bila je predavač na internacionalnoj radionici studenata kompozicije i mladih kompozitora *KompArt* održanog u julu 2012. u Novom Sadu.

Članstvo: počasni član Udruženje kompozitora Vojvodine.

Važnija dela i projekti: *Suite I* za flautu i klavir (1996), *Suite II* za flautu i klavir (1997), *Intra Organum* za orgulje i orguljske svirale (2012), *Penthaistesis* za violinu i harmoniku (2019), *Landscapes (Land of Water, Land of Fire)* za 2 trube i klavir (1997), *Nevolution* za flautu, klarinet, hornu, violu, violončelo i klavir (2000), *Traffic* za limeni duvacki kvartet (1998), *Lost in Translation* improvizacija za 2 oboe, 2 klarineta, 2 fagota, violončelo i klavir (2007), *Trio* za violinu, violu, violončelo (2007), *Will My Eyes be Closed or Open* za flautu, saksofon, violinu, violončelo, električnu gitaru i udaraljke (2009), *Krypté* za solo trubu i ansambl (oboa, violina, viola, violončelo, trombon) (2010), *Distant* za flautu, lupofon, kontraforte, harfu, klavir, violinu, violončelo (2012), *Superionic Water* za solo trubu i ansambl (oboa, harfa, harmonika, klavir) (2013), *Pro-ludio* za flautu, klarinet, harfu, klavir, violinu i violončelo (2015), *Somebody is crying at night* za mešoviti hor (1996), *Snimak pejzaža prezira* za bas, klavir i mešoviti hor (1997), *Enigma* za mešoviti hor (1998), *Trag* za sopran, violončelo i klavir (1999), *Questo amore* za mecosopran, bariton i 21 instrument (2005), *Landscape II* za tamburaški orkestar (2003), *Forms of Fantasy* za simfonijski orkestar (2004), *Blood Soldered in the Thought* za solo trubu i simfonijski orkestar (2011), *Noise Ex Machina* za gudački orkestar, muzicki pult i wal-dteufel (2012); Elektronika: *Corpo* za hornu i elektroniku (2008), *Half step behind* za elektro-

niku (2008), *Ki I* za flautu, trubu, elektroniku i Nintendo Wii (2010), *Ki II* za trubu, trombon, elektroniku i Nintendo Wii (2010); Teatar/performans/savremeni ples: *Plavi jezik* (2001), *Kapetan Džon Pipfoks* (2002), *Petar Pan* (2003), *Il futuro del futuro del futurismo* (2008), *Ginevra – Parigi – Milano* (2009); Kolektivni projekti: *Spazi Enattivi* (2010), *Bach Transitions* (2011).

Važnija izvođenja: *Trio Recherche*, *Ensemble Laboratorium*, *Zwei. Aus Drei*, *Ensemble Fratres*, *Ensemble Proton*, na festivalima kao što su *Vom Himmel Musikfestival Bern*, *Oggi Musica* (*Automa festival*, *Wasabi festival*, Lugano), *Festivali della danza contemporanea* (Castiglioncello, Adria, Torino, Milano), *Spazi Enattivi* (AIEP, Vico Morcote), 3 x *Zwei. Aus Drei* (Frankfurt), *Bach Transitions* (Berlin, Erfurt, Halle), *Proton I* (Bern).

Bauer, Josip, kompozitor (Zrenjanin, 1926 – Bad Vilbad, 2012)

Zaposlenje i profesionalni angažman: Narodno pozorište Zrenjanin.

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine.

Važnija dela: angažovane horske pesme, dečje pesme i muzika za preko 40 pozorišnih predstava (*Tri jareta*, *Čarobne tikve*, *Zlatno jaje*, *Zlatna ribica*, *Patkica žutkica*...)

Bogdan, Zvonko, pevač narodne muzike, tekstopisac, kompozitor, slikar, pesnik, džokej i vinar (Sombor, 1942)

Školovanje: Ekonomska škola u Somboru.

Zaposlenje i profesionalni angažman: Narodno pozorište Sombor; slobodni umetnik.

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine.

Važnija dela (izbor): autorske pesme „Svake noći tebi pevam“; „Ej, salaši na severu Bačke“; „Već odavno spremam svog mrkova“; „Prošle su mnoge ljubavi“; „Govori se da me varaš“;

„Kraj jezera jedna kuća mala“; „Neko sasvim treći“; „O tebi pevam najdraži grade“; „Beše jedan čovek“; „Jedan stari kontrabas“; „Ljubav“; „Ne mogu se setit' leta“; „Ne вреди plakati“ i dr.

Važniji nastupi: nastupao na svim kontinentima i u svim značajnijim muzičkim salama u zemlji i svetu; nastupao sa čuvenim Janikom Balažom, snimao sa Šandorom Lakatošem, radio je sa koncert-majstorem Lucijanom Petrovićem, Georgijem Zamfirom, cimbalistom Tonijem Jordakijem, Velikim tamburaškim orkestrom Radio Televizije Novi Sad; nastupio je na Exit festivalu 2004; nastupa sa Orkestrom Mileta Nikolića i Zagrebačkim tamburašima.

Diskografija: *Biseri narodne muzike* (1971) - PGP RTB; *Zvonko Bogdan* (1972) - PGP RTB; *Zvonko Bogdan i orkestar Šandora Lakatoša* (1973) - PGP RTB; *Zvonko Bogdan peva za Vas* (1974) - PGP RTB; *Što se bore misli moje* (1976) - PGP RTB; *Zvonko Bogdan* (1980) - PGP RTB; *Zvonko Bogdan i tamburaški orkestar Janike Balaža* (1981) - PGP RTB; *Pesme i pesnici* (1984) - PGP RTB; *Legolas* (1984) - PGP RTB; *Svaku ženu volim ja* (1988) - PGP RTB; *Život teče u laganom ritmu* (2001) - Croatia Records; *Živim život ko skitnica* (2002) - A Records; *Uspomena na vreme koje se sigurno ponoviti neće* (2004); *Panonija i ja* (2005) - Vojvodina Music; *Tko te ima, taj te nema* (2007) - Croatia Records; *Godine su mnoge prošle* (2008) - Manart & Serbus; *Zvonko Bogdan - Ova pisma refren nema* (2012).

Bruči, Rudolf, kompozitor, muzički pedagog (Križevci, 1917 – Novi Sad, 2002)

Školovanje: Srednja muzička škola „Vatroslav Lisinski“, Zagreb; Muzička akademija u Beogradu (studije kompozicije, klasa Petar Bingulac); specijalizacija na Akademiji za muziku i izvođačke umetnosti u Beču, klasa rof. Alfred Ullrich.

Zaposlenje i profesionalni angažman: Umetnički ansambla Doma JNA, Beograd (1945–1950); Srpsko narodno pozorište, korepetitor i šef operskog hora (1951–1955); Muzička škola „Isidor Bajić“ u Novom Sadu, direktor (1955–1974); Opera Srpskog narodnog pozorišta, honorarni direktor (1962–1964); Akademija umetnosti Novi Sad, dekan i profesor kompozicije i orkestracije (1974–1983); rukovodilac Muzičkog centra Vojvodine (1978–1983).

Važnija dela i projekti: *Rondo giocoso* za orkestar (1947); *Prva simfonijeta*, za orkestar (1949); *Koncert za trombon i orkestar* (1950); *Prva simfonija*, za orkestar (1951); *Koncert za violinu i orkestar* (1952); *Maskal* simfonijska svita (1954); Prvi gudački kvartet „In memoriam Josipu Sla-

venskom" (1955/56); *Mala jugoslovenska svita*, za orkestar harmonika (1958); *Srbija*, kantata na tekst O. Daviča (1960); *Čovek je vidik bez kraja*, kantata na tekst V. Horovica i B. Milarića (1961); *Koncert za orkestar* (1961); *Pesme borbe i izgradnje*, za dečiji hor i orkestar harmonika (1961); *Drugi koncert za trombon i orkestar* (1961); *Tragom svitanja*, kantata na tekst B. Karakaša (1962); *Otužni marš*, scenska muzika, tekst M. Antić (1962); *Oči Sutjeske*, kantata na tekst V. Pope (1963); *Demon zlata*, balet po libretu I. Otrina (1963); *Skerco za harmoniku* (1964); *Sinfonia lesta*, za orkestar (1965); *II sinfonietta*, za gudački orkestar (1965); *Etide za harmoniku* (1967); *Salut au monde – neka bude sreća*, oratorijum (1967); *Kirka*, balet, po libretu D. Parlića (1967); *Sunčani mostovi*, kantata na tekst V. Vitmana (1968); *Concertino per orchestra* (1970); *Koncert za klarinet i gudački orkestar* (1970); *Noć na pruži*, balet po libretu B. Tonina i M. Hadžića (1970); *Vojvodina*, kantata na tekst M. Antića (1970); *Simfonija br. 3*, za orkestar (1971); *Imaginations*, za mešoviti kamerni sastav (1971); *Valami*, ciklus pesama iz zbirke J. Papa za bas i klavir (1972); *Metamorphoses B-A-C-H*, za gudački orkestar (1972); *Koncert za fagot i orkestar* (1973); *Intrada*, za orkestar (1973); *Le pouvoir des scorpions*, muzika za koreografiju prema simfonijskoj sviti *Maskal* (1973); *Ptice*, za mešoviti kamerni sastav i magnetofonsku traku (1974); *Međimurska*, za violinu i klavir (1974); *Imaginacije II*, za orkestar harmonika (1975); *Imaginations II (Iz pustoline Vladana Radovanovića)*, za glas i ansambl (1975); *Variazioni sull'un tema ungharese*, za violinu i orkestar (1976); *Duvački kvintet* (1977); *Katarina izmailova*, balet, po libretu D. Parlića (1977); *Zvezdani brod*, poema za bas, hor i simfonijski orkestar (1978); *Svi smo mi jedna partija*, oratorijum na tekstove J. Veselinova, Z. Šarića i J. Kaštelana (1979); *Okovani Prometej ili o neuništivosti ljudske nade*, opera po libretu D. Miladinovića (1982); *Vidik iza sklopljenih očiju*, ciklus pesama iz kineske lirike, za sopran i klavir (1985); *Preludio*, za tamburaški orkestar (1985); *Gilgameš*, opera po libretu A. Miloševića (1986); *Alla zingara*, za violinu solo (1986); *Memento za Tita*, kantata na tekst P. Zupca (1987); *Gudački kvartet br. 3 „Znamenja“*, prema drugom krugu pesama iz zbirke *Sporodno* nebo V. Pope (1988); *Četvrti gudački kvartet Elektroardiogrami* (1990); *Peti gudački kvartet* (1990); *L'anima*, trio za klavir, flautu i klarinet (1990); *Čarobna frula*, za flautu i klavir (1991); *Veliki gospodin Dunav*, pesma na tekst V. Pope za mešoviti kamerni sastav (1991); *Giochi metamorphosi con due intermezzi*, za orkestar (1996); *Concerto abbreviato*, za violinu i orkestar (1998); *Istrijski kapričo*, za klavir ili orgulje (1998).

Članstvo: Redovni član Srpske akademije nauka i umetnosti (1991), Vojvođanske akademije nauka i umetnosti (1984), brojnih strukovnih organizacija; Udruženje kompozitora Vojvodine.

Nagrade: Oktobarska nagrada Novog Sada (1961); Nagrada oslobođenja Vojvodine (1973); Nagrada „Mir i prijateljstvo“, Prag (1961); Velika međunarodna nagrada kraljice Elizabete Belgijske za simfonijsku muziku (1966); Nagrada Sterijinog pozorja za scensku muziku (1962); Spomen plaketa List-Bartok, Akademije u Budimpešti (1972); Orden rada sa crvenom zastavom (1974); *Ordre National du Mérite*, Francuska (1977).

Audio izdanja: LP *Maskal*, *Sinfonia lesta* (1) Philips, 1966, SAL 3668/802 853 LY; (2) PGP-RTB – STV 213173; LP *Čovek je vidik bez kraja*, kantata, PGP-RTB; LP *Koncert za klarinet i gudački orkestar*, Jugoton, LPS-61062; LP *Vojvodina*, kantata, PGP-RTB i Umetnička produkcija RTV Novi Sad (1970); LP *Simfonija br. 3*, Jugoton (1971).

Notna izdanja: *Pesme borbe i izgradnje*, za dečiji hor i orkestar harmonika, Novi Sad: Kulturno-propagandni centar (1961); *Sinfonia lesta*, Beograd: Udruženje kompozitora Srbije

(1965); Etide za harmoniku, Udruženje kompozitora Vojvodine (1970); *Concertino per orchestra*, Udruženje kompozitora Srbije (1970); Koncert za klarinet i gudački orkestar, Udruženje kompozitora Srbije (1970); Simfonija br. 3, Udruženje kompozitora Vojvodine (1971); *Valami*, Udruženje kompozitora Vojvodine (1972); *Metamorphoses B-A-C-H*, Udruženje kompozitora Vojvodine (1972); Koncert za fagot i orkestar, Udruženje kompozitora Vojvodine (1973); *Vidik iza sklopljenih očiju*, Udruženje kompozitora Vojvodine (1986); *Gilgameš*, opera, Akademija nauka i umetnosti Vojvodine i Udruženje kompozitora Vojvodine, klavirski izvod i vokalna partitura Miroslava Štatkića); *Alla zingara*, Udruženje kompozitora Vojvodine (1986).

Bulatović, Zoran, kompozitor, muzičar, vizuelni umetnik (Novi Sad, 1964)

Zaposlenje i profesionalni angažman: Srpsko narodno pozorište – honorarni saradnik (počeo da glumi sa 12 godina); TV Novi Sad – narator i učesnik u produkcijama radio drama i crtanih filmova; tokom boravka u Njujorku komponuje za pozorište i film (1993–2005).

Važnija dela i projekti: Član pank grupe *Pekinska patka* i „new wave“ grupe *Luna*; samostalno i u saradnji sa Predragom Vraneševićem komponuje muziku za desetine pozorišnih predstava i igrane filmove; nastupa sa njujorškim bendovima *I. C. U.*, *Furniture* i *Collateral Damage*; u Italiji osniva asocijaciju *Fatamanga23* i bavi se produkcijom pozorišnih predstava; filmska i pozorišna muzika: *Fore i Fazoni*, dečija televizijska serija, sa P. Vraneševićem, TV Novi Sad (1985); *Artsistra*, film, sa P. Vraneševićem, TV Novi Sad (1986); *Artificial Paradise*, film, sa P. Vraneševićem, Viba Film Slovenija (1989); *Alkestida*, pozorišni komad, sa P. Vraneševićem, Narodno pozorište Subotica (1990); *Opasan put*, pozorišni komad, Srpsko narodno pozorište (1992); *Jevreji dolaze*, film, sa P. Vraneševićem, TV Novi Sad (1992); *Put oko sveta za 80 dana*, pozorišni komad, sa P. Vraneševićem, Teatar „Boško Buha“ (1992); *Ulica Trala la*, pozorišni komad, Pozorište mladih Novi Sad (1992); *Iz pepela*, film, norveška i jugoslovenska koprodukcija (1992); *Poslednja dadaistička predstava*, film, TV Novi Sad (1992); *Husbands and Wives*, kratki film, New York Film Academy (1994); *Waiting*, pozorišni komad, Sisters Under the Skin, Njujork (1998); *Everyday Women*, pozorišni komad, Sister Under the Skin, Njujork (1999); *Daypass*, kratki film, Columbia University, Njujork (2002); *Mole*, film, Cine Blast! Productions, Njujork (2002); *Failing*, film, BeanPictures, Njujork (2003); *Dingle, Barry*, film, Indican Productions, Los Angeles (2004); *The Sex Movie*, film, Argentic Pictures, San Francisco (2006). Pozorišni komadi u produkciji Fatamanga23, realizovane u Alborobelu, Italija:

Cuori senza Airbag (2008); *I mio Alter Ego è andato in vacanza spero ritorni* (2009); *Nel segno di Pinter* (2010); *Il segreto della Signora in bianco* (2011); *The True Trulli's Truth Show* (2013); *Trullantis*, pozorišni komad i film (2016/17). *Dečak i mesec*, pozorišni komad, Narodno pozorište „Toša Jovanović“ Zrenjanin, 2021; *Zima jednog lava*, pozorišni komad, kazalište Virovitica, Hrvatska, 2022.

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine; *Chasama* – neprofitno umetničko udruženje (1996–2006).

Nagrade: Predstava asocijacije *Fatalamanga* 3 The First pobedila 2008. kao najbolja alternativna pozorišna predstava na regionalnom takmičenju „MARte Live's“ u Bariju.

Audio izdanja: Singl „Bila je tako Lijepa“, *Pekinška patka*, Jugoton (1980); LP „Strah od monotonije“, *Pekinška patka*, Jugoton (1981); Kaseta „Luna – La Strada“, Ding Dong (1983); LP „Nestvarne stvari“, *Luna*, Helidon (1984); CD „Summer without Syphilis“, solo album, Fatalamanga Records (1992); LP „Nevinost“, *Laboratorija zvuka*, Jugoton, 1986; LP „Griva“, *Griva*, Jugodisk (1987); CD „O No No O Zone“, *I. C. U*, Radical Records (1995), CD „Furniture“, *Furniture*, Cavalcade Records (1996); CD „... abd the gods made wars“, *White Rabbit Cult*, White Rabbit Cult (1999); CD „Grandma's and Frogs“, solo album, Fatalamanga Records (2006).

Bursać, Petar, kompozitor, muzički producent, menadžer, prevodilac (Zrenjanin, 1974)

Školovanje: SMŠ „Josif Marinković“ Zrenjanin; stipendista međudržavnog programa između SAD i SFRJ „Open Door Student Exchange“ (SAD, 1991); Akademija umetnosti, Novi Sad (osnovne i master studije, klasa prof. Miroslav Štatkić); doktorske studije muzikologije upisao 2018. na Akademiji umetnosti, Novi Sad.

Zaposlenje i profesionalni angažman: Samostalni stručno-tehnički suradnik za međunarodnu saradnju i Erasmus + administrativni koordinator; Srednja muzička škola „Josif Marinković“, Zrenjanin; radio za Ujedinjene Nacije, NVO organizacije u sferi humanitarnog rada, zbrinjavanja ratom ugroženog stanovništva; organizator projekta Filharmonijski orkestar „Za nove mostove“ – Evropska prestonica kulture 2022; menadžer Alexandera Rybaka; generalni menadžer horskog festivala pod pokroviteljstvom European Choral Association – Europa Cantat i Grada Novog Sada i Autonomne pokrajine Vojvodine - Festival Cantat Novi Sad 2011; organizator i producent francuske pop zvezde Zaz.

Važnija dela: *Molitva Davidova* za mešoviti hor i solistu; *Moment, Sunrise, Circle, Feeling Gotcha* - klavirske minijature; *Pesma majci* za mešoviti hor; *Ej ti mala golubice* za solo glas, flautu i klavir; scenska muzika za predstave „Crveni Gusar“, „Komadić“, „Smrtonosna motoristika“, „Čarobnica iz ulice Bonžur“, „Mačak u čizmama“, „Zimska bajka“, mjuzikl „Ah, taj mesec“ i dr. (Pozorište mladih, Novi Sad; SNP, Pozorište „Pinokio“, Beogradu); In Radio Novi Sad – audio identifikacija radio stanice, originalna muzika za informativni program i komunikaciju sa slušaocima, za centralne informativne emisije; RTV Vojvodine – špica za TV dnevnik; „15. stanica“ za gudački i simfonijski orkestar.

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine; IVLP State Department – USA; European Choral Association – Europa Cantat.

Nagrade: Nagrada za originalnu scensku muziku u predstavi „Komadić“ na Međunarodnom festivalu za djecu u Banja Luci 2004. godine

Važnija izvođenja: 15. stanica premijerno izveo orkestar „Philadelphia Virtuosi“ (SAD).

Buta, Boško, muzički producent, muzički urednik (Beograd, 1962)

Školovanje: MŠ „Isidor Bajić“, Novi Sad; Akademija umetnosti, Novi Sad (studije opšte muzičke pedagogije); Fakultet dramskih umetnosti Beograd, Katedra za radio produkciju (magistarske studije).

Zaposlenje i profesionalni angažman: RTNS, Radio Novi Sad, Redakcija umetničke muzike – muzički urednik, novinar (1986–1995); RTS-RTNS, Radio Novi Sad – odgovorni urednik muzičkog programa (1995–2001); RTS - RTNS, Radio Novi Sad, Redakcija govorno-umetničkog programa – urednik specijalnih projekata (2001–2003); predavač–docent, Fakultet za menadžment, Novi Sad, Smer za menadžment u medijima, 2002–2006; RTNS, Radio Novi Sad - Rukovodilac PJ „Posebni programi“ (2003–2006); predavač–docent, Akademija umetnosti Novi Sad, Katedra za audio-vizuelne medije, (2005–2009); RUV / JMU RTV, Radio Novi Sad – Muzički producent, PJ za muziku (2006–2019); JMU RTV, Radio Novi Sad, Redakcija novih programskih formi – urednik–autor (od 2019).

Važnija dela i projekti: Osnivanje i vođenje Radionice zvuka RNS (1994–2002). (*Zvučni ikonostas*, radiofonski esej / *Krive duše*, ogled iz fenomenologije umetnosti / *Circo de la Vita*,

audioinstalacija / *Tišina školjke*, fonosfera / *Panoptikum besmisla*, radiofonska metapoetska igra; osnivanje i vođenje intermedijalne laboratorije MULTIARTIS, Novi Sad (1996–1998); Jugoslovenska premijera nove audio tehnologije, Festival jugoslovenskog radija, Brezovica (1997); organizacija, medijska podrška EBU Folk Festivala, Novi Sad (1989, 1990); suorganizacija, podrška Festival nove umetnosti – istočno-evropska iskustva, Novi Sad (1987); medijska podrška Prvog, Drugog i Trećeg međunarodnog festivala duhovne muzike *Putevima pravoslavlja*, Novi Sad, (1992, 93, 94), Prve duhovne akademije, Studenica (1994); urednički i produkcijski poslovi za stotine komercijalnih nosača zvuka; projekat kreiranja kulturnog profila grada, u saradnji sa Britanskim savetom, Gete institutom, Francuskim kulturnim centrom (1998); projekat Šetnja kroz kulturno nasleđe, Fondacija NS–EPK 2021.

Članstvo: Umetničko-strukovna udruženja među kojima je i Udruženje kompozitora Vojvodine.

Nagrade: Povelja KPZ Novog Sada (Centra za kulturnu animaciju) za muzičku publicistiku u povodu Prvog međunarodnog festivala duhovne muzike *Putevima pravoslavlja* (1994); Festival jugoslovenskog radija, Brezovica, nagrada za tekst u govorno-muzičkoj emisiji (1994), Godišnja nagrada RTS za najbolje ostvarenje u programima radija (1995), Međunarodno radiofonsko takmičenje, Šangaj, Kina, Nagrada za nominaciju u prvih sedam programskih ostvarenja u svetu (1995); Prix Europa, Berlin, plaketa za doprinos istraživanju zvuka (1997); Godišnja nagrada RTS za najbolji projekat u programima radija (1998).

Crnjanski, Nataša, teoretičarka muzike i horska dirigentkinja (Novi Sad, 1978)

Školovanje: SMŠ „Isidor Bajić“, Novi Sad; Akademija umetnosti, Novi Sad (osnovne, magistarske i doktorske studije muzičke pedagogije i teorije muzike).

Zaposlenje i profesionalni angažman: Akademija umetnosti, Novi Sad (2004–), Hor KUD „Svetozar Marković“ (2002–2013), Novosadski kamerni hor (2013–).

Važnija dela i projekti: Objavljene autorske knjige *Muzička semiotika kroz DSCH* (2010), *Prokofjev i muzički gest* (2014), *Pojmovnik muzičke semiotike* (2019), kao i u koautorstvu sa Irom Prodanov i Nemanjom Sovtićem *Mešoviti hor* i *Simfonijski orkestar Akademije umetnosti Uni-*

verziteta u Novom Sadu (2019) i sa Irom Prodanov i Milanom Milojkovićem *Muzičko obrazovanje u digitalnom okruženju* (2021); objavila na desetine članaka u domaćim i međunarodnim časopisima; učestvovala na međunarodnim festivalima: Ohridsko leto (1998), Campus Cantat (2002), Festival junger Künstler Bayreuth (2003, 2018), Europa Cantat (2007), te brojnim naučnim konferencijama.

Članstvo: International Musicological Society (IMS), International Association for Semiotic Studies, (IASS), Srpsko društvo za muzičku teoriju (SDMT); član je uredništva naučnog časopisa Zbornika radova Akademije umetnosti (2013) i glavna urednica od 2016. godine.

Nagrade: Izuzetna nagrada za postignut uspeh u toku studija, Univerzitet u Novom Sadu (2002), Nagrada i stipendija Norveške Vlade za izuzetan uspeh u toku studija (2004).

Važnija izvođenja: Aranžman pesme *Magla padnala*, Maasmechelen, Belgija 2007; Neerpelt, Belgija, 2012; Marktoberforf 2013; Torrevieja, Španija, 2012.

Deže, Vinko, ekonomista (Beočin, 1946–Sremska Kamenica, 2021)

Školovanje: Ekonomski fakultet.

Zaposlenje i profesionalni angažman: Muzička omladina Novog Sada (sekretar, organizator preko 2000 koncerata u Novom Sadu, širom Vojvodine i u Hrvatskoj); sekretar Udruženja kompozitora Vojvodine.

Članstvo: Muzička omladina Novog Sada; Udruženje kompozitora Vojvodine.

Divjaković, Stevan, kompozitor (Novi Sad, 1953)

Školovanje: Akademija umetnosti, Novi Sad (osnove studije i magistratura, klasa prof. Rudolf Bruči)

Zaposlenje i profesionalni angažman: MŠ „Isidor Bajić“, Novi Sad (profesor predmeta Muzički oblici, direktor 1980 - 1995); upravnik Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu (1995 - 2000); profesor i direktor na Visokoj školi strukovnih studija za obrazovanje vaspitača u Novom Sadu (2003 – 2018); jedan od osnivača i umetnički rukovodilac festivala NOMUS (1987 – 1995); umetnički rukovodilac Vojvođanske filharmonije (1989 – 1990); predsednik Udruženja kompozitora Vojvodine, 1990-1994; Umetnički rukovodilac pijanističkog takmičenja „DUNAV“, 1991-1992.

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine; Član upravnog odbora Muzeja savremene umetnosti Vojvodine od 2017; Član Umetničkog saveta i predsednik žirija Natpevavanja „Mokranjčevi dani“ povodom 150 godina od rođenja Stevana Stojanovića Mokranjca 2006.

Nagrade (izbor): Nagrada „Petar Konjović“ za životno delo za muzičko stvaralaštvo od nacionalnog značaja 2019; Prva nagrada na konkursu Evropske radiodifuzne unije (EBU), za kompoziciju „Svečana uvertira“ za simfonijski orkestar, 1984; Oktobarska nagrada grada Novog Sada 1989; Povelja grada Novog Sada, 1986; Nagrada SIZ kulture Vojvodine 1989. za dela „Svečana uvertira“ i „Altum silentium“; Zlatna značka Univerziteta u Novom Sadu povodom 50-to godišnjice AKUD „Sonja Marinković“ za izrazit umetnički doprinos 2012; Nagrada „Jovan Popović“, kao društveno priznanje za stvaralaštvo i rad od posebnog značaja za negovanje tradicija narodnooslobodilačkog rata i socijalističke revolucije naroda i narodnosti Vojvodine u oblasti Muzičkog stvaralaštva 1987.

Važnija dela i projekti: opera *Vladimir i Kosara* (kompozitor i pisac libreta, 2022); ciklusi solo pesama *Na buri* (Desanka Maksimović), *Jablanovi* (Jovan Dučić), *Ni bogova ni molitava* (Ivo Andrić); *Preludium* za harfu, *Skercoza* klarinet i klavir, Trio za flautu, klarinet i fagot, Trio za klavir i dva klarineta *Forte – piano*, Kosovska elegija za klavir, violinu, flautu i sopran; Prvi gudački kvartet; Drugi gudački kvartet *Lamento per Salvador Allende*; *Stilizovane melodije iz Srbije* za orkestar harmonika i udaraljke; *Sinfonijeta* za orkestar harmonika; *Sinfonietta Dramatica* za orkestar harmonika i udaraljke; balet *Altum silentium* (Duboka tišina) za hor, gudački orkestar, solo sopran, bas, klavir i udaraljke; Koncert za violinu i simfonijski orkestar; *Svečana uvertira* za simfonijski orkestar; *Simfonijska poema Feniks* za simfonijski orkestar; *Predsmrt-*

na ljubavna pesma – balet; *Banović Strahinja* – balet; muzika za brojne dramske predstave; EDC/HRE– Obrazovanje za demokratsko građanstvo i ljudska prava, nosilac projekta Savet Evrope i Institut za istraživanje u obrazovanju (IPE) pri Univerzitetu u Cirihi (Švajcarska); Lecturers in Dialogue (LID) – saradnja Visoke škole za obrazovanje vaspitača u Novom Sadu i Pedagoškog fakulteta u Cirihi (Pedagogische Hochschule Zurich) na razmeni ideja indentiteta, kulture, različitosti i učenja; TEMPUS TEACH (Harmonization of Preschool Teacher Education Curricula in Serbia).

Važnija izvođenja: Dubrovačke ljetne igre, Internationale Gaudeamus Muziekweek (Holandija), Jugoslovenska muzička tribina (Opatija), Novosadske muzičke svečanosti, Beogradske muzičke svečanosti, Zagrebačko bijenale, Ohridsko leto, World Music Festival Innsbruck, Music Festival Cottbus; dela su mu izvedena u salama kao što su Philharmonie Berlin Gros-ser Saal, Royal College of music London, Herkulessaal der Residenz Munchen, Viktoria Hall Geneve itd.

Diskografija i notna izdanja: brojni snimci ostvareni za RTV Vojvodine i Srbije; najnovije snimljeno delo – opera *Vladimir i Kosara* u izvođenju hora i orkestra SNP-a (Radio-Televizija Vojvodine); *Sinfonietta Dramatica* (Deutschland, Musik-Grossversand und Verlag Jetelina); Orkestar harmonika Novi Sad, CD Bruči, Konjović, Divjaković (2018); *Umetnička muzika vojvođanskih kompozitora* (Bruči, Kiralj, Petin, Radić, Divjaković) (Novi Sad, Udruženje kompozitora Vojvodine, 2013); 40 godina Udruženja kompozitora Vojvodine (Kiralj, Divjaković, Bruči, Petin) (Novi Sad, UKV, 2013); CD Orkestar harmonika Novi Sad (Hristić, Šuklar, Divjaković) (Novi Sad, 2012); CDs-Akkordeon Landes Jugend Orchester Baden – Württemberg (2007); autorski CD *Stevan Divjaković* (Novi Sad, Kulturni centar Novi Sad, 2005).

Dujin, Aleksandar, kompozitor, pijanista (Zrenjanin, 1959)

Školovanje: MŠ „Isidor Bajić“, Novi Sad, klasa Lidija Gvozdanović; Konzervatorijum grada Beča, džez odsek, klasa Fric Pauer.

Zaposlenje i profesionalni angažman: Ansambl Đorđa Balaševića: aranžer, instrumentalista, vođa orkestra (1978 –); Plesni orkestar Radio-televizije Novi Sad: klavijature, klavir, dirigovanje, aranžman (1978–1979/1984–1991); škola Jugend Zentrum u Beču (1992–1994); TV

„Apolo“ Novi Sad: muzički urednik (2002–2004); Muzička produkcija Radio-televizije Novi Sad: urednik/rukovodilac (2002–2004/2013–2017).

Važnija dela i projekti: Sastav *Meta sekcija* (1977–1979); *Saša Dujin Kvartet* (1979–1983); Sastav *Kalifornija* (1985); Sastav *Ado Ado* (1992–1993); projekat *Wheelz Around the World* sa Stefanom Zaradićem (1993–1996); House-band kluba „Apsolut“, Novi Sad (1996–1997); *Vojvođanski omladinski big bend*: jedan od osnivača (1997); klub „Jazz“ (Novi Sad, Natoševićeva 4), osnivač i vlasnik (1998); projekat *Multimedijalna edukacija kroz muziku*: Novi Sad, Novi Bečej, Inđija, Subotica (2009); Božićni koncert „Evergreen Jazz Muzika“ u svečanoj sali Gradske kuće u Novom Sadu (2009); Božićni koncert „Drvena bajka“ u svečanoj Sali Gradske kuće u Novom Sadu (2010); Božićni koncert „Latino Moments“ u svečanoj sali Gradske kuće u Novom Sadu (2011); Božićni koncert „Ponekad u Osam“ u svečanoj sali Gradske kuće u Novom Sadu (2012); Nastup na džez festivalu u Rijeci Jazz Time (2012); Nastup na džez i bluz festivalu u Kikindi (2012).

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine.

Nagrade: Festival *Omladina*, Subotica, tema „Dubina“ A. Dujina, sastav *Meta sekcija*, II nagrada (1979).

Audio izdanja: LP *California*, PGP RTB (1987); CD *Ado Ado*, Extra Plate, Austrija (1993), CD *Wheelz Around the World*, ACT, Hamburg (1997); CD *Smooth Jazz Vol. I*, autorsko izdanje (1999); CD *Vojvođanske impresije*, autorsko izdanje (2003).

Dulić, Marko, kompozitor, dirigent i izvođač (Subotica, 1991)

Školovanje: Srednja muzička škola, Subotica; Akademija umetnosti, Novi Sad (osnove i master studije, klasa prof. Miroslav Štatkić, prof. Baškim Šehu); trenutno na doktorskim studijama na Akademiji umetnosti Novi Sad (klasa prof. Aleksandra Vrebalov).

Zaposlenje i profesionalni angažman: Osnovna i srednja muzička škola „Petar Konjović“ Sombor (predmet tambura, harmonija, čitanje s lista, kamerna muzika); ŠOMOV „Bartok Bela“ (predmet tambura, kamerna muzika), Ada; nastupao kao dirigent; asistent na Visokoj školi strukovnih studija za obrazovanje vaspitača u Novom Sadu.

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine.

Nagrade: Plasman u drugu etapu Antonjin Dvoržak takmičenja za kompozitore u Pragu 2013; finalista istog takmičenja 2014. na kojem osvaja Nagradu za najbolju kompoziciju u žanru kamerne muzike *Lost....*; nagradna stipendija AUNS iz Fonda Rudolf Brucci; 2020. Treće mesto na konkursu za kompozitore Petog internacionalnog festivala za harmoniku i kamernu muziku *Eufonija* kompozicijom *Končertino za harmoniku i orkestar*; Nagrada kritike i Nagrada ohrabrenja za muziku za koreografsku minijaturu Marine Aranitović pod nazivom *Hibrid*, pisanu za elektroniku u saradnji sa Tamarom Knežević - 25. Festival koreografskih minijatura u Beogradu, gde osvaja nagradu kritike i nagradu ohrabrenja 2021; nagrada u okviru kompozitorskog takmičenja projekta *Voces intimae* Gudačkog kvarteta TAJJ kompozicija *Catcombs Beneath the Fortress*.

Diskografija i notna izdanja: delo *Lost...* na CD-u gudačkog kvarteta TAJJ pod nazivom *Momenti* (Novi Sad, 2016); u izdanju *Nova srpska muzika za harmoniku* (Beograd, 2016) kompozicija za solo harmoniku pod nazivom *Juggernaut Ritual*; „Putevi stvaraoča“, sabrana dela različitih žanrova (Novi Sad, Udruženje kompozitora Vojvodine, 2017); u izdanju *Nova srpska muzika za harmoniku – Bajke za decu* (Beograd, 2019) *Tri ilustracije za harmoniku*.

Džeeverdanović, Boban, gitarista, kompozitor, aranžer (Skoplje, 1962)

Važnija dela i projekti: Nastupao sa grupama *Foto model*, *CONY* i *Drugi pol* na festivalima *Jugovizija* (izbor za Pesmu Evrovizije 1989, 1990), *MESAM*, *Beogradsko proleće*, *Lovefest Vrnjačka Banja*, *Pesma mediterana*, *Budvanski festival*, *Zlatna tamburica*, *Vojvođanske zlatne žice*, *Festival pjesme i grasevine*. Kao autor i gitarista sarađivao sa izvođačima i ansamblima: Ružica Čavić, Svetlana Ceca Palada, Zoran Šandorov, *Tamburaši slavonske krvi*, *TO DIKE*, tamburaški sastav *AD LIBITUM*. Od kraja devedesetih gitarista je benda *Garavi sokak*. Rukovodi autorskim bendom *Hercenšlus* koji neguje tzv. „Lališki swing“. Osnovao muzičku radio-nicu za decu i gradski dečiji hor *Cvrkutići* u Sremskim Karlovcima (2017).

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine.

Nagrade: Više nagrada za kompoziciju i tekst, kao i nagrada publike na festivalima zabavne, pop, tamburaške i dečije muzike.

Audio izdanja: singl „Muštiklica“, CONY, PGP-RTS (1992); Kaseta CONY, „Šta bih dao da sam na tvom mestu“, MEGATON (1992); Kaseta *Drugi pol*, „Drugi pol“, PGP-RTS (1996); CD *Garavi sokak*, „Dobro je“, PGP-RTS (1996); CD *Garavi sokak*, „Unplugged“, PGP-RTS (1996); CD *Garavi sokak*, „Doviđenja tugo“, PGP-RTS (2001); CD *Garavi sokak*, „Najlepše pesme“, PGP-RTS (2002); CD *Garavi sokak*, „Svako ima nekog koga više nema“, VOJVODINA MUSIC (2004); CD *Garavi sokak*, „Ko te ima taj te nema“, VOJVODINA MUSIC (2006); CD *Garavi sokak*, „Acoustic – najveći hitovi (LIVE)“, VOJVODINA MUSIC (2008); CD *Garavi sokak*, „Ja plačem samo kada ljuštim luk“, PGP-RTS (2012); CD *Garavi sokak*, „Zrnce ljubavi“, PGP-RTS (2014); CD *Hercenšlus*, „Čaj sa medom“, Jugoton-CROATIA RECORDS (2021).

Đaković, Bogdan, muzikolog, horski dirigent (Novi Sad, 1966)

Školovanje: Fakultet muzičke umetnosti, Beograd; Akademija umetnosti, Novi Sad; seminari horskog dirigovanja kod Uve Gronostaja (Uve Gromostay) i Harmuta Hešena (Hartmut Haenchen) u Harlemu (Holandija) (2003).

Zaposlenje i profesionalni angažman: redovni prof. Akademije umetnosti, Novi Sad; dirigent Hora Saborne crkve Sveti Georgije, Novi Sad; osnivač hora Sveti Stefan Dečanski (1987); povremeni dirigent Kamernog horskog ansambla „Camerata Academica“; dirigent Festivalskog hora KotorArt-a (Crna Gora, 2009); osnivač i dirigent ansambla „HorUns“ novosadskog Univerziteta; redovni učesnik međunarodnih susreta hrišćanske omladine TAIZE (od 1994.); aktivan u u radu evropske horske asocijacije Europa Cantat; gost-dirigent Capella Romana iz Portlanda (Oregon, USA, 2014); umetnički direktor festivala *Cantat Novi Sad* (2011); predavač i asistent dirigenta akademika Dimitrija Stefanovića od 1993. godine učestvuje u radu letnjih škola-seminara crkvene muzike „Korneliju u spomen“ (Sremski Karlovci, Topola, Sentandreja, Budimpešta) u saradnji sa nadležnim eparhijama Srpske pravoslavne crkve; predstavnik Akademije umetnosti na međunarodnim konferencijama AEC (Association Europeenne des Conservatoires, Academies de Musique et Musikhochschulen) i pod finansijskom podrškom švedske agencije za razvoj SIDA/Stokholm, Birmingen, Gent, Bukurešt, Pariz, Varšava, Ženeva, Dartington); predavač izbornih predmeta Umetnost i medicina i Art terapija na Medicinskom fakultetu Univerziteta u Novom Sadu (od 2006); stručni konsultant i član žirija domaćih i internacionalnih festivala horske i umetničke muzike; učesnik brojnih muzikoloških skupova širom Evrope i u zemlji.

Članstvo: Odeljenje za scenske umetnosti i muziku i Odbora za Muzičke večeri u Matici srpskoj (od 2004); Odbor za likovnu i muzičku umetnost ogranka SANU u Novom Sadu (od 2016); član Upravnog odbora Radio Televizije Vojvodine (2006-2011); Srpsko muzikološko društvo; Međunarodno društvo za pravoslavnu muziku (<http://isocm.com>) (Finska); potpredsednik Odbora za crkvenu muziku IOTA (International Orthodox Theological Association, 2019).

Nagrade: *Iskra kulture* (2006); Svečana gramata episkopa bačkog dr Irineja Bulovića (2017).

Važnija izvođenja: Drugi međunarodni festival Kamernih horova u Kragujevcu (1996), festival *Putevima pravoslavlja* u Novom Sadu (1994, 1998), osamnaest Božićnih koncerata u Novom Sadu (1998-2013, 2015, 2018); koncert u Skupštini grada Beograda (2000); koncert na festivalu Beogradske muzičke svečanosti (*Bemus*, 2004); učešće turneje po gradovima Vojvodine (Novi Bečej, Kikinda, Sombor, Senta/2006); koncerti širom Evrope u svim većim muzičkim centrima i katedralama.

Diskografija i publikacije: sa Horom Saborne crkve Sv. Georgije snimao za Radio-Beograd, Radio-Novu Sad, RTS, BBC 3; objavio šesdesetak studija, stručnih tekstova i prikaza, četrdeset muzičkih kritika, kao i četiri samostalna kompakt-diska i jedno video izdanje sa horom Saborne crkve sv. Georgije; više CD-ova-kompilacija na kojima je sa horom izvodio pojedinačne numere; monografija Богослужбени и уметнички елементи у српској црквеној хорској музици у периоду између два светска рата (1918-1941), Novi Sad, Matica srpska, Akademija umetnosti Novi Sad, 2015.

Đuragić, Nataša, kompozitorka i dirigentkinja (Novi Sad, 1981)

Školovanje: SMŠ Isidor Bajić, Novi Sad; Akademija umetnosti Novi Sad (osnovne i master studije, klasa prof. Rajko Maksimović); Filozofski fakultet Novi Sad (doktorske studije); usavršavala se u okviru Letnje radionice za savremenu muziku, u okviru festivala Europa Cantat, na kompozitorskim kursovima kod Aleksandre Vrebalov, Aleksandra Mulenbaha, na letnjim školama Korneliju u spomen pod rukovodstvom akademika prof. Dimitrija Stefanovića i prof. Danice Petrović, na etnomuzikološkim kampovima u organizaciji Muzičke omladine Srbije gde je pod umetničkim rukovodstvom dr Dragice Panić nastupala kao jedna od solistkinja.

Zaposlenje i profesionalni angažman: Visoka škola strukovnih studija za obrazovanje vaspitača, Novi Sad (asistent za muzičke predmete); dirigent Studijskog hora VŠSSOV i više deč-

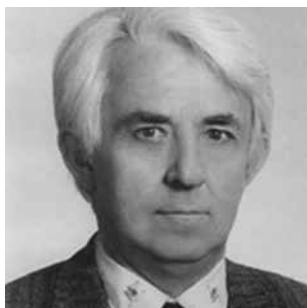
jih horova; u okviru interaktivne muzičke predstave za decu *Tri karte za operu* osmišljavala je i vodila kompozitorsku radionicu.

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine; član hora Sveti Stefan Dečanski.

Važnija dela i projekti: Kvartet-kvintet za kvintet „Kvartet“, za duvački kvintet; *Savin monolog i Hor vojnika* iz Žitija Svetog Save, za solo bariton i muški hor; *Talasi*, a flautu, klarinet, klavir i gudački orkestar - ili gudački kvintet; *Vapaj*, za sopran, violinu i violončelo; *Vozsija solnce*, za mešoviti hor.

Važnija izvođenja: dela su joj izvođena na Novogodišnjim horskim susretima u Milanu (2006), Ženevi (2008) i Briselu (2009); od 2011. godinama o velikim crkvenim praznicima u srpskim crkvama u Beču, Beogradu, Novom Sadu, Sremskim Karlovcima, u Temišvaru u sklopu programa Muzika srpskih kompozitora XV-XXI veka, u kripti hrama Sv. Save u Beogradu, u okviru festivala „Obzorja na Tisi“ u Novom Bečeju i na otvaranju izložbe *Tragom nestale srpske varoši u Budimu* u Kraljevskoj palati u Budimpešti; na 55. Mokranjčevim danima u Negotinu i na koncertu u spomen akademika prof. Dimitrija Stefanovića u Novom Sadu; 2020/2021. godine kompozicije odabrane u okviru projekta SOKOJ-a Šta sve glas može izvedene su na koncertima u Novom Bečeju, Sremskim Karlovcima i u okviru 2K+ festivala u Kulturnom centru Vojvodine; dve kompozicije izvedene su na godišnjem koncertu Udruženja kompozitora Vojvodine u Novom Sadu (2020).

Diskografija i notna izdanja: CD izdanje *Bela vila* ženske pevačke grupe *Zdravac*; CD *Muzika srpskih kompozitora za duvački kvintet* (Beograd: SOKOJ), *Holy and Great Week* (Chicago: Radio WFMT) i *Serbian Christmas* (Chicago: Radio WFMT); štampana izdanja: *Srpski Božić* (Novi Sad: Orfelin 2016), *Svenočno bdenije – Antologija pravoslavne horske muzike* (Beograd: Projekat „Mokranjac“), *Iz Muzičke kutije – udžbenik muzičke kulture za 7. razred osnovne škole* (Beograd: Eduka), *Pesme Svetom Savi i Svetom Siomeonu* (Novi Sad: Hor Sv. Stefan Dečanski i Projekat „Mokranjac“), u okviru Zbornika radova Nenad Barački, sveštenik, melograf i profesor (Sombor: Pravoslavna Eparhija Bačka) i časopisa *Orthodox Educational Magazine* i *New York Service book* (The Episcopal Council of the Serbian Orthodox Dioceses in the USA); za potrebe notnih izdanja Konjović – Tajčević: *HOROVI* i *Svenočno bdenije – Antologija srpske pravoslavne horske muzike* uradila notografiju i neke od transkripcija.

Đurić, Hranislav, muzikolog, muzički pedagog (Sokobanja, 1926-Noví Sad, 1997)

Školovanje: Učiteljska škola, Aleksinac; Muzička škola „Mokranjac“, Beograd; Viša pedagoška škola (jugoslovenska književnost i ruski jezik); Muzička akademija, Beograd (teorijsko-nastavnički osek); Muzička akademija, Sarajevo (magistratura i doktorska disertacija – prvi doktor muzikologije u Vojvodini).

Zaposlenje i profesionalni angažman: Šesta muška gimnazija, Beograd; MŠ „Isidor Bajić“, Novi Sad (od 1953); spoljni saradnik Prosvetno-pedagoškog zavoda u Vojvodini; predavač na seminarima za muzičko obrazovanje odraslih na Radničkom univerzitetu „Radivoj Čirpanov“.

Članstvo: Savez muzičkih društava Vojvodine; Udruženje kompozitora Vojvodine.

Nagrade: Diploma Saveza ustanova za obrazovanje odraslih; Zahvalnica Radničkog univerziteta.

Publikacije: više napisa i kritika u štampi (Dnevnik, Oslobođenje, Naša scena, Savremeni akordi, Zvuk, Pro musica); *Nastava muzičkog vaspitanja u srpskim osnovnim školama u Vojvodini i Učiteljskoj školi u Somboru u 19. veku* (časopis Zvuk, Sarajevo, 1977); *Muzika Srba u prvoj polovini 19. veka u svetlu novijih istraživanja I i II* (Novi Sad, Zavod za kulturu Vojvodine „Miloš Crnjanski“, 2018).

Eberst, Anton, klarinetista i muzički pisac (Vršac, 1920 – Novi Sad, 2005)

Školovanje: Vojna muzička škola u Vršcu, Srednja muzička škola „Isidor Bajić“, Muzička akademija u Beogradu

Zaposlenje i profesionalni angažman: Simfonijski orkestar i orkestar kraljeve garde u Beogradu, Salonski orkestar, orkestar Vojvođanskog narodnog pozorišta, orkestar Srpskog narodnog pozorišta, Novosadska filharmonija, orkestar Radija Novi Sad, Muzička škola „Isidor Bajić“, glavni urednik muzičkog programa Radio Novi Sada, direktor Umetničke produkcije RTV Novi Sad.

Važnija dela i projekti: Osnovao Novosadski kamerni ansambl, Plesni orkestar Radio-Novog Sada, Novosadski kamerni orkestar, Jugoslovenski festival zabavne muzike koji se zvao „Kantautori“, Festival podunavskih zemalja narodne muzike „Dunave, Dunave plavi“, čiji je bio i direktor, Novosadski kamerni hor, Novosadske muzičke svečanosti - NOMUS, čiji je bio i direktor; predsednik Udruženja muzičkih pedagoga Novog Sada i predavač na seminarima; predsednik Udruženja muzičkih umetnika Novog Sada i Vojvodine, Saveza muzičkih umetnika Jugoslavije; sekretar, posle potpredsednik i predsednik Novosadske filharmonije; selektor Festivala muzičkih umetnika Jugoslavije.

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine; Savez muzičkih umetnika Jugoslavije; Udruženje muzičkih umetnika Novog Sada.

Nagrade: Vukova nagrada (1974); Nagrada oslobođenja Vojvodine (1978); Nagrada „Iskra kulture“ (1973); Oktobarska nagrada Novog Sada (1970. i 2002); Specijalno priznanje grada Vršca (2004); odlikovan Ordenom Vuka Karadžića Drugog stepena (2004).

Diskografija i notna izdanja: Klarinet i klarinetisti, Osnovna škola za klarinet, Orkestarski album za klarinet, I i II sveska; Osnovi metodike nastave klarineta; Priručnik za sve duvačke instrumente *Lestvica i akord* i dr; Muzička hronika stoleća, 1966; Muzički brevijar Vojvodine, 1972; Muzički amateri Vojvodine, 1974; Muzički brevijar grada Vršca, 1978; 30 godina Saveza udruženja muzičkih umetnika Jugoslavije, 1980

Ereš, Ervin (Erős Ervin), kompozitor, producent, izvođač (Novi Sad, 1979).

Školovanje: MŠ „Isidor Bajić“, Novi Sad; Kőbányai Zenei Stúdió, Budimpešta; Berklee College of Music, moderna muzička produkcija, Boston.

Zaposlenje i profesionalni angažman: autorska muzika za film, pozorište, performanse. Komponovao muziku za više od dvadeset filmova i serija, četrdeset pozorišnih predstava, sedam mjuzikala. Sarađivao sa filmskim festivalom u Kanu. Komponovao muziku za reklame: Red Bull, Nokia, Sony music, Studio Beyond, Viking Line, WWF .

Važnija dela i projekti: mjuzikl *Opasne veze*, Narodno pozorište Temišvar, Rumunija (2011); Mjuzikl *Veliki Čarobnjak iz Oza*, Novosadsko pozorište (2011) / Narodno pozorište, Kluž, Rumunija (2012) / Pozorište Kiskunlacháza, Mađarska (2020); mjuzikl *Avanture Toma Sojera*, Novosadsko pozorište (2018); mjuzikl *Farma životinja*, Narodno pozorište, Kluž, Rumunija (2021); dramski komadi: *Topljenje ledenica*, Pozorište Lendava, Slovenija (2008); *Princ Homburga*, Novosadsko pozorište (2008); *Orfeum*, Novosadsko pozorište (2008); *Sedam dana je svet*, Novosadsko pozorište (2009); *Opasne veze*, Narodno pozorište Subotica (2009); Čongor i Tinde, Vígszinház, Budimpešta, Mađarska (2011); *Agentova smrt*, Narodno pozorište Subotica (2014); *Glasne svinje ujedaju*, Seljačko pozorište (2016); *Y razdvajanje*, Seljačko pozorište (2019); *Tri sestre*, Kostolanski Deže pozorište, Subotica (2021); *Jovanča na putu oko sveta*, Srpsko narodno pozorište (2020). Muzika za filmove: *Liberta – Rađanje grada*, Corso, Telekom (2022); *Đženga, čudna igra*, Apollon (2022); *Peščane plaže Marsa*, Apollon (2022); *Porno priča*, Apollon (2022); *Ako kiša ne padne*, Apollon (2022); *Zaljubljena Ana, gospodin zaborav i mama*, Apollon (2022). Muzika za serije: *Neki bolji ljudi*, RTV Pink, Telekom Srbija (2020); *Ljubav ispod zlatnog bora*, RTV Pink, Telekom Srbija (2021); *Nek ide život*, RTV Pink, Telekom Srbija (2019); Muzika za serijal prirodnjačkih filmova *Na korak od nas*, RTV, RTS (2011).

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine; SOKOJ, Red Bull Media Publishing.

Nagrade: Nagrada Kostolanski Deže za najbolju muziku, Subotica (1998); Festival Rock-Canto prva nagrada za najbolju autorsku muziku (1999); Festival opevanih stihova, dve prve nagrade, Senta (1999/2000); Nagrada za najbolji mađarski mjuzikl, *Veliki Čarobnjak iz Oza*, Budimpešta (2011); Festival profesionalnih pozorišta Vojvodine, nagrada za najbolju muziku za predstavu *Tri sestre* (2022).

Audio izdanja: CD izdanje za decu, *Božićne pesme*, Novum (2010); CD *Kolo, kolo, ko igra*, Novum (2011); CD *Zaba és Pihe*, Novum (2012); CD *Duša u kamen uklesana*, autorsko izdanje, Promoart (2012); CD i digitalno izdanje *Suza na Suncu*, Promoart (2019).

Fištes, Deneš (Fűtes Dénes), kompozitor (Temerin, 1946)

Školovanje: MŠ „Isidor Bajić“, Novi Sad; Muzička akademija u Beogradu; Muzička akademija u Zagrebu, Visoka škola za muziku i izvođačke umetnosti u Beču (prof. F. Cerh, F. Burt, H. Gatermejer)

Zaposlenje i profesionalni angažman: profesor na Visokoj strukovnoj školi za obrazovanje vaspitača u Novom Sadu.

Važnija dela i projekti: Gudački kvartet; *Simfonija a tre*; Duvački kvintet; Varijacije za flautu, violinu i violončelo; *Kvadrati* za gudački orkestar; Sound Design 98.

Članstva: Udruženje kompozitora Vojvodine; JMMT – Društvo za mađarsku kulturu u Jugoslaviji.

Notna izdanja: *Dalok szárnyán: gyermekdalok óvodásoknak, iskolásoknak: 51 dal ének és hangszerjátékra, zongora, gitár, szintetizátor, dallamhangszerek ad libitum*, Temerin : Füstös D. (2007); *Songs with improvisation*, Temerin: D. Füstös (2008).

Fracile, J. Nice, etnomuzikolog (Kuštilj, 1952)

Školovanje: Konzervatorijum „Ciprian Porumbescu“, Bukurešt; Konzervatorijum „Gheorghe Dima“, Kluž-Napoka (doktorat);

Zaposlenje i profesionalni angažman: Redakcija muzičkog programa TV Novi Sad (saradnik, kasnije urednik); urednik Programa narodne muzike na srpskom, mađarskom, slovačkom, rumunskom i rusinskom jeziku Radija Novi Sad; redovni profesor Akademije umetnosti Novi Sad (od 1986. do danas); šef Katedre za muzikologiju i etnomuzikologiju (1998–2015);

Važnija dela i projekti: scenarista i urednik TV emisije *Svadba u Ovči* (predstavnik Jugoslovenske Radio-Televizije na međunarodnom Festivalu „Golden harp“ u Irskoj); Saradnja sa Etnološkim muzejom iz Berlina na proučavanju fonografskih snimaka srpskih i rumunskih zarobljenika u Nemačkoj (1915-1918); Istraživanja muzičko-folklornog nasleđa balkanskih zemalja predstavio u knjigama *Vokalni muzički folklor Srba i Rumuna u Vojvodini – komparativna proučavanja* (Matica srpska, Novi Sad, 1987), antologije tradicionalne muzike Vojvodine *The Sounds of the Plain* (Unesco, Los Angeles, 2001), antologije *Tradicionalna muzika Srba u Vojvodini* (Matica srpska, Novi Sad, 2006), etnomuzikološke monografije *Tragom antičkih metričkih stopa – komparativna etnomuzikološka proučavanja* (Akademija umetnosti, Novi Sad 2014), a u štampi je njegova prva knjiga na rumunskom jeziku *Muzičko-folklorno stvaralaštvo Rumuna iz srpskog Banata (Creații muzical-folclorice ale românilor din Banatul Sârbesc)*. Objavio je više od 200 etnomuzikoloških studija i stručnih članaka, prikaza i recenzija na srpskom, engleskom, rumunskom, nemačkom, slovačkom, makedonskom i mađarskom jeziku.

Članstvo: Stalni je član Matice srpske, Udruženja kompozitora Vojvodine, Evropskog seminara etnomuzikologije (European seminar in Ethnomusicology), Međunarodnog saveta za tradicionalnu muziku (International Council for Traditional Music).

Nagrade: Zlatna značka KPZ Srbije (1990), Nagrada Radio Novog Sada za najbolje muzičko ostvarenje (1991); Iskra kulture Zavoda za kulturu Vojvodine (2004); Zahvalnica za izuzetne zasluge i doprinos Fakultetu muzičke umetnosti u Beogradu (2014); *Vukova nagrade* (2014).

Diskografija: Od 1975. do 2021. godine snimio preko 4000 srpskih, rumunskih, slovačkih, rusinskih, romskih i ukrajinskih tradicionalnih pesama i melodija narodnih igara/plesova na teritoriji Vojvodine, vlaških pesama iz Severoistočne Srbije, srpskih obrednih pesama sa Kosova i Metohije i nemačkih tradicionalnih pesama iz Erdelja u Rumuniji. Prikupljena mu-

zičko-folklorna građa snimljena na magnetofonskim trakama, kasetama i mini-diskovima arhivirana je u ličnoj fonoarhivi, a njen deo je digitalizovan na 36 CD-a i čuva se u duplikatima i na hard disku (My book).

Važniji nastupi: učešće na naučnim konferencijama i simpozijumima širom sveta.

Gajić, Stanislava, kompozitorka, doktorka umetnosti (Sremska Mitrovica, 1980)

Školovanje: Osnovna muzička škola „Petar Krančević“ Sremska Mitrovica; MŠ „Isidor Bajić“, Novi Sad; Akademija umetnosti Novi Sad (prof. Miroslav Štatkić, prof. Zoran Mulić); Fakultet muzičke umetnosti Beograd (prof. Isidora Žebeljan); seminari sa

Thomas Wells (Chicago, USA), Vera Stanojević (Chicago, USA), Boris Despot (Toronto, CA-NADA), Kristof Mayer (Bayreuth, GERMANY), James Clarke (London, UK), Aleksandra Vrebalov (New York, USA), Daniel Sonenberg (New York, USA), Luca Francesconi (Rome, Italy), Zoran Erić (Beograd, Srbija), Ivana Stefanović (Beograd, Srbija).

Zaposlenje i profesionalni angažman: Muzička škola „Petar Krančević“, Sremska Mitrovica, Muzička škola „Petar Konjović“, Sombor; Fakultetu dramskih umetnosti, Beogradu; Akademija umetnosti Novi Sad.

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine; SOKOJ; Asocijacija „Žene u muzici“.

Nagrade: *Povelja Vasilije Mokranjac* (2007); Zlatnik belog anđela - Fondacija *Privrednik*; I nagrada (2014) II nagrada (2015) na internacionalnom takmičenju Donne in Musica.

Važnija dela i projekti: *Koridon i Tirzis* za dva saksofona, bas klarinet, udaraljke, harfu, klavir i gudače; *Putovanja i razgovori* za sopran, tenor, flautu i gudački kvintet (stihovi Dimitrija Kokanova); balet *Ožalošćena porodica* (Branislav Nušić, libreto i koreografija Živojin Novkov); SPIN za simfonijski orkestar; *Moravska svita* za simfonijski orkestar; *Sedam boja Plava* za simfonijski orkestar; *Sedam boja Narandžasta* za simfonijski orkestar; *Sedam boja Žuta* za simfonijski orkestar; Himna Humanitarnog fonda PRIVREDNIK za mešoviti hor (stihovi Pero Zubac); Gudački kvartet br. 1; *Odjeci Žutibora* diptih za sopran, flautu i kontrabas, stihovi Dimitrije Kokanov; *Diva* za flautu solo, verzija za flautu i kontrabas i verzija za violončelo i

klavir; *Varijacije* za gudački orkestar; Dve pesme *Oblaci* za meco sopran, klarinet i klavir; *Popadale žute kruške* za mešoviti hor; *Kolo* za flautu, klarinet, harmoniku, violinu i violončelo i verzija za klavirski kvartet; *Raga i igra* za harmoniku solo; *Ave Maria* za sopran i klavir i druge. Projekat *Mladi kompozitori Vojvodine* - koncertna promocija dela mladih kompozitora;

Izvođenja: Young Artists' Festival Bayreuth, Nemačka; Međunarodna tribina kompozitora, Beograd; Srpsko narodno pozorište Novi Sad; Nušićevi dani, Smederevo; Letnja sezona Simfonijskog orkestra regije Pulje 2007 u Bariju, Bitontu i Castellana di Grotta, Italija; Narodno pozorište, Beograd; International Contemporary Music Festival Ruid al Sud Argentina 2014; u International Contemporary Music Festival Ruid al Sud Italia 2015; na Constantinus Festival Niš 2016; u galeriji SANU; The Assembly House Norwich, Engleska; Music Recital Hall, Zhuhai, Kina; International Double Reed Society Conference, Granada, Španija; University of Alabama, USA 2019; Mokranjčevi dani, Negotinu itd.

Publikacije: CD nosači zvuka XIII i XXII Međunarodne tribine kompozitora, Beograd; Savremena kompozicija u Vojvodini, Vol.1 – CD; *Savremena kompozicija u Vojvodini*, Vol.2, Novi Sad; Savremena kompozicija u Vojvodini, Vol. 3; Novi Sad, Kulturni centar Vojvodine „Miloš Crnjanski”; *Novosadske kompozitorke* No. 2, Novi Sad; Muzikalije: *String quartets*, UKV, 2016; *Nova srpska muzika za harmoniku* (2016), Novi Sad; *Simfonijska muzika* (Novi Sad, 2017).

Govorčin, Ivana, kompozitorica (Novi Sad, 1999)

Školovanje: MŠ „Isidor Bajić”, Novi Sad; Akademija umetnosti, Novi Sad, kompozicija, klasa: Miroslav Štatkić / Smiljana Vlajić.

Zaposlenje i profesionalni angažman: samostalni umetnik

Važnija dela i projekti: *Jazzy flute* za flautu i klavir; klavirska svita *Imaginacije*; *Flevit lepus parvulus* za tenor, violu, fagot i čembalo; *Tri brzalice* za muški, ženski i mešoviti hor; *Ambience* za klarinet, violončelo i preparirani klavir; *Jezero* za sopran, čelestu i gudački orkestar; *Vibracije* za gudački orkestar; *Zvezda* za sopran i klavir; *Refleksije* za oktet flauta; Gudački kvartet br. 1; *Nepostojeće reči* za sopran i marimbu; *Pustite osećaj!* za mecosopran i klavir; muzika za plesnu koreografiju *Vreme* u saradnji sa Nikolom Vlaisavljevićem; numera *Seikilos song* za video-igru; himna OŠ „1. oktobar” (Bašaid) za dečji hor i klavir.

Izvođenja: Irkutska filharmonija, Sibir, Rusija; A-fest, Akademija umetnosti, Novi Sad; koncert povodom obeležavanja 30 godina hora „Sveti Stefan Dečanski“, Sinagoga, Novi Sad; godišnji koncerti Udruženja kompozitora Vojvodine, Sinagoga, Novi Sad; festival Obzorja na Tisi, Dom kulture Novi Bečej; NEO festival, kulturna stanica Svilara, Novi Sad; festival „Sazvežđa“, Pozorište mladih, Novi Sad; koncert najuspešnijih studenata Akademije umetnosti, Platoneum, Novi Sad

Članstva: Udruženje kompozitora Vojvodine; SOKOJ; hor „Sv. Stefan Dečanski“, vokalni studio „Orfelin“.

Nagrade: Student generacije na Akademiji umetnosti Novi Sad u oblasti muzičke umetnosti (2020/21).

Notna izdanja: Solo pesma *Zvezda* objavljena u trećem izdanju zbirke *Solo pesme sa Pozivnog kompozitorskog konkursa* koje je izdao Dom kulture Opštine Novi Bečej (2022).

Grujić, Mileta, kompozitor, muzički pedagog i muzički producent (Zrenjanin, 1963)

Školovanje: Akademija umetnosti Novi Sad, kompozicija, klasa prof. Dušan Radić

Zaposlenje i profesionalni angažman: Tonski studio/izdavačka kuća *Tarcus* (1995–1998); Muzička škola „Josif Marinković“, Zrenjanin, nastavnik stručno-teoretskih predmeta i direktor (1988–2015); v.d. direktora osnovne škole Jelšane (Slovenija). U Sloveniji radi kao studijski muzičar, svira klavir i klavijature u sastavu *Mali Bogovi*, slovenačkog kantautora Vlade Kreslina. Mentor na muzičkim radionicama *Bovec jazz band* (2017/2018) i *Open Space projekt* MAO Ljubljana (2016). Sarađuje sa velikim brojem slovenačkih pop, rock i jazz muzičara.

Važnija dela i projekti: Sastav *Kanal Tvid* (muzika i tekstovi) – alternativna pop muzika (od 1991). Muzika za pozorište: Lutkarsko pozorište *Zbogom žohari*: Predstave Narodnog pozorišta „Toša Jovanović“ Zrenjanin: *Pobratim vetra*, *Semafor*; Predstave za decu, CEKOM Zrenjanin: *Dobro drvo* i *Tajni život pčela*; Muzika za kratki film *Gnida*, produkcija AGRFT Ljubljana; veći broj kompozicija za decu; muzika za muzičku dramu *Enciklopedija mrtvih*, na libreto Svetlane Slapšak.

Članstva: Udruženje kompozitora Vojvodine; slovenačka udruženja SAZAS i IPF.

Nagrade: „Majske igre“ Bečej, nagrada za predstavu zrenjaninske gimnazije „BuVa“; Prva nagrada na Đurđevdanskom festivalu dečje pesme u Banjaluci (1998. i 2001.)

Audio izdanja: CD *Kamene lutke*, Kanal Tvid, Tarcus (1996); , CD ITMM *Spiralno nasleđe*, Kanal Tvid (2000); CD *Propeleri tame*, Kanal Tvid, PGP RTS (2008); album, digitalno izdanje, *Tajna Plankove bašte*, Kanal Tvid, Fono Records Ljubljana (2022); CD *Vaudi s ljubavlju*, Nacionalni savet slovenačke nacionalne manjine, Beograd (2013).

Gvozdanović, Eugen, kompozitor i dirigent (Petrovaradin, 1933 – Novi Sad, 2005)

Školovanje: MŠ „Isidor Bajić“, Novi Sad (teorijsko-nastavnički odsek); Muzička akademija u Zagrebu (osnovne studije kompozicije, klasa prof. Milo Cipra); Muzička akademija u Beogradu (osnovne studije dirigovanja, klasa prof. Predrag Milošević);

Zaposlenje i profesionalni angažman: korepeticitor, horovođa, dirigent i direktor Opere Srpskog narodnog pozorišta; profesor Fakulteta muzičke umetnosti, Beograd; profesor Akademije umetnosti, Novi Sad; muzički urednik Radio Novog Sada; muzički kritičar za stručne časopise; za vreme rada u operi organizovao predavanja pre operskih predstava o kompozitoru i delu na repertoaru; dirigent hora Muzičke omladine Novog Sada i KUD „Svetozar Marković“; jedan od osnivača Muzičke omladine Novog Sada (1981); predsednik Muzičke omladine Vojvodine; jedan od organizatora Vojvođanske omladinske filharmonije (VOF-a); muzički kritičar lista „Dnevnik“, „Pozorište“, „Naša scena“, „Pro musica“.

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine; Muzička omladina Novog Sada; Muzička omladina Vojvodine; Udruženje kompozitora Jugoslavije.

Nagrade: Nagrade za izuzetan uspeh na studijama „Vatroslav Lisinski“ u Zagrebu i „Stevan Hristić“ u Beogradu; tri nagrade na „Nedelji radija“ u Ohridu za muzičke emisije na radiju; nagrada na međunarodnom radijskom takmičenju Prix Monaco (1979); nagrada „Iskra kulture“, Zlatna značka KPZ Srbije i Muzičke omladine Jugoslavije;

Važnija dela i projekti: muzika za dramske predstave *Pera Segedinac*, *Izbiračica*, *Banović Strahinja*, *Pošto-poto poslanik*; *Divertimento* za gudače, *Sonata* za violinu i klavir, *Varijacije* za

gudački kvartet, *Pesme o smrti*; dirigovao opere *Vragolanka*, *Hajde da stvaramo operu*, *Moja sestra i ja*, *Fra Djabolo*, *Travijata*, *Rigoletto*, *Četiri grubijana*, balet *Labudovo jezero* itd.

Hadik, Jožef (Hadik József), muzički pisac, muzički urednik (Kikinda, 1932)

Školovanje: Gimnazija u Zrenjaninu; Muzička akademija u Beogradu, odsek muzičke teorije; Filozofski fakultet u Novom Sadu, I stepen.

Zaposlenje i profesionalni angažman: X beogradska gimnazija, profesor muzičke kulture; Muzička škola u Kikindi, Muzička škola „Josip Slavenski“ Novi Sad; Radio Novi Sad.

Važnija dela i projekti: Urednik i lektor muzičkog programa u Radio Novom Sadu; glavni urednik Redakcije ozbiljne muzike u Radio Novom Sadu; stalni saradnik i muzički kritičar lista *Magyar Szó*. Kao muzički kritičar i pisac učestvovao u brojnim radijskim i televizijskim emisijama kod nas i u svetu.

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine.

Isakov, Dubravko, kompozitor, dirigent, aranžer tamburaš (basista)

Zaposlenje i profesionalni angažman: dirigent i rukovodilac Tamburaškog orkestra RTV, rukovodilac orkestra Zvonka Bogdana.

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine.

Važnija dela i projekti: CD *Najlepše nove vojvođanske pesme*, Beograd, PGP RTB, 2007; CD *Prijatelji tamburice*, Novi Sad, Tamburica fest 2017, saradnja sa grupom „Garavi sokak“ i pevačem Zvonkom Bogdanom.

Jaramazović, Stipan, kompozitor, dirigent, tamburaš (Subotica, 1947)

Školovanje: Saobraćajni fakultet u Beogradu

Zaposlenje i profesionalni angažman: Zavod za urbanizam, Subotica.

Važnija dela i projekti: jedan je od osnivača Subotičkog tamburaškog orkestra 1976. godine.

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine.

Nagrade: Počasni građanin Subotice, 2001. Dobitnik je nagrade dr Ferenc Bodrogyári 1987, Oktobarske nagrade Subotice 1989, Zlatne značke Kulturno prosvetne zajednice Srbije 2003.

Važnija izvođenja: Nastupi na festivalima tamburaških orkestara u Rumi, Osijeku, Belgij-skom festivalu za mlade u gradu Nerpelt (prva nagrada i nagrada Suma cum lauda. Koncer-tno gostovanje u Španiji, u Barseloni i Izraelu u Jerusalimu.

Važnija izdanja: *Teoretska razmišljanja o gradnji tambura*, Subotica, izdanje autora, 2021; *Škola tambure vojvođanskog sistema E-prim*, izdanje autora, 2017. (koautor Sonja Berta); *S tamburicom četvrt veka*, 25 godina Subotičkog tamburaškog orkestra, Subotica, Subotički tamburaški orkestar, 2001. (Koautor Ljiljana Dulić)

Jovanović, Bojan, muzikolog, muzički pedagog (Leskovac, 1974)

Školovanje: MŠ „Stanislav Binički“, Leskovac; Akademija umetnosti Novi Sad, muzikologija.

Zaposlenje i profesionalni angažman: Gimanzija „Svetozar Miletić“, Srbobran, nastavnik muzičke kulture; Muzička škola „Petar Kranjčević“, Sremska Mitrovica, nastavnik istorije muzike (2003-) i direktor (2018-); UO Vojvođanskog simfonijskog orkestra, član (2016–2018); predsednik komisije za muzičko stvaralaštvo, produkciju, interpretaciju i izdavaštvo u okviru Konkursa za finansiranje–sufinansiranje programa, projekata, manifestacija i festivala u oblasti umetničkog stvaralaštva i primenjene umetnosti, kao i amaterskog stvaralaštva u kulturi u AP Vojvodini (2017).

Važnija dela i projekti: saradnik časopisa *Zbornik Matice srpske za scenske umetnosti i muziku*; *Sveske Matice srpske*, *Glasnik muzike*, *Novi magazin*, *Nova misao*; autor monografije *40 godina umetničkog rada kompozitora Miroslava Štatkića*, Novi Sad: VANU (2013); muzički pisac programa koncerata Vojvođanskog simfonijskog orkestra (od 2016); saradnik Radio Novog Sada, Radio-televizije Vojvodine, Sremske Televizije; recenzent notnih izdanja kompozitora Aleksandre Stepanović, Ljubomira Nikolića i Stanislave Gajić; autor serije predavanja na temu „Muzika i migracije“ u okviru projekta Muzički mostovi manifestacije „Novi Sad – evropska prestonica kulture 2022“.

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine.

Nagrade: dobitnik Pohvale Pokrajinskog sekretarijata za sport i omladinu Vojvodine za postignute vrhunske rezultate na takmičenjima (2007); dobitnik zahvalnice muzičke škole „Petar Kranjčević“ za izuzetno zalaganje i rezultate postignute u školskoj 2009/2010. godini i Svetosavske povelje grada Sremska Mitrovica za postignute vrhunske rezultate na takmičenjima 2009. 2010, 2012. i 2015. godine.

Jovčić, Livija, kompozitorka (1972)

Školovanje: MŠ „Isidor Bajić“, Novi Sad; Akademija umetnosti, Novi Sad (osnovne studije, klasa prof. Rudolf Bruči, magistratura klasa prof. Dorina Radičeva)

Zaposlenje i profesionalni angažman: korepetitor na Odseku za solo pevanje u SMŠ „Isidor Bajić“, Novi Sad; Akademiji umetnosti Novi Sad – vanredni profesor Solfeđa i Metodike stručnih predmeta.

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine.

Važnija dela i projekti: *Tragovi* za hor; ciklus minijatura *Otisci prošlosti* za sopran i klavir; vokaliza *Memento* za sopran i klavir (2021);

Kazimić, Ana, kompozitor, doktor umetnosti (Trbovlje, R. Slovenija, 1985)

Školovanje: MŠ „Isidor Bajić“, Novi Sad; Akademija umetnosti Novi Sad (prof. Zoran Mulić); Fakultet muzičke umetnosti Beograd (prof. Zoran Erić);

Zaposlenje i profesionalni angažman: SMŠ „Isidor Bajić“ Novi Sad, Fakultet umetnosti u Nišu (docent za Užu umetničku oblast – Kompozicija i dirigovanje)

Važnija dela i projekti: *Muerto de amor*, plesna fantazija za vokalno-instrumentalni ansambl, elektroniku i igrače; *Ljubav – moć novih buđenja* balet u 3 slike, za simfonijski orkestar;

Balcando za simfonijski orkestar; *Emi y Ayanmo* za simfonijski orkestar; *La luna menguante* za mali simfonijski orkestar; *Here we are* za glasove, pokrete i mobilne telefone; *Sol invictus* za glas i gudački orkestar; *Zašto?* za sopran/mecosopran, flautu, violinu i klavir; *Pirouettes of emerald* za obou i gudački kvartet; *Nevestina poema* za mešoviti hor; *Tango pantera* za dve violine, harmoniku, klavir i kontrabas; *Auroriel* za klavir; *Etilirilid* za harmoniku; član tima u multimedijalnim umetničkim projektima Mihaele Vosgianian *Into My GongSelf* i *Into My Planet*.

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine; Udruženje kompozitora Srbije, SOKOJ.

Nagrade: Laureat konkursa za mlade kompozitore u okviru projekta „Triorka“, Norfolk County Council’s Music Service, Engleska (2012); Najbolja kompozicija na Internacionalnom konkursu za kompoziciju povodom proslave 1700 godina Milanskog edikta.

Izvođenja: Festival „Bartok“, Mađarska (2007); Aurora Höstfestival (Grand Final koncert), Vänersborg, Švedska (2017); Konserthuset, Stokholm, Švedska (2018); Međunarodna tribina kompozitora, Beograd (2015, 2018, 2019, 2021); ISCM “World New Music Days“, Okland, Novi Zeland (2022).

Audio izdanja: CD *Savremena kompozicija u Vojvodini*, Vol. 3, N. Sad; CD Nede Hofman Sretenović *Aritmija*, Beograd; CD *Novosadske kompozitorke No 2*, Novi Sad.

Kiraly, Erne (Ernö Király), kompozitor, etnomuzikolog, izvođač i improvizator (Subotica, 1919 – Novi Sad, 2007)

Školovanje: Muzička škola Subotica (truba).

Zaposlenje i profesionalni angažman: svirao u novosadskom gradskom i pozorišnom orkestru; muzički urednik i voditelj Radio Novog Sada; horski dirigent i rukovodilac muzikološkog odbora Vojvođanskog muzeja; izumitelj i graditelj instrumenata tablaфона i citraфона.

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine; Udruženje folklorista Jugoslavije.

Nagrade: Nagrada za doprinos razvoju jugoslovenske muzike (nagrada Oslobođenja Vojvodine, 1990); 1995. imenovan za redovnog člana Mađarske akademije umetnosti (Magyar Művészeti Akadémia) u Budimpešti.

Važnija dela i projekti (izbor): *Diptychon No. 1*; *Кроз маглу*; *Priča o vuku*; *Intermezzo*; *Actio-nes*; *Reflexion 8*; *Zingarella*; *Oproštaj* za solo, hor i kamerni orkestar; *Priče skakavca* pevača za hor i orkestar /pod istim naslovom je i kompozicija za govorni pev i orkestar/; *Beračica kudjelje* /*Apsurdna priča*/ za recitatore i udaraljke; *Reflexió No 6*, za vokal i gudački orkestar; *Lamento* /Četiri vranca lete za mnomo/ za vokal i instrumentalni ansambl; *Flores* /*Mađarske ljubavne pesme*/ za vokal i instrumente; *Tačke i linije* za vokal i instrumentalni ansambl; *Natpis na balonu* za recitatora, flautu i gudački orkestar; *Crno belo* za vokal i instrumentalni ansambl; *Cantus No 14* za vokal i gudački orkestar; *Diptychon No 3* za mešoviti hor; *Sonata geometrika* za klavir; *Sonata za dva recitatora i citrafon*; *Flora br. 10* /*Gladiola*/; *Poema o zori* za citrafon i magnetofon; *Citerafonija*; *Alfabetum*, za tablofon; sakupio preko 3000 narodnih napeva i pisao naučne studije o mađarskom folkloru.

Diskografija i notna izdanja (izbor): LP *Ernö Király* (Novi Sad, UKV, Jugoton, 1979); LP *Xenia Radak / Ernő Király* (Aleksandrovac Župa, Diskos, UKV, 1979); LP *Kiraly* (Novi Sad, UKV, 1991); CD *Phoenix: The Music Of Ernő Király* (UK, RER Megacorp, 1996); CD *Spectrum* (France, Auto-bus, Trace Label, 2001); partitura *Minijature* za flautu ili obou i gudače (Novi Sad, UKV, 1988); *Horovi* (Pesma krojača, Muva, Refreni, Biroši, Letnja pesma) (Novi Sad, UKV, 1987); *Narcis* za gudački kvartet (Novi Sad, UKV, 1984); *Toccata pentationica* za klavir (Novi Sad, UKV, 1983); *Erne Kiralj* (Novi Sad, UKV, 1989), jubilarno notno izdanje povodom 70 godina kompozitorovog rođenja, dela za violinu, violončelo, za glas i klavir i za proizvoljan broj izvođača.

Klem, David, pijanista, kompozitor, aranžer, korepetitor (Novi Sad, 1982)

Školovanje: MŠ „Isidor Bajić“, Novi Sad; Akademija umetnosti, Novi Sad, klavir, klasa Svetlana Bogino.

Zaposlenje i profesionalni angažman: Akademija umetnosti u Novom Sadu, samostalni stručni saradnik – korepetitor (od 2010); izvođač, kompozitor, muzički rukovodilac, dirigent, korepetitor u preko pedeset muzičkih predstava; osnovač ansambla Klemm'n'band za uživo izvođenje muzičkih predstava i mjuzikala: *Kosa*, koprodukcija Novosadskog pozorišta i Pozorišta mladih (2019); *Violinista na krovu*, koprodukcija Srpskog narodnog pozorišta i Novosadskog pozorišta (2016), *Buđenje proleća*, Novosadsko pozorište (2015), *Seljačka opera*, koprodukcija Novosadskog pozorišta i Narodnog pozorišta iz Segedina (2020), *Ventilator*,

koprodukcija Novosadskog pozorista i Gledališča Koper iz Slovenije (2018), *Neobuzdani sklad*, muzičko-scensko uprizorenje života i dela Pala Abrahama, Srpsko narodno pozorište (2018); član ansambla *Novosadski tango kvintet*.

Važnija dela i projekti: Muzika za mjuzikle *Crni*, Novosadsko pozorište (2017); *Avanture Toma Sojera*, Novosadsko pozorište (2018); *Farma životinja*, Narodno pozorište, Kluž, Rumunija (2021). Muzika za predstave *Gupi*, Novosadsko pozorište (2015); *Glasne svinje ujedaju*, Seljačko pozorište (2016); *II. Edvard*, Novosadsko pozorište (2017); *Till Eulenspiegel*, Novosadsko pozorište (2019); *Y razdvajanje*, Seljačko pozorište (2019); *Tri sestre*, Kostolanji Deže pozorište, Subotica (2021); *Mefisto*, Novosadsko pozorište (2021), *Vila Mira*, Kamerno pozorište, Senta (2021); *III. Richard* zabranjen, Novosadsko pozorište (2016); *Jovanča na putu oko sveta*, Srpsko narodno pozorište (2022); Muzika za filmove: *Liberta – Rađanje grada*, Corso, Telekom Srbija (2022); *Đženga*, čudna igra, Apollon (2022); *Peščane plaže Marsa*, Apollon 2022; *Porno priča*, Apollon (2022); *Ako kiša ne padne*, Apollon (2022); *Zaljubljena Ana*, gospodin zaborav i mama, Apollon (2022); *Tinnitus*, Budapest Metropolitan University (2022). Muzika za serije: *Neki bolji ljudi*, RTV Pink, Telekom Srbija (2020); *Ljubav ispod zlatnog bora*, RTV Pink, Telekom Srbija (2021); *Nek ide život*, RTV Pink, Telekom Srbija (2019). Muzika za dokumentarni film *Zala Đerđ*, RTV Slovenija (2008).

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine; SOKOJ.

Nagrade: Festival profesionalnih pozorišta Vojvodine, nagrada za najbolju muziku za mjuzikl *Crni* (2017); Festivalu profesionalnih pozorišta Vojvodine, nagrada za najbolju muziku za predstavu *Tri sestre* (2022).

Audio izdanja: CD i digitalno izdanje, muzika iz mjuzikla *Avanture Toma Sojera*, Promoart (2020); digitalno izdanje; muzika iz mjuzikla *Farma životinja*, Promoart (2022); digitalno izdanje „Novosadski klezmer zvuk“, Klemm’n’band klezmer band, Promoart (2017).

Kličković, Danijela, muzikolog (Beograd, 1971)

Školovanje: Akademija umetnosti, NoviSad (muzikologija, mentor prof. D. Petrović); interdisciplinarne magistarske studije Interkulturalnost, menadžment u umetnosti i medijacija na Balkanu (Univerzitet umetnosti, Beograd); upisala doktorske studije (Filozofski fakultet Novi Sad).

Zaposlenje i profesionalni angažman: Biblioteka AUNS, Radio Novi Sad, Televizija Novi Sad, Televizija Most, dnevni list „Dnevnik“, Muzička škola „Isidor Bajić“, Novi Sad (profesor-ka na predmetima Istorija muzike, od 2002. deluje i pomoćnik direktora zadužena za projekte, marketing i odnose s javnošću); Muzička škola „Vatroslav Lisinski“, Beograd; autor, urednik, scenarista, voditelj, producent, organizator, PR brojnih manifestacija; predsednik Muzičke omladine Jugoslavije/Muzičke omladine Srbije i Crne Gore (2002-12); potpredsednik Skupštine Muzičke omladine Novog Sada (od 2000); saradnik festivala Novosadske muzičke svečanosti.

Članstvo: Udruženje muzičkih i baletskih pedagoga Srbije; Udruženje kompozitora Vojvodine.

Nagrade: Godišnja nagrada Zajednice muzičkih i baletskih škola Srbije (2012, 2013).

Važnije publikacije i projekti: *Isidor Bajić, pedagog, izdavač i melograf* (Novi Sad, Asocijacija gitarista Vojvodine i Akademija umetnost, 2015); *NOMUS* razlog više (1975 – 2015) (Novi Sad, MONS, 2015 e-izdanje); *TRIORCA* (Orchestra of Three Nation, 2012 – 2013).

Kmeć, Martin (Kmet' Martin), etnomuzikolog, pedagog, kompozitor i dirigent (Bajša, 1926 – 2011, Novi Sad)

Školovanje: Učiteljska škola, Somboru; Učiteljska škola, Novi Sad; Evangelistička učiteljska škola, Miškolc (Mađarska); Učiteljska škola Vršac; Muzička akademija (danas FMU), Beograd;

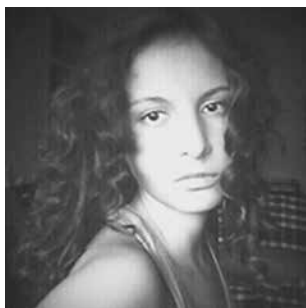
Zaposlenje i profesionalni angažman: učitelj i umetnički rukovodilac hora, primaš (Kulpin, Kisač, Selenča); profesor muzike u Užicu, u Srednjoj muzičkoj školi u Subotici i u Učiteljskoj školi u Somboru; Pedagoška akademija, Negotin; Pedagoška akademija „Moša Pijade“ Novi Sad; organizator Festivala Selenča-Petrovac; saradnik Slovačkog kulturnog centra „Pavel Jozef Šafarik“; dirigent brojnih pevačkih grupa iz Kovačice i drugih mesta;

Članstvo: Narodno-oslobodilačka vojska FNRJ; Udruženje kompozitora Vojvodine; Udruženje folklorista Jugoslavije; član nekadašnje Subotičke i Somborske filharmonije;

Nagrade: *Medalja Zoltan Kodalj* za saradnju na polju narodne muzike susednih država (Kečke-
met, Mađarska, 1985); Prva nagrada za najbolju pesmu na Festivalu Selenča-Petrovac (1977).

Važnija dela i projekti: dela za klavir, hor i kompozicije za slovačke festivale; *Titovi* za mešoviti hor, *Božská iskra* za mešoviti hor; sakupio brojne slovačke narodne pesme, melografisao ih i pisao naučne radove na temu slovačkog folklora.

Diskografija: brojna dela snimljena u Redakciji narodne muzike Radio Novi Sad.

Knežević, Tamara, kompozitorka (Pančevo, 1993)

Školovanje: MŠ „Jovan Bandur“, Pančevo; Akademija umetnosti Novi Sad, kompozicija, klasa prof. Miroslav Štatkić (osnovne i master studije) i klasa prof. Zoran Mulić (doktorske studije)

Zaposlenje i profesionalni angažman: Muzikološki institut SANU.

Važnija dela i projekti: Svita za orkestar *Orest*; Muzika za pozorišni komad *Orest*, na dramski apokrifni tekst Jovana Hristića; *Jesenje lišće na krilima košave* za gudački orkestar; Svita iz baleta *Istina je negde između tišine i sna*; *Gorgona* simfonija; *Krvava bajka* za sopran i kamerni orkestar, na stihove Desanke Maksimović; *Pustinjska ruža* za simfonijski orkestar i asistivne senzorne uređaje Sound Beam Switches.

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine; SOKOJ.

Nagrade: *Hibrid* za elektroniku, koreografska minijatura nastala u saradnji sa kompozitorom Markom Dulićem i koreografkinjom Marinom Aranitović, nagrađena je na 25. Festivalu koreografskih minijatura u Beogradu, gde je osvojila Nagradu kritike i Nagradu ohrabrenja, (2021).

Izvođenja: Međunarodni festival umetnosti CESAM (2014); Međunarodni festival umetnosti Sarajevo Sonic Studio, (2014); Festival za novu muziku, Gradilište (2017); Godišnji koncert Udruženja kompozitora (2019); Međunarodni konkurs Portreti i sećanja, Rossi fest (2021); Svečano zatvaranje 6. Internacionalnog festivala harmonike i kamerne muzike Eufonija u saradnji sa glumcem Petrom Božovićem (2021); Koncerti u okviru programskog luka „Budućnost Evrope“ u organizaciji Fondacije „Novi Sad – EPK“ (2022).

Audio i notna izdanja: Autorska zbirka radova *Izbor kamernih kompozicija 2014. – 2016.*, Udruženje kompozitora Vojvodine, Novi Sad (2017); Kompakt disk *Novosadske kompozitorke* No. 2, SFO (Re)konekcija i BLUE KONAKT, priredila: Branka Parlić, Novi Sad (2021).

Kokanović Marković, Marijana, muzikolog, (Bihać, 1975)

Školovanje: Akademija umetnosti, Novi Sad (osnovne studije Muzičke pedagogije i Muzikologije; magistarske i doktorske studije muzikologije); usavršavanja na Österreichische Akademie der Wissenschaften; Universität für Musik und darstellende Kunst, Beč i Institut für Musikwissenschaft, Lajpcig.

Zaposlenje i profesionalni angažman: vanredni profesor na Katedri za Muzikologiju i etnomuzikologiju Akademije umetnosti Univerziteta u Novom Sadu; potpredsednik Saveta Akademije umetnosti u Novom Sadu; učestvovala je na brojnim kongresima u zemlji i inostranstvu (Austrija, Bosna i Hercegovina, Crna Gora, Češka, Hrvatska, Italija, Mađarska, Nemačka, Rumunija, Slovenija).

Članstvo: Odbor Odeljanja za scenske umetnosti i muziku Matice srpske; Muzikološko društvo Srbije; Internacionalno udruženje Wiener Institut für Strauss Forschung i Arbeitsgemeinschaft für die Musikgeschichte in Mittel- und Osteuropa an der Universität Leipzig; član Veća za humanističke nauke Univerziteta u Novom Sadu.

Nagrade: Nagrada Univerziteta u Novom Sadu za izuzetan uspeh u školovanju i postignute rezultate (1998/99. i 1999/2000).

Objavljene knjige i radovi (izbor): *Društvena uloga salonske muzike u životu i sistemu vrednosti srpskog građanstva u 19. veku* (Muzikološki institut SANU, Beograd, 2014); u koautorstvu sa Lodom Duraković *Franz Lehár kapelnik carske i kraljevske mornarice u Puli (1894–1896)* (Povijesni i pomorski muzej Istre, Pula, 2020); brojne studije u domaćim i inostranim časopisima (*Arti musices*; *Die Musikforschung*; *History of Education and Children's Literature*; *Hudební věda*; *Mitteilungen der internationalen Arbeitsgemeinschaft an der Universität Leipzig*; *Musicology Today: Journal of the National University of Music Bucharest*; *Scientific Herald of Tchaikovsky National Music Academy of Ukraine* itd) i zbornicima; leksikografske jedinice (*Srp-*

ski biografski rečnik, *Srpska enciklopedija*, Österreichisches Musiklexikon online, *Grove Music Online*); priredila prvu knjigu sabranih dela K. Stankovića *Klavirska muzika Kornelija Stankovića* (urednik D. Petrović, Muzikološki institut SANU Beograd, Zavod za kulturu Vojvodine Novi Sad, 2004) i *Album salonskih igara za klavir - Iz novosadskih salona* (Matica srpska, Novi Sad, 2010); sa kolegama iz Rumunije, Austrije, Grčke i Kipra objavila knjigu *19th-Century Salon Music from the Balkans* (National University of Music, Bucharest 2020).

Projekti: Učestvovala je na projektima u zemlji (Matica srpska; Akademija umetnosti Novi Sad; Muzikološki institut SANU, Beograd) i inostranstvu (Universität für Musik und darstellende Kunst, Wien; Institut für Musikwissenschaft der Universität Leipzig; Archivi Sonori del Friuli Venezia Giulia; National University of Music, Bucharest; Muzička akademija Pula itd).

Kovač, Boris, kompozitor, multiinstrumentalista i multimedijalni umetnik (Novi Sad, 1955)

Zaposlenje i profesionalni angažman: samostalni umetnik i rukovodilac umetničkih kolektiva.

Važnija dela i projekti: Pozorišna i muzička trupa Ogledalo; sastavi Meta sekcija, Ritual nova ensemble, LaDaABa orchestra, La Campanella orchestra; Ultima Armonia (sa S. K. Tikmajerom), duet sa Davidom Jengibarjanom (David Yengibarjan); knjiga Novi rituali i poetično mišljenje (nove) muzike, SKC Niš/Naisus Records (1990). Sa austrijskim državnim pozorištima i Slovenskim mladinski gledališćem komponovao muziku za više predstava Eduarda Milera; Pokretač i umetnički rukovodilac festivala Interzone (1997–2000). Komponovao muziku za balet Don Huan u koreografiji Endrjua Pitera Grinvuda (Andrew Peter Greenwood) u Srpskom narodnom pozorištu (1997).

Izvođenja: Više od 500 koncerata na worldmusic i džez festivalima u trideset zemalja na četiri kontinenta.

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine.

Nagrade: Album *The Last Balkan Tango* uvršten je u listu pedeset najuticajnijih albuma *rhythms of the world* svih vremena (objavljeno u britanskom časopisu Songlines, 2006); Sterijina

nagrada za najbolju pozorišnu muziku (2007); nagrade za najbolju muziku filmskog festivala Sinema siti (2008/2011); nagrada FIPRESCI za najbolju filmsku muziku u Srbiji (2011).

Audio izdanja: *Ritual Nova*, Uj Symposion rec., Jugoslavija (1986); *Ritual Nova 2*, Recommended rec., London (1989); *Ritual Nova Collection*, Recommended rec., London/USA (1993); *Play on String* (gudački kvartet), *More Music*, Italija (1996); *Anamnesis – Ecumenical Mysteries*, Victo, Kanada (1996); *The Mask*, Interzone/Ikarus, Jugoslavija/Austrija (1997); *East OFF Europe*, Victo, Kanada (1998); *Mirror of the Voice*, Radio 021, Jugoslavija (1999); *The Last Balkan Tango*, Piranha, Berlin (2001); *Ballads at the End of Time*, Piranha, Berlin (2003); *Profana Liturgija*, ADN, Milan, 1991 / *Kachara*, Bukovac (2004); *DAMARI*, *Kachara*, Bukovac (2004); *World after History*, Piranha, Berlin (2005); *Songs from the Garden of Loves and Graves*, Srpsko narodno pozorište, Srbijaa (2007); *Before and after... Apocalypse*, Piranha, Berlin (2008); *Chamber Music*, Long Arms, Moskva (2010); *On Eastern Way*, Narrator records, Budimpešta (2012); *Fly by...*, Multimedia Music, Beograd (2012); *Catalogue of Memories*, *Kachara MM Production* (2012); *Eastern Moon Rising*, World Music Network, London (2014).

Kovač, Ferenc (Kovács Ferenc), kompozitor i dirigent (Debeljača, 1948 – Novi Sad, 2022)

Školovanje: SMŠ „Mokranjac“ u Beogradu; Fakultet muzičke umetnosti, Beograd.

Zaposlenje i profesionalni angažman: Plesni orkestar RTV Novi Sad, Tamburaški orkestar RTV Novi Sad, Radio Novi Sad.

Važnija dela i projekti: Muzički urednik festivala „Zmajeve dečije igre“, muzički urednik dečijeg festivala „Raspustilište“, muzički urednik dečije redakcije RTV Novi Sad.

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine.

Nagrade: Festival Ti Amo 2006, UNICEF-ova nagrada za mir i rad na dečijoj muzici, druga nagrada za kompoziciju i aranžman na festivalu Ti Amo 2007, 2008; Zlatna značka grada Onesti u Rumuniji, 2007.

Diskografija i notna izdanja: Rita Fleis, Edit Nemeš Fekete, Ferenc Kovač, Imola, *Dečja lutkarska opera*, 2020; Gradski Dečiji Hor Zvončići Novi Sad – *Zvončići Pevaju Pesme Ferenca Kovača*, SCL, 1998.

Kovač Tikmajer, Stevan, kompozitor, pijanista, muzički esejista i profesor (Novi Sad, 1963)

Školovanje: Akademija umetnosti, Novi Sad klasa prof. Rudolf Bruči; Kraljevski konzervatorijum Hag, klasa Luis Andrisen (Louis Andriessen) i Diderik Vagenar (Diderick Wagenaar); Rotterdamski konzervatorijum - majstorski kursevi Vitolda Lutoslavskog (Witold Lutoslawski); privatna nastava kod Marte i Đerđa Kurtaga (György Kurtag).

Zaposlenje i profesionalni angažman: do 2013. godine slobodni umetnik, kompozitor i izvođač; od 2013. godine profesor na Regionalnom konzervatorijumu Amien (Amiens), Francuska.

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine.

Važnija dela i projekti (izbor): *Intellectual Cabaret* (1986) Posvećeno ansamblu Musica Viva, za flautu, klarinet, trombon, violinu, čelo i klavir; *Room Music* (1986) za tri flaute; *Two Movements in Memory of W. Lutoslawsky* (1994/2004) za čelo i klavir; *Orphic Drones & Pagan Beats* (1995) Hommage Josipu Štolceru Slavenskom Posvećeno Orkest de Volharding za flautu, hornu, tri trube, tri trombona, tri saksofona, kontrabas i klavir; *Out of Settled World* (1996), 12 kompozicija baziranih na pesmama i romanu *Knjiga o Blamu* Aleksandra Tišme, za glumca/ naratora, sopran, obou, trombon, violinu, violu, čelo, kontrabas, harfu, klavir, sempler i audio snimke; *Violin Ostinato* (1998) za violinu solo, preparirani klavir, čembalo, električne orgulje, bas gitaru, bubnjeve i sempler; *New Indents* (2001-2002) za dva klavira*, preparirani pijanino, čelestu, električne orgulje, čembalo, dve električne gitare*, harfu i udaraljke (* - štimovani u četvrtinskom razmaku); *Music to the Memory of A. Schnittke* (2016) for violin, piano, timpani and string orchestra, posvećeno Gidonu Kremeru i Kremerati Baltici; *Armonie della notte* (2016-2017) za violinu i klavir; *In Memoria Aeterna* (2019) *Posmrtna muzika u spomen na Martu Kurtag* za klavir, harmoniku, čelestu, timpane, četiri viole, četiri violončela i dva kontrabasa; *Music for Two Pianos* (2020 – 2022); na lični poziv G. Kremera, composer in residence na festivalima u Lokenhausu/Austrija (Lockenhaus) i Ziguldi/Letonija; artist in residence "Art Omi" Njujork (1999) i "Civitella Ranieri Foundation" (2008); predavač na letnjim tečajevima savremene muzike "Cortona New Music Sessions" u Italiji. 1997. godine sa britanskim bubnjarem Kris Katlerom (Chris Cutler) osniva prog-math rock sastav The Science Group; kao član uredništva časopisa za društvena pitanja, umetnost i kulturu "Új symposion" (Novi simpozij) iz Novog Sada, i u saradnji sa Radio-Televizijom Novi Sad, godine 1987. po-

kreće internacionalni *Festival novih umetnosti* - sa akcentom na muzici (savremena klasična, improvizovana i alternativni rock), kao i sa osvrtom na aktuelnu vizuelnu i teatarsku scenu - prvi takve vrste u svom rodnom gradu; 1988. godine u saradnji sa Muzičkom omladinom Vojvodine i Radio-Televizijom Novi Sad, organizuje drugo (i ujedno poslednje izdanje) festivala posvećenog savremenim muzičkim tendencijama, pod nazivom *Muzika danas*.

Nagrade: Nagrada za paralelne kulture festivala Mediawave iz Mađarske (2011).

Diskografija (izbor): Solo projekti: SPES (vinilna ploča) – Solo klavir, Muzička omladina Vojvodine, (1988); Repetitive Selective Removal of One Protective Group (CD) RéR Megacorp, London (2005); Cold Peace Counterpoints (CD) RéR Megacorp, London (2008); Gaps, Absences - To The Memory of Kerekes László (CD) RéR Megacorp, London (2014). (Sa ansamblom Tickmayer Formatio): Moments to Delight - Music In Memory Of Kassak Lajos, Muzička omladina Vojvodine (1988); Comedia Tempio (CD) Theatre Jel, (1990); Spoors (CD), RéR Megacorp, London (2003). Sa Ištvanom Grenčom: Chamber Music, Libellula Records, Paris. Cryptic Scattered Images of Time Forgotten (CD), BMC Records, Budapest (2020). Sa grupom Ultima Armonia: Someone Killed the Swan (CD), Leo Records, London (2014).

Kovač, Ivan, kompozitor (Ruski Krstur, 1937 – Novi Sad, 1992)

Školovanje: Srednja muzička škola „Isidor Bajić“, Novi Sad; Muzička akademija, Beogradu (osnovne studije klavira; osnovne studije kompozicije, klasa prof. Predrag Milošević).

Zaposlenje i profesionalni angažman: muzički saradnik i urednik na Radio Beogradu,; pomoćnik direktora Muzičke produkcije u Radio Novom Sadu (1974); direktor Muzičke škole „Isidor Bajić“; profesor i dekan Akademije umetnosti Novi Sad; sekretar Saveza udruženja kompozitora Jugoslavije; aktivan u promovisanju rusinske muzike.

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine.

Važnija dela i projekti: zbirka kompozicija za decu *Čudesno zvono* koju je napisao za glas i klavir, oratorijumska freska *APOTEOZA 41*; *Serenada bukolika za kamerni gudački orkestar*, *Preludijum, varijacija i fuga* (za hornu, klavir, timpane i gudače); *Funerailles*; *Sonata za obou*

i klavir; Sonata za violinu i klavir; Sonata-torzo za klarinet i klavir; Tri tužne narodne pesme za violončelo i klavir; Gudački kvartet; brojna klavirska dela.

Notna izdanja (izbor): *Sonata za violinu i klavir* (Novi Sad, UKV, 1980); *Toccata quasi sonata za klavir* (Novi Sad, UKV, 1980); *Preludio, tema con variazioni e fuga za hornu, klavir, timpane i gudače* (Novi Sad, UKV, 1973); *Sonata torzo za klarinet – posvećena Mihajlu Kelbliju* (Novi Sad, UKV, 1974).

Kovačević, Svetozar Saša, kompozitor i orguljaš (Žabalj, 1950 – Novi Sad, 2022)

Školovanje: MŠ „Isidor Bajić“, Novi Sad (odsek teoretsko nastavnički i instrumentalni-harmonika); Fakultet muzičke umetnosti Beograd (osnovne studije muzičke pedagogije); Akademija umetnosti Novi Sad (osnovne studije kompozicije u klasi akademika prof. Dušana Radića). Bio je na seminarima za gradnju i štimovanje orgulja i kamernu muziku 1973. u Grožnjanu (Hrvatska) kod profesora i graditelja orgulja Patrika Colona (Belgija) i 1974. u Amsterdamu i Utrehtu pri kampu Muzičke omladine (Holandija).

Zaposlenje i profesionalni angažman: Muzička škola „Davorin Jenko“, Beogradu (nastavnik harmonike); korepetitor opere i baleta Srpskog Narodnog Pozorišta u Novom Sadu; profesor na predmetu Korepeticija i čitanje s lista na klavirskom odseku Muzičke škole „Isidor Bajić“, Novi Sad; Akademija umetnosti Novi Sad (redovni profesor; korepetitor na Departmanu dramske umetnosti - Katedra za glumu, predavao Tehniku glasa i na Departmanu muzičke umetnosti predmet Sviranje i čitanje orkestarskih partitura); orguljaš Reformatско-hrišćanske crkve u Novom Sadu i Somboru; inicirao otvaranje Srednje muzičke škole u Somboru 2008. godine; Predsednik je Fondacije ORGANUM PANNONICUM za restauraciju i opravku orgulja u Vojvodini.

Članstvo: Udruženje kompozitora Srbije; Udruženje kompozitora Vojvodine; Vojvođansko udruženje za ranu muziku.

Nagrade: Treća nagrada za kompoziciju *Preludium, Adagio i Fugato* za orkestar harmonika, Pula, Hrvatska, 1973. godine; Nagrada za najbolju scensku muziku na Festivalu lutkarskih scena Srbije za predstavu *Patkica žutkica* Lutkarskog pozorišta iz Zrenjanina, Niš, 1995; Prva

nagrada žirija i Nagrada publike za solo pesmu za sopran i klavir *Da li znaš...* na 24 Festivalu "Obzorja na Tisi" – dani Josifa Marinkovića, Novi Bečej, 2016. godine; Internalni Biografski Centar (IBC) u Kembridžu (Engleska) mu je 2010. godine dodelio Diplomu i srebrnu medalju za kompozicije na polju ekumenske muzike (*Missa Oecumenica*).

Važnija dela i projekti: *Kroz mirise samoće* – ciklus kompozicija za flautu i orgulje 2000; *Missa Oecumenica* – za soliste, mešoviti hor, barokni orkestar i kontinuo (2003); *Halelluia i Stabat Mater* – „*Virgo virginum*“ za mešoviti hor i kamerni gudački orkestar; Koncert za čembalo i kamerni orkestar; Koncertni komad za orgulje i kamerni orkestar; *Introdukcija i velika fuga* za ansambl kvarteta kontrabasa „bassiona amorosa iz Minhena; Fuga za ansambl Varadinum kvartet Oradea, Rumunija; *Dharma Valcer* za simfonijski orkestar; *Andante cantabile* za violu i kamerni orkestar; *Reminescence* za violončelo i kamerni gudački orkestar; *Partita Petrovaradinska* za dve violine, gudački orkestar i čembalo; koautor i orkestrator nacionalne bosanske opere *Safikada*, izvedene u Banja Luci (2011); 2015. godine na Univerzitetu u Mariboru (Slovenija) po pozivu povodom 30 godina mariborskog univerziteta kao predstavnik Srbije prezentovao svoj referat o ekumenizmu u muzici sa osvrtom na autorsko delo *Missa Oecumenica* na internacionalnom simpozijumu „Religija i integracije“ pod pokroviteljstvom Evropske Unije, Evropske Akademije nauka i umetnosti iz Salzburga i Dunavske rektorske komisije.

Diskografija i notna izdanja: *Kroz mirise samoće* – ciklus kompozicija za flautu i orgulje 2000 (Izdanje autora); *Partita Petrovaradinska* – izbor autorske muzike 2001 (Izdanje autora); *Missa Oecumenica* – za soliste, mešoviti hor, barokni orkestar i kontinuo, 2003. (Izdanje autora); *Halelluia i Stabat Mater* – „*Virgo virginum*“ za mešoviti hor i kamerni gudački orkestar (Würzburg, Deutsch-Serbische Musiktage, 2006); *Bajićevi gudači – autorskih kompozicija* za soliste gudače, učenike muzičke škole u Novom Sadu (Novi Sad, Muzička škola „Isidor Bajić“, 2007); Konzervatorijum u Ženevi (Švajcarska) je 2018. godine, u izdanje „Izbor klavirskih kompozicija autora iz Srbije“ uvrstio *Toccatu* za klavir; Gudački kvartet *Amizade* iz Brazila (Brazil) uvrstio je *Fantaziju i Fugu* u svoj CD (Brazil, Ministarstvo kulture Brazila, 2010); Duo Sanja Romić, oboa (Srbija) i Fionuala Moynihan, klavir (Irska), CD *Melodies of Nation – Cantilena* za obou i klavir. 2017; *Burlesski* – kompozicija za dva klavira, Ingmar Piano duo u izdanju (Beograd, SOKOJ, 2013); CD 25 Obzorja na Tisi – dani Josifa Marinkovića – Solo pesme sa pozivnog kompozitorskog konkursa. *Peščani sat*, solo pesma za sopran i klavir 2017; notna zbirke štampa u izdavačkoj kući Prometej, Novi Sad.

Kranjčević, Adrian, muzikolog (Novi Sad, 1982)

Školovanje: MŠ „Isidor Bajić“, Novi Sad (solo pevanje i teoretski odsek); Akademija umetnosti Novi Sad (osnovne i master studije muzikologije, klasa prof. Marijana Kokanović Marković).

Zaposlenje i profesionalni angažman: Gradska uprava za kulturu Grada Novog Sada – izvršilac u grupi za planiranje kulturnog razvoja i međunarodnu saradnju; Kulturni centar Vojvodine „Miloš Crnjanski“ – honorarni spoljni saradnik na autorskom projektu „Vojvođanski kompozitori“; Simfonijski orkestar *Makris* (SAD), *Nova Beogradska Opera* i *New Trinity Baroque Orchestra* (Velika Britanija) – agent za medije i organizator koncerata u Novom Sadu; Časopis za savremenu kulturu Vojvodine *Nova misao* – muzički kritičar; Časopis *Kultura* Fondacije Novi Sad – Evropska prestonica kulture 2021 – muzički kritičar; Časopis za diplomatiju, ekonomiju i kulturu „Diplomacy and Commerce“ – stručni saradnik; menadžer ansambla „Novosadski kvintet“.

Članstvo: AEBR/Cesci organisation for cross border cooperation - grupa za prekograničnu saradnju; Evropski pokret u Srbiji, Novi Sad; Nezavisno društvo novinara Vojvodine; Vojvođansko udruženje za ranu muziku Novi Sad; Fondacija „Organum Pannonicum“ – Čurug; Srpska horska asocijacija – Sombor; Somborska filharmonija; Društvo srpsko-jevrejskog prijateljstva, Beograd; Društvo srpsko-ruskog prijateljstva, Sremski Karlovci; Crkveni hor Sv. Stefan Dečanski, Novi Sad; Vokalni studio Orfelin, Novi Sad; Vojvođanski mešoviti hor; Somborsko pevačko društvo; Muški hor Eparhije sremske „Sv. Nikolaj“, Sremski Karlovci; Alumni organizacija Akademije umetnosti Novi Sad, Univerzitet u Novom Sadu.

Važnija dela i projekti: autor projekta „Vojvođanski kompozitori“ – digitalna platforma sa podacima o kompozitorima sa panonskih prostora Kulturnog centra Vojvodine „Miloš Crnjanski“, Novi Sad.

Krstić, Branislav, kompozitor, gitarista i pevač (Novi Sad, 1962)

Školovanje: Srednja mašinska škola u Novom Sadu, Poljoprivredni fakultet Univerziteta u Novom Sadu.

Zaposlenje i profesionalni angažman: od 1989. godine osnivač i član grupe „Garavi Sokak“

Važnija dela i projekti: Objavljivanje snimaka tamburaša u okviru edicije „Tamburaški ever-grin“

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine.

Diskografija: *Garavi Sokak* – Garavi Sokak, 1989; *Garavi Sokak – Garavi Sokak 2*, Jugoton, 1990; *Garavi Sokak – Da se vrate srećni dani*, PGP RTB, 1992; *Garavi Sokak – Slova tvoga Imena*, PGP RTS, 1994; *Garavi Sokak – Dobro je*, PGP RTS – CD, 1996; *Garavi Sokak – Sa-gradićemo brod*, PGP RTS – CD, 1998; *Bane Krstić / Garavi Sokak – Doviđenja tugo*, PGP RTS – CD, 2000; *Garavi Sokak – Svako ima nekog koga više nema*, Vojvodina Music – CD, 2003; *Garavi Sokak – Ja bih za tebe dao sve*, PGP RTS – CD, 2008; *Garavi Sokak – Za malu i veliku decu*, PGP RTS – CD, 2018.

Lendel, Gabor, kompozitor, producent, violončelista, klavijaturista i gitarista (Subotica, 1951)

Školovanje: Srednja muzička škola u Subotici; Muzička akademija u Sarajevu.

Zaposlenje i profesionalni angažman: RTV Sarajevo, muzički urednik RTV Novi Sad, profesor muzike u srpskoj gimnaziji u Budimpešti, direktor srpskog pozorišta u Mađarskoj, muzički urednik TV kanala 5.

Važnija dela i projekti: Umetnički direktor festivala „Omladina“ u Subotici, Studijsko putovanje u Kinu i Mongoliju, suosnivač pozorišta „Joakim Vujić“ u Pomazu

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine

Nagrade: Festival „OMLADINA 70“ - osvojeno 1. mesto publike sa kompozicijom „Padao je sneg“. 1. nagrada stručnog žirija na festivalu „Šlager sezone 78“ – Sarajevo, sa pesmom „Jesen umire na vodi“ u izvođenju Bisere Veletanlić, Nagrada zaslužnog građanina Grada Subotice, „Pro Urbe“; Zlatna značka Kulturno-prosvetne zajednice Srbije za doprinos očuvanju naše kulture u dijaspori.

Važnija izvođenja: Prva rok opera na mađarskom jeziku *Zelenokosa devojka*, 1981; prva rok opera na srpskom jeziku *Pastir vukova*, opereta *Somborska ruža*, mjuzikl *Mikica milioner*, mjuzikl za decu *Suncokret*, mjuzikl *Tajna Crne Ruke* (Sava Centar, 2016), mjuzikl *Vojvođanska rapsodija* (SNP, 2017), predstava *Nemam da platim, neću da platim*, (Zrenjanin, 2018).

Diskografija i notna izdanja: Teška Industrija – *Karavan* / U.F.O, Jugoton, 1975; Teška Industrija – *Ho-Ruk*, Jugoton, 1976; rock opera *A Zöldhajú Lány* – *Zelenokosa devojka*, Diskoton, 1982; *Put oko sveta* - Muzika iz predstave Pozorišta na Terazijama, PGP RTB, 1983.

Leš, Lado, kompozitor i aranžer (Sremska Mitrovica, 1970)

Školovanje: Akademija umetnosti Novi Sad (muzička pedagogija)

Zaposlenje i profesionalni angažman: muzički producent RTV Novi Sad (1991 – 2001); Srpsko narodno pozorište, Novi Sad (od 2004) na poslovima umetničkog sekretara, operativnog direktora Opere; muzički producent „Mini tini festa“ (široj Srbiji), festivala „Dječja mašta može svašta“ u Brčkom, „Djeca pjevaju Semberiji“ (Bijeljina), i „Drisama festa“; umetnički direktor Međunarodnog festivala muzike za decu „Ta se pesma ljubav zove“ (Kikinda); Muzički producent mjuzikala *Sav taj šou* (2014), *Eni Džunior* (2017) i *Petar Pan* (2018). Od 2016. je predsednik Upravnog odbora Udruženja kompozitora Vojvodine; muzički producent spektakla ZENITEUM 2022 (Otvaranje manifestacije Novi Sad Evropska prestonica kulture).

Članstvo i nagrade (izbor): Udruženje kompozitora Vojvodine; Godišnja pohvala Srpskog narodnog pozorišta (2008); Priznanje Međunarodnog centra književnosti za decu „Zmajevе dečje igre“ u Novom Sadu (2008); Plaketa za decenijsku saradnju i podršku razvoju festivala „Ta se pesma ljubav zove“ (Kikinda, 2019); priznanje za umetnički doprinos razvoju stvaralaštva za decu (Užice, 2019); Nagrada za najbolji aranžman, Festival „Miris Mediterana“, Kotor, 2001; Apsolutni pobednik festivala predškolske pesme „Zlatna pčelica“, Niš, 2010; Laureat, Internacionalni festival „Couleurs de Sahara“, Tunis, 2014; Nagrada za najbolji aranžman, Festival dječje pjesme „Lino fest“, Sarajevo, 2019; Prva nagrada za kompoziciju, Međunarodni festival „Zlatne iskre“, Varna, 2020; Nagrada za najbolju kompoziciju, Dečji muzički festival „Šareni vokali“, Sombor, 2021.

Dela (izbor): Više od hiljadu muzičkih aranžmana sa festivala „Beogradsko proleće“, „Mesam“, „Zlatno zvonce“, „Zlatna tamburica“, „Sloboda“, „Tin“, „Naša radost“, „Zlatna pahulja“, „Otvoreno srce“, „Ta se pesma ljubav zove“, „Sunčane skale“, „Ezerski biseri“, „Zvezdički“, „Školjkice“ itd; aranžer pesama Minje Subote i Jovana Adamova; 250 muzičkih aranžmana na CD-ovima udžbenika muzičke kulture za osnovnu školu (Beograd, „Novi Logos“).

CD i notna izdanja (izbor): „Srpski Božić“, Hor Sv. Stefan Dečanski (Novi Sad - Manastir Jazak i Hor Sv. Stefan Dečanski, 2004); „Velika sedmica“, Hor Sv. Stefan Dečanski (Novi Sad – Hor Sv. Stefan Dečanski, 2006); Festival novih zvezda „Sunčane skale“ (Beograd - City Records, 2007); „Hitovi muzičkog tobogana 2007/2008“ (Beograd - PGP RTS, 2009); „Kada se rodi dete“, Minja Subota (Novi Sad - Zmajevе dečje igre, 2009); Kornelije Stanković: „Osmoglasnik - Večernje“, Hor Sv. Stefan Dečanski (Novi Sad - Vokalni studio „Orfelin“, Novi Sad i Srp-

ska pravoslavna crkvena opština u Beču, 2011); „Deca su ukras sveta“, Minja Subota i dečiji hor Čarolija (Beograd - City Records, 2012); „Savremena kompozicija u Vojvodini“, Koncert mladih kompozitora Vojvodine (Novi Sad - Zavod za kulturu Vojvodine, 2012); „Umetnička muzika vojvođanskih kompozitora“ (Novi Sad - Udruženje kompozitora Vojvodine, 2013).

Letić, Đorđe, specijalista fizikalne medicine, kompozitor i izvođač (Novi Sad, 1971)

Školovanje: Medicinski fakultet, Novi Sad (specijalizacija iz fizikalne medicine i rehabilitacije); OMŠ „Josip Slavenski“ Novi Sad; samouk.

Zaposlenje i profesionalni angažman: lekar-fizijatar u svojoj ordinaciji V.I.T.R.I.O.L., Futog.

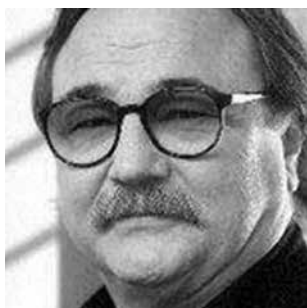
Važnija dela i projekti: simfo-metal bendovi Armageddon i Tornado; neoklasični ansambli V.I.T.R.I.O.L.

Članstvo: SOKOJ; Udruženje kompozitora Vojvodine; Društvo lekara Vojvodine; Srpsko lekarsko društvo.

Nagrade: Zahvalnica Srpskog lekarskog društva, za aktivan rad na promociji umetnosti, 2003.

Važnija izvođenja: Studio M Novi Sad 2001. i 2012; EXIT 2012. i 2015; „Mikser House“ Beograd 2016; „Dom Omladine“ Beograd 2017; SKC „Fabrika“, Novi Sad 2017.

Diskografija i notna izdanja: Objavio je preko 60 izdanja, na različitim medijima (CD, DVD, MP3, audio kasete, ploča); Tornado *Triumph of the King* CD, Angular Records 2002; ARMAGEDDON *Egyptian Suite* CD, Karthago Records, 2010; ARMAGEDDON *Master Of Peace* vinyl, Soul Peddler 2020; V.I.T.R.I.O.L. *Songs Of Fairies* CD, Rock Express Beograd 2003; V.I.T.R.I.O.L. *In The Beginning* CD, Zavod za kulturu Vojvodine, Novi Sad, 2004; V.I.T.R.I.O.L. *Witches and Fairies* CD Tmina Records, Novi Sad, 2022.

Levai, Silvester (Lévay Szilveszter), kompozitor, multiinstrumentalista (Subotica, 1945)

Školovanje: Muzička škola Subotica

Važnija dela i projekti: predstavnik Nemačke na festivalu *Pesma Evrope – Evrovizija* sa pesmom „Telegram“ i grupom *Silver Convention* (1977); s kompozicijom „Fly Robin Fly“ dospeva na prvo mesto američke „Hit parade“; komponovao za Udo Jirgens (Udo Jürgens), Katju Ebštajn (Katja Ebstein), Eltona Džona (Elton John); autor muzike za filmove *Cobra*, *Navy Seals*, *Hot Shots*; muzički saradnik na filmskim projektima Majkla Daglase (Michael Douglas), Čarlija Šina (Charlie Sheen), Džordža Lukasa (George Lucas), Silvestera Stalonea (Silvester Stallone), Stivena Spilberga; autor muzike za mjuzikle *Hexen hexen*, *Elisabeth* (1992), *Mozart!* (1999), *Rebecca* (2006), *Marie Antoinette* (2006).

Članstvo: počasni član Udruženja kompozitora Vojvodine; National Academy of Recording Arts and Sciences i Academy of Television Arts & Sciences.

Nagrade: Festival *Omladina*, Subotica, druga nagrada žirija za kompoziciju „Zvezda sreće“ (1961); Grammy Award (1975); Goldene Stimmgabel (2002); Goldene Europa (2002); Ehrenmedaille Wien (2006); proglašen za Počasnog građanina svog rodnog grada Subotice (2003).

Milanović, Ljubomir, kompozitor (Knin, Republika Hrvatska, 1995)

Školovanje: MŠ „Isidor Bajić“; Akademija umetnosti Novi Sad, odsek za kompoziciju, klasa: Zoran Mulić.

Zaposlenje i profesionalni angažman: Vokalni sastav *Sion*, Novi Sad, umetnički rukovodilac, dirigent; OŠ i PU Svitac, Sremska Kamenica, nastavnik muzičke kulture; Pokrajinski sekretarijat za kulturu, javno informisanje i odnose s verskim zajednicama, savetnik za muzičko stvaralaštvo.

Važnija dela i projekti: *Strigidae*, za klavir i harmoniku (2014); *T*, za mešoviti hor (2014); *Rat*, za bariton i klavir (2015); *Večna borba*, za dve harmonike (2015); *Varijacije na višnju*, za flautu, obou, klarinet i fagot (2016); *Svjetilen Simonu Monahu*, za mešoviti hor (2017); Gudački kvartet br. 1 (2017); *Poema Oberiuta, lako se pamti – 32 zuba i 8 prstiju*, za simfonijski orkestar i naratora (2019); *Razgiba Varijacije*, za flautu, obou, klarinet i fagot (2020); *Fatiše kolo*, obrada za mešoviti hor (2020);

Nagrade: Vokalni sastav *Sion*: „Kornelije“, Sremski Karlovci – Republika Srbija, Prvo mesto (2017); „YoungBohemia Prague“, Prag – Češka Republika, Srebrna medalja (2017); „XVI Majske muzičke svečanosti“, Bijeljina – Bosna i Hercegovina, zlatna medalja (2017); „XV Majske muzičke svečanosti“, Bijeljina – Bosna i Hercegovina, zlatna medalja (2016)

Izvođenja: Eufonija (Novi Sad); A-fest (Novi Sad), Kulturni napad; ciklus: Susret sa umetnikom (Beograd), Nedeljno matiné (Bratislava).

Notna izdanja: *Savremena srpska muzika za harmoniku* (2016).

Milojković, Milan, muzikolog (Zaječar, 1986)

Školovanje: SMŠ "Josip Slavenski", Beograd, Srednja tehnička škola, Zaječar, Fakultet muzičke umetnosti (odbranjena doktorska disertacija pod mentorstvom prof. Vesne Mikić)

Zaposlenje i profesionalni angažman: Akademija umetnosti Univerziteta u Novom Sadu (matična institucija), Akademija umjetnosti Univerziteta u Banjoj Luci (gostujući profesor), Fakultet muzičke umetnosti u Beogradu (gostujući profesor), Treći program Radio Beograda (autor emisije).

Važnija dela i projekti: *Sempre con tutta forza*, Beograd, FMU, 2010; *Analiza jezika napisa o muzici (Srbija u Jugoslaviji 1946-1975)*, Novi Sad, Akademija umetnosti, 2013; *Digitalna tehnologija u srpskoj umetničkoj muzici*, Novi Sad, Matica srpska, 2021; *Erno Kiraly – Life in Music*, Novi Sad, Akademija umetnosti, 2021 (urednik).

Članstvo: International Musicological Society, Muzikološko društvo Srbije, Udruženje kompozitora Vojvodine.

Mitrušić, Jasmina, kompozitorka (Beograd, 1964)

Školovanje: Akademija umetnosti Novi Sad, kompozicija, klasa prof. Dušan Radić.

Zaposlenje i profesionalni angažman: Muzička škola „Isidor Bajić“ Novi Sad, nastavnik harmonije, aranžiranja i uvoda u komponovanje.

Važnija dela i projekti: član novosadskih bendova *La strada* i *Luna*; kompozicije za klavir: *Rat mrava* (2003); ciklus kompozicija inspirisanih insektima - *Pauk varijacije* (varijacije na tri teme), svita *Bogomoljke*; duo za čembalo i klavir *Noćni leptiri*; *Srušeni mostovi – novi mostovi*, diptih za klavir (2021); Sonata za solo klarinet. Kamerna muzika: *Eolije*, za trio flauta; *Kvaternion*, za duvački kvartet; *Pentafonijum*, za flautu i gudački kvartet; *Stidljiva lokna*, sekstet; *Smrt jednog lutka*, za orkestar; *Metatonija*; *Density*. Solo pesme: *Salve eternum* Laza Kostić; *Zimski pastel* Jovan Dučić. Horska muzika: na stihove sv. Vladike Nikolaja *Vladaj Bože!* (a kapela verzija Hor Sabornog hrama „Sveti Georgije“); *Budi hrabar i slobodan*; *Odbrani me gospode*; *Iže heruvimi* i *Bogorodice djevo*, liturgijske pesme. Primenjena muzika - muzika za pozorišne predstave: *Magična cucla*, *Mjao, kakva frka*; *Crvenkapa i vuk*, *Pepeljuga*, *Alegorija* (Pozorište mladih u Novom Sadu, 1989–2009); TV film *Pejzaži amnezije* (RTV Novi Sad i Komuna, 1998). Opera: *Cross opera: San*, projekat Kreativna Evropa (2020–2022).

Izvođenja: dela su joj izvođena na novosadskom festivalu *Nomus*, i inostranstvu (Holandija, Belgija i Švedska); izvođači: *Musica viva*, Hor Sabornog hrama „Sveti Georgije“, dirigent Bogdan Đaković; duo *Vers la Flamme* (Nataša Penezić, klavir, Vasa Vučković, klarinet); Laura Levai Aksin, flauta, Sonja Antunić, flauta, Radmila Rakin Martinović, flauta; TAJJ kvartet; Milan Popović, Sofija Perović, Jasna Tucakov.

Audio izdanja: LP *Nestvarne stvari*, *Luna*, Helidon (1984), LP *La strada*, *La strada*, M produkcija Radio Novog Sada (1987); CD *Pesme između Istoka i Zapada*, Radio Svetigora, PGP RTS (2001); LIVE EXIT 04; CD *Novi Sad: nekoliko skica, poneka slika i jedno tumačenje*, Savez feminističkih organizacija (Re)konekcija (2022).

Notna izdanja: Opera *San*, u okviru projekta „Cross opera: drugost: strah i otkriće“, Srpsko narodno pozorište (2021); *Novosadske kompozitorke No. 1*, Savez feminističkih organizacija (Re)konekcija (2021).

Maglovski, Ondrej, muzički urednik, producent, kompozitor, harmonikaš (Kulpin, 1957)

Školovanje: Završio nižu muzičku školu u Kulpinu i srednju muzičku „Isidor Bajić“ u Novom Sadu. Apsolvent muzičke akademije. Od 1985. godine radi kao urednik slovačke narodne i zabavne muzike u radio Novom Sadu. Nastupao sa mnogim umetnicima u zemlji i inostranstvu. Komponovao brojne pesme za rusinske i slovačke festivale.

Zaposlenje i profesionalni angažman: Radio Novi Sad, Tamburaški orkestar RTV Novi Sad

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine

Diskografija: Нови Руски Народни Шпиванки «З Ружовой Заградки», Руске Слово.

Војвођанске Златне Жице, PGP RTS, 2007.

Maletin, Todor, kantautor, vokalni solista (Mošorin, 1961)

Zaposlenje i profesionalni angažman: Vokalni solista RTV i RTS.

Važnija dela i projekti: Nastupi na najprestižnijim festivalima etno-narodne muzike u Srbiji: *Zlatna tamburica, Melos Zlatibor, Festival Vrnjačka Banja, Beogradski sabor*. Kao pop-rok autor na početku karijere nastupao u finalima Subotičkog festivala (1980) i Zaječarske gitarijade (1986).

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine; SOKOJ; Udruženje „Tradicija, koreni I kulturno nasleđe“. Udruženja muzičara „Vojvodina ton“, Udruženja Muzičkih stvaralaca Srbije „Zlatna nota“; Osnivač je udruženja građana „Tradicija, koreni I kulturno nasleđe“ koje se bavi prikupljanjem starih srpskih pesama na teritoriji Vojvodine.

Nagrade: Više festivalskih nagrada (šest prvih).

Audio izdanja: SP „To nisi ti“, Jugodisk, Beograd (1981), CD „Leti pesmo, dragu nadji“, PGP RTS Beograd 2019.

Marković, Đorđe, kompozitor (1978)

Školovanje: Filozofski fakultet – filozofija (osnovne studije); Akademija umetnosti – kompozicija (osnovne i master studije); Univerzitet umetnosti Grac – kompozicija (postmaster)

Zaposlenje i profesionalni angažman: Akademija umetnosti Novi Sad (stručni saradnik).

Važnija dela i projekti: *Phonemes*, za solo flautu (2016); *Taches*, za alt saksofon i klavir (2017); *Flux*, za flautu, alt saksofon, udaraljke i čelo (2018); *On the Breath* (Interferences III), za šest do sedam izvođača (2019); *Interpolation*, za dve barokne violine, baronu violu, violu da gamba i čembalo (2019); *(inter)actions*, for klarinet, trombon, čelo i klavir (2019); *(inter)actions II*, za flautu, klarinet, violinu, čelo i klavir (2020); *(u/i)z dah naglas*, za glas, violinu i violončelo (2020); *Collapsing*, za flautu i marimbu (2021); *Proximity*, za gudački trio i kontakt mikrofone (2021); *Pneuma*, za harmoniku i fiksni medij (2021); *Kaleidoscopic Assemblage*, za pikolo, bas flautu i klavir (2022); *Monumenti*, za simfonijski orkestar (2022);

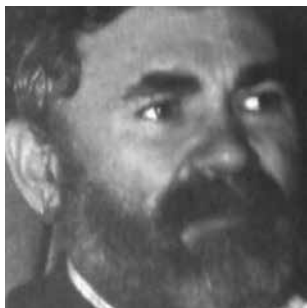
Članstvo: SOKOJ, Udruženje kompozitora Vojvodine.

Nagrade: Nagradne stipendije „Üzeyir Hacıbəyli“ (2011) i „Rudolf Bruči“ (2012); Laureat konkursa „Postal pieces“ sa delom *Ambiente*, London 2013; Laureat *Nacionalnog takmičenja Rudolf Bruči*, sa delom *Tri slike za četiri saksofon*, Novi Sad 2015; Laureat Internacionalnog konkursa kompozitorskog kolektiva Tesselet, sa delom *Phonemes*, SAD, 2019; Grant muzičke fondacije *Ernst von Siemens*, Nemačka 2021;

Važnija izvođenja: *Textures* za 13 gudača (2012) – Međunarodni festival KoMA, Beograd, Gudači svetog Đorđa; *Phonemes* (2016) – Međunarodna tribina kompozitora u Beogradu, flauta Hanan Hadžajić; *Three Pictures for Four Saxophones* (2014) – Izlog *suvremenog zvuka* u Zagrebu, kvartet saksofona „Quattro temperamenti“; *Ambiente* (2013) – *Kings Place Festival* u Londonu, ansambl *London Sinfonietta* (Velika Britanija); *Flux* (2018) – festival *Rainy Days* u Luksemburgu – ansambl *United Instruments of Lucilin* (Luksemburg); *Taches* (2017) – festival savremene muzike *Contrasti* u Trentu (Italija), ansambl *MotoContrario* (Italija); *Elongacije* (2019) – festival MIKSTUR u Barseloni, *Aleph Gitarrenquartett* (Nemačka); *Phonemes* (2016) – *Kresge* teatar u Pitsburgu, flauta Phoebe Robertson, Pensilvanija (SAD); *(inter)actions* (2019) – *New Music Week* u Larisi (Grčka) - *Klangforum Wien* (Austrija); *(inter)actions II* (2020) – Međunarodni festival nove muzike *reMusik* u Sankt Peterburgu (Rusija), *Moscow Contem-*

porary Music Ensemble (Rusija); *Proximity* (2021) – XII Festival de Música Contemporánea Zahir u Sevilji – ansambl *Vertixe Sonora* (Španija); *Monohromi* (2015) – Srpski kulturni centar u Parizu, ansambl *Studio 6* (Srbija); *Monumenti* (2022) – Kineska četvrt, Novi Sad, Simfonijski orkestar za Nove mostove i dirigent Andrej Bursać.

Diskografija i notna izdanja: *Textures* za 13 gudača; na CD *Savremena kompozicija u Vojvodini*/Contemporary composition in Vojvodina - vol.1 (Novi Sad, ZKV „Miloš Crnjanski, 2012); *Sketches*, za ansambl; na CD *Savremena kompozicija u Vojvodini*/Contemporary composition in Vojvodina - vol.2 (Novi Sad – ZKV „Miloš Crnjanski“, 2014); *Phonemes*, za solo flautu na CD *Phonemes* flautistkinje Marije Pilipović, Banja Luka, 2020; autorski CD *Novo u popularnoj muzici 2021*|*Portret kompozitora Đorđa Markovića* (Novi Sad - CK13, 2022); *Pneuma, for Accordion and Tape* (Paris, BabelScores, 2021); *(inter)actions, for clarinet, trombone, cello and piano* (Paris, BabelScores, 2019); *Interpolation, for two baroque violins, baroque viola, viola da gamba and harpsichord* (Paris, BabelScores, 2021); *Taches, for Alto Saxophone and Piano* (Paris, BabelScores, 2017); *Pedesis, for violin and guitar* (Paris, BabelScores, 2016); *Iterations, for chamber orchestra* (Paris, BabelScores, 2014); *Pulsar, for two guitars* (Paris, BabelScores, 2011).

Matejin Remin, Veselin, tamburaš, kompozitor (Aradac, 1943)

Školovanje: Arhitektonski fakultet u Beogradu

Zaposlenje i profesionalni angažman: projektant građevinskih objekata; član tamburaškog orkestra KUD Svetozar Marković u Novom Sadu.

Članstvo: Savez inženjera i tehničara Vojvodine; Društvo arhitekata Novog Sada; Udruženje kompozitora Vojvodine.

Nagrade: dobitnik je više nagrada i priznanja za kompoziciju.

Važnija izvođenja: redovni učesnik festivala „Zlatna tamburica“ i „Tamburica fest“.

Izdanja i publikacije: *Evropom s tamburom*, Novi Sad, Udruženje kompozitora Vojvodine, 2020. *Prizivajući sećanje - sedam životnih priča*, Novi Sad, Udruženje kompozitora Vojvodine, 2018.

Međeri, Lajoš (Megyeri Lajos), kompozitor, pijanista (Bačko Gradište, 1935)

Školovanje: Niža muzička škola u Bečeju, Srednja muzička škola u Subotici, Muzička akademija u Beogradu (kompozicija klasa prof. Predrag Milošević)

Zaposlenje i profesionalni angažman: Muzička škola u Subotici, dirigent orkestra harmonike KUD „Lányi Ernő“; od 1974. do 1977. predavao u Herceg Novom i aktivno učestvovao u muzičkom životu grada; od 1977. do 1981. deluje kao muzički direktor i dirigent Narodnog pozorišta u Subotici; od 1981. i 1990. godine Muzička škola, Kanjiža, pedagoški rukovodilac i profesor.

Važnija dela i projekti: 1969. osnovao je Društvo prijatelja harmonike i do 1974. godine deluje kao njegov dirigent i rukovodilac; brojni samostalni koncerti u Jugoslaviji, Mađarskoj, Nemačkoj, Americi, Belgiji i Holandiji.

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine.

Nagrade: Nagrada *Drvo života – Magyar életfa Díj* za izuzetan doprinos razvoju i očuvanju nacionalne kulture Kulturni Savez Vojvođanskih Mađara (2007); Nagrada UKV Petar Konjović za životno delo (2019).

Važnija izvođenja: u Subotici je održano njegovo prvo autorsko veče „Új dallamok“ („Nove melodije“) 1969. uz nastup renomiranih umetnika; koncert Mađarskog radija 1994. u Budimpešti; autorsko veče „Életem a zene“ („Muzika je moj život“), 1995, Svečana sala Gradske kuće u Subotici; autorsko veče sa izvođenjem autorove umetničke muzike, Subotica, 2000;

Diskografija i notna izdanja: Lajos Megyeri – Megyeri (Piano Album), Udruženje kompozitora Vojvodine, 1991; Megyeri Lajos – Életem A Zene, Pako CD, 2000.

Mihalek, Dušan, muzikolog (Novi Sad, 1949)

Školovanje: Fakultet muzičke umetnosti, Beograd (magistar muzikologije)

Zaposlenje i profesionalni angažman: Muzički urednik Radio-Novog Sada (preko 3000 radio emisija), direktor Izraelskog muzičkog centra; saradnik brojnih dnevnih i nedeljnih listova (preko 1500 muzičkih kritika, intervjuova itd); voditelj „Muzičkog ateljea“ – večeri posvećenih kompozitorima UKV; predsednik Odeljenja za scenske umetnosti i muziku Matice srpske u Novom Sadu; predavač Istorije muzike na Akademiji umetnosti u Prištini, Jugoslavija; predavač Istorije i teorije muzike i muzike u radio dramama, Univerzitet „Moša Pijade“ Zagreb, Jugoslavija; umetnički direktor Vojvođanske filharmonije (1990-1991).

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine; Organizacija Internacionalnih Radia i Televizija – muzička sekcija; član Odeljenja za scenske umetnosti i muziku Matice srpske u Novom Sadu; član uredništva Zbornika Matice srpske za scenske umetnosti i muziku; Udruženje kompozitora Jugoslavije; Organizacija jugoslovenskih novinara; Nezavisna asocijacija novinara Vojvodine; Izraelsko muzikološko društvo; Srpsko muzikološko društvo; član uredništva jugoslovenskog časopisa *Zvuk*.

Nagrade: Prva nagrada za najbolju muzičku emisiju u Jugoslaviji, Ohrid, Makedonija, 1983; *Iskra kulture* Kulturno-prosvetne zajednice Vojvodine; Zlatna medalja Muzičke omladine Srbije; Orden rada sa srebrnim vencem Skupštine Jugoslavije; 1996-2004 grantovi Axel Springer Foundation iz Berlina u spomen na Anne & Heinz Ullstein; Povelja izraelskog *Kneseta* za izuzetan doprinos jačanju veza između Izraela i Srbije 2017; Nagrada „Pavle Stefanović“ za knjigu „Muzika i reč“, kao najbolju knjigu o muzici u Srbiji 2018.

Publikacije: Dušan Mihalek, *Muzika i reč*, Prometej, Novi Sad, 2018.

Diskografija i notna izdanja: autor komentara većine zvučnih i štampanih izdanja Udruženja kompozitora Vojvodine.

Mihalek, Ivan, dirigent, tamburaš, muzički kritičar i pisac (Titel, 1927 – Novi Sad, 2004)

Školovanje: Muzička akademija, Beograd

Zaposlenje i profesionalni angažman: Sekretar Kulturno-prosvetne zajednice Vojvodine; muzički urednik Radio-Novog Sada; direktor Muzičke škole u Vršcu; dirigent brojnih horskih ansambala na tlu Vojvodine; dirigent pozorišta „Sterija“, gde je pripremao pozorišne komade s pevanjem; jedan od inicijatora i utemeljivača Tamburaškog orkestra RNS; muzički kritičar i pisac.

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine.

Nagrade: Orden zasluga za narod, Zlatna značka Muzičke omladine Jugoslavije;

Publikacije: Skripta za nastavu tambure, Школски музички лексикон, Школска књига цветник, Нови Сад 1998.

Diskografija i notna izdanja: Aranžmani za Tamburaški orkestar (rukopisi u Nototeci Radio-Novog Sada).

Molcer, Matija (Molcer Mátyás), kompozitor, pijanista, prevodilac, publicista (Subotica, 1935)

Školovanje: Muzička akademija Zagreb, klavir i orgulje, klasa Ivo Maček; Specijalizacija u Sijeni (Italija) i Cirihi (Švajcarska), klavir i kompozicija; Muzička akademija u Skoplju, magistarske studije, klavir, klasa Branko Cvetković

Zaposlenje i profesionalni angažman: Muzička škola Subotica, nastavnik klavira; *Magyar Szó*, novinar zadužen za muzičke i pozorišne kritike, likovne prikaze; prevodilac.

Važnija dela i projekti: na mađarski jezik preveo dela Zvezdane Asić, Pavla Bačića, Marije Došen, Lazara Franciškovića, Jakova Kopilovića, Mirka Kopunovića, Slavka Matkovića, Lazara Merkovića, Milovana Mikovića, Ivana Pančića, Milivoja Prčića, Zvonka Sarića, Vojislava Sekelja, Balinta Vujkova, Petra Vukova i Tomislava Žigmanova; na nemački jezik preveo jed-

no delo Tomislava Žigmanova; pesme M. Molcera prevedene su na više jezika; kao pijanista izvodio tematske programe i autorske koncerte subotičkih kompozitora; komponovao simfonije, sonate, svite, solo pesme, kompozicije za hor, koncerte za klavir, gudačke kvartete.

Molnar, Igor, bas gitarista, kontrabasista i kompozitor (Novi Sad, 1965)

Školovanje: SMŠ „Isidor Bajić“, Novi Sad; Akademija umetnosti, Novi Sad, kompozicija klase prof. Rudolf Bruči, Miroslav Štatkić; 1991. godine studira džez na Akademiji „Franc List“ u Budimpešti.

Zaposlenje i profesionalni angažman: 1995. urednik emisije *Jazz impuls* na televiziji „NS+“; dirigent Vojvođanskog omladinskog big benda; 1997. - 1999. urednik muzičkih programa u Kulturnom centru Novog Sada; osnivač džez festivala JAZZTIME FEST; osnivač i rukovodilac prve škole džeza u Novom Sadu pod pokroviteljstvom Fonda za otvoreno društvo.

Važnija dela i projekti: član fusion sastava *Havana jamm* sa madagaskarskim pevačem i perkusionistom Dženotom Randimbarisonom; od 2002. voditelj klase za Džez i filmsku muziku u Srednjoj muzičkoj školi „Isidor Bajić“; sarađuje i svira sa brojnim domaćim i stranim džez muzičarima; stalni član Tria Zvonimira Tota iz Čikaga; gostujući predavač na YALE seminarima i na seminarima u Dortmundu i Pragu, u organizaciji „Glan Bushman“ akademije iz Dortmunda; licencirani instruktor britanskog A.B.R.S.M-a jugoistočne Evrope; nastupao je u zemlji i inostranstvu sa projektom City Raiwalker, East-West Big Bend Convention i drugim muzičkim sastavima.

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine.

Mrđa Gerdec, Tatjana, kompozitorka, dirigentkinja i aranžerka (Vršac, 1971)

Školovanje: SMŠ „Josip Slavenski“ u Beogradu; Fakultet muzičke umetnosti Beograd (osnovne studije, diplomski rad u klasi prof. Dejana Despića i specijalizacija iz solfeđa – mentor prof. Zorislava Vasiljević); Akademija umetnosti Novi Sad (započete doktorske studije muzikologije)

Zaposlenje i profesionalni angažman: profesor u osnovnim i srednjim stručnim školama u Zemunu, Beogradu, Pančevu i Vršcu (predmeti: Muzičko vaspitanje, Hor i Orkestar, Solfeđo, Teorija muzike, Uporedni klavir, Sviranje horskih partitura, Korepeticija); Muzička škola „Josif Marinković“, Vršac (direktor i profesor); asistent horova, korepetitor i solista; organizator koncerata i festivala; aranžer i kompozitor dela za dečje, mešovite i ženske horove; autorka muzike za pozorište; jedan od osnivača Odseka za džez muziku u MŠ „Josif Marinković“ u Vršcu; stalni je klavirski saradnik Gradskog hora „AS“ u Vršcu; muzički saradnik i urednik na RTV Srbije (trilogija dokumentarno-igranih filmova *Život je san* - Pavle Paja Jovanović, Vasko Popa i Bora Kostić idr); realizovala je više od dve stotine emisija; angažovana kao izvođač u serijalu *Srpska muzika kroz vekove* Naučno-obrazovnog programa RTS-a.

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine; Akademski hor „Kolegijum muzikum“ i Hor AKUD „Krsmanac“.

Nagrade: Specijalna nagrada na Međunarodnom festivalu savremenih pozorišta u Tulceu – Rumunija za muziku u predstavi, *„Izveštaj o mojoj smrti“* (2010); Nagrada Miša Anastasijević za rad sa talentima (2013); Na Međunarodnom sajmu obrazovanja *„Putokazi“* (2019) nagrada za „Uvođenje savremenih tehnologija u obrazovanju“; Nagrada za najboljeg dirigenta na horskom Festivalu FEDEHO u Beogradu (2019).

Važnija dela i projekti: Himna grada Vršca (zvanična gradska himna) - višeglasna kompozicija za hor, soliste i orkestar; Tropar svetom Teodoru vršačkom - arr. za mešoviti hor; višeglasne kompozicije za nastavu solfeđa (štampana izdanja udžbeničke literature); autorska muzika za art-film *Žica* (2016), emitovana na Festivalu dokumentarnog i kratkog metra u Beogradu; muzika za pozorišne komade *O miševima i ljudima* (2011), *Laža i paralaža* (2012), *Tri praseta* (2014), *Rodina novogodišnja žurka* (2014), *Leteća trupa* (2015), *Heroj nacije* (2018), *Pokondirena tikva* (2020); *Fuksijada* (2007); *Izveštaj o mojoj smrti* (2008); *Konjski zub* u našeg cara (2018); *Živi su, nije smešno* (2018); učešće u Erasmus KA2 projektu DEMUSIS; .

Diskografija i publikacije: *Uvod u džez solfeđo* (Novi Sad, Akademija umetnosti Novi Sad, 2022); autorski CD *Duni vetre sa banatske strane* (Vršac, Džeztronik, 2012) sa knjigom muzikalija istog imena.

Mulić, Zoran, kompozitor (Novi Sad, 1957)

Školovanje: MŠ „Isidor Bajić“, Novi Sad (odsek muzička teorija i klavir); Akademija umetnosti, Novi Sad, osnovne i magistarske studije kompozicije, klasa prof. Rudolf Bruči.

Zaposlenje i profesionalni angažman: od 1998. na Akademiji umetnosti u Novom Sadu predaje Tonski slog, Kompoziciju i Orkestraciju; dirigent Tamburaškog orkestra RTV Novi Sad i Subotičkog tamburaškog orkestra (nastupi u Izraelu, Belgiji, Mađarskoj, Hrvatskoj, Austriji, SAD i u svim većim gradovima Srbije); za umetničke potrebe ovih i drugih orkestara (RTV i RTS) napisao je preko 300 aranžmana;

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine; Savez muzičkih društava Vojvodine; Savez tamburaša Vojvodine; potpredsednik Asocijacije za zaštitu prava izvođača Srbije; SOKOJ; Savez amatera Srbije i Vojvodine.

Nagrade: Prva nagrada Udruženja kompozitora Vojvodine za kompoziciju *Allegro con brio* za gudače; Druga nagrada za Simfonijetu Vojvođanske omladinske filharmonije; Iskra kulture Vojvodine, Pro Urbe grada Subotice, Vukova nagrada Srbije, Zlatna statueta Kosta Abrašević – Valjevo, specijalna nagrada SUMA CUM LAUDE na Internacionalnom takmičenju u Belgiji; više puta osvajao prvu nagradu na Festivalu tamburaških orkestara Jugoslavije, a preko dva-deset puta prve nagrade na Festivalu tamburaških orkestara Vojvodine.

Važnija dela i projekti: pisao dela za sve žanrove, od simfonijske, kamerne, koncertantne i solističke, do tamburaške i filmske muzike.

Važnija izvođenja: Liturgija sv. Jovana Zlatoustog, 2010, Novi Sad, hor „Glinka“ pod upravom Vladislava Černušenka; *Večiti mladoženja* (balet), SNP u koreografiji Lidije Pilipenko, 1986; *Izbiračica* (balet), SNP u koreografiji Lidije Pilipenko, 1997.

Diskografija: *Zoran Mulić – Zoran Mulić*, Nova Misao CD 20, 2013; *Umetnička muzika vojvođanskih Kompozitora I*, Udruženje Kompozitora Vojvodine, 2013 (Prva simfonijska).

Mušicki Žarko, muzički pedagog, muzički urednik, magistar tehničkih nauka (Novi Sad, 1960)

Školovanje: MŠ „Isidor Bajić“, Novi Sad; Akademija umetnosti, Novi Sad; Tehnički fakultet „Mihajlo Pupin“ Zrenjanin.

Zaposlenje i profesionalni angažman: Korepetitor u KUD „Taras Ševčenko“ Đurđevo, KUD „Maksim Gorki“ Novi Sad i KUD „Sonja Marinković“ Novi Sad; član malog orkestra KUD „Svetozar Marković“ Novi Sad; KUD „Maksim Gorki“, muzički urednik; TV Novi Sad i TV Novi Sad plus – saradnik na raznim muzičkim projektima; član i vođa komercijalnih orkestara „Kafanski svirači“, „Slobodni momci“ i dr; nastavnik Muzičke kulture u OŠ „Žarko Zrenjanin“ Novi Sad, u Srednjoj pedagoškoj školi, gimnaziji „Svetozar Marković“ Novi Sad, gimnaziji u Srbobranu; Tehnički fakultet u Beogradu i Poslovno-pravni fakultet u Beogradu, asistent (2012–2016); OŠ „Žarko Zrenjanin“ Novi Sad, direktor (od 2000).

Važnija dela i projekti: *Bajkamašta*, TV serija + CD, 16 dečijih kompozicija sa muzikom, tekstom i aranžmanima; Ekološka himna Novog Sada (hor „Ljube“), himna škole „Žarko Zrenjanin“; *Nostalgija*, ZT, Ž. Mušicki, P. Popa (2000); *Pisma*, ZT, Ž. Mušicki, P. Popa (2001); *Ženim se moje dame*, ZT, Ž. Mušicki, B. Tubić (2003); *Ti mene ne voliš*, VZŽ, Ž. Mušicki, Jova Jovanović (2005); *Komšinica*, VZŽ, Ž. Mušicki, D. Isakov (2006); *Društvo staro*, muzika i tekst Ž. Mušicki, aranžman: D. Radović; *Gospođe*, muzika i tekst Ž. Mušicki, aranžman The Band Cabar@; *Bludnice kafano*, muzika, tekst, aranžman: Ž. Mušicki; *Blizanci*, muzika, tekst, aranžman Ž. Mušicki; *Vojvođanska*, muzika, tekst, aranžman Ž. Mušicki; *Mercedes*, muzika, tekst, aranžman Ž. Mušicki; *Ko zna*, muzika, tekst, aranžman Ž. Mušicki.

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine; SOKOJ; Udruženje estradnih umetnika.

Izvođenja: festivali Zlatna tamburica i Zlatna žica.

Audio izdanja: Najveći deo nalazi se na CD nosačima zvuka estradnog umetnika Slavka Našića.

Nešić, Nemanja, kompozitor, kantautor, aranžer (Subotica, 1976)

Školovanje: SMŠ „Isidor Bajić“, Novi Sad; Akademija umetnosti Novi Sad.

Zaposlenje i profesionalni angažman: član sastava *Revir*, profesor u Muzičkoj školi „Isidor Bajić“, produkcijska kuća Škorpion; Sekretarijat za kulturu AP Vojvodine;

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine.

Nagrade (izbor): Prva nagrada za pesmu *Trag* na stihove M. Crnjanskog, na Festivalu *FA-MUS*, Sivac (1995); nagrade za scensku muziku za predstave *Romeo i Julija* (V. Šekspir), *Kaligula* (A. Kami), mjuzikl *Kočoperitis izvesne dame u pubertetu*; Internacionalni festival pesama za decu u Kikindi *Ta se pesma ljubav zove*, I nagrada za pesmu *Maskenbal* (2014);

Važnija dela i projekti: u saradnji sa NS+televizijom snimio kratak igrani film (red. G. Vukčević); koncert *Nove senke*, posvećen Milošu Crnjanskom, orkestarsko delo od šesnaest numera na stihove pomenutog autora, praižvedeno u Srpskom narodnom pozorištu (2017); muzika za kompletni vizuelni identitet RTV Vojvodine 2007. godine, muzika za emisije *Kuhinja*, *Bez aranžmana* (RTV Vojvodina) i *Dobro u ljudima* (N1 TV); muzika za film *Topli zec* (red. G. Vukčević) i dežji serijal *Fazoni i fore*; *10 Nocturna* (2017); simfonijska poema Četiri impresije; kamerna muzika; jedan od osnivača Omladinskog kantautorskog festivala (Novi Sad).

Diskografija: sa sastavom *Revir* CD *Raskršće* (Beograd – PGP, 1996), *Partenon* (Beograd – Metropolis, 1998); prvo kantautorsko izdanje *Samo da si tu* (Novi Sad - Vojvodina music) sa bratom S. Nešićem; sa sastavom *Mali princ* objavljuje dva CD-a: *Lako je* (Beograd – PGP, 2006) i *Jesenji nocturno* (Novi Sad - Dnevnik novine i časopisi, 2006); CD album *Ljudi kao mi*, sa glumcem Ž. Stepanovim (Novi Sad – Asocijacija gitarista Vojvodine, 2014); autorski CD *Sve što slutnja šapne* na stihove D. Cesarića (Zagreb - Croatia Records, 2018); CD album *Valovi* na stihove E. Kiševića (Zagreb – Croatia Records, 2021); CD *Nove senke* (Novi Sad – Asocijacija gitarista Vojvodine, 2020); CD *Jabuke ptice tamburice* (Novi Sad – AGV i KCV Miloš Crnjanski, 2014); sa Milošem Zubcem snimio je trostruki album pod nazivom *Jučerašnji svet*, na kojem se nalaze najveća imena poezije sa prostora bivše Jugoslavije, od pesnika iz XIX veka, do savremenih. Album su objavili Kreativni centar *Vigvam* i Asocijacija gitarista Vojvodine, 2021. godine; sa Zubcem 2020. godine sarađivao je na njegovom albumu *Kosovske* kao producent, aranžer i instrumentalista.

Publikacije: autobiografski roman *Revir-jedna priča* (Novi Sad – Prometej, 2011), zbirke poezije *Sa druge strane oka* (Novi Sad - Prometej, 2019) i *Nove daljine* (Bečej – Tiski cvet, 2021).

Važniji nastupi: Festival poezije mladih u Vrbasu (2019, 2021), *NOFEK* (2018, 2020), *Dani Miloša Crnjanskog* (2020), *Sremskokarlovački pesnički brodovi* (2017); u okviru *Poezike* (2017), KC Novi Sad koncert sa pesnicima Milošem Zupcem i Milanom Koraćem; nastupi na *Chansonefest* u Zagrebu (2018, 2021, 2022).

Nešić, Svetozar, kompozitor (Novi Sad, 1982)

Školovanje: Akademija umetnosti Novi Sad (osnovne studije kompozicije, klasa prof. Zoran Mulić), postdiplomske studije na Univerzitetu u Beču (MDW, klasa prof. Reinhard Karger) i u Gracu (KUG, klasa prof. Klaus Lang); pohađao kompozitorske kurseve u Bajroitu (Nemačka) i Dubrovniku (Hrvatska);

Zaposlenje i profesionalni angažman: Kulturni centar Vojvodine „Miloš Crnjanski“, Muzička škola „Isidor Bajić“.

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine.

Nagrade: Prva nagrada za delo *Drama kit za harmoniku i ansambl* na konkursu *Nova srpska muzika za harmoniku* 2021; Druga nagrada za delo *7 tracks* za dve harmonije na konkursu *Nova srpska muzika za harmoniku* 2016; Druga nagrada na takmičenju solo pesama *Obzorja na Tisi* u Novom Bečeju 2021. za kompoziciju *Fernweh*; Druga nagrada na konkursu *Srpsko nacionalno takmičenje za kompoziciju za udaračke instrumente* za delo za marimbafon *Sonata* za 30. novembar.

Važnija dela i projekti: *Another round* za dva saksofona i elektroniku kao narudžba švajcarskog dua Eventuell; *Missed calls* za alt saksofon i ansambl kao narudžba festivala Eufonija, 3+3+1+1 za pikolo, flaute, alt i bas flautu kao narudžba trija Flutete; *Slow notion* za 12 gudača, narudžba orkestra Kamerata Akademika; narudžba Beogradskog kvarteta harfi *Stay untuned* za četiri preštimate harfe; pokretač projekata *Savremena kompozicija u Vojvodini* koji okuplja vojvođanske kompozitore i Antifestivala 2K+ za promociju muzike 21. veka, kao jedini

festival ovog tipa u Srbiji, a u okviru koga je održano oko 50 koncerata savremene umetničke muzike od 2015. godine do danas.

Važnija izvođenja: 2K+ ansambl, Eventuell. duo (Švajcarska), trio *Down the Rabbit Hole* (Belgija), Trio Flutete (BiH), hor *Sveti Georgije*, *Zrenjaninski kamerni orkestar*, *Kamerata akademika*, ansambl *Studio 6*, *Novosadski duvački kvintet*, *Beogradski kvartet harfi*, klavirski duo *Ingmar* i mnogi kombinovani sastavi i solisti širom zemlje i sveta;

Diskografija i notna izdanja: CD *Phonemes* – Marija Pilipović, flauta (Alter fuego za alt flautu), *Savremena kompozicija u Vojvodini (Rođendanski končertino za klavir i gudače* – vol. 1, Exa za ansambl Studio 6 – vol. 2 i *Chrono waltz* za mali simfonijski orkestar – vol. 3); *Klavirski duo Ingmar* (Chopinturno no.1 za klavir četvororučno), kao i u notnim zbirkama *String quartets* (Gudački kvartet br.1); *Serbian contemporary works for marimba and percussion* (Sonata za 30. novembar za marimbafon) i *Nova srpska muzika za harmoniku* (7 tracks za dve harmonike); koautor je muzike za mjuzikl *Kočoperitis izvesne dame u pubertetu* (scenario: Ljubica Ostojić).

Nikolić, Ljubomir, kompozitor i istraživač (1976)

Školovanje: Akademija umetnosti, Novi Sad (klasa prof. Miroslav Štatkić)

Zaposlenje i profesionalni angažman: Akademija umetnosti Novi Sad, saradnik na Katedri za kompoziciju; saradnik Departmana za arheologiju Univerziteta u Sauthemptonu (ACI, Archaeology for the Creative Industries).

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine; Udruženje kompozitora Srbije; SOKOJ.

Nagrade: laureat pozivnog konkursa za kompozitore „Dani Josifa Marinkovića“, za pesmu *Trijumf Venere* (1998); nagrada Akademije umetnosti za postignut uspeh (1996); Druga nagrada za kompoziciju *Marimbophonia* (u kategoriji – marimba) na *Srpskom nacionalnom konkursu* (2009); Druga nagrada za kompoziciju *Kapi* u kategoriji set bubnjeva (2009); Četvrto mesto na Međunarodnom takmičenju kompozitora za gitaru, Novi Sad, WGC (2010).

Važnija dela i projekti: projekti sa plesnim kompanijama *Silk Fluegge* (Linc, Austrija), *Derida Dance* (Sofija, Bugarska), *Tanec Praha* (Prag, Češka Republika); projekti Kreativne Evro-

pe - *Rive* (2014), *Anno* (2017), *Journey to the Beginngs* (2018/2019), *Someone from Home* (2018/2019), *Assimilate* (2020/2021), *MUSE.ar* (2021/2022); *Pčelobjavljenje* Miodraga Radovića (Fondacija Laza Kostić); projekat *Trideset godina Fondacije Laza Kostić* (Stratford – Novi Sad); *Musica Assoluta* za simfonijski orkestar (2017) za Otvaranje 37. NOMUS-a;

Važnija izvođenja: dela su mu izvođena u Americi, Evropi i Aziji.

Diskografija i notna izdanja: *Portret kompozitora*, kompakt disk izdanje, Radio NS i KC Novi Sad (2008); *Foreign body* retrospektiva dela (izdanje Matice Srpske Novi Sad, 2009); *Pesma duhova nad vodama*, autorski album u izdanju SKC Novi Sad (2012); *Među javom i međ snom*, kompakt disk (više autora), KC Sombor (2010); *Savremena kompozicija u Vojvodini br. 1*, kompakt disk, više autora, (2012); *Kristali* (za gudački orkestar); *Savremena kompozicija u Vojvodini br. 2*, kompakt disk, više autora, (2013); *Tesla's visions* – za blok flautu, flautu, klarinet, trubu, harfu, harmoniku i elektoniku (2013); Priređivač zbirke *Savremene kompozicije vojvođanskih kompozitora na stihove Laze Kostića* (izdavač notne zbirke KC „Laza Kostić“ Sombor, 2011); Notna zbirka *String quartets* (Novi Sad, Udruženja kompozitora Vojvodine, 2014) – Gudački kvartet br. 2 *Strano telo*; *Srpska muzika za harmoniku*, izdanje – TEMPUS, Univerzitet u Kragujevcu, Filološko umetnički fakultet, 2014 – *Balkanski motivi* za dve harmonike; *Zbirka savremenih kompozitora za gitaru* (Novi Sad, Asocijacija gitarista Vojvodine, 2015) *Muza* za gitaru solo; Muzika kompozitora iz Srbije za dva klavira (Beograd, Narodna biblioteka Srbije, 2016) - *Take the rhythm*; Ljubomir Nikolić – SIMFONIJSKA MUZIKA - notno izdanje kompozicije za simfonijski orkestar *Ratnik* (Novi Sad, Biblioteka Matice srpske, 2017); Ljubomir Nikolić – SIMFONIJSKA MUZIKA - notno izdanje kompozicije za simfonijski orkestar *Simfonija br. 1* (Novi Sad, Biblioteka Matice srpske, Novi Sad, 2017); Ljubomir Nikolić – SIMFONIJSKA MUZIKA - notno izdanje kompozicije za simfonijski orkestar "RIVE" (Novi Sad, Biblioteka Matice srpske, 2017); zbirka *Serbian contemporary works for marimba and percussion – Marimbophonia, Drops* (Germany, Ed. Musica Europea, 2009).

Ninković, Danilo, kompozitor, tamburaš (Novi Sad, 1974)

Školovanje: Seminari tambure kod Tihomira Tapavice, Save Vukosavljeva, Janike Balaža i Cvete Sladića – Čiče, obuka u Tamburaškom orkestru AKUD „Sonja Marinković“ (Ivan Sabo);

Fakultet za menadžment, Sremska Kamenica; Akademija umetnosti, Novi Sad (master studije Muzike i medija).

Zaposlenje i profesionalni angažman: Tamburaški orkestar „Romansa“ Novi Sad, Veliki tamburaški orkestar RTV „Vojvodine“ (instrumentalni solista na primu); organizator i muzički urednik najvećeg i najprestižnijeg tamburaškog festivala na svetu „Tamburica fest“.

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine; član upravnog odbora Saveza muzičkih društava Vojvodine; član upravnog odbora „Svetske tamburaške asocijacije“ (WTA).

Nagrade: brojne nagrade za autorsku pesmu ili aranžman na eminentnim festivalima popularne tamburaše i dečje muzike.

Važnija dela i projekti: primenjena muzika za radijske, televizijske formate, pozorišne predstave i film; projekti afirmacije i popularizacije tamburaške prakse, edukacije tamburaškog sveta u cilju kvalitetnije interpretacije tamburaške muzike i unapređenju autorskih kapaciteta ove muzičke kategorije.

Diskografija: brojni snimci ostvareni za potrebe RTV Novi Sad, RTV Vojvodina.

Nonin, Milorad (Bata), kantautor, kompozitor, aranžer, gitarista i pevač (Bečej 1952 – Novi Sad 2021)

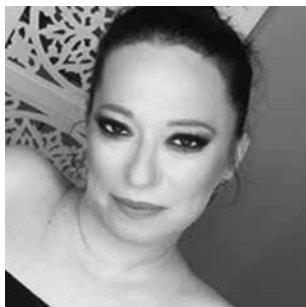
Školovanje: Osnovnu i srednju školu je završio u Novom Sadu

Zaposlenje i profesionalni angažman: šesdesetih godina prošlog veka svirao u tri grupe, igranke u Čurugu - posebno u bendu VIS "Falkoni"; u grupi "Mašinci" svirao deset sezona na Fakultetu tehničkih nauka u Novom Sadu, od 1972; osamdesetih godina svira u grupi *Smo-kvin list* sa kojom samostalno nastupa na sedam Opatijskih festivala i na dva izbora jugoslovenskog predstavnika „Evrosonga“; 1992. osniva grupu *Batin Sentimental Bend* sa kojom 1996. na festivalu „Zlatna Tamburica“ sa pesmom „Srce moje Vojvodine“ osvaja nagradu žirija za tekst i nagradu publike za najlepšu pesmu; 2002 godine osniva bend *Neoplante 2002* sa kojim organizuje evergrin igranke; 2005 godine imenovan je za umetničkog direktora festivala Zlatno Zvonce; 2008. - 2011. na poziciji muzičkog urednika RTV „Panonija“.

Važnija dela i projekti: saradnik „Malog Studijskog Ansambla“, „Plesnog Orkestra“ i muzički producent-saradnik u Muzičkoj produkciji Radio Novi Sad; umetnički direktor festivala „Zlatno Zvonce“ 2005; predstavnik RTV Novi Sad na izboru jugoslovenskog predstavnika „Evrosonga“ u Ljubljani 82. i Novom Sadu 83.

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine.

Nagrade: Nagrada publike za kompoziciju „Uzalud te čekam“ na festivalu „Omladina 81“ u Subotici 1981. godine; Nagrada žirija za tekst i Nagrada publike za pesmu „Srce moje Vojvodine“ na festivalu „Zlatna Tamburica 96“ U Novom Sadu 1996. godine; Nagrada stručnog žirija 11. Festivala dječje pjesme „Naša Radost“ u Podgorici 2001; Nagrada na 50. susretu profesionalnih pozorišta Vojvodine za muziku predstave „San kuhinjske noći“.

Palada, Svetlana, vokalna solistkinja, aranžerka, kompozitorica

Školovanje: Muzička škola „Stanković“ (Beograd), odsek džez pevanje, klasa Ljiljana Rančić (Madam Pijano); neformalno školovanje u saradnji sa Aleksandrom Dujinom i Nadom Knežević; Letnja škola Berklija u okviru džez festivala Umbrija, u klasi Done Mekelroj (Donna McElroy) i Denisa Montgomerija Trećeg (Dennis Montgomery III), džez teorija, džez pevanje i gospel hor;

Zaposlenje i profesionalni angažman: Snima za Radio Novi Sad (1996 -); umetničko-profesionalni angažman u Egiptu i Norveškoj (2000–2002); predavač-asistent u školi pop muzike Aleksandre Radović (2009–2012); Centar za muzičko obrazovanje „Kulturno sklonište“, nastavnik vokalne tehnike.

Važnija dela i projekti: Studijski muzičar/prateći vokal na albumima pop i folk muzičara: Cece Slavković, Željka Joksimovića, Saše Vasića, Romane, Goce Tržan, Đorđa Balaševića, Sergeja Četkovića, Jelene Tomašević, Aleksandre Radović; Stalni član pratećeg benda Vlada Georgijeva (od 2004). Umetnička saradnja sa Novosadskim Big bendom, Kvartetom Aleksandra Dujina, Simfonijskim orkestrom RTS-a, Big bendom RTS-a, Plesnim orkestrom RTNS. Nastupala kao solistkinja Novosadskog big benda na turnijama u okviru manifestacije *Mjesec poštovanja džeza* (Crna Gora); promocija singla „Indigo child“ na BBC radiju i nastup

u džez klubu „PizzaExpress Jazz Club“ u Londonu. Učestvovala u pripremi mjuzikla *Sav taj show*, muzika Marina Adamov Stojadinović, tekst Olivera Inić, produkcija O&M Akademija (2012); komponuje za dečiju seriju *Fazoni i fore* (RTV); prisutna na klupskoj sceni u Austriji.

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine.

Nagrade: Festival *Beogradsko proleće*, nagrada za interpretaciju (2000); Festival *Miris Mediterana*, Kotor, I nagrada za interpretaciju i nagrada publike (2000).

Diskografija: singl „Indigo child“, Amadeorecords (2010); singl „Ponovo dišem“, autorsko izdanje (2022).

Pandi, Oskar (Pandi Oszkár), muzički kritičar (Zrenjanin, 1937)

Školovanje: Filozofski fakultet u Novom Sadu, Muzička akademija u Beogradu.

Zaposlenje i profesionalni angažman: Radio Novi Sad (producent i urednik), glavni i odgovorni urednik muzičkog programa RTV Novi Sad.

Važnija dela i projekti: Objavio niz članaka, eseja i studija u dnevnim listovima i časopisima „Magyar Szó“, „Dnevnik“, „Dolgozók“, „Zvuk“, „Híd“, „Letopis hungarološkog instituta“, „Kulturni život“, „Novy život“, „Teorija i praksa“

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine.

Nagrade: Nagrada UKV „Petar Konjović“ za životno delo od izuzetnog nacionalnog značaja, 2019. Nagrada Društva novinara Vojvodine „Zlatno pero“, 2014.

Važnija izdanja: Vajdasági magyar zenei esték: kortárs zeneszerzőink hangverseny ciklusa (Vojvođanske mađarske muzičke večeri: ciklus koncerata savremenih autora) 1996-1998, Novi Sad, JMMT; Vojvođanska filharmonija, Novi Sad, Udruženje kompozitora Vojvodine, 1978. (koautori Rudolf Bruči, Jon Markovićan);

Petin, Nikola, kompozitor (Krasnodar, 1919 – Novi Sad, 2004)

Školovanje: Gimnazija Bela Crkva; Filozofski fakultet Beograd; Muzička akademija Beograd (kompozicija i dirigovanje, klasa prof. Miloja Milojevića i prof. Josipa Slavenskog); studijski boravak u Parizu (1960, klasa prof. Nađa Bulanže).

Zaposlenje i profesionalni angažman: profesor muzičke škole u Sarajevu i muzički urednik sarajevskog radija; Muzička škola „Isidor Bajić“; Akademija umetnosti, Novi Sad (profesor harmonije i kontrapunkta).

Važnija dela: *Sonata za klavir*; *Amadeus* – Klasična simfonija, *Simfonija Brevis*, *Barokna simfonija*, *Koralna simfonija Kad bi svi ljudi sveta*, *Simfonija Vox Populi*; Velika poema za simfonijski orkestar i mešoviti hor *Trnava 1941*; Tri simfonijska portreta (Hamlet, Ofelija i Polonije); Koncert za gudački orkestar op. 56, *Barokna svita* za obou, engleski rog, fagot i gudački orkestar, *Balada* za fagot i klavir, dva vokalno-instrumentalna ciklusa *Čovjek i brijeg* i *Sunce u krugu*; ciklus pesama *Za decu i o deci*; scenska muzika.

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine.

Nagrade: Nagrada Jugoslovenske radio-televizije; dve nagrade „Josif Marinković“ (1971 i 1974); Oktobarska nagrada grada Novog Sada (1977); Medalja „Albert Ajnštajn“ Međunarodne akademske fondacije iz SAD, koja mu je dodelila i počasni doktorat (1990).

Diskografija i notna izdanja (izbor): *CD Nikola Petin* (Novi Sad, UKV, 1992); *Barokna simfonija/ Čovjek i brijeg* (Novi Sad, UKV, RTV Novi Sad, Jugoton, 1979); *Muzički mozaik – Galerija muzičkih umetnika Vojvodine* (delo *Balada* za fagot i klavir, Novi Sad, PGPRTB, RTNS, UKV, 1975); *Umetnička muzika vojvođanskih kompozitora I* (kompilacija, Novi Sad, UKV, 2013); *Zvučni letopis* (kompilacija, Novi Sad, Univerzitet u Novom Sadu, BPRTB, RTVNS1985); *Alpski prizori* za violinu (Novi Sad, UKV, 1990); *Zelena vedrina* – pet lirskih prelida za klavir (Novi Sad, UKV, 1990); *Jednu sam ružu mel* za mešoviti hor, op. 71 (Novi Sad, UKV, 1981); *Kamerna muzika* za violinu, obou, kvartet i duvački sekstet (Novi Sad, UKV, 1990); *Horalna simfonija „Kad bi svi ljudi sveta“* op. 78, mešoviti hor (Novi Sad, UKV, 1989); *Amadeus*, klasična simfonija (Novi Sad, UKV, ?); *Sonata fantazija* op. 80 (Novi Sad, UKV, 1982).

Popa, Petar, kontrabasista, aranžer, muzički producent (Lokve, 1950.)

Školovanje: Srednja muzička škola „Josif Marinković“, Zrenjanin (teoretski i instrumentalni odsek - kontrabas).

Zaposlenje i profesionalni angažman: direktor Doma kulture, Lokve; svirao u sledećim ansamblima: *Kamerni orkestar grada Zrenjanina*, Orkestar Udruženja slepih Zrenjanina, Orkestar Udruženja „2. oktobar“ iz Žitišta, orkestar narodne muzike „Lira“ iz Torka, orkestar „Veseli Vojvođani“; Narodni orkestar Radio Novog Sada; muzički producent RTV Novi Sad; organizovao Veliki festival rumunske narodne muzike u Lokvama (1993, 2003, 2013); koordinator Orkestra nacionalnog saveta Rumuna iz Vojvodine; organizator koordinator Narodnog orkestra Rumuna iz Vojvodine.

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine; Udruženje Vojvodina koncert.

Nagrade: Estradna nagrada Miljenko Prohaska 1971; Prva nagrada za aranžman na festivalu Zlatna tamburica.

Diskografija i notna izdanja: snimio 4 ploče sa Zvonkom Bogdanom, kao i brojna izdanja u RTV Novi Sad; u rukopisu preko 1500 aranžmana za veliki narodni orkestar.

Prodanov, dr Ira, muzikolog i prevodilac (Sombor, 1970)

Školovanje: Fakultet muzičke umetnosti Beograd (osnovne studije); Akademija umetnosti Novi Sad (magistarske i doktorske studije, mentor prof. M. Veselinović Hofman); studijsko usavršavanje Univerzitet Tübingen (Nemačka); usavršavanje iz menadžmenta u kulturi Festival mladih umetnika u Bajrojt (Nemačka).

Zaposlenje i profesionalni angažman: Akademija umetnosti Novi Sad (redovni profesor), Muzička akademija Sarajevo (2016 – 2017), Muzička akademija Banja Luka (2018 -); član organizacionog tima Festivala mladih umetnika u Bajrojt (2003, 2004, 2016); Erasmus gost-profesor na Univerzitetu Complutense, Madrid (Španija), Muzičke akademije, Vigo (Španija), Univerziteta u Ludvigsburgu (Nemačka), Akademije za umjetnost i kulturu, Osijek, Univerziteta u Bolonji (Italija), na Akademiji za teatar i muziku, Vilnius (Litvanija); urednik i voditelj emisija na Radio Novom Sadu, muzički saradnik RTV Novi Sad, danas RTV Vojvodina; saradnik nemačke enciklopedije *Die Musik in Geschichte und Gegenwart* (MGG); predavač na Advokatskoj akademiji Advokatske komore Vojvodine; prevodilac za izdavačke kuće Prometej i Službeni glasnik; direktor Opere Srpskog narodnog pozorišta, Novi Sad (2016); šef Katedre za muzikologiju i etnomuzikologiju Akademije umetnosti Novi Sad (2015 – 2021); član stručnih veća Senata Univerziteta u Novom Sadu; osnivač master studijskog programa Muzika i mediji na Akademiji umetnosti, Novi Sad; izlagač na kolektivnoj izložbi *Razlike* (2018; 2019; 2022); urednik *Matičinih svezaka*, Matica srpska, Novi Sad; osnivač Centra za istraživanje muzike (2011), Akademije umetnosti Novi Sad.

Članstvo: Odeljenje za scenske umetnosti i muziku Matice srpske; uredništvo Zbornika za scenske umetnosti i muziku Matice srpske u Novom Sadu, uredništvo časopisa *Interkulturalnost* Zavoda za kulturu Vojvodine „Miloš Crnjanski“, časopisa *Muzika* iz Sarajeva i redakcije Zbornika Akademije umetnosti Univerziteta u Novom Sadu; član Srpskog muzikološkog društva i Udruženja kompozitora Vojvodine; član Internacionalnog muzikološkog društva (IMS).

Nagrade: Nagrada za najboljeg izlagača na 9. međunarodnom skupu o ženama kompozitorima (Blumington, Pensilvanija, SAD, 2009);

Važnije publikacije i projekti (izbor): monografija *Muzika između ideologije i religije* (Novi Sad - Stilos, ZKV, 2007), Klavirska muzika Karla Krombolca (Novi Sad - ZKV, 2009), udž-

benik *Muzika dvadesetog veka* (Novi Sad - Akademija umetnosti, 2014), *Muzika i mediji* sa saradnicima (Novi Sad - Akademija umetnosti, 2013), *Ulaz slobodan - Pozorišna muzika Predraga Vraneševića* (Novi Sad – Akademija umetnosti, 2016) u koautorstvu sa teatrologom Živkom Popovićem; monografija *Simfonijski orkestar i mešoviti hor Akademije umetnosti u Novom Sadu* sa saradnicima Natašom Crnjanski i Nemanjom Sovtićem (Novi Sad – Akademija umetnosti, 2018); publikacija *Muzičko obrazovanje u digitalnom okruženju* ((Novi Sad – Akademija umetnosti, 2021) sa Natašom Crnjanski i Milanom Milojkovićem; prevela je sa engleskog jezika knjigu S. Bertensona i Dž. Lejde *Rahmanjinov – život u muzici* (Beograd – Službeni glasnik, 2020) i sa nemačkog Olivera Janca *Veliki rat* (Novi Sad – Prometej, 2014); vođa umetničko-istraživačkih projekata: *Glas koji znači* (2022/23), *Muzika u drugačijem ključu* (2022), *Stravinskast* (2021/22), Kulturološki identiteti u umetničkoj produkciji Akademije umetnosti: arhiviranje tradicije i građe (2016–2019) u kojem su arhivirani i digitalizovani svi važniji umetnički projekti sva tri departmana Akademije umetnosti; ostali projekti: *Umetnost-Komunikacija-Mediji* (2020); međunarodni projekti DEMUSIS (2019-2023), INMUSWB (2011–2014), TRAIN (2016) itd; učesnik Centralnoevropskog programa visokoškolskih ustanova CEEPUS.

Prunić, Milan, pevač i tekstopisac (Kikinda, 1949)

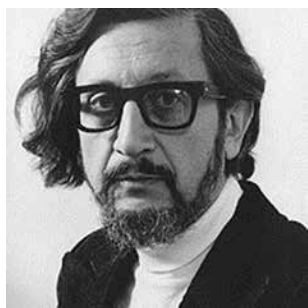
Zaposlenje i profesionalni angažman: ansambl „Uspomene“, KUD „Abrašević“, KUD „jedinstvo“, KUD „Nikola Tesla“

Važnija dela i projekti: Saradnja sa tamburaškim orkestrom RTV Novi Sad i Narodnim orkestrom RTB

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine.

Nagrade: Plaketa „Janika Balaž“, prva nagrada na festivalu „Zlatne žice“, Nagrada grada Kikinde, priznanja estradnih umetnika Vojvodine i Srbije, Zlatna značka KPZ Srbije, Nagrada za životno delo Saveza estradno-muzičkih umetnika Srbije

Diskografija: Milan Prunić – To je naša Vojvodina, Vojvodinakonzert, 1989; Milan Prunić Uz pratnju Tamburaškog orkestra RTS-RTNS, PGP RTS, 2000.

Radić, Dušan, kompozitor (Sombor, 1929 – Beograd, 2010)

Školovanje: Druga muška gimnazija, Muzička škola Stanković, Beograd; Muzička akademija, Beograd (osnovne i magistarske studije kompozicije, klasa prof. Milenko Živković); usavršavanje u Parizu kod Dariusa Mijoa i Olivijea Mesijana, zatim u Moskvi, Rimu, Rigi, Kijevu, Pragu, Londonu, Sankt Peterburgu.

Zaposlenje i profesionalni angažman: slobodni umetnik (25 godina); Akademija umetnosti, Novi Sad (profesor kompozicije, od 1979).

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine; Udruženje kompozitora Srbije; SOKOJ; dopisni član Srpske akademije nauka i umetnosti (1972); redovni član Srpske akademije nauka i umetnosti (1983).

Nagrade: Nagrada Saveza kompozitora Jugoslavije (1954); Oktobarska nagrada grada Beograda (1959); Nagrada Petar Konjović (1972).

Važnija dela i projekti (izbor): Muzičko-scenska dela - balet *Balada o mesecu litalici* (1957), opera *Ljubav to je glavna stvar* (1962); Vokalno-instrumentalna ostvarenja - *Spisak* (1952/54), *Uspravna zemlja* (1964), *Opsednuta vedrina* za ženski hor i dva klavira na stihove Vaska Pope (1954), *U očekivanju Marije* (1955), *Čele kula* (1957), *Oratorio profano* (1974); kompozicije za orkestar: *Dve simfonijske slike* (1953), *Simfonijeta* (1954), *Divertimento* (1956), *Končertino* (1956); horski opusi - *Gungulice* (1953); kamerna dela - Gudački kvartet op. 24, br. 1 (1997); klavirska dela - Sonata lesta za klavir (1950); melodrama „Predeliza recitatora i klavir.

Diskografija i notna izdanja (izbor): *Vukova Srbija*, PGP RTB, LP 2505, 1977; *Little Tumults*, New sound, CD 11; *The Tower of Skulls*, III, IV, New sound, CD 11; *The List*, New sound CD 3; *The Long Ships* (soundtrack), Colpix Records, 1964; *Ghengis Khan* (soundtrack), Kritzerland, 2011; *Sonata lesta* (UKS, 1985); Četiri sonatine (UKS, 1986); *Tri preludijuma* (UKS, 1985); *Svita za klavir* (izdanje autora); *Preludio, Arijeta i Tokatina za harfu* (izdanje autora); *Sonatina op. 1 br. 2 za obou i klavir* (Beograd, 1984), partitura i štim; *Pripovetka*, za trubu i klavir (Beograd, 1970); *Jesenja pesma*, poema za mešoviti hor op. 2, br. 3 (UKS, 1983); *Vesela plovidba i druge pesme* za dečji hor, glas i klavir (Beograd, 1988); *Dečji vrt*, 32 pesme za decu i mala horska svita za dečji hor i klavir (Nota Knjaževac, 1981); *Tri pesme*, za sopran, harfu i gudački orkestar op. 2 br. 2 (UKS, 1981); *Pesma i igra* za violinu i gudački orkestar (Beograd, 1983); *Transfiguracije*, za duvački kvintet i gudački orkestar op. 22 br. 1 (Beograd, 1987); *Končertino*,

za klarinet i gudački orkestar op. 2 br. 4 (UKS, 1982); *Bagatele* za duvački kvintet op.13, br. 4 (Beograd, 1984); *Varijacije na narodnu temu*, op. 4 br. 1 (UKS, 1981); Simfonijeta (Edicije kompozitora Jugoslavije, 1965); Simfonijska br. 1 (UKS, 1969); *Uspravna zemlja*, kamerna kantata op. 15 (SANU, 1976); *U očekivanju Marije*, kantata op. 9, (SANU, 1980); *Učitelji*, op. 12 (SANU, 1988); *Glasovi sa Šumarica*, kantata u spomen poginulima u Kragujevcu 1941, op.16 (SANU, 2007); Čele – kula, kantata (Prosveta, 1963); *Prizori sa sela* op. 3 br. 3 (Beograd, 1986); *Vukova Srbija*, svečana saborska pesma za soliste, hor i orkestar (UKS, 1979); *Sterijino ništa iz ništa*, epitaf za mešoviti hor (izdanje autora); *Gungulice*, horski obrasci za grupu od 24 pevača (izdanje autora); *Svita u starom stilu*, igra iz opere *Ljubav to je glavna stvar* (Beograd, 1989); *Svita iz baleta Balada o mesecu litalici*, (Edicije kompozitora Jugoslavije, 1962).

Rastović (Dragović), Mirjana, autor i muzički urednik Radio Televizije Vojvodine (Novi Sad, 1972)

Školovanje: MŠ „Isidor Bajić“, Novi Sad (teorijski odsek i odsek solo pevanja); Akademija umetnosti, Novi Sad (osnovne studije Opšte muzičke pedagogije, master studije – master teoretičar umetnosti).

Zaposlenje i profesionalni angažman: autor i muzički umetnik na JMU RTV Vojvodina; autor koncepta muzičko-dokumentarne emisije „Bon...TON“; muzički kritičar i novinar dnevnih novina „Građanski list“; autor tekstova i prepeva songova u predstavama za decu „Pozorišta mladih“, Novi Sad („Komadić“, „Lisica i kos“, „Bela bajka“, „Čarobnica iz ulice Bonžur“, „Cirkus iz šešira“, „Mačak u čizmama“, „Plavi Petar“, „PUK - u potrazi za čarobnim biserom“, „Pinokio“, „Ježić Žožo“, „Vanja“); muzičko-kreativne radionice koje prate stalnu muzejsku postavku Muzeja Vojvodine; volonterski rad u organizaciji „Prijatelji dece Vojvodine“; autor i predsednik žirija muzičkog dela konkursa za decu školskog uzrasta Ministarstva prosvete Replike Srbije *Maternja melodija i obrazovanje - Pesme nose naša ushićenja*; autor i realizator akreditovanih seminara i projekata *Muzika s ljubavlju*, *Dečja pesma kao igrčka i didaktičko sredstvo*, *Muzički dnevnik odrastanja*, *Ozvučimo projekat*.

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine; član Upravnog odbora Fonda za unapređenje vokalne umetnosti mladih „Melanija Bugarinović i ćerka Mirjana Kalinović-Kalin“ u Novom Sadu;

Nagrade: *Muzika klasika* za 2018. u kategoriji Medijska afirmacija umetničke muzike; *Zlatna značka* Kulturno prosvetne zajednice Srbije 2020; Nagrada Evropske asocijacije regionalnih televizija CIRCOM 2021. u kategoriji *Music and arts* za emisiju *Snivanje i preplitanja*

Publikacije i radovi (izbor): Rastović M. Vasiljev I. „Dečja pesma kao didaktičko sredstvo u radu sa decom predškolskog uzrasta“, Humanitarno-socijalni institut, Kraskovo – Moskva 2015; Rastović M. „Opšte muzičko obrazovanje u funkciji savremenog doba Muzičko instruktivni program namenjen budućim majkama u cilju stvaranja podsticajnog porodičnog okruženja“ zbornik Petog međunarodnog simpozija glazbenih pedagoga, Pula, Muzička akademija u Puli, 2017; Rastović M., Pušić-Ugrnov O. „Pesma kao značajan činilac dečjeg razvoja“ VI naučno-stručna konferencija „Dete u svetu muzike“ Sarajevo 2017.

Shehu, Bashkim, kompozitor, muzički pedagog (Peć, 1952)

Školovanje: Muzička škola u Prištini; Muzička akademija u Sarajevu, odsek za kompoziciju i dirigovanje, klasa Miroslav Špigler; Nacionalni konzervatorijum u Parizu, specijalizacija iz kompozicije, muzičkih oblika i orkestracije, klasa Toni Obin (Tony Aubin), Ivo Malec i Betsy Džolas (Betsy Jollas); Muzička akademija u Sarajevu, postdiplomske studije, mentor Josip Magdić.

Zaposlenje i profesionalni angažman: Istraživački rad na projektu balkanskih muzičkih instrumenata u institutu „Jeu-seux“ kod An Kastelenjo (Anne Castelegno) (1975–1977); Radio-televizija Priština, redakcija ozbiljne muzike, saradnik (1978–1981); Fakultet umetnosti u Prištini, nastavnik, prodekan i dekan (1981–1991); *Puljsko leto*, umetnički direktor (1997–2000); Histrion festival, direktor (2000–2010); Pedagoški fakultet u Puli, nastavnik (1991 -); Muzička akademija u Puli, nastavnik i dekan.

Važnija dela i projekti: orkestarska: *Simfonijske skice* (1977/78), *Concerto dramatico* (1987/88), *Tri elegije* za simfonijski orkestar (2000), *Svite br. 1. i 2.* iz baleta *Besa*, Istarska suita *Balun*, *Folk freske* za simfonijski orkestar; – za orkestar harmonika: *Refleksija* br. 5, brojlica; – koncertantna: *Concertino* za klavir i orkestar (1975/76), *Aproksimato* br. 2 za solo harmoniku i simfonijski orkestar (1980), *Refleksije* br. 3 za solo harmoniku i orkestar (1991); — vokalno-instrumentalna: *Ciklus za glas i simfonijski orkestar* (1978), *Igra kostiju*, kantata za recitatore,

soliste, hor i orkestar (1980/81), *Pobjeda*, solo pesma za tenor i klavir (1981), *Zakleti suncu*, poema za mecosopran i simfonijski orkestar (1981/82), *Crna kutija*, poema za recitatore, soliste, hor i orkestar (1985/86), Ciklus pesama za mecosopran i orkestar *Proljeće, ljeto, jesen; Velika pobjeda* br. 2 za glas i harmoniku (1995), *Lode a Dallapiccola*, za ženski hor i simfonijski orkestar (2003), *Omaggio ad Andrea Antico da Montona*, za tri flaute, obou, dva klarineta, dva saksofona, hornu, klavir, harmoniku, udaraljke i dvanaest vokalnih solista;

Članstvo: Strukovno-umetnička udruženja, među kojima i Udruženje kompozitora Vojvodine.

Nagrade: Decembarska nagrada SAP Kosovo; Zlatna Arena za glazbu, Filmski festival, Pula (1982); Plaketa Boro Ramiz; Nagrada Joakim Vujić za najbolju originalnu pozorišnu muziku; Zlatna značka Kulturno–prosvetne zajednice SAP Kosovo; dve druge nagrade RTV Priština; Nagrada udruženja kompozitora Kosova; Povelja za zasluge u muzičkoj delatnosti (Srednja muzička škola I. M. Ronjgova, Pula); Povelja za zasluge u osnivanju muzičke delatnosti INK; Međunarodna nagrada za najbolju pozorišnu muziku u Skoplju za predstavu *Kad kosti kasne*.

Notna izdanja: *Sonata*, Sveučilište Jurja Dobrile (2014); *Passacaglia*, Sveučilište Jurja Dobrile (2014); Stav za flautu i klavir – *Andantino* za violinu i klavir – *Moderato* za violinu i klavir – *Dagio* za klarinet i klavir – *Trio arkaika* za flautu, klarinet i fagot – *Trio arkaika* za tri klarineta, Sveučilište Jurja Dobrile (2014); *Reflections* 1, 2, Udruženje kompozitora Kosova (1987); *Arsa-Flat* 1, 2, Udruženje kompozitora Kosova (1987).

Sovtić, Nemanja, muzikolog, trombonista, kompozitor (Novi Sad, 1984)

Školovanje: MŠ „Isidor Bajić“, Novi Sad; Akademija umetnosti Novi Sad: osnovne studije muzikologije, osnovne i master studije trombona (klasa Branislav Aksin); Fakultet muzičke umetnosti Beograd: osnovne studije kompozicije (klasa Zoran Erić) i doktorske studije muzikologije (mentor Mirjana Veselinović Hofman).

Zaposlenje i profesionalni angažman: Akademija umetnosti Novi Sad, profesor na Katedri za muzikologiju i etnomuzikologiju.

Važnija dela i projekti: Naučne monografije (muzikologija): Мирослав Чангаловић: певач–гумац / *Miroslav Čangalović: singer–actor*, Нови Сад: Српско народно позориште, Матица

српска, Завичајно удружење „Гламочко коло“, 2021; Несврстани хуманизам Рудолфа Бручија: композитор и друштво самоуправног социјализма, Нови Сад: Матица српска, 2017; *Muzikologija kao čitalački refleks*, (studije, eseji, članci), Novi Sad: Akademija umetnosti Novi Sad, 2014; Autorska izložba: Izbor iz Ličnog Fonda „Rudolf Bruči (1917-2002)“ u Matici srpskoj, 30. 3. 2017. – 30. 4. 2017; *Novosadska scena improvizovane muzike*, dokumentarni film o muzici (online premijera 11. 12. 2020)

Izvođenja: Gudački kvartet *Gurije*, kvartet „Concertone“, Dvorana Beogradske filharmonije, Beograd, 17. 12. 2012, „KoMA 8½“; Varijacije za 13 gudača na temu „Kocka do kocke – Tatatatira“, Gudači Svetog Đorđa, Dvorana Beogradske filharmonije, Beograd, 10. 3. 2012, „KoMA '8“; Varijacije za 13 gudača na temu „Kocka do kocke – Tatatatira“, *Camerata Academica*, Svečana sala Gradske kuće, Novi Sad, 23. 6. 2011, Koncert solidarnosti; *Dijalozi* za violončelo i klavir, Marko Miletić (violončelo) i Nevena Sovtić (klavir), Dvorana Beogradske filharmonije, Beograd, 27. 12. 2010, „KoMA 7“.

Članstva: Udruženje kompozitora Vojvodine; Muzikološko društvo Srbije; Matica srpska, Odeljenje za scenske umetnosti i muziku.

Audio izdanja: CD Abschluss des Kompositions-workshops des 58. Festival junger Künstler Bayreuth / Mitschnitt vom 18. August 2008 Bayreuth Das Zentrum Europasaal. Pesme: *Mondnacht* za sopran i klavir, *Ein merkwürdiger Erdteil* za sopran i klavir i *Ich spüre, wie sich mein Auge* za sopran, violinu i kontrabas (2008); CD *Novo u popularnoj muzici*, 2017, Omladinski centar CK13 i Centar za nove medije_kuda.org (2017); CD *Eventualizam*, grupa Josip a Lisac, Lapshade media, Beograd (2017); CD *Sve u moje vreme*, grupa Josip a Lisac, Lampshade media (2015).

Stefanović, Konstantin, kompozitor i pedagog, doktor umetnosti (Zrenjanin, 1971)

Školovanje: Srednja muzička škola, Subotica (muzički izvođač – klasična muzika – klavirista, klasa Eržebet Mišuraj Četković); Akademija umetnosti Novi Sad (diplomirani kompozitor); Univerzitet umetnosti u Beogradu, Interdisciplinarne studije, višemedijska umetnost, umetnički doktorat, mentori: mr Srđan Hofman, prof. emeritus FMUBG i Deneš Debrei, red. prof. AUNS. Privatno se usavršavao kod akademika Dušana Radića (kompozicija) i

Vladana Radovanovića (crtanje, slikanje, stvaranje višemedijskog umetničkog dela). Učesnik kurseva kompozicije kod profesora: Aleksandre Vrebalov (Njujork), Rajnharda Febela (Reinhardt Febel, Saltzburg) u organizaciji Geteovog instituta u Beogradu, Tomasa Velsa (Thomas Wells, USA).

Zaposlenje i profesionalni angažman: Muzička škola – Subotica (predmeti: uvod u komponovanje, aranžiranje, kontrapunkt);

Važnija dela i projekti: *Drugi gudački kvartet*; *Concertino accelerato* per orchestra; *Silentium*, za klavirski kvintet, plesača i video projekciju; *Silentium*, audio-video instalacija; *GALATEA* višemedijsko scensko delo, za 12 izvođača vokalno-instrumentalnog sastava, elektroakustičku muziku i video projekciju; komponuje i aranžira muziku za kamerne i simfonijske orkestre; bavi se primenjenom muzikom za film, video umetnost i pozorište; komponuje muziku za decu i mlade; autor višemedijskih umetničkih projekata.

Članstvo: Udruženje kompozitora Srbije.

Stepanović, Aleksandra, kompozitorka, doktorka umetnosti (Sremska Mitrovica, 1975)

Školovanje: Akademija umetnosti Novi Sad (prof. Miroslav Štatkić, prof. Zoran Mulić)

Zaposlenje i profesionalni angažman: Akademija umetnosti Novi Sad.

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine.

Važnija dela i projekti: balet u dva čina *Kosmički čovek* za mecosopran, bariton, mešoviti hor i simfonijski orkestar po motivima naučnofantastične drame Dragutina Ilića *Posle milion godina* (libreto: Pero Zubac, Aleksandra Stepanović), kantata *Oči uma* za bariton, naratora, mešoviti hor i simfonijski orkestar (lirski tekst: Pero Zubac, narativni tekst: Dositej Obradović), *Zrno* - osam slika za simfonijski orkestar, *Titraji večnosti* nonet za flautu, klarinet, hornu, udaraljke, gitaru, harmoniku, klavir, violu i kontrabas, *Idila* za gudački orkestar, *Revival* za violinu i gudački orkestar, *Žice u oblacima* za gudački ansambl violina i viola, duvački kvintet *Fortunate Bringing Back to Life by an Amiable Surgeon and Starting Breathing Fully Again*; umetnički projekat *Analitički pristup melodijskom izrazu ptica Obedske bare*.

Izvođenja: Međunarodna tribina kompozitora, Beograd; Godišnji koncert Udruženja kompozitora Vojvodine; ciklus „Novi zvučni prostori“; Memorijal „Isidor Bajić“, Novi Sad; Evropska prestonica kulture 2022; Dositejevi dani; Antićeve dani.

Diskografija i notna izdanja: *Solo pesme* (Novi Sad - UKV, 2013); CD *Gala koncert povodom 40 godina postojanja Udruženja kompozitora Vojvodine*, delo: kantata Oči uma, VI i VII stav (Novi Sad – UKV, 2013); *Zbirka savremenih srpskih kompozitora za gitaru*, kompozicija: *Sunce ogrejalo, srca zagrejalo* (Novi Sad - Asocijacija gitarista Vojvodine, 2015). *Zrno* - osam slika za simfonijski orkestar / Oči uma, kantata za bariton, naratora, mešoviti hor i simfonijski orkestar (Novi Sad - UKV, 2017); CD Novosadske kompozitorke No. 1, delo: *Mit o ptici* za bariton, naratora, bisernicu i elektroniku (tekst: Miroslav Mika Antić – izbor) (Novi Sad - SFO, (Re)konekcija, Blue Kontakt, 2020); CD Novi Sad – nekoliko skica, poneka slika i jedno tumačenje, delo: *Skriveni vrt u Nikolajevskoj ulici* za klavir (Novi Sad - SFO (Re)konekcija, Blue Kontakt, 2022).

Sudi dr, Juraj, profesor muzičke kulture i solfeđa, kompozitor, tekstopisac, dirigent, izvođač, muzički producent (Bač, 1968)

Školovanje: Srednja muzička škola „Josif Marinković“, Zrenjanin; Akademija umetnosti, Novi Sad (osnovne studije muzičke pedagogije); Katedra za muzičko vaspitanje, Pedagoški fakultet, Univerzitet Matija Belu, akademsko zvanje PaedDr. (doktor pedagogije); Univerzitet umetnosti, Beograd (nostrifikacija diplome master muzičke pedagogije); Univerzitet u Novom Sadu (interdisciplinarne studije, zvanje doktor nauka).

Zaposlenje i profesionalni angažman: nastavnik predmeta muzička kultura u OŠ „Jan Kolar“ u Selenči, u OŠ „Vuk Karadžić“ u Baču i u Gimnaziji „Jan Kolar“ sa domom učenika u Bačkom Petrovcu; kantor – orguljaš u crkvi Slovačke evangeličke augsburske veroispovesti u Selenči; kantor – orguljaš Sinoda SEAVC u Srbiji; dirigent dečijeg orkestra „Orkestrić“ OŠ „Jan Kolar“ u Selenči i 4 hora: Dečiji hor OŠ „Jan Kolar“ u Selenči, Dečiji hor OŠ „Vuk Karadžić“ u Baču, Kamernog hora „Zvony“ u Selenči i Crkvenog hora „Ozvena“ u Selenči.

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine; Matica slovačka u Srbiji; SOKOJ; NRSNM (Nacionalno veće slovačke nacionalne zajednice); Asocijacija slovačkih pedagoga; član stručnih žirija na domaćim i međunarodnim muzičkim festivalima.

Nagrade (izbor): Na festivalima autorskih kompozicija dobitnik je visokih nagrada publike i žirija za kompoziciju, tekst, kao i za interpretaciju; Nagrada „Iskra kulture“; Specijalno priznanje Matice slovačke u Srbiji za zasluge i uspeh na polju obrazovanja, vaspitanja – Bački Petrovac; 2006. i 2007. godina – polaznik Duhovne akademije u Studenici i dobitnik nagrade za dirigente; 2011. godina – Srebrna plaketa za muzičko stvaralaštvo – Brezno – Republika Slovačka.

Važnija dela i projekti: Rad dirigenta OŠ „Jan Kolar“ u toku pandemije kao primer dobre prakse sa članovima Orkestrića na daljinu je poslat u ime republike Srbije u INICEF; vokalni solista ali i autor aranžmana za orkestar mnogih slovačkih narodnih i zabavnih kompozicija koje su u muzičkom fondu radio Novog Sada i RTV.

Važnija izvođenja: Kompozicije su mu izvođene na pokrajinskim, republičkim i međunarodnim svečanostima i takmičenjima; kompozicija *Posvätný čas* je na sajtu Svetske luteranske federacije u Ženevi (Švajcarska) 2020. godine predstavljala slovačku evangeličku crkvu augzburške veroispovesti u Srbiji; kompozicija *V Hospodina dúfali naši otcovia* je tokom godine proslave 100 godina od osamostaljenja SEAVC u Srbiji uvrštena u program raznih svečanosti.

Diskografija (izbor): Kamerni hor Zvony (od 1993. g. do danas), audio i video snimci u RTV, RTS, Radio Bačka; Izdao je šest CD albuma.

Notna izdanja: brojni udžbenici muzičke kulture na slovačkom jeziku u izdanju Zavoda za udžbenike i nastavna sredstva, Beograd; zbirka kompozicija „Môj život je tisíc piesní“ (Moj život je hiljadu pesama); Koautor izdanja priručnika za učitelje muzičke kulture pod nazivom „Príručka pre učiteľov hudobnej kultúry“ i 3 CD – sa muzičkim primerima u izdanju Asocijacije slovačkih pedagoga Vojvodine.

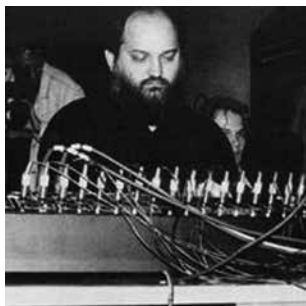
Šarbanović, Zoran, kompozitor (Bela Crkva, 1966)

Školovanje: Srednja muzička škola „Isidor Bajić“, Novi Sad, Akademija umetnosti Novi Sad, kompozicija, klasa prof. Miroslav Štatkić i Zoran Mulić.

Zaposlenje i profesionalni angažman: Osnovna škola „Žarko Zrenjanin“ u Beloj Crkvi.

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine.

Važnija izvođenja: Dela su mu izvođena na opatijskoj „Tribini stvaralaštva kompozitora Jugoslavije“, kao i u Italiji i Mađarskoj.

Štatkić, Miroslav, kompozitor (Prizren, 1951)

Školovanje: Muzička škola Prizren; Fakultet muzičke umetnosti u Beogradu, kompozicija, klasa prof. Enriko Josif (osnovne i postdiplomske studije); usavršavao se u Zapadnom Berlinu kod profesora Isanga Juna na Visokoj školi za umetnost kao stipendista nemačke vlade (DAAD) 1983/84. godine.

Zaposlenje i profesionalni angažman: korepetitor u Srpskom narodnom pozorištu u Novom Sadu (1977. - 1979.); Akademija umetnosti, Novi Sad (prošao sva zvanja, red. profesor od 1987. godine) - predavao Strukturalnu analizu muzičkog dela, Poznavanje horske literature, Tonski slog sa aranžiranjem, Orkestraciju, Kompoziciju, Elektronsku muziku, Muzičku tehnologiju; radio na Univerzitetu u Crnoj Gori na Muzičkoj akademiji Cetinje (2001. - 2005.).

Važnija dela i projekti: Simfonije *Atos*, *Seobe*, *Alfa*, opere *Lenka*, *Teodora*, *Boj na Kosovu*, elektroakustička dela *Japan*, *Drvo života*, *Biblijske priče*.

Članstvo: Savez muzičkih pedagoga Vojvodine, Savez amatera Vojvodine, Udruženje kompozitora Vojvodine, SOKOJ, Vojvođanska akademija nauka i umetnosti.

Nagrade: Oktobarska nagrada Novog Sada, 1998. godine; Nagrada Udruženja univerzitetskih nastavnika i naučnika Vojvodine za životno delo, 2015.

Diskografija i notna izdanja: Snimak Koncerta povodom 40 godina Udruženja kompozitora Vojvodine, *Simfonija br. 5 Simfonija svetlosti* VII stav (Sunce), hor i orkestar „Orfelin“, dirigent – Tamara Petijević, UKV, Novi Sad, 2014; *Umetnička muzika vojvođanskih kompozitora*. Elektroakustičko delo TESLA III stav (Remote viewers – viđenje na daljinu), UKV, Novi Sad, 2014; Miroslav Štatkić, Sbroslava Vuksan—Lopušanski – Flame Shock = Bljesak, PGP RTB, Udruženje Kompozitora SAP Vojvodine, 1985; Miroslav Štatkić – Balet *Orion*, Udruženje Kompozitora Vojvodine, 1989; Miroslav Štatkić – *Alba Madonna*, KCNS Novi Sad, 2006.

Tairović, Goran, kompozitor, aranžer, tekstopisac, muzičar (Novi Sad, 1973)

Školovanje: Saobraćajna škola „Pinki“, Novi Sad; Fakultet za menadžment, Sremski Karlovci, Menadžment u medijima; Akademija umetnosti Novi Sad, Departman muzičke umetnosti, Katedra za muzikologiju. Studijski program: master Muzika i mediji.

Zaposlenje i profesionalni angažman: horski pevač u operi Srpskog narodnog pozorišta.

Važna dela i projekti: multimedijalni projekat „Vrati se u Novi Sad“, Pozorište mladih, Novi Sad, 2003; multimedijalni projekat „Oltaroid“, Izvršno veće APV, Novi Sad, 2006; multimedijalni projekat „Molitva za jug“, 2006. Kolarčeva zadužbina, Beograd; pozorišna predstava „Gypsy prayer of the south“, Edinburg, London, 2008, Budimpešta 2009; mjuzikl „Invisible Gypsy“, Beogradska filharmonija, Beograd, 2009, Prag, 2010; muzika za pozorišnu predstavu „Svadba na čardaku“, 2016; pozorišna predstava „Miroslav Antić“, Kulturni centar, Novi Sad, 2014; koautor muzike za film „Majka Angelina“, 2017; koautor muzike za film „Zov“, 2018.

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine, Udruženje džez, zabavne i rok muzike; SOKOJ.

Nagrade: Festival „Zlatna tamburica“, 2011, Druga nagrada žirija za kompoziciju; Festival „Zlatna tamburica“, 2012, Druga nagrada žirija za kompoziciju; Festival „Zlatna tamburica“, 2014. Nagrada žirija za najbolji tekst, Nagrada publike za najlepšu pesmu; Svetski Tamburica Fest - Novi Sad, 2021. Nagrada žirija za najbolji tekst, Posebna nagrada žirija za kompoziciju; Svetski tamburica fest-Novu Sad, 2022, Nagrada žirija za najbolji tekst.

Diskografija: Pop album „Vrati se u Novi Sad“, 2003; pop album „U prolazu“, City records, 2007.

Timko, Irinej, sveštenik, muzikolog, horski dirigent, kompozitor (Kucura, 1913-Noví Sad, 1986)

Školovanje: Gimnazija u Travniku; studije filozofije i teologije u Rimu.

Zaposlenje i profesionalni angažman: sveštenik (od 1938) u Prnjavoru (BiH), Kucuri, Ruskom Krsturu; dirigent mešovitog hora pri Rusinskom narodnom prosvetnom društvu; organizator Organizacije grko-katoličke omladine; režiser pozorišnih komada s pevanjem; dopisnik užgorodskih novina *Nedelja*; inspicijent Opere Srpskog narodnog pozorišta; aktivan u KUD *Maksim Gorki* u Novom Sadu gde je oformio i vodio hor; urednik Redakcije rusinske narodne muzike u Radio Novom Sadu (1969); aranžer rusinskih narodnih pesama; dirigent narodnog i tamburaškog orkestra pri RTV Novi Sad; pisac etnomuzikoloških studija i melograf rusinskih narodnih melodija; osnivač festivala Crvena ruža za koji je pisao brojne kompozicije.

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine; Rusinsko narodno prosvetno društvo.

Publikacije: Zbornik crkvenih kompozicija za mešoviti hor.

Šećerov Uroš, perkusionista (Novi Kneževac, 1956).

Školovanje: Pravni fakultet UNS.

Zaposlenje i profesionalni angažman: Plesni orkestar Radio-televizije Novog Sada; Big band RTV Ljubljane; Big band RTS; Plesni orkestar Radio Zagreba; Umetnički direktor i član Saveta Novosadskog džez festivala.

Važnija dela i projekti: Grupa *Sončna pot*; grupa *Medaya* (Vojislav Brković); kvintet *YU Jazz Summit*; grupa *Two drums and percussion*; kvintet *Yupik*; projekat *Serbian Jazz Bre!* sa Ivanom Grlićem; orkestar *Gyass*. Ostvaruje višegodišnju saradnju sa Stevanom Radosavljevim, Petrom Bahunom, Pepijem Lorbekom, Trivom Petrovićem, Ljubišom Simićem, Zvonimirom Skerlom, Milivojem Markovićem, Lazarom Tošićem, Slobodanom Markovićem, Ratkom Divjakom, Petrom Ugrinom, Jožem Privšekom, Tone Janšom, Miljenkom Prohaskom, Laslom Fidrijem, Mario Marvinom, Vladimirom Labatom Rovnjevim, Rudolfom Tomšićem, Borisom Kovačem, Bredom Lilijem (Brad Leali), Tomonaom Harom (Tomonao Hara), Piterom Kingom (Peter King), Vitom Đordanom (Vito Giordano), Majklom Lucijerom (Michael Lutzeier), Filom Ejbrahamom (Phil Abraham), Manuelom Ročemanom (Manuel Rocheman), Auijom Gejerom (Auwi Geyer), Bučom Kelemom (Butch Kellem), Branko Pejaković, Dejanom Cukićem, Biserom Veletanlić, Majom Odžaklijevskom, Borom Rokovićem, Vojinom Mališom Draškocijem, Vlatkom Stefanovskim, Gocetom Dimitrovskim, Featom Sejdićem, Tonijem Skotom (Tony Scot), Jovanom Maljokovićem, Aleksandrom Dujinom, Jasnom Jovićević, Madam Piano. Jedan od osnivača manifestacija *Dani Jazz-a* i *Novosadski džez festival*. Jedan od pokretača ansambla *Camerata Academica* (Novi Sad). Inicijator i realizator dočeka Nove godine na Trgu Slobode u Novom Sadu.

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine.

Audio izdanja: Snimio preko četrdeset LP i CD zvučnih izdanja, među kojima su: LP & kasete „Ako priđeš bliže“, Zdravko Čolić, Jugoton (1977); LP „U razdeljak te ljubim“, Žetva / Đorđe Balašević, RTV Ljubljana i Umetnička produkcija RTV Novi Sad (1977); LP „Oprosti mi Katrin“, Rani Mraz / Đorđe Balašević, PGP RTB (1978); LP „Sončna Pot“, *Sončana Pot*, RTV Ljubljana (1980); LP „Balkan Impresions“, Lala Kovačev; Singl „Hay Joe“, autor Jimmy Hendrix, obrada Vojislav Brković, CBS-Columbia Records (1990); LP „Disillusioned“, Mitar Subotić (1987); CD „A Handfull o' Soul“, Duško Gojković, Enja Records, Nemačka (2005); „Letters from Montenegro“, Vladimir Maraš & Band CD, Goraton (2005).

Šuklar, Slavko, kompozitor, muzički pedagog (Murska Sobota, Slovenija, 1952)

Školovanje: Fakultet muzičke umetnosti, Beograd, teoretski odsek i kompozicija, klasa Petra Ozgijana, Aleksandra Obradovića (osnovne studije) i Srđana Hofmana (magistarske studije).

Zaposlenje i profesionalni angažman: Akademija umetnosti Novi Sad, Katedra za kompoziciju i orkestraciju; FMU Beograd, Katedra za muzikologiju i Katedra za dirigovanje; Muzička škola „Fran Korun Koželjski“ Velenje; klub „PAC“ (Pomurski Akademski Centar), organizator; ansambl Camerata Velanensis, osnivač.

Članstvo: član Programskog odbora na Jugoslovenskoj muzičkoj tribini u Opatiji; član Upravnog odbora SOKOJ-a; Udruženje kompozitora Vojvodine.

Nagrade: Međunarodna tribina kompozitora, Beograd, druga nagrada, *Vocalise Concertante* (1993); Međunarodna tribina kompozitora, Beograd, druga nagrada, *Concerto Doppio* (1996); Muzička tribina u Opatiji, druga nagrada, *Concerto per amici* (1990); DHW Trossingen (Hohner), Nemačka, specijalna nagrada, *Poema sinfonico* i Tema, varijacija i finale (1989); Prešernova nagrada za izvanredne rezultate na području kulture MO Murska Sobota (2011).

Važnija dela i projekti: *Akcidentalni*, za orkestar harmonika i udaraljke (1975), *Oscilogrami*, za flautu solo (1975); *Diptih*, za orkestar harmonika i perkusije (1976); *Wars of sillences*, za sopran, bariton i klavir (1976); Varijacije za gudački orkestar (1977); *Meditacije* za orkestar harmonika (1978); *Quatuor à cordes* br. 1 (1978); *Poema sinfonico* (1979); Tema, varijacija i finale za orkestar harmonika i perkusije (1979); *Poema*, za orkestar harmonika i perkusije (1980); *Anadora*, za orkestar harmonikaš, sintisajzer i perkusije (1980); Tokatina, za klavir (1981); *Solissimo*, za tri flaute, vibrafon i činelu (1982); *Kontrasti*, za orkestar harmonika i perkusije (1984); *Choral frescoe*, elektr. muz. (1984); *Horalefonija*, za simfonijski orkestar (1986); *Cantus ad infinitum*, za sopran solo, simfonijski orkestar i traku (1988); *Ballade*, za trombon i klavir (1988); *Concerto per amici*, za kamerni orkestar (1990); *Sound landscape*, elektr. muz. (1990); *Chapelle de Guillaume Tell*, elektr. muz. (1991); *Vocalise concertante* za violončelo i kamerni gudački orkestar (1993); *Kvodlibet*, za simfonijski orkestar (1994); *The colours*, za veliki orkestar harmonika i perkusije (1994); *Flaura '94*, elektr. muz. (1994); *Logoclocotris*, elektr. muz. (1995); *Balkan art '96*, elektr. muz. (1996); *Aura '99* no. 1, 2, elektr. muz. (1999); *Lux in tenebris*, koralna simfonija za simfonijski orkestar (2000); *Skice iz ravnice*, za duvački kvintet (2001); *Concerto panonico*, za koncert i kamerni gudački orkestar (2002); *Hodnici*, koncert

za marimbu i simfonijski orkestar (2005); *TISA*, koncert za violončelo i simfonijski orkestar (2006); *Uvertira '80* za duvački orkestar (2008); *BRASSPERLENSPIEL*, za duvački kvintet i udaraljke (2010); *ARKADE*, koncert za hornu i gudački orkestar (2010); *Suita programatika*, za orkestar a uno i udaraljke (2012); „V belon snegi bela“, solo pesma za sopran, violinu i klavir (2012); „Tak je ljubezni ime“, solo pesma za sopran, klarinet, harmoniku, gitaru i kontrabas (2012);

Izvođenja: Festivali i koncerti u bivšoj Jugoslaviji, u današnjoj Srbiji, u Americi, Austriji, Australiji, Engleskoj, Češkoj, Finskoj, Holandiji, Italiji, Izraelu, Mađarskoj, Nemačkoj, Rusiji, Slovačkoj, Švajcarskoj; *6th International Rostrum of Electroacoustic Music*, Amsterdam; *World Music Days* 2002, Hong Kong; *World Music Days* 2003, Ljubljana.

Audio izdanja: LP Slavko Šuklar, Udruženje kompozitora Vojvodine: *Cantus ad infinitum*, *Clavvyrinth*, *Scream*, *Poema Sinfonico*, Gudački kvarte br. 1, *Phosphenes* za 2 flaute i gudački orkestar, *Coral frescoe* br. 1 (1988); LP (kompilacija): *Poema sinfonico* (1975); CD *Lux in tenebris*, autorski kompakt disk Slavka Šuklara, EDSS (2006).

Notna izdanja: *Klavirint*, za klavir, Udruženje kompozitora Vojvodine (1986); *Lalauna*, horska pesma na tekst I. Andrića, samostalno izdanje; Akordeon, *Poema sinfonico* '79. br. 1, Savez muzičkih društava Vojvodine (1988).

Tubić, Branislav, kompozitor, izvođač, aranžer (Novi Sad, 1977)

Školovanje: MŠ „Isidor Bajić“, Novi Sad; Akademija umetnosti Novi Sad, opšta muzička pedagogija.

Zaposlenje i profesionalni angažman: Muzička škola „Petar Krančević“, Sremska Mitrovica (profesor tambure); Radio-televizija Vojvodine – Veliki narodni orkestar (instrumentalista - solista na harmonici).

Važnija dela i projekti: „To je moje žito zrelo“ za vokal, vokalnu grupu i veliki narodni orkestar (2000); „Moj konjiću“ za vokal, vokalnu grupu i veliki tamburaški orkestar (2001); „Vojvodino u srcu te nosim“ za vokal, vokalnu grupu i veliki tamburaški orkestar (2002); „Mitrovice moja“

za vokal i veliki tamburaški orkestar (2002); „Hej salaši“ za vokal i veliki tamburaški orkestar (2003); „Mitrovica, moj voljeni grade“ za vokal i veliki tamburaški orkestar (2003); „Čari Novog Sada“ za vokal, vokalnu grupu i veliki tamburaški orkestar (2003); „Sa Fruške se gore pesma čuje“ za vokal i veliki tamburaški orkestar (2004); „Kažem bolu čuti, čuti“ za vokal i veliki tamburaški orkestar (2005); „Neće zora da spava“ za vokal i veliki tamburaški orkestar (2006); „Dunave, najlepša reko“ za vokal, mali tamburaški orkestar (2007); „Najlepša si Vojvodino moja“ za vokal, vokalnu grupu i veliki tamburaški orkestar (2014); „Nje žalj mi“ za vokal, vokalnu grupu i veliki narodni orkestar (2017); „Gudaci braca“ za vokal, vokalnu grupu i veliki narodni orkestar (2018); „Nad rovnjinu“ za vokal, vokalnu grupu i veliki narodni i tamburaški orkestar (2019); „Budzeme vjedno“ za vokal, vokalnu grupu i veliki narodni orkestar (2020); „Naša ljubov“ za vokal, vokalnu grupu i veliki narodni orkestar (2021); „Sni pri Dunaju“ za vokal, vokalnu grupu i veliki narodni orkestar (2022); preko 400 aranžmana za veliki narodni orkestar, veliki tamburaški orkestar i različite kamernе ansamble u okviru žanrova narodne, zabavne i umetničke muzike.

Članstvo: Udruženje kompozitora Vovjodine; SOKOJ; Savez estradnih umetnika Srbije

Nagrade: 2002. Festival *Zlatna tamburica* – prva nagrada stručnog žirija za kompoziciju (2003); Festival *Mitrovačka pesma* – prva nagrada publike i druga nagrada stručnog žirija za kompoziciju

Izvođenja: Festivali *Zlatna tamburica*, *Mitrovačka pesma*, *Ružova zagradka*, Červena roža; Emisije „Neka pesma kaže“, „Iz našeg sokaka“, „Imam jednu želju“, „Pesmo, srce mi ogrej“.

Audio izdanja: CD izdanja u okviru pomenutih festivala.

Varga, Peter (Varga Péter), kompozitor i dirigent (Čantavir, 1929 – Subotica, 2004)

Školovanje: Učiteljska škola, Subotica; Muzička škola, Subotica; Akademija umetnosti, Novi Sad (prvi stepen studija); Muzička akademija, Beograd (drugi stepen studija teorije muzike);

Zaposlenje i profesionalni angažman: pisac udžbenika za muzičku kulturu za osnovne škole na mađarskom jeziku (1-8); Učiteljska škola u Subotici (profesor, direktor); dirigent hora i orkestra Udruženja penzionera u Subotici; sekretar, kasnije predsednik festivalskog odbora

festivala izvorne narodne muzike i plesa „Durindó – Gyöngyösbokréta“; rukovodilac KUD „Lanji Erne“, Subotica.

Članstvo: KUD „Lanji Erne“; Udruženje penzionera Subotice; Udruženja kompozitora Vojvodine.

Nagrade: brojna priznanja od kojih je najznačajnije „Magyar Életfa Díj“ („Mađarska nagrada za životno delo“).

Važnija dela i projekti: oko 150 dela, od solo pesama do kantata „A tudáshoz“ („K znanju“), četvorostavačni „Miatyánk“ („Oče naš“).

Vejnović, Dorotea, kompozitorka, vokalni izvođač, doktorka umetnosti (Novi Sad, 1986)

Školovanje: Akademija umetnosti Novi Sad (osnovne, master studije, klasa prof. Z. Mulić), Fakultet muzičke umetnosti Beograd (doktorski umetnički projekat, klasa prof. Z. Erić), majstorski kursevi kod Markusa Štokhauzena (Nemačka), Johanesa Šulhorna (Nemačka), Aleksandre Vrebalov, Ivane Stefanović (Srbija), kolektivom South Oxford Six (SAD, Njujork), Zoltanom Jenejem (Mađarska), Dejvidom Fenesijem (Irska) i Ivom Medekom (Češka Republika). Usavršavala se u oblasti filmske muzike i muzike za medije sa holivudskim kompozitorom Kristoferom Jangom i završila je obuku muzičke produkcije sa producentima Evropske Akademije filmske muzike.

Zaposlenje i profesionalni angažman: gostujući predavač na Univerzitetu San Huan u Argentini (2014, 2015), seminar o srpskoj orkestarskoj muzici na Filološkom fakultetu Univerziteta u Bariju (Italija); stručni saradnik na Katedri za kompoziciju i teorijsko-umetničke predmete Akademije umetnosti Novi Sad; predsednik organizacionog odbora Međunarodnog festivala umetnosti u Ruidalsu; ambasador Fonda Laza Kostić.

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine;

Nagrade: višestruki dobitnik Nagrade Univerziteta u Novom Sadu; laureat Eurobank EFG za pedeset najboljih studenata Republike Srbije; laureat na pozivnom kompozitorskom konkursu 27. manifestacije Obzorja na Tisi 2019 (Prva nagrada i Nagrada publike).

Važnija dela i projekti: *Theatrum Mundi* za klavir u dve ruke i dva naratora, (2016); *Eufonija* za simfonijski orkestar (2011); *Roulet* za simfonijski orkestar (2012); *Kraljice* (Les Rheines) - kamerna fantazija za kamerni vokalno-instrumentalni ansambl, ženski glas i elektroniku (2018); *Ryoko - the road within*, za gudački orkestar (2015); *The Goldfinch Whisper*, gudački kvartet (2010); *The Glass Train*, duvački kvintet (2008); *Tiski cvet* - mini muzički teatar za ženski glas i klavir (2019); *Tajnovita jezera* za klavir solo, 2021; Ciklus *Pčelinje igre* za sopran i klavir 2022;

Važnija izvođenja: Dela su joj izvodili Vojvođanski simfonijski orkestar, Simfonijski orkestar San Huana (Argentina), Simfonijski radio-orkestar Varna (Bugarska) i Filharmonija Arada (Rumunija), kao i Novosadski duvački kvintet, ansambl Studio 6, kvartet TAJJ i pijanista Džulijus Drejk (London).

Diskografija i notna izdanja: zvučna izdanja objavila kod Sokoja, Kulturnog centra „Laza Kostić“, Udruženja gitarista Vojvodine, ReKonekcije i Zavoda za kulturu Vojvodine; Objavila radove na temu spoja tradicionalnog i savremenog izraza u muzici, kao i radova u oblasti psihologije muzike.

Vlajić, Smiljana, kompozitor, doktor umetnosti (Beograd, 1971)

Školovanje: Muzička škola „Stanković“, Beograd; Akademija umetnosti Novi Sad (prof. Dušan Radić, prof. Rajko Maksimović, prof. Miroslav Štatkić);

Zaposlenje i profesionalni angažman: Srednja muzička škola „Isidor Bajić“, Akademija umetnosti Novi Sad (redovni profesor), Muzička akademija Cetinje, Crna Gora (vanr. profesor); direktor Kulturnog centra Vojvodine „Miloš Crnjanski“ (2016 – 2021); Fakultet savremene umetnosti, Beograd (profesor).

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine; Udruženja kompozitora Srbije;

Važnija dela i projekti: *Igra volhova* (za violinu i violončelo); *Trio za obou, klarinet i fagot*; *Varijacije* (za obou, klarinet i fagot); *Gudački kvartet*; *Svita za dva klavira*; *Zvona i hod* (za klavir); *Ladina kletva* (za klavir); *Res Divine* (za mešoviti hor i orkestar); *Tabula smaragdina*

(za mešoviti hor, gudački orkestar i elektroniku); *Igra utrnule stvarnosti* (simfonijska poema); *Opus Alchemicum* (simfonijska poema); *Uspomene iz podsvesti* (gudački oktet); Kuća odbeglih ideja (gudački orkestar); Šta mi je jedne noći govorio Mesec (elektronska muzika); *Perun je samo na kratko zaspao* (multimedijalni projekat); *Devana* (za flautu i gudački orkestar);

Važnija izvođenja: Godišnji koncert udruženja kompozitora Vojvodine Novi Sad, Sinagoga 2021, *Devana* za flautu i gudački orkestar, izvodi gudački orkestar Camerata academica i solista Petar Popović, flauta; Godišnji koncert udruženja kompozitora Vojvodine Novi Sad, Sinagoga, 10. 12. 2019. *Tabula smaragdina*, simfonijski orkestar i hor ORFELIN, dirigent: Tamara Adamov Petijević; Festivalul international Timisoara musicala, *Opus alchemicum*, Filharmonica Banatul, Timisoara, orchestra simfonica; *Tabula smaragdina* (Hermesova smaragdna tabla) oratorijum za mešoviti hor, gudački orkestar i elektroniku, Koncert savremenog srpskog stvaralaštva, Kulturna stanica "Svilara" Novi Sad, 03. 02. 2020. izvođači: Camerata academica, horski studio "Orfelin" dirigent: Tamara Adamov Petijević; *Creatura ignis*, gudački kvartet i elektronika, Centre culturel de Serbie, Pariz, 18. 12. 2018. izvodi: gudački kvartet *Panonija*; *Opus Alchemicum*, za veliki simfonijski orkestar Sinagoga, Novi Sad, 26. 02. 2017. izvodi: Vojvođanski simfonijski orkestar, dirigent: Mikica Jeftić; Kuća odbeglih ideja, Koncert udruženja kompozitora Vojvodine, Sinagoga, Novi Sad 17.11.2014. izvodi: simfonijski orkestar ORFELIN, dirigent: Tamara Adamov Petijević; 18. Međunarodna tribina kompozitora, *String quartet*, hol narodne banke Srbije, Beograd, 16.11.2009. izvodi: gudački kvartet TAJJ; *Uspomene iz podsvesti*, gudački oktet, Autorsko veče Smiljane Vlajić, Poklon zbirka Rajka Mamuzića, 28.05.2009. izvodi: Oktet Gudačkog orkestra NOVI GUDAČI organizator: Kulturni centar Novog Sada; ciklus Novi zvučni prostori; Alchemy of music, multimedijalni performans *Perun je samo nakratko zaspao*; festival Kaleidoskop novog teatra, organizator Kulturni centar novog Sada; Predstavljanje stvaralačkog opusa Smiljane Vlajić (autorsko veče); Koncertno - izložbeni prostor Fakulteta umetnosti u Nišu. Festival balkan art forum BARTF 2014. Autorsko veče.

Diskografija i notna izdanja: *Muzička analiza I* – udžbenik u koautorstvu sa M. Zatkalićem i I. Medić (Beograd CLIO, 2002); Vlajić, Smiljana: „*Muzičko stvaralaštvo u periodu društvene dekadencije*“, 3. Nacionalni naučni skup sa međunarodnim učešćem BARTF (Niš - Fakultet umetnosti, 2015); Vlajić, Smiljana, Crnjanski, Nataša: „*Forma pesme u romantizmu*“, Zbornik radova Akademije umetnosti Novi Sad, (Novi Sad, 2014); *Savremena srpska muzika*, CD, dela Svetislava Božića, Miroslava Štatkića, Smiljane Vlajić delo: Kuća odbeglih ideja (Zrenjaninski gudački orkestar), Zavod za kulturu Vojvodine, (Novi Sad, 2018); CD *Novosadske kompozitorke* No. 2, delo: *Tabula smaragdina* za mešoviti hor, gudački orkestar i elektroniku; (Re) konekcija, Blue Contact, (Novi Sad, 2021).

Vojnović Ivana, kompozitor, teoretičar (Novi Sad, 1967)

Školovanje: Muzička škola „Isidor Bajić“ Novi Sad (klavirski odsek); Akademija umetnosti Novi Sad, katedra za kompoziciju (klasa prof. Dušan Radić) – osnovne studije; Teološki fakultet Atina – specijalizacija iz oblasti vizantijske muzike; FMU Beograd (mentorstvo: prof. Mirjana Živković, prof. Svetislav Božić) – magistratura iz oblasti muzičke teorije i analize.

Zaposlenje i profesionalni angažman: SNP – korepetitor u baletskom ansamblu; Baletska škola – korepetitor; Srednja muzička škola „Isidor Bajić“ – profesor harmonije; Akademija umetnosti Novi Sad – asistent na predmetu Analiza muzičkog dela.

Članstvo: Udruženje kompozitora Vojvodine.

Nagrade: pobednik konkursa američko – australijske izdavačke kuće **ABLAZE** Records za snimanje orkestarske kompozicije *Sinfonietta* u Brnu sa Brno filharmonijom i dirigentom Robertom Kružikom 2020.

Važnija dela i projekti: *Sedam minijatura* za klavir četvororučno (autorski koncert sa kolegom Svetozarom Nešićem, oktobar 2019); *U spomen Mesijanu* za violončelo i klavir (autorski koncert sa kolegom Svetozarom Nešićem, oktobar 2019); *Stream* za flautu, violinu, violu i violončelo (koncert u okviru serijala „Savremeno muzičko stvaralaštvo“ u Kulturnom centru „Miloš Crnjanski“ – kvartet Bilitis, oktobar 2017); *Duvački kvintet br.1* (koncert i CD izdanje – Novosadski duvački kvintet, Kulturni centar „Miloš Crnjanski“, 2018); *Flow* za duvački kvintet (koncert i CD izdanje – Novosadski duvački kvintet, 2022); *Koncert za dva klavira i gudače* (koncert ansambla Camerata academica i klavirskog dua „Ingmar piano duo“ u okviru serijala „Concerti per due“, novosadska Sinagoga, oktobar 2015); *Adagio* za gudački orkestar (koncert ansambla Camerata academica – KCNS, juni 2017); *Nokturno* za gudački orkestar (koncert ansambla Camerata academica – Kulturna stanica Svilara, februar 2020); *Koral i igra* za gudački orkestar (koncert ansambla Camerata academica povodom jubileja Udruženja kompozitora Vojvodine, novosadska Sinagoga, oktobar 2021); *Među javom i med' snom*, kamerana opera u jednom činu (porudžbina povodom obeležavanja 15 godina pesničke nagrade „Lenkin prsten“ u Srbobranu, 2015); *Sinfonietta* za simfonijski orkestar – snimanje u Brnu sa Brno filharmonijom i dirigentom Robertom Kružikom (juni 2020); *Jedan dan u centru* za klavir solo (koncert i CD izdanje, novosadska Sinagoga, juni 2022); *Gudački kvartet* (snimanje sa članovima Sidnejskog simfonijskog orkestra – predviđeno za juni 2023); ostala važnija dela

– *Choral* za simfonijski orkestar, *Simfonijska skica* za simfonijski orkestar, *Sinfonia Triste* za simfonijski orkestar, *Sinfonia Seriosa* za simfonijski orkestar

Diskografija i notna izdanja: Muzika srpskih kompozitora za duvački kvintet – CD, Sokoj, 2018; Muzika vojvođanskih kompozitora za duvački kvintet – CD, Sokoj, 2022; *Orchestral Masters Vol.8* – **ABLAZE** Records, 2022; *Novosadske kompozitorke no.1* – CD, Re-konekcija, 2020; Novi Sad: nekoliko skica, poneka slika i jedno tumačenje – CD, Re-konekcija, 2022.

Vrebalov, Aleksandra, kompozitorka (Novi Sad, 1970)

Školovanje: Akademija umetnosti, Novi Sad (osnovne studije, klasa prof. Miroslav Štatkić); Fakultet muzičke umetnosti Beograd (magistarske studije, klasa prof. Z. Erić); Muzički konzervatorijum San Francisko (magistratura); doktorat iz oblasti muzičke umetnosti Univerziteta u Mičigenu (2002); specijalistički kursevi za kompoziciju kod Zorana Erića, Osvalda Goliova, Luja Andrisena, Marka Strope u Evropi i SAD;

Zaposlenje i profesionalni angažman: Asistent i predavač na teorijskim predmetima na univerzitetima u Novom Sadu, Mičigenu i Njujorku; redovni profesor na Akademiji umetnosti Novi Sad. Učestvovala je na brojnim umetničkim rezidencijama, seminarima i radionicama koje su obrađivale njen rad: na njenoj Alma Mater - Konzervatorijumu u San Francisku – brojna gostovanja i produžene rezidencije u obliku seminara, individualnih časova, proba i masterclassa; u specijalnoj školi za muzičke talente Face The Music na Menhetnu - rad sa mladim muzičarima na pripremi savremenog repertoara koji uključuje njena dela (*Pannonia Boundless* i *My Desert, My Rose*); na Univerzitetu Merilend, kompozitorski seminar povodom svetske premijere dela *Babylon Our Own*, 2011. godine; na Univerzitetu Dartmouth, 2015; kompozitorski seminar povodom premijere dela *Beyond Zero: 1914-1918*; predavanje o ličnoj kreativnoj poetici na Cleveland Institute of Music 2018. i na New School u Njujorku 2019; na masterclassu Karnegi Hala povodom edicije 50 dela za budućnost (50 For the Future) u kojoj je objavljen njen gudački kvartet *My Desert, My Rose*. Forum Univerziteta u Novom Sadu (2012); stručna tribina *Novi muzički prostori* u Udruženju kompozitora Srbije u saradnji sa muzičkim redakcijama Radio Beograda 2 i Radio Beograda 3 (2015); predavanje u Ogranku SANU u Novom Sadu, Portret umetnika: Aleksandra Vrebalov - Muzika duše (2019); sarađivala je sa

vizuelnim umetnicima (Dragan Jankov, Muzika za metafizičkog slikara), koreografima (Patricia Okenwa, UK, Hydrargyrum), naučnicima (Jenny Wightman, Waterlines), piscima (Nilufar Talebi Iran/SAD Abraham in Flames; Debra Brevort, SAD, The Knock; Vida Ognjenović, opera Mileva) i pesnicima (Michael John Garcés, SAD, Stations); četiri boravka u najstarijoj američkoj umetničkoj koloniji MacDowell i jednomesečni boravak u centru Bellagio u Vili Serbeloni pod pokroviteljstvom Rokfeler fondacije 2000; interdisciplinarnе rezidencije uključuju Djerassi Fondaciju, The Sandbox Initiative (Washington College, Chestertown, MD), The Hermitage, New York New Dramatists, American Opera Projects i Other Minds.

Članstvo: počasni član Udruženja kompozitora Vojvodine; Udruženje kompozitora Srbije;

Važnija dela i projekti: više od 90 muzičkih dela, većinom kompozitorskih narudžbi - tri dela naručena od Karnegi hola za Kronos kvartet (...*hold me neighbor in this storm...*, 2008. *My Desert, My Rose*, 2016. godine i *Ilektrikés rímes*, 2021. godine), *The Knock* (2020) - Glimerglas Opera (SAD), *Uncharted* (2019) - Engleski nacionalni balet (UK), *Xenia and The Bishop* (2016) - Harvard/FROM Fondacija (SAD), *Beyond Zero 1914-1918* - Univerzitet u Kaliforniji Berkli (SAD), *Hydrargyrum* (2015) - Rambert Dance, London (UK), *Mileva* (2011) - Srpsko narodno pozorište, Novi Sad (Srbija), *Stations* (2007) - Barlow Zadužbina (SAD), *The Widow's Broom* (2004) - Houghton Mifflin/Festival Balet Providens (SAD); tri opere, tri celovečernja baleta i pet koreografskih celina u okviru savremenih plesnih programa; 17 dela napisanih u umetničkoj saradnji sa Kronos Kvartetom; osam simfonijskih dela, dela za kamerne i vokalne ansamble

Važnija izvođenja: samo u 2019. njene 22 kompozicije je izveo 21 ansambl u 12 zemalja u ukupno 76 registrovanih izvođenja.

Diskografija i notna izdanja: do sada su joj dela objavljena na 19 CD-ova u Srbiji, SAD, Japanu, Irskoj i Austriji; partitura za gudački kvartet *Pannonia Boundless* (1998) publikovana je u ediciji Boosey & Hawkes (2007).

Vukosavljev, Sava, pedagog, aranžer, etnomuzikolog, dirigent i kompozitor (Zmajevu, 1914 – Novi Sad, 1996)

Školovanje: Gimnazija u Vrbasu; Učiteljska škola, Sombor (1929); član Somborske filharmonije (violina); član "Duvačkog orkestra Sokolskog društva"; učitelj, horovođa i dirigent

tamburaških orkestara u Kupusini, Zmajevu i Bačkom Monoštoru; usavršavanje u muzičkoj školi "Isidor Bajić" u Novom Sadu (prof. dr Rikarda Švarc, prof. Svetolik Pašćan, prof. Franja Hošek, prof. Vojislav Ilić, prof. Dušan Ilin, prof. Anton Tot).

Zaposlenje i profesionalni angažman: angažovan u Novosadskoj filharmoniji i korepetitor hora Muzičke škole „Isidor Bajić“; dirigent Akademskog muzičkog hora; u toku Drugog svet-skog rata u Somboru, u sastavu III dopunske brigade osniva hor, narodni tamburaški i duvački orkestar, te dramsku sekciju i organizovao koncerte i priredbe; nakon Drugog svetskog rata profesor muzike u Novosadskoj gimnaziji; referent za muziku u Povereništvu za prosvetu i kulturu Vojvodine; šef Odeljenja za kulturu i umetnost u istoimenom Povereništvu; profesor muzike u Školi za vaspitače u Novom Sadu; 1947. u Radio Novom Sadu utemeljuje Veliki tam-buraški orkestar koji nastupa u zemlji i u inostranstvu; osnovao u Školi za vaspitače prvi Ženski tamburaški orkestar sa 50 učenica – raritet u svoje vreme; predsednik Saveza muzičkih društ-a va Vojvodine; potpredsednik Saveza muzičkih društava Srbije; počasni predsednik Udruženja muzičkih umetnika Jugoslavije; jedan od osnivača Festivala tamburaške glazbe u Osijeku; sa prof. Antonom Eberstom, pokretač i osnivač međunarodnog Festivala podunavskih zemalja „Oj, Dunave, Dunave plavi“; pokretač Festivala muzičkih društava Vojvodine u Rumi, Muzičkog festivala dece u Somboru, Festivala muzičkih tradicija Vojvodine u Vršcu i dr; etnomuzikolog. **Članstvo:** član Narodno-oslobodilačke vojske; Udruženje kompozitora Vojvodine.

Nagrade: Orden zasluga za narod sa srebrnim zracima; Orden rada za zlatnim vencem; Iskra kulture KPZ Vojvodine; Zlatna značka Saveza amatera Srbije; Oktobarska nagrada i Povelja grada Novog Sada; Povelja Saveza boraca Vojvodine; Povelja Matice.

Važnija dela (izbor): oko 50 originalnih kompozicija, oko 400 aranžmana kompozicija doma-ćih autora i oko 170 aranžmana nastalih na pesme ili melodija naroda koji žive u Vojvodini; važnija autorska dela uvertira *Mačva*, *Mađarska rapsodija*, *Sremska rapsodija*; svita za tam-buraški orkestar *U Rumi na Bregu*, *Elegija*, *Romansa*, *Balada*, *Uspavanka*, *Skerco*, *Končertino za brač i tamburaški orkestar*, *Končertino za samicu i tamburaški orkestar*; solo pesme Šlinge-raji, *Pred spomnikom Paje Kolarića*, *Glavu gore prijatelju*, *Srce*, *Šumore mutne vode*, *Kad je moja baka bila mlada*, Čergarska seta na stihove Pavla Blažeka, Ante Gardaša, Velje Subotića i drugih; zbirka pesama za predškolsku decu *Veseli poletarci* na stihove J. J. Zmaja, Mire Aleč-ković, Dragana Đorđevića, Voje Petrovića, Velinke Ninković; zbirka *Borbone pesme slobode*; *Vojvođanska rapsodija* za simfonijski orchestra; *Končertino* za harmoniku i orkestar.

Publikacije: *Gradske varoške pesme za glas i tamburaški orkestar* (1989); šest svezaka *Škola za tambure vojvođanskog sistema* (1961, sa Isidorom Hadnađevim i i Brankom Čenejcem); *Vojvođanska tambura* (Novi Sad, Matica srpska, 1990).

Diskografija: brojni snimci dela i aranžmana na trakama u fonoteci Radio Novog Sada, RTV Vojvodina; Razvilo se kolo Vojvodinom (LP, 1985, UKV, PGP RTB, RTV Novi Sad).

Živković, Nebojša Jovan, kompozitor, perkusionista, muzički pedagog (Sremska Mitrovica, 1962)

Školovanje: Visoka škola za muziku i izvođačke umetnosti u Manhajmu i Visoka škola za muziku i izvođačke umetnosti u Štutgartu (kompozicija, muzička teorija i udaraljke).

Zaposlenje i profesionalni angažman: Univerzitet u Hartfordu i Univerzitet u Minesoti – gostujući predavač; Akademija umetnosti Novi Sad(2005-); Univerzitet za muziku i umetnosti u Beču (2012-).

Važnija dela i projekti: *Tema i varijacije* za klavir, op. 1; *Makedonija* za marimbu i klavir, bez op.; Duvački kvintet, op. 4; Tri fantastične pesme za marimbu, op. 5; *Amselfelder Klage* za flautu, fagot, hornu, udaraljke, op. 6; *Atomic games* za klavir, op. 7; Koncert br. 1 za marimbu i orkestar, op. 8; *Valse Serbe*, bez op; Kadenca za 5 timpana, bez op; *In Erinnerungen Schwebend* za 3 flaute i vibrafon, op. 10; *Tensio* za marimbu, op. 11; *Strah* za udaraljke i traku ad lib, op. 12; *Vier unverbindliche Stücke und eine verbindliche Zugabe* za klavir, op. 13; Koral za 13 duvačkih i udaračkih instr., op. 14; Koncertni komad za mali doboš, op. 15; *Fluctus* za marimbu, op. 16; *Das Innere des Schweigens* – muzički teatar za udaraljke, traku, naratora i glumce, bez op; *Nada mnom je nebo zatvoreno* za gudački ork, ženski hor i udaraljke, op. 17; Kvintet za pet solista za pet marimbi i udaraljke, op. 18; Tri komada za marimbu, bez op; 10 etida za doboš, bez op; Šta vidiš za tenor, marimbu i muški hor, bez op; *Jenet* za mešoviti instr. ansambl, op. 19; Koncert za violončelo i orkestar, op. 20; *Generally Spoken It's Nothing But Rhythm* za udaraljke, op. 21; *Uneven Souls* za marimbu i 3 perkusionista, op. 22; *Die Arten des Wassers* za 2 klavira i 2 perkusionista, op. 23; Koncert br. 2 za marimbu i orkestar, op. 25; *The Castle of the Mad King*, op. 26; Koncert za udaraljke i orkestar br. 1, op. 28; *Quasi una sonata* za udaraljke i klavir, op. 28; *Born To Beat Wild* za trubu i veliki bubanj, op. 30; Koncert za hornu i orkestar; op. 31; *Lamento e danza Barbara* za marimbu i 3 perkusionista, op. 32; *Tales from the Center of the Earth* za marimbu i duvački orkestar, op. 33; Orijentalna fantazija za marimbu, op. 33a; Koncert br. 2 za udaraljke i orkestar, op. 34; *Sex in the Kitchen*, op. 35; *Tak-Nara* za kvartet udaraljki, op. 36; *Magma* za marimbu, op. 37; piše i instruktivnu literaturu za mlade izvođače; njegove knjige iz serije Funny Mallets („Zabavne palice“) imaju udžbeničku vrednost.

Izvođenja: Ostvario brojne solističke nastupe s renomiranim inostranim i domaćim orkestarskim ansamblima. Učestvovao na festivalima širom Evrope i sveta.

Članstvo: Član je brojnih strukovno-umetničkih udruženja, među kojima i Udruženja kompozitora Vojvodine.

Nagrade: Živkovićeve kompozicije poručivali su renomirani solisti, orkestri i institucije, uključujući i porudžbine pokrajinskih ministarstva kulture Rajnland-Pfalz i Baden-Virtemberg (Nemačka).

Audio izdanja: CD „UNEVEN SOULS“, Musica Europea, Nemačka (1995); Concerto-CD „Concerto pour Marimba et Vibraphone“ Darijusa Mijoa, sa Austrijskim kamernim simfonijskim orkestrom, Musicaphon, Nemačka (1995); CD „The Castle of the Mad King“, BIS, Švedska (2000); Composers Portrait (Komponistenporträt) CD Incl. Marimba Concerto no. 2 „Musica Europea“, Nemačka (2003); CD „PERCUSSION MADE IN EUROPE“, Vol. 1 „Musica Europea“, Nemačka (2008); CD 3 Concertos & 3 Solos (Composers Portrait Vol. 2) „Musica Europea“ (2008).

Notna izdanja: Veći broj Živkovićevih kompozicija objavljen je u izdanju kuće Edition „Musica Europea“.

Literatura:

Arhiva Udruženja kompozitora Vojvodine

MIHALEK, Dušan. Kompozitori u akciji, Dnevnik, Novi Sad, 31. 5. 1984.

MILOJKOVIĆ, Milan. 2020. *Digitalna tehnologija u srpskoj umetničkoj muzici*. Novi Sad, Matica srpska.

PRODANOV, Ira. 2007. *Klavirska muzika Karla Krombholca*. Novi Sad, Zavod za kulturu Vojvodine.

PRODANOV, Ira (ur.). 2013. *Umetnička muzika vojvođanskih kompozitora I*, Udruženje kompozitora Vojvodine/Pink Digital System, Novi Sad, CD o8o2.

RADUJKO, Svetozar Rade. 2009. *Novi Sad – grad muzike, Spomenica Muzičke škole „Isidor Bajić“ (1909 – 2009)*, Novi Sad, Prometej.

STOKIĆ, Smiljana. 2015. Reprezentativna udruženja u kontekstu primene Zakona o kulturi u: *Most – časopis za kulturu nevladinih organizacija Vojvodine* (ur. M. Keveždi), Zavod za kulturu Vojvodine, Novi Sad, 2015, 9-24.

SOVTIĆ, Nemanja. *Nesvrstani humanizam Rudolfa Bručija - Kompozitor i društvo samoupravnog socijalizma*. Novi Sad, Matica srpska.

CIP - Каталогизација у публикацији
Библиотеке Матице српске, Нови Сад
о61.231:78.071.1(497.113 Novi Sad)"1972/2022"

ПРОДАНОВ Крајишник, Ира, 1970-

Udruženje kompozitora Vojvodine – 50 godina postojanja [Elektronski izvor] / Ira Prodanov, Nemanja Sovtić, Milan Milojković. - Novi Sad : Udruženje kompozitora Vojvodine : Akademija umetnosti, 2023

Opis zasnovan na stanju na dan 7.2.2023. - Nasl. s naslovnog ekrana. - Bibliografija.

ISBN 978-86-81666-65-4

1. Совтић, Немања, 1984- [аутор] 2. Милојковић, Милан, 1986- [аутор]
а) Удружење композитора Војводине (Нови Сад) - 1972-2022

COBISS.SR-ID 107569929